

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2005

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ 1995-2005

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2005

© Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής 2006

Ρητή επιφύλαξη κάθε δικαιώματος.

Η αναπαραγωγή για εκπαιδευτικούς και μη εμπορικούς σκοπούς επιτρέπεται, εφόσον αναφέρεται η προέλευση.

Οι φωτογραφίες, με την εξαίρεση εκείνων στο εξώφυλλο και εφόσον δεν επισημαίνεται διαφορετικά, αποτελούν πνευματική ιδιοκτησία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Το πλήρες κείμενο της Έκθεσης δημοσιεύεται στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:
<http://www.ombudsman.europa.eu/report/el/default.htm>

Printed in Belgium

ΤΥΠΩΜΕΝΟ ΣΕ ΧΑΡΤΙ ΛΕΥΚΑΣΜΕΝΟ ΧΩΡΙΣ ΧΛΩΡΙΟ

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2005

ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ 1995-2005

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Προς τον κ. Josep BORRELL FONTELLES
Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
Rue Wiertz
1047 Brussels
BELGIQUE

Στρασβούργο, 13 Μαρτίου 2006

Κύριε Πρόεδρε,

Σύμφωνα με το άρθρο 195 παράγραφος 1 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το άρθρο 3 παράγραφος 8 της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το καθεστώς του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, σας υποβάλλω την έκθεσή μου για το 2005.

Με εκτίμηση,

Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	17
1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ	23
2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ	37
2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	37
2.2 ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	37
2.2.1 Καταγγέλλοντες χωρίς δικαίωμα προσφυγής στο Διαμεσολαβητή	38
2.2.2 Κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί	38
2.2.3 «Κακοδιοίκηση»	39
2.2.4 Ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς	40
2.3 ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ	41
2.4 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ 2005	42
2.5 ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ	42
2.6 ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	44
2.6.1 Εναρξη της διαδικασίας έρευνας	44
2.6.2 Δίκαιη διαδικασία	45
2.6.3 Εξέταση εγγράφων και ακρόαση μαρτύρων	45
2.6.4 Ανοικτή διαδικασία	46
2.7 ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ	46
2.7.1 Υποθέσεις όπου δεν στοιχειοθετείται κακοδιοίκηση	46
2.7.2 Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο και φιλικοί διακανονισμοί	46
2.7.3 Επικριτικές παρατηρήσεις και σχέδια συστάσεων	47
2.7.4 Ειδικές εκθέσεις προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	48
2.8 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΟ 2005	48
2.8.1 Διαφάνεια, δημόσια πρόσβαση και προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα	49
2.8.2 Η Επιτροπή ως θεματοφύλακας της Συνθήκης	51

2.8.3	Διαγωνισμοί, συμβάσεις και επιχορηγήσεις	53
2.8.4	Θέματα προσωπικού	54
2.8.5	Άλλα θέματα	55
3	ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ	59
3.1	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	59
3.1.1	Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	59
	ΜΗ ΑΝΑΛΗΨΗ ΔΡΑΣΗΣ ΕΠΙ ΚΑΤΑΓΕΛΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΓΕΝΕΤΗΣΙΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ	59
	ΛΥΣΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ	60
	ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΕ	61
	ΚΑΤΑΓΕΛΙΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ	62
	ΑΓΓΕΛΙΕΣ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΓΟΥΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ	63
	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	63
	ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΡΓΟΥ (1)	64
	ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΕΛΙΑΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226	65
	ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΡΓΟΥ (2)	66
	ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ	67
	ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ	67
	ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΛΗΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ 112	68
	ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΤΗΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ	69
	ΑΝΑΡΜΟΣΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΕΠΑΦΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ	69
	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ	70
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 228	71
	ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΕΡΓΟΥ ΣΤΗΝ ΟΝΛΟΥΡΑ	72
3.1.2	Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	73
	ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΕΛΛΕΙΨΗ ΘΕΣΕΩΝ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ	73
3.1.3	Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO)	74
	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ	74
	ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ	75
3.1.4	Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	76
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΠΙΘΑΝΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤ	76
3.2	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ	77
3.2.1	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	77
	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	77
3.2.2	Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	78
	ΚΑΤΑΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΕ	78
3.2.3	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	79
	ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΙ ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ	79
	ΑΠΟΡΙΨΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ	79
	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ	80
	ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ	80
	ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΣΕ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	80

3.3 ΦΙΛΙΚΟΙ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	81
3.3.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	81
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	81
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ	82
ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ	83
3.3.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	84
ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΩΣ ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ	84
ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ	84
ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΙΟ ΗΛΙΚΙΑΣ ΓΙΑ ΘΕΣΗ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΥ	85
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΠΛΗΡΩΜΗ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ MARIE CURIE	86
3.4 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΚΡΙΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	87
3.4.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	87
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ	87
ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΙΤΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ	88
3.4.2 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	89
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ	89
3.4.3 Ευρωπαϊκή Επιτροπή	90
ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΠΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ	90
ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ	91
ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ	92
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΠΛΗΡΩΜΗ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ GALILEI	93
Ο ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	94
ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	95
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΩΝ ΑΖΟΡΩΝ	96
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ	97
ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΣΕ ΓΝΩΜΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ	98
ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ	99
ΜΗ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΦΟΡΕΩΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ	100
3.4.4 Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)	101
ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΕΝΔΕΙΞΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ OLAF ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΘΑΝΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ	101
3.4.5 Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων	102
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΑΠΟΥΝΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑ	102
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΤΕ	102
3.5 ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ	103
3.5.1 Ευρωπαϊκή Επιτροπή	103
ΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ	103
ΑΚΥΡΩΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ	104
ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	105
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ	106
3.5.2 Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)	107
ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ	107

3.6	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	108
3.6.1	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	108
	ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	108
	ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΕ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΚΚΡΕΜΕΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ	108
	ΔΩΡΕΑΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ	109
3.7	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ	110
3.7.1	Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης	110
	ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΛΗΨΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ	110
3.7.2	Ευρωπαϊκή Επιτροπή	111
	ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ	111
3.7.3	Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)	112
	ΠΑΡΟΧΗ ΔΑΝΘΑΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΕΡΕΥΝΑ	112
3.8	ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	113
	ΠΛΗΡΩΜΗ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΜΕ ΑΝΘΗ	113
4	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ	117
4.1	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ	118
4.2	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	119
4.3	ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΕΠΟΠΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ	119
4.4	ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ	120
5	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΗ ΟΡΓΑΝΑ	123
5.1	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ	123
5.2	ΑΛΛΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ	129
5.3	ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥΣ	132
6	ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	137
6.1	ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ	137
6.2	ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ	144

6.3	ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ	147
6.4	ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	155
6.5	ΕΚΔΟΣΕΙΣ	160
6.6	ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΕ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΔΕΣΗ	162
7	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	163
A	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	165
B	Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	172
Γ	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	174
Δ	ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ	181
Ε	Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	186
	ΠΩΣ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΕΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ	188

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο θεσμός του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή γιόρτασε τη δέκατη επέτειο από την ίδρυσή του το 2005. Αυτή η σημαντική επέτειος μας έδωσε την ευκαιρία να πραγματοποιήσουμε απολογισμό των επιτευγμάτων της πρώτης δεκαετίας και να χαράξουμε τη βέλτιστη μελλοντική πορεία του θεσμού σε συνεργασία με τους βασικούς συνομιλητές μας. Οι διάφορες εκδηλώσεις που διοργανώσαμε μας παρείχαν πολύτιμα στοιχεία σχετικά με το τι λειτουργεί σωστά και πού μπορούν να γίνουν περισσότερα σε ό,τι αφορά τις σχέσεις μας με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), την κοινότητα των διαμεσολαβητών, και γενικότερα με πολίτες και καταγγέλλοντες. Πριν όμως αναλύσω σε βάθος τις διάφορες ιδέες που διατυπώθηκαν, επιτρέψτε μου να εκφράσω ορισμένες σκέψεις για το έργο του θεσμού τα τελευταία δέκα χρόνια.

Από τον Σεπτέμβριο του 1995, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έχει χειριστεί περισσότερες από 20 000 καταγγελίες και έχει βοηθήσει αναρίθμητους άλλους πολίτες απαντώντας στα αιτήματά τους για παροχή πληροφοριών. Ο προκάτοχός μου και πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κ. Jacob SÖDERMAN μπορεί να συγκαταλέγει στα σημαντικά επιτεύγματά του την προθυμία των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της ΕΕ να συνεργαστούν μαζί του για να δοθεί λύση στα προβλήματα των πολιτών. Από την κατάργηση των ορίων ηλικίας στις προσλήψεις έως τις βελτιώσεις στον τομέα της καθυστέρησης πληρωμών, και από την εξασφάλιση μεγαλύτερης πρόσβασης σε έγγραφα έως την ενίσχυση του σεβασμού του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, τα θεσμικά όργανα και οργανισμοί έδειξαν ότι ήταν πρόθυμα να συνεργαστούν με τον Διαμεσολαβητή για να παρέχουν καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες. Για τα επιτεύγματα αυτά και για πολλά ακόμη, ως πολίτες της Ένωσης, οφείλουμε όλοι μας πολλά στον Jacob SÖDERMAN.

Πέρα από τις προσπάθειες για τη βελτίωση της διοίκησης της Ένωσης, ο θεσμός του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή έχει καταβάλει μεγάλες προσπάθειες ανάπτυξης σχέσεων με εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς διαμεσολαβητές σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης με στόχο να διασφαλιστεί η πραγμάτωση των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίκαιο της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των θεμελιωδών δικαιωμάτων, για τους πολίτες και τους κατοίκους της Ένωσης. Η συνεργασία αυτή λαμβάνει χώρα ως επί το πλείστον υπό την αιγίδα του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών, το οποίο έχει εξελιχθεί στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας σε πολύτιμο μηχανισμό άμεσου και αποτελεσματικού χειρισμού καταγγελιών πολιτών. Η επέτειος του 2005 μας έδωσε την ευκαιρία να κάνουμε απολογισμό των επιτευγμάτων του δικτύου από τη σύστασή του στο Στρασβούργο το 1996 και να χαράξουμε την κοινή μελλοντική πορεία μας.

Ο Διαμεσολαβητής εργάστηκε άοκνα από τον Σεπτέμβριο του 1995 για να προσεγγίσει τους πολίτες και να τους ενημερώσει για τα δικαιώματά τους, και ιδίως για το δικαίωμα να υποβάλλουν καταγγελίες και να ζητούν αποκατάσταση. Την επιτυχία αυτών των πρωτοβουλιών μαρτυρεί το γεγονός ότι πλέον υποβάλλονται μηνιαίως περισσότερες από 300 καταγγελίες στον Διαμεσολαβητή. Το 2005 ο αριθμός των καταγγελιών ξεπέρασε κάθε προηγούμενο.

Οι σχέσεις του Διαμεσολαβητή με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ

Θα ήταν φυσικά πολύ καλύτερα εάν οι πολίτες δεν ήταν ποτέ αναγκασμένοι να προσφύγουν στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και εάν βρισκόταν λύση στα προβλήματα που καταγγέλλουν στο νωρίτερο δυνατό στάδιο, από τη διοικητική αρχή που αφορά η καταγγελία. Τους πολίτες δεν τους ενδιαφέρει ποιος επιλύει το πρόβλημά τους. Συχνά αναζητούν απλώς μια εξήγηση, μια αιτιολόγηση, μια συγγνώμη ή μια σύσταση, που η ίδια η διοικητική αρχή την οποία αφορά η καταγγελία είναι η πλέον ενδεδειγμένη να παράσχει.

Όταν οι πολίτες αισθάνονται την ανάγκη να υποβάλουν καταγγελία, επιθυμούν την επίλυση του προβλήματός τους το ταχύτερο δυνατόν και με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο. Κατά την άποψή μου, ο ταχύτερος και ικανοποιητικότερος για όλους τρόπος επίλυσης ενός προβλήματος είναι ένας

συμβιβασμός που προτείνεται από τη διοικητική αρχή, καθώς το θεσμικό όργανο λαμβάνει τα εύσημα για την επίλυση του προβλήματος, ενισχύει το κύρος του στα μάτια του καταγγέλλοντος και εξασφαλίζει ένα αποτέλεσμα που ικανοποιεί όλους τους ενδιαφερόμενους. Με άλλα λόγια, ο τρόπος με τον οποίο αντιδρά η δημόσια διοίκηση σε καταγγελίες πολιτών αποτελεί βασική ένδειξη του κατά πόσον θέτει τον πολίτη στο επίκεντρο της δράσης της. Αυτό είναι ένα βασικό μήνυμα που προσπάθησα να περάσω στις διάφορες εκδηλώσεις που διοργανώσαμε με την ευκαιρία της φετινής επετείου με τη συμμετοχή θεσμικών οργάνων και οργανισμών της ΕΕ.

Όλα τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της ΕΕ μπορούν να συμβάλουν στη βελτίωση των σχέσεων με τους πολίτες. Είτε πρόκειται για την αντιμετώπιση συμβατικών προβλημάτων είτε για την παροχή πρόσβασης σε έγγραφα είτε για την αιτιολόγηση της μη επιλογής κάποιου υποψηφίου, οι καταγγελίες των πολιτών μάς διδάσκουν πώς να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες που παρέχουμε. Το τελικό αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής είναι ότι όλοι όσοι σε κάποιο στάδιο έχουν επαφή με τα θεσμικά όργανα – όχι μόνον οι καταγγέλλοντες – ωφελούνται από το έργο του Διαμεσολαβητή.

Οι καταγγελίες είναι συχνά συμπτώματα σοβαρότερων, πολυπλοκότερων ή συστημικών ζητημάτων ή προβλημάτων. Ένα από τα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή είναι να τα εντοπίζει και να αναζητεί τρόπους αντιμετώπισής τους. Έτσι, ο Διαμεσολαβητής, επιπλέον του ρόλου του ως εξωτερικού μηχανισμού ελέγχου, αποτελεί επίσης πολύτιμο εργαλείο για τα διοικητικά στελέχη, ένα εργαλείο που βοηθά τη διοίκηση να βελτιώσει την απόδοσή της, εφιστώντας την προσοχή της σε τομείς που χρήζουν βελτιώσεων.

Στο πλαίσιο αυτό, ένα πολύτιμο μέσο είναι ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2001. Ο Κώδικας εξηγεί στους πολίτες τι έχουν το δικαίωμα να προσδοκούν από την ευρωπαϊκή διοίκηση. Αποτελεί επίσης χρήσιμο οδηγό για τους δημοσίους υπαλλήλους προωθώντας τα υψηλότερα πρότυπα διοίκησης. Μια νέα έκδοση του Κώδικα δημοσιεύθηκε σε 24 γλώσσες το 2005. Περισσότερα από 100 000 αντίτυπα διανεμήθηκαν σε ολόκληρη την Ευρώπη και εκτός των συνόρων της. Με τη σειρά τους, εθνικές διοικήσεις και τοπικές αρχές, σχολεία και πανεπιστήμια, κέντρα κατάρτισης και δημόσιες βιβλιοθήκες καθώς και μεμονωμένοι πολίτες ζήτησαν αντίτυπα για να τα διανείμουν περαιτέρω. Πρόκειται πράγματι για μια ευρωπαϊκή επιτυχία. Ο Κώδικας προσαρμόστηκε για να χρησιμοποιηθεί από εθνικές, περιφερειακές και τοπικές διοικητικές αρχές από την Πορτογαλία έως την Ιταλία, από τη Βαλονία έως την Ελλάδα και από τη Ρουμανία ως την Κροατία. Δεδομένου ότι ο Ευρωπαϊκός Κώδικας υιοθετήθηκε από ένα τόσο ευρύ φάσμα διοικητικών αρχών σε ολόκληρη την Ευρώπη, εξακολουθώ να ελπίζω ότι μπορεί να υιοθετηθεί από όλα τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ, ίσως υπό τη μορφή μιας διοργανικής συμφωνίας. Οι επαφές μου για το ζήτημα αυτό στη διάρκεια του 2005 με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. José Manuel BARROSO και τους Αντιπροέδρους κ. Margot WALLSTRÖM και κ. Siim KALLAS ήταν εξαιρετικά εποικοδομητικές, και ελπίζω ειλικρινά ότι θα μπορέσουμε να κινηθούμε με γοργά βήματα προς την κατεύθυνση της υλοποίησης αυτού του στόχου. Αυτό θα αποτελούσε σαφή ένδειξη της κοινής δέσμευσής μας να συνεργαστούμε προς όφελος των πολιτών.

Μια κίνηση που θεώρησα ιδιαίτερα ενθαρρυντική το 2005 ήταν η έγκριση της ανακοίνωσης της Επιτροπής για τη θέσπιση νέας εσωτερικής διαδικασίας για την ανταπόκριση σε αιτήματα του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο των ερευνών του. Η εν λόγω ανακοίνωση προβλέπει την ανάληψη της πολιτικής ευθύνης σε κάθε υπόθεση από τον αρμόδιο Επίτροπο, παράλληλα με τη διατήρηση του σημαντικού ρόλου της Γενικής Γραμματείας. Χαιρετίζω θερμά τη νέα αυτή διαδικασία, στόχος της οποίας είναι, όπως αντιλαμβάνομαι, η ενίσχυση της συνέπειας και της ποιότητας των απαντήσεων της Επιτροπής καθώς και η διασφάλιση άμεσης αντίδρασης στις συστάσεις και παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή. Δεδομένου ότι πρόκειται για το θεσμικό όργανο το οποίο αφορά το 70% περίπου του συνόλου των ερευνών του Διαμεσολαβητή, είναι εξαιρετικά σημαντικό η Επιτροπή να αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο στην αντιμετώπιση κρουσμάτων κακοδιοίκησης και στην προώθηση ενός πολιτισμού εξυπηρέτησης των πολιτών. Η ανά χειράς ετήσια έκθεση περιέχει πληθώρα παραδειγμάτων υποθέσεων στις οποίες η Επιτροπή πράγματι αντέδρασε άμεσα και εποικοδομητικά για την επίλυση προβλημάτων στα οποία επέστησα την προσοχή της.

Συνεργασία με το ευρωπαϊκό δίκτυο διαμεσολαβητών

Από την ίδρυση του θεσμού, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεργάστηκε στενά με τους ομολόγους του σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο μέσω του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών. Ο βασικός στόχος του δικτύου παραμένει επίκαιρος και σημαντικός, όπως και

τότε: η πραγμάτωση των δικαιωμάτων των πολιτών και των κατοίκων της ΕΕ που απορρέουν από το δίκαιο της ΕΕ.

Η εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ είναι σε μεγάλο βαθμό αρμοδιότητα των διοικητικών αρχών των Κρατών-Μελών. Στην πράξη, επομένως, ο σεβασμός των δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίκαιο της ΕΕ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ποιότητα της καθημερινής εργασίας τους και από το βαθμό στον οποίο τα εποπτικά όργανά τους, συμπεριλαμβανομένων των διαμεσολαβητών, προωθούν μια διοίκηση υψηλής ποιότητας και παρέχουν αποτελεσματικά μέσα προσφυγής όταν χρειάζεται. Αυτό αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία, δεδομένου ότι η συνεργασία μεταξύ των διαφόρων διοικητικών αρχών των Κρατών-Μελών και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ συνεχίζει να ενισχύεται τόσο σε έκταση όσο και σε ένταση. Η συνεργασία μεταξύ των διοικήσεων πρέπει να συνοδεύεται από συνεργασία μεταξύ των διαμεσολαβητών με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών και την εξασφάλιση αποτελεσματικών μέσων προσφυγής.

Στη βάση αυτή, το 2005 διερεύνησα το ενδεχόμενο περαιτέρω εδραίωσης και προώθησης του ρόλου των διαμεσολαβητών στον εξελισσόμενο ευρωπαϊκό νομικό και πολιτικό πολιτισμό. Για τον σκοπό αυτό, υποστήριξα ότι η προστιθέμενη αξία που προσφέρει στους πολίτες αυτή η συνεργασία στο πλαίσιο του Δικτύου πρέπει να προβληθεί περισσότερο τόσο στους ίδιους τους πολίτες όσο και στους υπεύθυνους για τη χάραξη πολιτικής σε κάθε επίπεδο στην Ένωση. Όσον αφορά τους τελευταίους, μένουν ακόμη να γίνουν πολλά. Δεν έχουμε ακόμη πείσει ότι η ποικιλομορφία δεν πρέπει να αποτελεί εμπόδιο στο να λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι διαμεσολαβητές από τις αρχές των Κρατών-Μελών και τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ κατά τη χάραξη νέων πολιτικών.

Ως συνεισφορά στην εδραίωση μιας σαφέστερης δημόσιας ταυτότητας της συνεργασίας μας, ανακοίνωσα ότι το γραφείο μου σχεδιάζει να επενδύσει πόρους για την περαιτέρω αξιοποίηση του Διαδικτύου τόσο για την επικοινωνία με το κοινό όσο και για τη μεταξύ μας επικοινωνία. Σχεδιάζουμε να ενσωματώσουμε έναν διαδραστικό οδηγό με τίτλο «Ποιος μπορεί να με βοηθήσει;» στην ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, ο οποίος θα κατευθύνει τους πολίτες στον αρμόδιο διαμεσολαβητή σε ευρωπαϊκό, εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο. Εντός της επόμενης διετίας σκοπεύουμε ακόμη να συντάξουμε στο πλαίσιο του Δικτύου μια δήλωση η οποία θα εξηγήει τους πολίτες τι μπορούν να προσδοκούν όταν απευθύνονται σε κάποιον διαμεσολαβητή του Δικτύου. Μπορούμε να εξετάσουμε το ενδεχόμενο να εγκρίνουμε τη δήλωση αυτή στο έκτο σεμινάριο εθνικών διαμεσολαβητών που θα πραγματοποιηθεί στο Στρασβούργο το 2007. Μολονότι έχω επίγνωση της δυσκολίας ενός τέτοιου εγχειρήματος, είμαι πεπεισμένος ότι σε πολύ μεγάλο βαθμό αντιλαμβανόμαστε με τον ίδιο τρόπο τον ρόλο του διαμεσολαβητή και, επομένως, η σύνταξη της δήλωσης εντός του χρονοδιαγράμματος που πρότεινα είναι ένας επιτεύξιμος στόχος. Αυτή η δήλωση θα είναι αφενός πολύτιμο εργαλείο για τους πολίτες που χρειάζονται τις υπηρεσίες κάποιου διαμεσολαβητή εκτός του Κράτους-Μέλους στο οποίο ανήκουν, και αφετέρου βασικό σημείο αναφοράς στις σχέσεις διαμεσολαβητών με υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, τόσο σε συλλογικό όσο και σε μεμονωμένο επίπεδο. Η διαδικασία της σύνταξης της δήλωσης καθεαυτή είναι επίσης βέβαιο ότι θα αποτελέσει καλή ευκαιρία να διδαχθούμε από τις εμπειρίες των άλλων και, άρα, θα αποδειχθεί εξίσου πολύτιμη. Μια τέτοια διαδικασία σίγουρα θα ενισχύσει τη συνεργασία που έχει αναπτυχθεί μέχρι σήμερα.

Οι σχέσεις του Διαμεσολαβητή με πολίτες και πιθανούς καταγγέλλοντες

Ένας είναι ο πρωταρχικός στόχος των προσπαθειών του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή για στενή συνεργασία με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ και με διαμεσολαβητές σε ολόκληρη την Ένωση: η βέλτιστη εξυπηρέτηση των πολιτών. Με στόχο την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των πολιτών της Ένωσης διοργανώσαμε το 2005, στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων για τη δέκατη επέτειο από την ίδρυση του θεσμού, εκδηλώσεις για τα μέσα ενημέρωσης, ΜΚΟ, ομάδες συμφερόντων, περιφερειακά και τοπικά γραφεία εκπροσώπησης και πολίτες εν γένει. Κρίναμε ότι άξιζε να διερευνήσουμε διάφορες μεθόδους που μπορούμε να αξιοποιήσουμε στο μέλλον για την καλύτερη ενημέρωση των πολιτών σχετικά με το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή, με στόχο τη βελτίωση της απόδοσης της διοίκησης της ΕΕ προς όφελος όλων.

Διαπιστώθηκε ότι υπάρχουν μεγάλα περιθώρια βελτίωσης σε ό,τι αφορά τη μετάδοση των κατάλληλων πληροφοριών στους κατάλληλους ανθρώπους. Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής καλείται να αντιμετωπίσει δύο άμεσες προκλήσεις σε ό,τι αφορά την αύξηση της ενημέρωσης:

πολλοί δεν γνωρίζουν τι είναι ένας διαμεσολαβητής και τι κάνει η ΕΕ. Όλο το ενημερωτικό υλικό που παράγουμε πρέπει να απαντά σε αυτά τα δύο ερωτήματα με σαφή και κατανοητό τρόπο. Ο Διαμεσολαβητής πρέπει να βελτιώσει την παρουσία του στο Διαδίκτυο. Πρέπει να απευθυνθούμε πιο συγκεκριμένα σε πιθανούς καταγγέλλοντες. Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ πρέπει να ενημερώνουν συστηματικά τους πολίτες με τους οποίους έρχονται σε επαφή για το δικαίωμά τους να υποβάλουν καταγγελία.

Ο Διαμεσολαβητής πρέπει επίσης να περάσει το μήνυμα ότι η διαδικασία υποβολής καταγγελίας είναι απλή. Σε γενικές γραμμές, ο Διαμεσολαβητής προσφέρει γρήγορη, δωρεάν και ευέλικτη εξυπηρέτηση. Εξάλλου, για όσους ανησυχούν για ενδεχόμενες επιπτώσεις εκ μέρους των θεσμικών οργάνων εάν υποβάλουν καταγγελία, θα συνεχίσω να διακηρύττω ότι κάθε προσπάθεια ή απειλή δυσχέρασης της θέσης προσώπου που ασκεί το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή θα συνιστούσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της ΕΕ πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίσουν ότι οι υπάλληλοί τους είναι ενήμεροι γι' αυτό και πράττουν αναλόγως.

Συμπέρασμα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση περνά δύσκολους καιρούς. Οι πολίτες στη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες ψήφισαν κατά της κύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης, η προσέλευση των ψηφοφόρων στις ευρωπαϊκές εκλογές συνεχίζει να μειώνεται και η Ένωση αγωνίζεται ακόμη να εξαλείψει την αντίληψη ότι είναι ένας απόμακρος γραφειοκρατικός οργανισμός που οικοδομήθηκε από μια πολιτική ελίτ. Πρόσφατη έρευνα του Ευρωβαρόμετρου αποκάλυψε ότι μόλις 38% των πολιτών αισθάνεται ότι «η φωνή του μετρά στην ΕΕ».

Ο Θεσμός του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή δημιουργήθηκε με σκοπό να φέρει την Ένωση πιο κοντά στους πολίτες και να προσδώσει «ανθρώπινο πρόσωπο» στη διοίκηση της ΕΕ. Θεμελιώδες χαρακτηριστικό του θεσμού είναι ότι ο Διαμεσολαβητής είναι ένα φυσικό πρόσωπο, ότι επικοινωνεί προσωπικά με τους μεμονωμένους πολίτες που απευθύνονται σε αυτόν, εξετάζει την υπόθεσή τους και επιδιώκει την επίλυση του προβλήματός τους. Καθεμιά από αυτές τις «μικρο-επικοινωνίες» συμβάλλει στον εξανθρωπισμό της διοίκησης της ΕΕ και την καθιστά πιο προσιτή στον πολίτη. Ο Διαμεσολαβητής αποτελεί βασική συνιστώσα της προσπάθειας οικοδόμησης εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και θεσμικών οργάνων. Μπορεί να συμβάλει στην προώθηση εποικοδομητικού διαλόγου μεταξύ των δύο πλευρών.

Όπως έγραψε κάποιος καταγγέλλων, «για μένα αυτή η υπόθεση επιτέλους έληξε και ελπίζω ότι μπορώ να γυρίσω σελίδα στις δραστηριότητές μου, καθώς συνδέονται στενά με την Ευρώπη. Σας ευχαριστώ πολύ για τη χρήσιμη διαμεσολάβησή σας. Ο θεσμός σας προσφέρει ένα πολύ σημαντικό μέσο προσφυγής, παρέχοντας στους πολίτες τη δυνατότητα να επιλύσουν φιλικά ευαίσθητα προβλήματα που ανακύπτουν στις σχέσεις τους με τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα».

Ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να εργαστεί μόνος. Η εξασφάλιση διοίκησης κορυφαίας ποιότητας είναι ένα έργο που απαιτεί τη συνεργασία των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της ΕΕ. Η τήρηση των δεσμεύσεων, η παροχή κατάλληλων μηχανισμών προσφυγής, η αποφυγή της επανάληψης των σφαλμάτων, η διαφάνεια και ο δημόσιος έλεγχος είναι σημαντικά μέσα για να κερδίσει η Ένωση την εμπιστοσύνη των πολιτών. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να συνεργάζεται συστηματικά με τους ομολόγους του σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο ώστε να εξασφαλίζεται ο πλήρης σεβασμός των δικαιωμάτων των πολιτών σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης. Τέλος, πρέπει να συνεχίσει να προσεγγίζει τους πολίτες και τους πιθανούς καταγγέλλοντες και να τους ενημερώνει για τις υπηρεσίες που παρέχει.

Ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, θα προσπαθήσω να αξιοποιήσω τα επιτεύγματα της πρώτης δεκαετίας του θεσμού με στόχο την εκπλήρωση της θεσμικής αποστολής μου να φέρω την Ένωση πιο κοντά στους πολίτες και να δώσω «ανθρώπινο πρόσωπο» στη διοίκηση της ΕΕ.

Στρασβούργο, 14 Φεβρουαρίου 2006

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

1 ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

Στην ενδέκατη ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γίνεται απολογισμός των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή κατά το 2005. Πρόκειται για την τρίτη ετήσια έκθεση που υποβάλλει ο καθηγητής Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, ο οποίος ανέλαβε καθήκοντα Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή την 1η Απριλίου 2003.

ΛΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Η Έκθεση αποτελείται από έξι κεφάλαια και πέντε παραρτήματα. Αρχίζει με μια εισαγωγή του ίδιου του Διαμεσολαβητή, στην οποία κάνει επισκόπηση των κύριων δραστηριοτήτων και επιτευγμάτων του έτους και σκιαγραφεί τις ιδέες του για το μέλλον. Η παρούσα Σύνοψη των κυριότερων σημείων αποτελεί το κεφάλαιο 1.

Στο κεφάλαιο 2 περιγράφονται οι διαδικασίες διεκπεραίωσης των καταγγελιών και διεξαγωγής των ερευνών που ακολουθεί ο Διαμεσολαβητής. Επισημαίνονται σημαντικές νέες εξελίξεις, και γίνεται επισκόπηση των καταγγελιών που εξετάστηκαν στη διάρκεια του έτους, συμπεριλαμβανομένης θεματικής ανάλυσης της έκβασης των υποθέσεων η εξέταση των οποίων περατώθηκε κατόπιν έρευνας. Η ανάλυση αυτή καλύπτει τα πιο σημαντικά νομικά πορίσματα και πορίσματα που συνδέονται με πραγματικά περιστατικά, τα οποία περιλαμβάνονται στις αποφάσεις του Διαμεσολαβητή το 2005.

Το κεφάλαιο 3 περιέχει επιλεγμένες περιλήψεις τέτοιων αποφάσεων, δείχνοντας το εύρος των θεμάτων και των θεσμικών οργάνων που αφορούν οι καταγγελίες και οι αυτεπάγγελτες έρευνες. Περιέχει περιλήψεις όλων των αποφάσεων των οποίων γίνεται μνεία στη θεματική ανάλυση του κεφαλαίου 2. Οι περιλήψεις αποφάσεων επί καταγγελιών οργανώνονται, πρώτον, βάσει του πορίσματος ή της έκβασης και, δεύτερον, βάσει του θεσμικού ή άλλου οργάνου που αφορούν. Περιλήψεις αποφάσεων κατόπιν αυτεπάγγελτων ερευνών εξετάζονται στο τέλος του κεφαλαίου.

Το κεφάλαιο 4 αφορά τις σχέσεις με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξεκινά συνοψίζοντας την αξία της εποικοδομητικής συνεργασίας του Διαμεσολαβητή με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς και στη συνέχεια παραθέτει τις διάφορες συναφείς συναντήσεις και γεγονότα που έλαβαν χώρα το 2005.

Το κεφάλαιο 5 αφορά τις σχέσεις του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή με την κοινότητα των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών διαμεσολαβητών στην Ευρώπη και εκτός αυτής. Οι δραστηριότητες του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών περιγράφονται λεπτομερώς, ενώ εξετάζεται και η συμμετοχή του Διαμεσολαβητή σε σεμινάρια, διασκέψεις και συναντήσεις.

Στο κεφάλαιο 6 γίνεται επισκόπηση των δραστηριοτήτων επικοινωνίας του Διαμεσολαβητή. Το κεφάλαιο χωρίζεται σε έξι ενότητες, οι οποίες καλύπτουν τις σημαντικές στιγμές του έτους, τις ενημερωτικές επισκέψεις του Διαμεσολαβητή, τις διασκέψεις και συναντήσεις στις οποίες συμμετέχουν ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του, τις σχέσεις με τα μέσα ενημέρωσης, τις δημοσιεύσεις και την ηλεκτρονική επικοινωνία.

Το παράρτημα Α περιέχει στατιστικά στοιχεία σχετικά με το έργο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή το 2005. Στα παραρτήματα Β και Γ παρέχονται λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τον προϋπολογισμό και το προσωπικό του Διαμεσολαβητή αντίστοιχα. Το παράρτημα Δ περιέχει ευρετήρια των αποφάσεων που αναλύονται στο κεφάλαιο 3 με βάση τον αριθμό της υπόθεσης, το αντικείμενο και το είδος της καταγγελλόμενης κακοδιοίκησης. Στο παράρτημα Ε περιγράφεται η διαδικασία εκλογής του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή καθώς και η επανεκλογή του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ τον Ιανουάριο του 2005.

ΣΥΝΟΨΗ

Η αποστολή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

Ο θεσμός του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή θεσπίστηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ως απόρροια της κατοχύρωσης της ιθαγένειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Διαμεσολαβητής διερευνά καταγγελίες που αφορούν περιπτώσεις κακοδιοίκησης κατά τις δραστηριότητες των Κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους καθυκόντων. Με την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής έχει ορίσει την «κακοδιοίκηση» με τρόπο που περιλαμβάνει το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Πέρα από την εξέταση καταγγελιών πολιτών, εταιριών και ενώσεων, ο Διαμεσολαβητής ενεργεί υπέρ των πολιτών κινώντας αυτεπάγγελτες έρευνες και προσεγγίζοντας τους πολίτες για να τους ενημερώσει για τα δικαιώματά τους και τον τρόπο άσκησης τους.

Καταγγελίες και έρευνες το 2005

Το 2005 ο Διαμεσολαβητής έλαβε συνολικά 3 920 καταγγελίες. Αυτό αντιπροσωπεύει αύξηση 5% σε σύγκριση με το 2004¹. Το 59% των καταγγελιών, το υψηλότερο μέχρι σήμερα ποσοστό, εστάλη στον Διαμεσολαβητή ηλεκτρονικά, είτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είτε μέσω του δελτίου καταγγελίας που παρέχεται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή. Καταγγελίες εστάλησαν απευθείας από μεμονωμένους πολίτες σε 3 705 υποθέσεις, ενώ 215 καταγγελίες προήλθαν από ενώσεις ή εταιρίες.

Ο Διαμεσολαβητής μπόρεσε να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα σε περισσότερο από το 75% των υποθέσεων, κινώντας έρευνα για την υπόθεση, διαβιβάζοντάς την στο αρμόδιο όργανο ή δίνοντας συστάσεις για το πού πρέπει να στραφεί ο καταγγέλλων για άμεση και αποτελεσματική λύση στο πρόβλημα. Μέσα στο έτος κινήθηκαν συνολικά 338 νέες έρευνες βάσει καταγγελιών (συμπεριλαμβανομένης μιας κοινής έρευνας επί 389 μεμονωμένων καταγγελιών). Επίσης ο Διαμεσολαβητής κίνησε πέντε αυτεπάγγελτες έρευνες.

Το 2005, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ασχολήθηκε συνολικά με 627 έρευνες, 284 εκ των οποίων μεταφέρθηκαν από το 2004.

Όπως και τα προηγούμενα χρόνια, οι περισσότερες καταγγελίες για τις οποίες κινήθηκε έρευνα αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ποσοστό 68% επί του συνόλου). Καθώς η Επιτροπή είναι το βασικό Κοινοτικό θεσμικό όργανο που λαμβάνει αποφάσεις οι οποίες έχουν άμεσο αντίκτυπο στους πολίτες, είναι φυσικό οι καταγγελίες των πολιτών να αφορούν κυρίως εκείνη. Υπήρξαν 73 καταγγελίες κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO), 58 κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 14 κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι βασικές μορφές καταγγελλόμενης κακοδιοίκησης ήταν: αδιαφάνεια, συμπεριλαμβανομένης της άρνησης παροχής πληροφοριών (188 υποθέσεις), άδικη μεταχείριση ή κατάχρηση εξουσίας (132 υποθέσεις), αθέμιτες διακρίσεις (103 υποθέσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες (78 υποθέσεις), καθυστέρηση που μπορούσε να αποφευχθεί (73 υποθέσεις), αμέλεια (44 υποθέσεις), μη διασφάλιση της εκπλήρωσης υποχρεώσεων, δηλαδή αδυναμία της Επιτροπής να διαδραματίσει τον ρόλο της ως «θεματοφύλακα της Συνθήκης» ενώπιον των Κρατών-Μελών (37 υποθέσεις), και νομικό σφάλμα (29 υποθέσεις).

Συνολικά ελήφθησαν 3 269 μεμονωμένα αιτήματα για παροχή πληροφοριών μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σε σύγκριση με περίπου 3 200 το 2004 και 2 000 το 2003.

Τα αποτελέσματα των ερευνών του Διαμεσολαβητή

Το 2005 ο Διαμεσολαβητής περάτωσε 312 έρευνες. Από αυτές οι 302 ήταν έρευνες κατόπιν καταγγελίας, και οι δέκα ήταν αυτεπάγγελτες έρευνες. Τα πορίσματα είχαν ως εξής:

¹ Πρέπει να σημειωθεί ότι 335 από τις καταγγελίες αυτές αφορούσαν το ίδιο ζήτημα και εξετάστηκαν στο πλαίσιο μίας κοινής έρευνας (βλέπε περίληψη της υπόθεσης 3452/2004/JMA και άλλων στην υποενότητα με τίτλο «Δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση»).

Δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση

Σε 114 υποθέσεις, από την έρευνα που διεξήγαγε ο Διαμεσολαβητής δεν προέκυψε περίπτωση κακοδιοίκησης. Αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι απαραίτητως αρνητικό για τον καταγγέλλοντα, στον οποίο το αρμόδιο θεσμικό όργανο ή οργανισμός εξηγεί πλήρως τις ενέργειές του ή ζητά συγγνώμη. Για παράδειγμα:

- Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξήγησε το σκεπτικό της απόφασής της να μην κινήσει έρευνα κατά των ισπανικών αρχών σχετικά με εικαζόμενη διάκριση λόγω γενετήσιου προσανατολισμού. Ανέφερε ότι τα συγκεκριμένα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι καταγγέλλοντες — ένας Ισπανός και ένας Αργεντινός υπήκοος — δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του Κοινοτικού δικαίου. Βάσει της πρότασης της Επιτροπής να προσφύγουν στις αρμόδιες ισπανικές αρχές, οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν καταγγελία στον Ισπανό Διαμεσολαβητή. (1687/2003/JMA)
- Έπειτα από καταγγελία της Υπηρεσίας Δράσης των Πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (European Citizen Action Service - ECAS), ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι ελάχιστες προδιαγραφές της Επιτροπής για τις διαβουλεύσεις των ενδιαφερομένων μερών σχετικά με το μέλλον των διαρθρωτικών ταμείων ήταν επαρκώς σαφείς και ότι στην υπό εξέταση υπόθεση η Επιτροπή είχε συμμορφωθεί με αυτές. Δεν απέκλεισε, ωστόσο, τη δυνατότητα σαφέστερης διατύπωσης των ελάχιστων προδιαγραφών ή το ενδεχόμενο μια περισσότερη διατομεακή ή ολιστική προσέγγιση της διαβούλευσης να ήταν καταλληλότερη σε ορισμένες περιπτώσεις, και ενημέρωσε την ECAS για τη δυνατότητα υποβολής τέτοιων προτάσεων στην Επιτροπή. (948/2004/OV)
- Η έρευνα του Διαμεσολαβητή σχετικά με τον δωρεάν δανεισμό βιβλίων από δημόσιες βιβλιοθήκες συνέβαλε στην αποσαφήνιση τόσο του σκεπτικού της απόφασης της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας όσο και των δυνατοτήτων σωστής εφαρμογής της σχετικής Κοινοτικής Οδηγίας χωρίς να υπονομεύεται η πρακτική του δωρεάν δανεισμού. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα βάσει 389 καταγγελιών στις οποίες οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονταν ότι η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας υπονόμει τη συνέχιση της λειτουργίας δημόσιων βιβλιοθηκών ως βασικής δημόσιας υπηρεσίας και συνιστούσε παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών για πρόσβαση σε πολιτιστικά προϊόντα. Η έρευνα περατώθηκε όταν ο Διαμεσολαβητής ενημερώθηκε ότι η Επιτροπή παρέπεμψε το ζήτημα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. (3452/2004/JMA και άλλες)

Ακόμα και αν ο Διαμεσολαβητής δεν διαπιστώσει κακοδιοίκηση, μπορεί να θεωρήσει ότι είναι ευκαιρία το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός να βελτιώσει την ποιότητα της διοίκησής του στο μέλλον. Σε τέτοιες υποθέσεις, ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει πρόσθετη παρατήρηση, όπως, για παράδειγμα, στις εξής υποθέσεις:

- Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε την επανεξέταση εκ μέρους της Επιτροπής των εσωτερικών κανόνων της για την τήρηση αρχείου των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων που γίνονται στο πλαίσιο προσκλήσεων υποβολής προσφορών. Αυτό έγινε σε συνέχεια της έρευνας του Διαμεσολαβητή σχετικά με εικαζόμενη παράτυπη τηλεφωνική συνδιάλεξη μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και του ανταγωνιστή προσφέροντος του καταγγέλλοντος. Ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε ενδείξεις παρατυπιών, αλλά επισήμανε ότι η Επιτροπή θα απαντούσε ευκολότερα στους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος εάν ήταν σε θέση να επιδείξει έγγραφο αρχείο της υπό κρίση τηλεφωνικής συνδιάλεξης. (1808/2004/JMA)
- Σε συνέχεια έρευνας σχετικά με καταγγελίες ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν εξασφαλίζουν επαρκή αριθμό θέσεων στάθμευσης για άτομα με ειδικές ανάγκες πλησίον των κεντρικών κτιρίων τους στις Βρυξέλλες, ο Διαμεσολαβητής χαιρέτισε τα αιτήματά τους προς τις βελγικές αρχές για εξασφάλιση πρόσθετων θέσεων στάθμευσης και ζήτησε να ενημερωθεί για τα αποτελέσματα. Κάλεσε επίσης το Συμβούλιο να επανεξετάσει την πολιτική του περί περιορισμού της πρόσβασης ατόμων με ειδικές ανάγκες στους δικούς του χώρους στάθμευσης για λόγους ασφάλειας και πρότεινε να ακολουθήσει ως προς αυτό το ζήτημα το παράδειγμα της Επιτροπής. (2415/2003/JMA και 237/2004/JMA)
- Με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της διαφάνειας στις σχέσεις της με τους πολίτες, ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι η Επιτροπή πρέπει να αποσαφηνίσει τις διαδικασίες που ακολουθεί για το χειρισμό καταγγελιών σχετικών με τη χρήση της οικονομικής βοήθειας της ΕΕ. Αυτό έγινε σε συνέχεια της έρευνάς του σχετικά με το χειρισμό εκ μέρους της

Επιτροπής καταγγελίας σχετικά με τη μείωση μιας μη επιστρεπτέας ενίσχυσης από τις περιφερειακές αρχές της Μαδρίτης. Ως αποτέλεσμα της έρευνας του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή συμφώνησε να παράσχει πληροφορίες στον καταγγέλλοντα, ζητώντας συγγνώμη για την καθυστέρηση στην ενημέρωσή του σχετικά με το χειρισμό της υπόθεσης. (274/2004/JMA)

- Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) συμφώνησε να συμπεριλάβει σε μελλοντικές προκηρύξεις διαγωνισμών διευκρίνιση ότι (i) η πρόσκληση συμμετοχής σε δοκιμασία προεπιλογής δεν σημαίνει ότι έχει ελεγχθεί πλήρως η επιλεξιμότητα του υποψηφίου και ότι (ii) οι γραπτές δοκιμασίες υποψηφίων που στη συνέχεια κρίνονται μη επιλέξιμοι δεν θα βαθμολογούνται. Αυτό έγινε σε συνέχεια πρόσθετης παρατήρησης του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο έρευνας σχετικά με καταγγελία Ούγγρου υπηκόου ο οποίος υπέβαλε αίτηση συμμετοχής σε ανοικτό διαγωνισμό για βοηθούς μεταφραστές. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η συμπερίληψη των πληροφοριών αυτών θα συνέβαλε στην αποφυγή παρεξηγήσεων και στη βελτίωση των σχέσεων με τους υποψήφιους. (839/2004/MHZ)

Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το θεσμικό όργανο και φιλικό διακανονισμό

Όποτε είναι δυνατό, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να πετύχει ένα θετικό αποτέλεσμα που ικανοποιεί τόσο τον καταγγέλλοντα όσο και το καταγγελλόμενο θεσμικό όργανο. Η συνεργασία των Κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών είναι βασική για να επιτευχθεί ένα τέτοιο αποτέλεσμα, με το οποίο ενισχύονται οι σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και πολιτών και αποφεύγονται οι πολυδάπανοι και χρονοβόροι δικαστικοί αγώνες.

Το 2005, 89 υποθέσεις διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό κατόπιν καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή. Τέτοιες υποθέσεις ήταν οι εξής:

- Η Επιτροπή διευθέτησε υπόθεση καθυστέρησης πληρωμής με γερμανό δημοσιογράφο ειδικό σε επιστημονικά θέματα, εξήγησε τους λόγους της καθυστέρησης και συμφώνησε να καταβάλει τόκους. Επιβεβαίωσε ότι στο μεταξύ είχε λάβει μέτρα για την επιτάχυνση των πληρωμών σε εμπειρογνώμονες. Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων ενημέρωσε ότι πληρώθηκε εντός μόλις 30 ημερών για την τελευταία σύμβασή του. (1266/2005/MF)
- Το Συμβούλιο βοήθησε τον Διαμεσολαβητή στη διευθέτηση υπόθεσης σχετικά με την καταγγελία σύμβασης μη στρατιωτικού εμπειρογνώμονα ΤΠ στην αστυνομική αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΑΑΕΕ) στο Σεράγεβο με αποτέλεσμα η ΑΑΕΕ να συμφωνήσει να καταβάλει στον καταγγέλλοντα τις αποδοχές που θα του οφείλονταν ως την κανονική λήξη της σύμβασής του. Όσον αφορά την αξίωση του καταγγέλλοντος να τον απαλλάξει το Συμβούλιο από όλες τις εναντίον του κατηγορίες, ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι ο καταγγέλλων μπορεί να θεωρεί το πόρισμα του Διαμεσολαβητή στην προηγούμενη υπόθεσή του ως απαλλαγή από τις κατηγορίες, καθώς ο Διαμεσολαβητής είχε επιβεβαιώσει στην εν λόγω υπόθεση ότι δεν είχαν γίνει σεβαστά τα δικαιώματα υπεράσπισης του καταγγέλλοντος. (471/2004/OV)
- Η Επιτροπή δημοσιοποίησε δύο επιστολές που είχε αποστείλει στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου στο πλαίσιο διαδικασίας επί παραβάσει, καθώς και την απάντηση του Ηνωμένου Βασιλείου, και ζήτησε συγγνώμη για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην ικανοποίηση του αιτήματος πρόσβασης στα εν λόγω έγγραφα. Έπειτα από περαιτέρω έρευνες, η Επιτροπή συμφώνησε επίσης να επιτρέψει την πρόσβαση των καταγγελλόντων σε τρία CD-ROM που περιείχαν τις πληροφορίες που είχαν στείλει οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου στην Επιτροπή προς επίρρωση των επιχειρημάτων τους. Η διαδικασία επί παραβάσει αφορούσε την εικαζόμενη παράλειψη των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου να συμμορφωθούν με το Κοινοτικό δίκαιο σε ό,τι αφορά έναν μεγάλο χώρο υγειονομικής ταφής απορριμμάτων κοντά στα σπίτια των καταγγελλόντων. (3381/2004/TN)

Εάν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή αποκαλύψουν κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να επιτύχει φιλικό διακανονισμό, εάν αυτό είναι εφικτό. Σε ορισμένες υποθέσεις, μπορεί να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός, εάν το ενδιαφερόμενο θεσμικό ή άλλο όργανο προσφερθεί να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα. Οποιαδήποτε τέτοια προσφορά γίνεται χαριστικώς, δηλαδή χωρίς να συνεπάγεται αποδοχή ευθύνης και χωρίς να δημιουργεί προηγούμενο.

Το 2005 προτάθηκαν 22 φιλικόι διακανονισμοί. Η εξέταση επτά υποθέσεων περατώθηκε το 2005 όταν επιτεύχθηκε φιλικός διακανονισμός (συμπεριλαμβανομένης μίας υπόθεσης όπου η πρόταση έγινε το 2004). Στα τέλη του 2005, εξετάζονταν ακόμα 18 προτάσεις φιλικού διακανονισμού, συμπεριλαμβανομένων δύο υποθέσεων στις οποίες ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει προτάσεις που έγιναν το 2004 και τις οποίες είχε απορρίψει. Μεταξύ των φιλικών διακανονισμών που επιτεύχθηκαν το 2004 είναι οι εξής:

- Η Επιτροπή συμφώνησε να καταβάλει αποζημίωση ύψους 596 ευρώ σε καταγγέλλουσα της οποίας την υπόθεση δεν χειρίστηκε σωστά και έγκαιρα. Αναγνώρισε ότι λόγω σειράς παρεξηγήσεων και διοικητικών σφαλμάτων, η καταγγέλλουσα δεν πληρώθηκε εγκαίρως. Πρόσθεσε ότι μια σειρά στοιχείων που εντόπισε ο Διαμεσολαβητής καθώς και οι εξαιρετικές περιστάσεις της υπόθεσης την οδήγησαν να προτείνει το ποσό των 596 ευρώ ως αποζημίωση στην καταγγέλλουσα. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στους δεδουλευμένους τόκους επί του ποσού της εκκρεμούσας πληρωμής. (1772/2004/GG)
- Μετά την έρευνα του Διαμεσολαβητή σχετικά με την ενημερωτική εκστρατεία του Κοινοβουλίου στη Φινλανδία ενόψει των ευρωπαϊκών εκλογών που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούνιο του 2004, το θεσμικό όργανο δεσμεύθηκε ότι το γραφείο πληροφοριών του στο Ελσίνκι θα έδινε μεγαλύτερη προσοχή στο μέλλον στη χρήση των γλωσσών. Η Σουηδική Συνέλευση της Φινλανδίας είχε καταγγείλει ότι οι αφίσες που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της ενημερωτικής εκστρατείας τυπώθηκαν αποκλειστικά στη φινλανδική γλώσσα. Το Κοινοβούλιο αναγνώρισε τις αδυναμίες της εκστρατείας, καθώς και το γεγονός ότι το ποσοστό των σουηδόφωνων επί του συνολικού πληθυσμού της Φινλανδίας δεν επηρεάζει το καθεστώς της σουηδικής γλώσσας ως επίσημης γλώσσας της ΕΕ ή τη θέση της βάσει του φινλανδικού συντάγματος. (1737/2004/TN)
- Η Επιτροπή συμφώνησε να καταβάλει σε Πορτογαλίδα υπήκοο το ποσό των 1.000 ευρώ σε ένα πνεύμα συμφιλίωσης, αφού αναγνώρισε ότι θα μπορούσε να είχε προβεί στις δέουσες ενέργειες ώστε να την ενημερώσει ότι δεν ήταν δυνατό να απασχοληθεί σε συγκεκριμένη θέση πριν από την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε τελικά να εργάζεται. Η καταγγέλλουσα επικαλέστηκε άδικη μεταχείριση από την Επιτροπή, η οποία αποφάσισε ότι η καταγγέλλουσα δεν μπορούσε να εργαστεί ως τηλεφωνήτρια παρά μόνο μετά την ανάληψη των καθηκόντων της. Αμφισβήτησε επίσης τους κανόνες που επικαλέστηκε η Επιτροπή βάσει των οποίων δεν της επιτράπηκε να εργαστεί ως τηλεφωνήτρια. Η Επιτροπή δεν συμφώνησε με την άποψη του Διαμεσολαβητή όσον αφορά πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της σε σχέση με την εφαρμογή των υπό κρίση κανόνων στην υπόθεση της καταγγέλλουσας. (1336/2003/IP)

Επικριτικές παρατηρήσεις, σχέδια σύστασης και ειδικές εκθέσεις

Εάν δεν είναι εφικτός ο φιλικός διακανονισμός, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση επικριτικής παρατήρησης είτε καταρτίζει σχέδιο σύστασης.

Επικριτική παρατήρηση διατυπώνεται συνήθως όταν το κρούσμα κακοδιοίκησης δεν φαίνεται να έχει γενικές επιπτώσεις, όταν δεν είναι πλέον εφικτό για το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο να εξαλείψει το κρούσμα, και όταν δεν κρίνεται απαραίτητο να προβεί ο Διαμεσολαβητής σε περαιτέρω ενέργειες. Η επικριτική παρατήρηση επιβεβαιώνει στον καταγγέλλοντα ότι η καταγγελία του είναι δικαιολογημένη και επισημαίνει στο εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό το κρούσμα, ώστε να μεριμνήσει για την αποφυγή τέτοιων κρουσμάτων στο μέλλον. Το 2005, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε 29 επικριτικές παρατηρήσεις. Για παράδειγμα:

- Ο Διαμεσολαβητής επέκρινε το Συμβούλιο για τον μη χειρισμό αιτήματος δημόσιας πρόσβασης σε έγγραφα με τον δέοντα τρόπο και τη δέουσα προσοχή. Αυτό έγινε κατόπιν έρευνας από την οποία προέκυψε ότι, αντίθετα με την αρχική απάντηση του Συμβουλίου στον καταγγέλλοντα σε σχέση με τον αριθμό των σχετικών εγγράφων, στην πραγματικότητα υπήρχαν πολλά πρόσθετα έγγραφα. Ως αποτέλεσμα της έρευνας του Διαμεσολαβητή, επιτράπηκε η πρόσβαση του καταγγέλλοντος στα πρόσθετα έγγραφα. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο είχε θεσπίσει νέους εσωτερικούς κανόνες επί του ζητήματος αυτού, ο Διαμεσολαβητής δήλωσε πεπεισμένος ότι στο μέλλον δεν θα δημιουργούνται αντίστοιχα προβλήματα. (1875/2005/GG)
- Ο Διαμεσολαβητής επέκρινε την Επιτροπή σε μια υπόθεση καθυστέρησης πληρωμής προς μια μικρή γερμανική εταιρεία, υπεργολάβο στο σχέδιο Galilei. Η εν λόγω έρευνα αποκάλυψε ένα πολύ γενικότερο πρόβλημα, ότι δηλαδή το συναφές συμβατικό πλαίσιο ούτε απαιτούσε ούτε ενθάρρυνε τον κύριο ανάδοχο να απαιτήσει την καταβολή τόκων εξ ονόματος των

υπεργολάβων σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμών εκ μέρους της Επιτροπής. Για τον λόγο αυτό, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε να εξετάσει η Επιτροπή το ενδεχόμενο τροποποίησης των τυποποιημένων συμβάσεων της ώστε σε τέτοιες περιπτώσεις να γίνεται αυτόματα η πληρωμή τόκων. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι θα κατέβαλε προσπάθειες να λάβει υπόψη τα συμφέροντα μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων σε μελλοντικές τυποποιημένες συμβάσεις, στο βαθμό που κάτι τέτοιο είναι συμβατό με τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας και τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις. (530/2004/GG)

- Ο Διαμεσολαβητής επέκρινε την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) για τον τρόπο χειρισμού πληροφοριών που της υπέβαλε Γερμανός αξιωματούχος σε σχέση με υποψίες παρατυπιών σε Κοινοτικό όργανο. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε έλλειψη πληροφόρησης εκ μέρους της OLAF σε σχέση με το χρονικό διάστημα που θα χρειαζόταν για τη διερεύνηση της καταγγελίας του. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, σύμφωνα με τους κανόνες, η OLAF όφειλε να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα σχετικά με το χρονικό διάστημα εντός του οποίου προσδοκούσε ότι θα ολοκληρώνε την έρευνά της. (140/2004/PB)

Είναι σημαντικό τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί να δίνουν συνέχεια στις επικριτικές παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή λαμβάνοντας μέτρα για την επίλυση προβλημάτων που εκκρεμούν και για την αποφυγή κρουσμάτων κακοδιοίκησης στο μέλλον. Στη διάρκεια του 2005, η Επιτροπή ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή για τη συνέχεια που έδωσε σε 18 επικριτικές παρατηρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων:

- Μιας υπόθεσης στην οποία ο Διαμεσολαβητής επέκρινε την Επιτροπή επειδή παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς γιατί απαιτήθηκαν σχεδόν τρία χρόνια για την ολοκλήρωση μιας έρευνας. Η Επιτροπή, η οποία είχε αναφερθεί σε γενικούς παράγοντες που μπορούν να οδηγήσουν σε καθυστερήσεις, όπως ο φόρτος εργασίας, ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή ότι θα κατέβαλε προσπάθειες να παρέχει πληρέστερη αιτιολόγηση σε ανάλογες υποθέσεις στο μέλλον. (2229/2003/MHZ)
- Μιας υπόθεσης στην οποία ο Διαμεσολαβητής επέκρινε την απάντηση της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Κοπεγχάγη σε αίτημα καταγγέλλοντος για την επεξεργασία δεδομένων που τον αφορούσαν. Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι η Αντιπροσωπεία της είχε παραβιάσει τους κανόνες περί προστασίας των δεδομένων της Κοινότητας και δήλωσε ότι θα υπενθύμιζε στην Αντιπροσωπεία ότι οι κανόνες περί προστασίας των δεδομένων πρέπει να γίνονται πάντοτε σεβαστοί. (224/2004/PB)

Σε υποθέσεις όπου το κρούσμα κακοδιοίκησης είναι ιδιαίτερα σοβαρό ή έχει γενικές επιπτώσεις ή το εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο μπορεί ακόμη να εξαλείψει το κρούσμα, ο Διαμεσολαβητής συντάσσει σχέδιο σύστασης. Το εμπλεκόμενο θεσμικό ή οργανισμός πρέπει να αποστείλει αιτιολογημένη γνωμοδότηση στον Διαμεσολαβητή εντός τριών μηνών.

Το 2005 συντάχθηκαν 20 σχέδια σύστασης. Επιπλέον, οκτώ σχέδια σύστασης από το 2004 οδήγησαν σε λήψη απόφασης το 2005. Μέσα στο έτος, περατώθηκε η εξέταση εννέα υποθέσεων, όταν σχέδιο σύστασης έγινε δεκτό από το θεσμικό όργανο. Τρεις υποθέσεις οδήγησαν σε υποβολή ειδικής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Περαιτώθηκε η εξέταση έξι υποθέσεων για άλλους λόγους. Στα τέλη του 2005 εξετάζονταν ακόμα έντεκα σχέδια σύστασης, μεταξύ των οποίων ένα που συντάχθηκε το 2004. Τα ακόλουθα είναι μεταξύ όσων έγιναν δεκτά το 2005:

- Η Επιτροπή συμφώνησε να καταβάλει αποζημίωση ύψους 56 000 ευρώ σε Γάλλο δημοσιογράφο. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη αποζημίωση που δόθηκε ποτέ ως αποτέλεσμα καταγγελίας προς τον Διαμεσολαβητή. Αυτό έγινε σε συνέχεια του πορίσματος του Διαμεσολαβητή ότι η Επιτροπή δεν είχε ανταποκριθεί στις εύλογες προσδοκίες του καταγγέλλοντος. Η Επιτροπή είχε ακυρώσει την οικονομική συνεισφορά της στο σχέδιο του καταγγέλλοντος. (2111/2002/MF)
- Η Επιτροπή κατήργησε το όριο ηλικίας των 30 ετών ως κριτήριο επιλογής στο πρόγραμμα πρακτικής άσκησης. Αυτό έγινε σε συνέχεια καταγγελίας σχετικά με τους κανόνες που διέπουν το πρόγραμμα. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι αρκετά ακόμη Κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί εφαρμόζουν όριο ηλικίας στα προγράμματα πρακτικής άσκησης τους. Για το λόγο αυτό ανακοίνωσε ότι θα κινούσε αυτεπάγγελτη έρευνα σε σχέση με τα εν λόγω προγράμματα. (2107/2002/(BB)PB)

- Η Επιτροπή συμφώνησε να επιτρέψει τη δημόσια πρόσβαση σε επιστολή που της είχε αποστείλει ο Πορτογάλος Υπουργός Οικονομικών σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος στην Πορτογαλία. Η Επιτροπή είχε αρνηθεί σε βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρόσβαση στην επιστολή με την αιτιολογία ότι η κοινοποίησή της θα υπονόμει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος σε ό,τι αφορά τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Πορτογαλίας. Ο Διαμεσολαβητής επικοινωνήσε με τις πορτογαλικές αρχές που τον πληροφόρησαν ότι δεδομένης της τρέχουσας δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας, η επιστολή δεν περιείχε στοιχεία που θα μπορούσαν να θίξουν την οικονομική και δημοσιονομική πολιτική της Πορτογαλίας. (116/2005/MHZ)

Εάν ένα Κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός δεν απαντήσει ικανοποιητικά σε σχέδιο σύστασης, ο Διαμεσολαβητής μπορεί να υποβάλει ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό αποτελεί το τελευταίο όπλο του Διαμεσολαβητή και είναι η τελευταία ουσιαστική ενέργεια στην οποία προβαίνει εξετάζοντας μια υπόθεση, καθώς η έγκριση ψηφίσματος και η άσκηση των αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου είναι θέματα που εναπόκεινται στην πολιτική κρίση του Κοινοβουλίου. Το 2005 υποβλήθηκαν τρεις ειδικές εκθέσεις:

- Ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε ειδική έκθεση στο Κοινοβούλιο όταν το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την άρνησή του να συνεδριάξει δημοσίως όταν ενεργεί στο πλαίσιο της νομοθετικής εξουσίας του. Ο Διαμεσολαβητής διενήργησε σχετική έρευνα έπειτα από καταγγελία του Γερμανού βουλευτή του ΕΚ κ. Elmar BROK και ενός εκπροσώπου της ομάδας νεολαίας της Χριστιανοδημοκρατικής Ένωσης, στην οποία ισχυριζόνταν ότι ο εσωτερικός Κανονισμός του Συμβουλίου δεν συμμορφώνεται με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις του Συμβουλίου και των λοιπών Κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών πρέπει να λαμβάνονται με όσο το δυνατόν περισσότερη διαφάνεια. Ο Διαμεσολαβητής συνέστησε στο Συμβούλιο να αναθεωρήσει την άρνησή του να λάβει απόφαση να συνεδριάξει δημοσίως όταν ενεργεί στο πλαίσιο της νομοθετικής εξουσίας του. (2395/2003/GG)
- Ο Διαμεσολαβητής απέστειλε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με δηλώσεις στις οποίες προέβη η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) στο πλαίσιο έρευνάς του. Η έρευνα αφορούσε ισχυρισμούς περί δωροδοκίας που διατύπωσε η OLAF, οι οποίοι μπορούσαν να ερμηνευθούν ως εμπλέκοντες συγκεκριμένο δημοσιογράφο. Στη συνέχεια ο δημοσιογράφος υπέβαλε περαιτέρω καταγγελία στον Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενος ότι οι πληροφορίες που παρείχε η OLAF στο πλαίσιο της έρευνας είχαν ως στόχο να παραπλανήσουν τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και να κατευθύνουν τα συμπεράσματα της έρευνας. Στην ειδική έκθεσή του, ο Διαμεσολαβητής συνέστησε στην OLAF να αναγνωρίσει ότι είχε προβεί σε εσφαλμένες και παραπλανητικές δηλώσεις στο πλαίσιο της έρευνας του Διαμεσολαβητή. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η υπόθεση αυτή εγείρει ένα σημαντικό ζήτημα αρχής, με αντίκτυπο στην εμπιστοσύνη των πολιτών στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ. (2485/2004/GG)
- Ο Διαμεσολαβητής απέστειλε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όταν διαπίστωσε αδικαιολόγητη διάκριση στην οικονομική μεταχείριση των υπαλλήλων της ΕΕ οι οποίοι είναι γονείς παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Υπέβαλε σχέδιο σύστασης βάσει του οποίου η Επιτροπή οφείλει να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι γονείς παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, τα οποία αποκλείονται από τα Ευρωπαϊκά Σχολεία λόγω του βαθμού αναπηρίας τους, δεν πρέπει να επιβαρύνονται με μέρος του κόστους της εκπαίδευσης των παιδιών τους. Μολονότι η Επιτροπή στην απάντησή της τόνισε ιδιαίτερα την προθυμία της να αναθεωρήσει καταρχήν την τρέχουσα πολιτική της, υπό την επιφύλαξη των δημοσιονομικών περιορισμών που μπορεί να προκύψουν στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτό δεν συνιστά ανεπιφύλακτη αποδοχή του σχεδίου σύστασης. (1391/2002/JMA και άλλες)

Αυτεπάγγελτες έρευνες

Ο Διαμεσολαβητής διενεργεί αυτεπάγγελτη έρευνα σε δύο βασικές περιπτώσεις: καταρχάς, για να διερευνήσει πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης, όταν μια καταγγελία έχει υποβληθεί από μη νομιμοποιούμενο πρόσωπο (δηλαδή όταν ο καταγγέλλων δεν είναι πολίτης ή κάτοικος της Ένωσης ή νομικό πρόσωπο με καταστατική έδρα σε Κράτος-Μέλος). Το 2005 κινήθηκαν τρεις τέτοιες αυτεπάγγελτες έρευνες. Ο Διαμεσολαβητής διενεργεί επίσης αυτεπάγγελτη έρευνα

για να επιλύσει ενδεχόμενο συστημικό πρόβλημα των θεσμικών οργάνων. Αυτό έπραξε σε δύο περιπτώσεις το 2005, μία από τις οποίες ήταν η ακόλουθη:

- Ο Διαμεσολαβητής κίνησε αυτεπάγγελτη έρευνα σχετικά με το ζήτημα της πρόσβασης των υποψηφίων στα κριτήρια αξιολόγησης που θέτουν οι εξεταστικές επιτροπές. Αυτό έγινε έπειτα από τρεις υποθέσεις τις οποίες χειρίστηκε το 2005 σε σχέση με τις πληροφορίες που τίθενται στη διάθεση των υποψηφίων στο πλαίσιο διαγωνισμών πρόσληψης. Οι απαντήσεις της EPSO στις εν λόγω υποθέσεις παρείχαν αναλυτικές πρόσθετες πληροφορίες, οι οποίες θα βοηθούσαν τους καταγγέλλοντες να κατανοήσουν τη βαθμολογία τους. Δεδομένου ότι οι υποθέσεις αυτές ήγγειραν σημαντικά πραγματικά και νομικά ζητήματα γενικότερης φύσης, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κινήσει αυτεπάγγελτη έρευνα. (ΟΙ/5/2005/PB)

Περαιτέρω ανάλυση

Αυτές και άλλες υποθέσεις εξετάζονται με βάση τις εξής θεματικές οπτικές στην τελευταία ενότητα του κεφαλαίου 2 της Ετήσιας Έκθεσης: πρόσβαση σε έγγραφα και προστασία δεδομένων· η Επιτροπή ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης»· μειοδοτικοί ή πλειοδοτικοί διαγωνισμοί, συμβάσεις και επιχορηγήσεις· θέματα προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των προσλήψεων.

Το κεφάλαιο 3 της έκθεσης περιέχει περιλήψεις 65 αποφάσεων από τις 312 συνολικά αποφάσεις με τις οποίες περατώθηκε η εξέταση υποθέσεων το 2005. Οι περιλήψεις δείχνουν το εύρος των θεμάτων και των θεσμικών οργάνων που αφορούν οι έρευνες του Διαμεσολαβητή, καθώς και τα διάφορα είδη πορίσματος.

Οι αποφάσεις του Διαμεσολαβητή με τις οποίες περατώνεται η εξέταση υποθέσεων δημοσιεύονται συνήθως στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή (<http://www.ombudsman.europa.eu>) στην αγγλική γλώσσα και στη γλώσσα του καταγγέλλοντος, αν είναι διαφορετική.

Σχέσεις με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η εποικοδομητική συνεργασία με τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι βασική προϋπόθεση για να επιτυγχάνει ο Διαμεσολαβητής θετικά αποτελέσματα για τους πολίτες. Η συνεργασία αυτή λαμβάνει τη μορφή τακτικών συναντήσεων και κοινών εκδηλώσεων, κατά τις οποίες ο Διαμεσολαβητής και οι συνομιλητές του αντιλαμβάνονται καλύτερα ο ένας το έργο του άλλου, διερευνούν αποτελεσματικούς τρόπους προάσπισης και προαγωγής των δικαιωμάτων των πολιτών, και επισημαίνουν τομείς στους οποίους μπορούν να συνεργαστούν στο μέλλον.

Ο Διαμεσολαβητής αξιοποίησε την ευκαιρία της δεκάτης επετείου από την ίδρυση του θεσμού για να ενισχύσει τις εποικοδομητικές σχέσεις που αναπτύχθηκαν τη δεκαετία που πέρασε. Στις 17 Νοεμβρίου 2005, παρέθεσε επίσημο δείπνο στους Προέδρους και τους Γενικούς Γραμματείς των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, καθώς και στους επικεφαλής των οργανισμών και των υπηρεσιών της Ένωσης. Περισσότερα από 45 άτομα παρακάθησαν στο δείπνο, εκπροσωπώντας θεσμικά όργανα, οργανισμούς και υπηρεσίες από ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης. Στόχος της εκδήλωσης ήταν να τονιστεί η αποφασιστικότητα του Διαμεσολαβητή να συνεργαστεί με όλα τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς καθώς και με τις υπηρεσίες της ΕΕ τα επόμενα χρόνια με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της διοίκησης της ΕΕ. Δεδομένου ότι ποσοστό περίπου 70% των ερευνών που διεξάγει ο Διαμεσολαβητής αφορά την Επιτροπή, ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. José Manuel BARROSO, κλήθηκε να απευθύνει χαιρετιστήρια ομιλία. Στην ομιλία του, ο Πρόεδρος της Επιτροπής σκιαγράφησε τα οφέλη της νέας εσωτερικής διαδικασίας που ενέκρινε η Επιτροπή για την ανταπόκριση στα αιτήματα του Διαμεσολαβητή στο πλαίσιο των ερευνών του. Ο Διαμεσολαβητής άδραξε την ευκαιρία για να περιγράψει το ρόλο του, όχι απλώς ως εξωτερικού μηχανισμού ελέγχου αλλά και ως πολύτιμου μέσου για τα διοικητικά στελέχη, το οποίο μπορεί να βοηθήσει τις διοικητικές αρχές να βελτιώσουν την απόδοσή τους εφιστώντας την προσοχή τους σε τομείς που χρήζουν βελτίωσης.

Ο Διαμεσολαβητής επανέλαβε το μήνυμα αυτό στο πλαίσιο σειράς άλλων συναντήσεων που είχε με μέλη των θεσμικών οργάνων και οργανισμών και υπαλλήλους τους στη διάρκεια του 2005. Οι εκδηλώσεις αυτές περιελάμβαναν παρουσίαση του έργου του Διαμεσολαβητή, κατά την οποία παρείχε κατευθύνσεις για καλύτερη διεκπεραίωση των καταγγελιών και βελτίωση των διαδικασιών. Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη ήταν η σημασία της συνάντησης με το Σώμα των Επιτρόπων στις 25 Μαΐου. Επιπλέον στη διάρκεια των συναντήσεων που πραγματοποιήθηκαν το

2005, διερευνήθηκε το ενδεχόμενο πρωτοβουλιών για την ενίσχυση της διοργανικής συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών με βασικούς συνομιλητές. Πραγματοποιήθηκαν πρόσθετες συναντήσεις με θέμα τις προτεραιότητες του Διαμεσολαβητή και τους αναγκαίους πόρους για την υλοποίηση των προτεραιοτήτων αυτών, με επικέντρωση στον προϋπολογισμό του θεσμικού οργάνου για το 2006.

Ο Διαμεσολαβητής υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ενημερώνει τακτικά τους βουλευτές για τις δραστηριότητές του παρέχοντάς τους αντίγραφα δημοσιεύσεων του καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Το 2005 παρασχέθηκαν στους βουλευτές του ΕΚ εννέα δημοσιεύσεις. Ο Διαμεσολαβητής συνεργάζεται εποικοδομητικά με την Επιτροπή Αναφορών του Κοινοβουλίου, και τα δύο όργανα, όταν κρίνεται σκόπιμο, διαβιβάζουν το ένα στο άλλο υποθέσεις της αρμοδιότητάς τους, ώστε να εξυπηρετούν όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά τους Ευρωπαίους πολίτες. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής ενημερώνει τους καταγγέλλοντες σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής αναφοράς στο Κοινοβούλιο, ιδίως εάν η καταγγελία αφορά πρόταση τροποποίησης ευρωπαϊκής νομοθεσίας ή πολιτικής. Οι σχέσεις μεταξύ του Διαμεσολαβητή και της Επιτροπής Αναφορών ενισχύθηκαν σημαντικά το 2005, με την Έκθεση ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ σχετικά με τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή για το 2004 να τονίζει τη σημασία αυτών των εποικοδομητικών σχέσεων εργασίας. Στη συνεδρίαση της Επιτροπής Αναφορών της 12ης Οκτωβρίου 2005, ο Διαμεσολαβητής, σύμφωνα με το Άρθρο 195, παράγραφος 3 του Κανονισμού του Κοινοβουλίου, δεσμεύθηκε να εμφανίζεται ενώπιον της Επιτροπής, κατόπιν δικού του αιτήματος, όποτε παρουσιάζει ειδική έκθεση στο Κοινοβούλιο.

Σχέσεις με διαμεσολαβητές και συναφή όργανα

Η στενή συνεργασία με τους ομολόγους του σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο αποτελεί βασική προτεραιότητα για τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή. Συμβάλλει στο να διασφαλιστεί η άμεση και αποτελεσματική εξέταση των καταγγελιών των πολιτών. Επίσης, είναι ζωτικής σημασίας για την παρακολούθηση σημαντικών εξελίξεων στην κοινότητα των διαμεσολαβητών, την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το Κοινοτικό δίκαιο και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών. Ως επί το πλείστον, η συνεργασία αυτή πραγματοποιείται στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών, μολοντί ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετέχει επίσης σε συνέδρια, σεμινάρια και συναντήσεις εκτός του δικτύου.

Το ευρωπαϊκό δίκτυο διαμεσολαβητών

Το ευρωπαϊκό δίκτυο διαμεσολαβητών, το οποίο εξελίσσεται σταθερά σε ισχυρό εργαλείο συνεργασίας, έχει πρωταρχική σημασία για τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή. Το δίκτυο αποτελείται σήμερα από σχεδόν 90 υπηρεσίες σε 30 χώρες, μεταξύ των οποίων εθνικές και περιφερειακές υπηρεσίες στην επικράτεια της Ένωσης και εθνικές υπηρεσίες στις υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες, στη Νορβηγία και στην Ισλανδία. Υπάρχει ένας αποτελεσματικός μηχανισμός συνεργασίας στο χειρισμό υποθέσεων. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι πολλοί καταγγέλλοντες απευθύνονται στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, όταν αντιμετωπίζουν προβλήματα με τις εθνικές, τις περιφερειακές ή τις τοπικές αρχές. Σε πολλές περιπτώσεις, οι καταγγελίες μπορούν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά από κάποιον διαμεσολαβητή του ενδιαφερόμενου κράτους. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβιβάζει υποθέσεις απευθείας σε εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές, όπου αυτό είναι δυνατόν, ή παρέχει συμβουλές στον καταγγέλλοντα σχετικά με το πού πρέπει να αποταθεί. Το 2005, ο Διαμεσολαβητής συμβούλεψε 945 καταγγέλλοντες να απευθυνθούν σε εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή και διαβίβασε 91 καταγγελίες απευθείας στον αρμόδιο διαμεσολαβητή. Οι διαμεσολαβητές του δικτύου ενημερώνουν επίσης τους πολίτες για τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου και για τον τρόπο άσκησης και προάσπισης των εν λόγω δικαιωμάτων.

Επιπλέον της τακτικής ανταλλαγής πληροφοριών μέσω του δικτύου, υπάρχει μια ειδική διαδικασία μέσω της οποίας εθνικοί ή περιφερειακοί διαμεσολαβητές μπορούν να ζητούν έγγραφες απαντήσεις σε ερωτήσεις που άπτονται του δικαίου της ΕΕ και της ερμηνείας του, συμπεριλαμβανομένων ερωτήσεων που προκύπτουν στο πλαίσιο του χειρισμού συγκεκριμένων υποθέσεων. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είτε απαντά άμεσα είτε διαβιβάζει, εάν το κρίνει σκόπιμο, την ερώτηση σε άλλο θεσμικό όργανο ή οργανισμό για απάντηση. Το 2005, ελήφθησαν τέσσερις ερωτήσεις (δύο από εθνικούς και δύο από περιφερειακούς διαμεσολαβητές) και περατώθηκε η εξέταση τριών (συμπεριλαμβανομένων δύο που μεταφέρθηκαν από το 2004).

Το δίκτυο δραστηριοποιείται επίσης στην ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών. Αυτό γίνεται με σεμινάρια και συναντήσεις, ένα τακτικό ενημερωτικό δελτίο, ένα ηλεκτρονικό φόρουμ συζήτησης και μια καθημερινή ηλεκτρονική ενημερωτική υπηρεσία.

Σεμινάρια εθνικών διαμεσολαβητών πραγματοποιούνται ανά διετία και διοργανώνονται από κοινού από τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή και έναν ομόλογό του σε εθνικό επίπεδο. Το πέμπτο σεμινάριο, τη διοργάνωση του οποίου ανέλαβε από κοινού με τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ο Ολλανδός Εθνικός Διαμεσολαβητής κ. Roel FERNHOUT, πραγματοποιήθηκε στη Χάγη, στις Κάτω Χώρες, από τις 11 ως τις 13 Σεπτεμβρίου 2005. Το πρόγραμμα του σεμιναρίου περιελάμβανε και επίσημο δείπνο για τη δέκατη επέτειο από την ίδρυση του θεσμού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, και έδωσε την ευκαιρία στον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ να ευχαριστήσει τους ομολόγους του για την πολύτιμη υποστήριξη τους κατά την πρώτη δεκαετία λειτουργίας του θεσμού.

Επρόκειτο για το πρώτο σεμινάριο στο οποίο συμμετείχαν διαμεσολαβητές από τις υποψήφιες χώρες και το πρώτο μετά τη μεγαλύτερη μέχρι σήμερα διεύρυνση της Ένωσης. Στη συνάντηση εκπροσωπήθηκαν και τα 25 Κράτη-Μέλη της ΕΕ, καθώς και η Κροατία, η Ρουμανία, η Ισλανδία και η Νορβηγία. Το θέμα του σεμιναρίου — «Ο ρόλος του θεσμού των διαμεσολαβητών και των συναφών οργάνων στην εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ» — κρίθηκε εξαιρετικά ουσιαστικό για τους διαμεσολαβητές σε ολόκληρη την επικράτεια της διευρυμένης Ένωσης. Ως εποπτικά όργανα, οι διαμεσολαβητές μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση της πλήρους και σωστής εφαρμογής του δικαίου της ΕΕ στα Κράτη-Μέλη. Οι συζητήσεις στη Χάγη επικεντρώθηκαν στο πώς μπορούν να συνεργαστούν με τον καλύτερο τρόπο οι διαμεσολαβητές προκειμένου να εκπληρώσουν σωστά τον ρόλο τους. Αντλήθηκαν σημαντικά συμπεράσματα σχετικά με τη μελλοντική συνεργασία των μελών του δικτύου, και η πρόοδος σε σχέση με αυτές τις πρωτοβουλίες θα επανεξεταστεί στο επόμενο σεμινάριο των εθνικών διαμεσολαβητών το οποίο θα πραγματοποιηθεί στο Στρασβούργο το 2007.

Το ενημερωτικό δελτίο *Διαμεσολαβητές στην Ευρώπη* - Δελτίο συνέχισε να χρησιμεύει ως εξαιρετικά πολύτιμο εργαλείο ανταλλαγής πληροφοριών για το Κοινοτικό δίκαιο και βέλτιστων πρακτικών το 2005. Τα δύο τεύχη, που δημοσιεύθηκαν τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο, κάλυπταν θέματα όπως ο μελλοντικός Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, η πρόσβαση σε έγγραφα και η προστασία των δεδομένων, οι διακρίσεις και τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία, προβλήματα που σχετίζονται με τα σωφρονιστικά ιδρύματα σε αρκετά Κράτη-Μέλη, οι παροχές υγειονομικής περίθαλψης και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες. Τα φόρουμ εγγράφων και συζήτησης του Διαμεσολαβητή συνέχισαν να αναπτύσσονται στη διάρκεια του έτους, επιτρέποντας στις υπηρεσίες να ανταλλάσσουν πληροφορίες με την αποστολή ερωτήσεων και απαντήσεων. Πραγματοποιήθηκαν αρκετές σημαντικές συζητήσεις για ποικίλα θέματα, από τον δωρεάν δανεισμό βιβλίων από τις δημόσιες βιβλιοθήκες έως τη δημοσίευση στο Διαδίκτυο αποφάσεων των διαμεσολαβητών. Επιπλέον, η ηλεκτρονική ενημερωτική υπηρεσία του Διαμεσολαβητή — τα *Καθημερινά Νέα του Διαμεσολαβητή* — διετίθετο κάθε εργάσιμη ημέρα και περιελάμβανε άρθρα, δελτία Τύπου και ανακοινώσεις υπηρεσιών κάθε χώρας που καλύπτει το δίκτυο.

Οι ενημερωτικές επισκέψεις σε διαμεσολαβητές στα Κράτη-Μέλη και τις υποψήφιες χώρες έχουν επίσης αποδειχθεί ιδιαίτερα αποτελεσματικές όσον αφορά την ανάπτυξη του δικτύου και αποτελούν εξαιρετικό μέσο ενημέρωσης για τα εργαλεία επικοινωνίας που διαθέτει.

Συναντήσεις

Στη διάρκεια του έτους, οι προσπάθειες του Διαμεσολαβητή να συνεργαστεί με τους ομολόγους του υπερέβησαν τις δραστηριότητες του ευρωπαϊκού δικτύου διαμεσολαβητών. Με στόχο την προώθηση του θεσμού του διαμεσολαβητή, τη συζήτηση θεμάτων διοργανικών σχέσεων και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, παρέστη σε σειρά εκδηλώσεων που διοργάνωσαν εθνικοί και περιφερειακοί διαμεσολαβητές και πραγματοποίησε συναντήσεις με πολλούς διαμεσολαβητές και εκπροσώπους διαμεσολαβητών τόσο από την ΕΕ όσο και εκτός αυτής.

Δραστηριότητες επικοινωνίας

Επιθυμώντας να ενημερώσει τους πολίτες για το δικαίωμά τους να υποβάλλουν καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής χρησιμοποίησε την ευκαιρία της δέκατης επετείου του θεσμού για να διοργανώσει σειρά εκδηλώσεων που αποσκοπούσαν στην αύξηση της ενημέρωσης για τον ρόλο του. Στις 28 Οκτωβρίου, το Ινστιτούτο ανώτερων ευρωπαϊκών σπουδών (*Institut des hautes*

études européennes) του Πανεπιστημίου Robert Schuman του Στρασβούργου διοργάνωσε συνέδριο με τίτλο *Ο Ευρωπαϊκός Διαμεσολαβητής: απολογισμός και προοπτικές* στο οποίο συμμετείχαν περισσότεροι από 80 ακαδημαϊκοί, φοιτητές, δικηγόροι, υπάλληλοι της ΕΕ και άλλοι, και την έναρξη του οποίου κήρυξε η Γερουσιαστής και Δήμαρχος του Στρασβούργου κ. Fabienne KELLER. Στις 6 Δεκεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής πραγματοποίησε δύο εκδηλώσεις στις Βρυξέλλες με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: 10 χρόνια, 20 000 καταγγελίες – Πολλές; Λίγες;». Οι εκδηλώσεις αυτές, που διοργανώθηκαν από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κέντρο Δημοσιογραφίας, είχαν τη μορφή σεμιναρίου Τύπου και δημόσιου εργαστηρίου που απευθυνόταν σε μέσα ενημέρωσης, ΜΚΟ, ομάδες συμφερόντων, περιφερειακές και τοπικές αντιπροσωπείες και πολίτες που ενδιαφέρονται για το έργο του Διαμεσολαβητή. Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων αυτών συζητήθηκαν βασικά θέματα τα οποία πρέπει να λάβει υπόψη ο Διαμεσολαβητής στο κατώφλι της δεύτερης δεκαετίας του θεσμού.

Ο Διαμεσολαβητής συνέχισε τις ενημερωτικές επισκέψεις του στα Κράτη-Μέλη το 2005 με μια επίσκεψη στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Νοέμβριο. Στη διάρκεια της επίσκεψης αυτής, ο Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με πολίτες, πιθανούς καταγγέλλοντες, φορείς διοίκησης, μέλη του δικαστικού σώματος και υψηλόβαθμους πολιτικούς. Η επίσκεψη αυτή αποδείχθηκε άριστο μέσο βελτίωσης της ενημέρωσης των πολιτών για τα δικαιώματά τους. Επιπλέον, πρόβαλε το έργο του Διαμεσολαβητή σε σημαντικούς εκπροσώπους της δικαστικής, νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας και ενίσχυσε την πολύτιμη συνεργασία του Διαμεσολαβητή με τους ομολόγους του στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του συνέχισαν τις προσπάθειές τους να παρουσιάζουν το έργο του θεσμού στο πλαίσιο συνεδρίων, σεμιναρίων και συναντήσεων το 2005. Περίπου 120 τέτοιες παρουσιάσεις πραγματοποιήθηκαν στη διάρκεια του έτους. Οι συναντήσεις αυτές συνέβαλαν στην ενημέρωση πιθανών καταγγελλόντων και ενδιαφερόμενων πολιτών για το έργο του Διαμεσολαβητή.

Οι δραστηριότητες σχετικά με τα μέσα ενημέρωσης εντατικοποιήθηκαν, με τη διανομή 17 δελτίων Τύπου σε δημοσιογράφους σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ο Διαμεσολαβητής έδωσε πάνω από 50 συνεντεύξεις σε δημοσιογράφους των έντυπων, ραδιοτηλεοπτικών και ηλεκτρονικών μέσων στο Στρασβούργο, στις Βρυξέλλες και αλλού. Επίσης, παρουσίασε το έργο του και απάντησε σε ερωτήσεις σε συνεντεύξεις Τύπου και συναντήσεις.

Στη διάρκεια του έτους διανεμήθηκε ευρέως υλικό για το έργο του Διαμεσολαβητή, ιδίως στο πλαίσιο των ημερών ανοικτών θυρών που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Κατά την ημέρα ανοικτών θυρών στις Βρυξέλλες την 30ή Απριλίου, παρουσιάστηκε η *The European Ombudsman's tenth anniversary postcard* (κάρτα για την δέκατη επέτειο του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή) σε 24 γλώσσες. Ο Διαμεσολαβητής εξέδωσε επίσης έναν επετειακό τόμο επί τη ευκαιρία της δέκατης επετείου από την ίδρυση του θεσμού. Ο τόμος αυτός, με τίτλο *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*, (Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: Καταβολές, Ίδρυση, Εξέλιξη) κυκλοφόρησε σε δύο εκδόσεις, με σκληρό και με μαλακό εξώφυλλο, και παρουσιάστηκε αρχικά στη Χάγη στο πλαίσιο του πέμπτου σεμιναρίου των εθνικών διαμεσολαβητών. Το 2005 εκδόθηκε επίσης σε ανανεωμένη μορφή *Ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς* σε 24 γλώσσες. Περισσότερα από 100 000 αντίτυπα του Κώδικα διανεμήθηκαν σε διαμεσολαβητές, βουλευτές του ΕΚ, επικεφαλής θεσμικών οργάνων και οργανισμών της ΕΕ, Αντιπροσωπείες της Επιτροπής και Γραφεία του Κοινοβουλίου στα Κράτη-Μέλη, δίκτυα διάδοσης και αναδιανομής πληροφοριών της ΕΕ, δημόσιες διοικητικές αρχές σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο στα Κράτη-Μέλη, και σε πολίτες και οργανώσεις που επιδεικνύουν ενδιαφέρον για το έργο των θεσμικών οργάνων της ΕΕ. Το ενδιαφέρον για την έκδοση αυτή ήταν ιδιαίτερα μεγάλο και μέχρι το τέλος του έτους είχαν ληφθεί αιτήματα για αρκετές χιλιάδες επιπλέον αντίτυπα.

Όλες αυτές οι δημοσιεύσεις διατίθενται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή, ενώ δημοσιεύονται τακτικά αποφάσεις, δελτία Τύπου, στατιστικά στοιχεία και λεπτομέρειες σχετικά με τις δραστηριότητες επικοινωνίας. Το 2005 δημιουργήθηκε μια νέα ενότητα στην ιστοσελίδα, αφιερωμένη στη δέκατη επέτειο από την ίδρυση του θεσμού. Η ενότητα αυτή περιλαμβάνει τον Επετειακό Τόμο, καθώς και διάφορα έγγραφα που σχετίζονται με τις εκδηλώσεις για τον εορτασμό της δέκατης επετείου. Ακόμη, δημιουργήθηκε μια νέα ενότητα με ιστορικά έγγραφα που σχετίζονται με την ίδρυση του θεσμού του Διαμεσολαβητή.

Από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Δεκεμβρίου 2005, οι ιστοσελίδες στη θέση του Διαμεσολαβητή στο Διαδίκτυο δέχθηκαν συνολικά 304 300 επισκέψεις. Τη μεγαλύτερη επισκεψιμότητα είχε η

αγγλική έκδοση της ιστοσελίδας, με 71 166 επισκέψεις, ακολουθούμενη από τη γαλλική, την ιταλική, την ισπανική, τη γερμανική και την πολωνική έκδοση. Όσον αφορά τη γεωγραφική προέλευση των επισκέψεων, ο μεγαλύτερος αριθμός επισκέψεων προερχόταν από το Βέλγιο (27 517 επισκέψεις) και ακολουθούσαν η Ιταλία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Γερμανία και η Πολωνία.

Εσωτερικές εξελίξεις

Το 2005, ο Διαμεσολαβητής συνέχισε τις προσπάθειές του να διασφαλίσει ότι ο θεσμός είναι έτοιμος να χειριστεί καταγγελίες πολιτών από 25 Κράτη-Μέλη στις 21 γλώσσες της Συνθήκης.

Το Τμήμα Διοίκησης και Οικονομικών του Διαμεσολαβητή αναδιοργανώθηκε το 2005, διαιρούμενο σε τέσσερις τομείς — Τομέας Διοίκησης, Τομέας Οικονομικών, Τομέας Διεκπεραίωσης Καταγγελιών και Τομέας Επικοινωνίας. Στόχος της αναδιάρθρωσης ήταν η μεγαλύτερη εξειδίκευση των επιμέρους τομέων, με τον Προϊστάμενο του Τμήματος να επιφορτίζεται με το συντονισμό. Στο Νομικό Τμήμα ενισχύθηκαν οι διαδικασίες διαχείρισης υποθέσεων και ποιοτικού ελέγχου, ώστε να διασφαλίζεται συνέπεια στην παρακολούθηση και αξιόπιστος χειρισμός μεγαλύτερου αριθμού καταγγελιών από μεγαλύτερη ομάδα Νομικών Συμβούλων.

Ο αριθμός των θέσεων εργασίας στο οργανόγραμμα του Διαμεσολαβητή αυξήθηκε από 38 το 2004 σε 51 το 2005, όπως προβλέπει το πολυετές σχέδιο προϋπολογισμού που ενέκρινε το Κοινοβούλιο το 2002. Το σχέδιο προέβλεπε τη σταδιακή δημιουργία νέων θέσεων εργασίας που σχετίζονται με τη διεύρυνση την περίοδο 2003-5. Αύξηση των θέσεων σε 57 προβλέπεται στον προϋπολογισμό για το 2006 που ενέκρινε η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή τον Δεκέμβριο 2005. Η αύξηση αυτή οφείλεται κατά κύριο λόγο στην επικείμενη νέα διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βουλγαρία και Ρουμανία) και στην εφαρμογή της απόφασης για επίτευξη πλήρους αυτονομίας από τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου όσον αφορά τη διοίκηση του προσωπικού του Διαμεσολαβητή. Μία από τις προτεραιότητες της δέκατης επετείου του θεσμού ήταν η επανεξέταση των υφιστάμενων συμφωνιών συνεργασίας με το Κοινοβούλιο, με στόχο την προσαρμογή τους στη νέα πραγματικότητα. Στις αρχές του 2006 προγραμματίζεται να υπογραφεί νέα συμφωνία με στόχο τη διατήρηση εντατικής συνεργασίας με το Κοινοβούλιο σε όλους τους τομείς στους οποίους είναι δυνατή η επίτευξη σημαντικών οικονομικών κλίμακας και δημοσιονομικής εξοικονόμησης.

Ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε τον προϋπολογισμό του για το έτος 2006 σύμφωνα με τη νέα δομή του προϋπολογισμού (ονοματολογία). Στόχος της νέας αυτής δομής είναι η ενίσχυση της διαφάνειας και η διευκόλυνση του ενισχυμένου ελέγχου από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, καθιστώντας δυνατή την καλύτερη εποπτεία των δαπανών παρόμοιας φύσης, η οποία στην μέχρι σήμερα χρησιμοποιούμενη δομή κατανεμόταν σε διάφορους τίτλους ή κεφάλαια. Οι συνολικές πιστώσεις για το 2006 ανέρχονται σε 7 682 538 ευρώ (σε σύγκριση με 7 312 614 ευρώ το 2005).

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

2 ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ένας από τους πιο σημαντικούς τρόπους με τους οποίους ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής προάγει τη χρηστή διοίκηση είναι μέσω της έρευνας πιθανών κρουσμάτων κακοδιοίκησης και της πρότασης διορθωτικών δράσεων, όπου αυτές απαιτούνται. Ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει γνώση πιθανών κρουσμάτων κακοδιοίκησης κυρίως μέσω των καταγγελιών, η διεκπεραίωση των οποίων αποτελεί την πιο σημαντική πτυχή του ρόλου που έχει να αντιδρά σε παρόμοιες καταστάσεις.

Το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή αποτελεί ένα από τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 21 της Συνθήκης ΕΚ) και περιλαμβάνεται και στο Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων (άρθρο 43).

Ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης τη δυνατότητα να διεξάγει αυτεπάγγελτες έρευνες δρώντας έτσι προληπτικά κατά της κακοδιοίκησης.

2.1 Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το έργο του Διαμεσολαβητή διέπεται από το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ, το Καταστατικό του Διαμεσολαβητή (το οποίο αποτελεί απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹) και τις εκτελεστικές διατάξεις που έχει θεσπίσει ο Διαμεσολαβητής δυνάμει του άρθρου 14 του Καταστατικού του.

Οι εκτελεστικές διατάξεις έχουν ως αντικείμενο την εσωτερική λειτουργία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή. Ωστόσο, προκειμένου να είναι κατανοητές και χρήσιμες στους πολίτες, περιλαμβάνουν και υλικό που αφορά άλλα θεσμικά όργανα και οργανισμούς και περιλαμβάνεται ήδη στο Καταστατικό του Διαμεσολαβητή. Οι ισχύουσες σήμερα εκτελεστικές διατάξεις τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003. Διατίθενται σε όλες τις επίσημες γλώσσες στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή (<http://www.ombudsman.europa.eu>) και σε έντυπη μορφή από την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή.

2.2 ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ εξουσιοδοτεί τον Διαμεσολαβητή να παραλαμβάνει καταγγελίες από κάθε πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε κράτος μέλος, σχετικά με περιπτώσεις κακοδιοίκησης στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών, με εξαίρεση το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων. Συνεπώς, μια καταγγελία βρίσκεται εκτός του πεδίου αρμοδιοτήτων του Διαμεσολαβητή εάν:

1. ο καταγγέλλων δεν δικαιούται να υποβάλει καταγγελία·

¹

Απόφαση 94/262 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1994 σχετικά με το καθεστώς του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του, ΕΕ 1994 L 113, σ. 15.

2. η καταγγελία δεν αφορά κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό·
3. η καταγγελία αφορά το Δικαστήριο ή το Πρωτοδικείο κατά την άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων· ή
4. η καταγγελία δεν αφορά πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης.

Οι περιπτώσεις 1, 2 και 4 εξετάζονται αναλυτικότερα κατωτέρω.

2.2.1 Καταγγέλλοντες χωρίς δικαίωμα προσφυγής στο Διαμεσολαβητή

Παρότι το δικαίωμα προσφυγής στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή αναγνωρίζεται μόνον στους πολίτες, τους κατοίκους και τα νομικά πρόσωπα με καταστατική έδρα σε κράτος μέλος της ΕΕ, ο Διαμεσολαβητής έχει επίσης το δικαίωμα να διενεργεί αυτεπάγγελτες έρευνες. Χρησιμοποιώντας το δικαίωμα αυτό, ο Διαμεσολαβητής δύναται να ερευνά πιθανά κρούσματα κακοδιοίκησης που καταγγέλλει κάποιο πρόσωπο, ακόμα και αν δεν ανήκει στις κατηγορίες των προσώπων που δικαιούνται να προσφύγουν στον Διαμεσολαβητή. Το 2005, ο Διαμεσολαβητής κίνησε αυτεπάγγελτες έρευνες για τρεις υποθέσεις.

Ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει εάν θα χρησιμοποιήσει το δικαίωμα της αυτεπάγγελτης έρευνας για κάθε περίπτωση χωριστά. Μέχρι στιγμής, δεν έχει απορριφθεί καμία καταγγελία απλώς και μόνο επειδή ο καταγγέλλων δεν είχε το δικαίωμα να προσφύγει στον Διαμεσολαβητή.

2.2.2 Κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί

Η αρμοδιότητα του Διαμεσολαβητή καλύπτει τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς. Τα θεσμικά όργανα απαριθμούνται στο άρθρο 7 της Συνθήκης, ωστόσο δεν υπάρχει ορισμός ή επίσημος κατάλογος των κοινοτικών οργανισμών. Ο όρος περιλαμβάνει τους οργανισμούς που έχουν θεσπιστεί από τις Συνθήκες, όπως η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, καθώς και οργανισμούς που έχουν συγκροτηθεί νομοθετικά, όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο των Φαινομένων Ρατσισμού και Ξενοφοβίας.

Παραδείγματα καταγγελιών που δεν αφορούν κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΙΑ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Πολίτης της Κύπρου υπέβαλε καταγγελία κατά της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου όσον αφορά την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω απόφαση παραβιάζει τις θεμελιώδεις αρχές της ΕΕ, όπως την ελευθερία, τη δημοκρατία και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι τα αποτελέσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα πρέπει να κηρυχθούν άκυρα.

Αντίθετα από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν είναι θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο «δίνει στην Ένωση την αναγκαία ώθηση για την ανάπτυξή της και καθορίζει τους γενικούς πολιτικούς προσανατολισμούς της».

Υπόθεση 221/2005/TN

ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Πολίτης της Ένωσης μετέφερε εμπορεύματα από το Σανταντέρ της Ισπανίας στη Ρώμη της Ιταλίας. Κατήγγειλε ότι τελωνειακοί υπάλληλοι τον σταμάτησαν και ερεύνησαν τα εμπορεύματά του στον αυτοκινητόδρομο πλησίον της Νίκαιας. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι υπήρξε αντικείμενο κατάχρησης εξουσίας, ότι τα εμπορεύματά του εγκαταλείφθηκαν ανοικτά στο πεζοδρόμιο και ότι οι τελωνειακοί υπάλληλοι αρνήθηκαν να δώσουν εξηγήσεις για τις πράξεις τους.

Η καταγγελία αυτή δεν αφορά ενέργειες κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού και για το λόγο αυτό δεν εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων του Διαμεσολαβητή.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής παρέπεμψε την υπόθεση στον Γάλλο διαμεσολαβητή, ο οποίος είναι αρμόδιος για καταγγελίες που αφορούν τις γαλλικές τελωνειακές αρχές.

Υπόθεση 3484/2005/JMA

2.2.3 «Κακοδιοίκηση»

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υποστήριζε ανέκαθεν την άποψη ότι η κακοδιοίκηση αποτελεί ευρεία έννοια και ότι η χρηστή διοίκηση απαιτεί μεταξύ άλλων τη συμμόρφωση με νομικούς κανόνες και αρχές, συμπεριλαμβανομένων των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ωστόσο, οι αρχές της χρηστής διοίκησης επεκτείνονται ακόμη περισσότερο και απαιτούν από τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς όχι μόνο να τηρούν τις νομικές υποχρεώσεις τους αλλά και να ενεργούν με ευσυνειδησία και να εξασφαλίζουν ότι οι πολίτες έχουν τη δέουσα μεταχείριση και απολαύουν πλήρως των δικαιωμάτων τους. Κατά συνέπεια, ενώ η παρανομία συνεπάγεται κακοδιοίκηση, η κακοδιοίκηση δεν συνεπάγεται απαραίτητα παρανομία. Παραδείγματος χάρη, ο εντοπισμός από τον Διαμεσολαβητή ενός κρούσματος κακοδιοίκησης που έγκειται στην παραβίαση του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο οποίος δεν είναι αφεαυτού νομικά δεσμευτικός) δεν σημαίνει αυτομάτως ότι υπάρχει παράνομη συμπεριφορά την οποία θα μπορούσε να καταδικάσει ένα δικαστήριο².

Ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ορίσει με σαφήνεια τι σημαίνει κακοδιοίκηση, ο Διαμεσολαβητής περιέλαβε τον εξής ορισμό στην *Ετήσια Έκθεση για το 1997*:

Περίπτωση κακής διοίκησης σημειώνεται όταν ένα δημόσιο όργανο παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με τον κανόνα ή την αρχή που το δεσμεύει.

Το 1998, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψήφισμα με το οποίο χαιρέτιζε τον ορισμό αυτό. Κατά τη διάρκεια του 1999, από την αλληλογραφία μεταξύ του Διαμεσολαβητή και της Επιτροπής κατέστη σαφές ότι και η Επιτροπή συμφωνεί με τον εν λόγω ορισμό.

Ο Χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων, η διακήρυξη του οποίου έλαβε χώρα τον Δεκέμβριο 2000, περιλαμβάνει το δικαίωμα χρηστής διοίκησης στα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 41).

²

Βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου, της 28ης Οκτωβρίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-219/02 και T-337/02, *Herrera κατά Επιτροπής*, σκέψη 101, καθώς και Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 15ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-193/04 R *Hans-Martin Tillack κατά Επιτροπής*, σκέψη 60.

Παράδειγμα καταγγελίας που δεν αφορά πιθανό κρούσμα κακοδιοίκησης

ΣΦΑΛΜΑ ΣΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΟΔΗΓΙΑΣ

Ο καταγγέλλων είχε εκπαιδευτεί ως νοσηλευτής στην πρώην ΛΔΓ και άσκησε το επάγγελμα αυτό πάνω από δεκαπέντε χρόνια. Όταν έχασε την δουλειά του στη Γερμανία, βρήκε μια θέση στην Αυστρία. Σταμάτησε να ασκεί το επάγγελμα όταν οι γερμανικές αρχές δεν εξέδωσαν πιστοποιητικό που ζήτησε ο αυστριακός εργοδότης.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, του ζητήθηκε να αποδείξει ότι είχε εργαστεί στον τομέα αυτό για ορισμένο χρονικό διάστημα χωρίς διακοπή. Παρά την πολυετή επαγγελματική πείρα του, δεν μπορούσε να εκπληρώσει αυτήν την προϋπόθεση εφόσον είχε υπάρξει δύο φορές άνεργος για μικρό χρονικό διάστημα. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, η μεταχείριση αυτή ήταν άδικη.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 77/452/ΕΟΚ, «κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους υπευθύνου για γενική περίθαλψη νοσοκόμου που έχουν χορηγηθεί από τα κράτη μέλη αυτά (...), εφόσον συνοδεύονται από βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι οι υπήκοοι αυτοί άσκησαν πραγματικά και νόμιμα τις σχετικές δραστηριότητες νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη *επί τρία τουλάχιστον συνεχή έτη, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της χορηγήσεως της βεβαιώσεως*».

Το κείμενο του άρθρου 4α της οδηγίας 77/452, το οποίο εισήχθη μετά την ενοποίηση της Γερμανίας και αφορά τα διπλώματα που εκδόθηκαν στην πρώην ΛΔΓ, είναι το ίδιο με το κείμενο του άρθρου 4. Ωστόσο, σύμφωνα με τη γερμανική έκδοση της διάταξης απαιτείται ο ενδιαφερόμενος να έχει εργαστεί *χωρίς διακοπή* επί τρία τουλάχιστον έτη εντός της πενταετίας που προηγείται της έκδοσης του πιστοποιητικού.

Η καταγγελία που υποβλήθηκε στον Διαμεσολαβητή κρίθηκε απαράδεκτη δεδομένου ότι δεν αφορούσε περίπτωση κακοδιοίκησης αλλά το περιεχόμενο της νομοθεσίας της ΕΕ.

Για να δώσει χρήσιμες συμβουλές στον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής συνέκρινε τις διάφορες γλωσσικές εκδόσεις της οδηγίας και διαπίστωσε ότι η έκδοση στην αγγλική, τη γαλλική, την ισπανική, την πορτογαλική, τη δανική και την ιταλική γλώσσα δεν περιείχε την απαίτηση της χωρίς διακοπή απασχόλησης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η γερμανική έκδοση ήταν σαφώς εσφαλμένη και ενημέρωσε σχετικά την Επιτροπή και τον καταγγέλλοντα.

Η Επιτροπή συμφώνησε με την ανάλυση του Διαμεσολαβητή και ζήτησε από τον καταγγέλλοντα αντίγραφο της αλληλογραφίας του με τις αρμόδιες γερμανικές αρχές καθώς και να την εξουσιοδοτήσει να έλθει σε επαφή εξ ονόματός του με τις εν λόγω αρχές. Ο Διαμεσολαβητής ευχαρίστησε την Επιτροπή για την ταχεία και χρήσιμη παρέμβασή της.

Υπόθεση 2744/2005/GG

2.2.4 Ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς

Στις 6 Σεπτεμβρίου 2001, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς τον οποίο τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και οι διοικήσεις και οι υπάλληλοί τους θα πρέπει να τηρούν στις σχέσεις τους με το κοινό. Ο Κώδικας λαμβάνει υπόψη τις αρχές του ευρωπαϊκού διοικητικού δικαίου που περιλαμβάνονται στη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων και αντλεί στοιχεία από εθνικούς νόμους. Το Κοινοβούλιο κάλεσε και τον Διαμεσολαβητή να εφαρμόζει τον Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Ως εκ τούτου, κατά την εξέταση των καταγγελιών και τη διενέργεια αυτεπάγγελτων ερευνών, ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει υπόψη τους κανόνες και τις αρχές που περιλαμβάνονται στον εν λόγω Κώδικα.

2.3 ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Μια καταγγελία που εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιοτήτων του Διαμεσολαβητή όσον αφορά περίπτωση κακοδιοίκησης εκ μέρους κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού πρέπει να πληροί και άλλα κριτήρια παραδεκτού, πριν ο Διαμεσολαβητής διενεργήσει έρευνα. Τα κριτήρια, όπως τα ορίζει το Καταστατικό, είναι τα εξής:

1. πρέπει να προσδιορίζονται η ταυτότητα του καταγγέλλοντος και το θέμα της καταγγελίας (άρθρο 2, παράγραφος 3, του Καταστατικού)·
2. ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να παρέμβει σε διαδικασία εκκρεμούσα ενώπιον δικαστικής αρχής ούτε να αμφισβητήσει το βάσιμο μιας δικαστικής απόφασης (άρθρο 1, παράγραφος 3)·
3. η καταγγελία πρέπει να υποβάλλεται εντός δύο ετών από την ημερομηνία κατά την οποία ο καταγγέλλων έλαβε γνώση των γεγονότων στα οποία βασίζεται (άρθρο 2, παράγραφος 4)·
4. πριν από την καταγγελία πρέπει να έχουν προηγηθεί τα ενδεδειγμένα διοικητικά διαβήματα προς τα ενδιαφερόμενα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς (άρθρο 2, παράγραφος 4)·
5. σε περίπτωση καταγγελιών που αφορούν εργασιακές σχέσεις μεταξύ θεσμικών οργάνων και οργανισμών και των υπαλλήλων ή του λοιπού προσωπικού τους, πριν υποβληθεί η καταγγελία, θα πρέπει να έχουν εξαντληθεί οι εσωτερικές δυνατότητες απαιτήσεως ή διοικητικής προσφυγής (άρθρο 2, παράγραφος 8).

Το άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι ο Διαμεσολαβητής «διεξάγει τις έρευνες που κρίνει δικαιολογημένες». Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να μην υπάρχουν επαρκείς λόγοι, για να προβεί ο Διαμεσολαβητής στη διεξαγωγή έρευνας, ακόμη και εάν η καταγγελία είναι παραδεκτή.

Παράδειγμα καταγγελίας στην οποία δεν υπήρχαν επαρκείς λόγοι για την έναρξη έρευνας

Ο ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΙ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ο καταγγέλλων, ο οποίος εργαζόταν σε κοινοτικό οργανισμό, λόγω προβλημάτων υγείας απουσίαζε με αναρρωτική άδεια για μεγάλο χρονικό διάστημα. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αρνήθηκε την αίτηση του καταγγέλλοντα για σύσταση επιτροπής αναπηρίας και απέρριψε επακόλουθη προσφυγή που υπεβλήθη δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή στα τέλη Σεπτεμβρίου 2005.

Η καταγγελία πληρούσε τόσο τους διαδικαστικούς όσο και ουσιαστικούς όρους παραδεκτού και ο καταγγέλλων ενημερώθηκε αναλόγως. Ωστόσο, ο καταγγέλλων είχε εκφράσει την πρόθεσή του να προσβάλει την απόρριψη της προσφυγής δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 ενώπιον του Πρωτοδικείου. Η προθεσμία κατάθεσης αγωγής έληξε στις αρχές Δεκεμβρίου 2005.

Η υποβολή καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή δεν επηρεάζει τις προθεσμίες σχετικά με την άσκηση δικαστικής ή διοικητικής προσφυγής (άρθρο 2 παράγραφος 6 του Καταστατικού). Επιπλέον, όταν ο Διαμεσολαβητής οφείλει να περατώσει μια υπόθεση εξαιτίας δικαστικής διαδικασίας ως προς τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά, τα αποτελέσματα οιωνδήποτε ερευνών μέχρις αυτού του σημείου τίθενται στο αρχείο χωρίς να αναληφθούν περαιτέρω ενέργειες (άρθρο 2 παράγραφος 7 του Καταστατικού). Υπό τις συνθήκες αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχαν λόγοι που δικαιολογούσαν την έναρξη έρευνας.

Ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει εκ νέου την καταγγελία στον Διαμεσολαβητή, σε περίπτωση που αποφάσιζε να μην προσφύγει στη δικαιοσύνη.

Εμπιστευτική υπόθεση

Εάν μια καταγγελία έχει ήδη εξεταστεί ως αναφορά από την Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής κανονικά θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να διενεργήσει έρευνα, εκτός εάν υποβληθούν νέα στοιχεία.

2.4 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΣΤΗΚΑΝ ΤΟ 2005

Κατά τη διάρκεια του 2005, ο Διαμεσολαβητής έλαβε 3 920 νέες καταγγελίες, αριθμός που συνιστά αύξηση κατά 5% σε σχέση με το 2004. Θα πρέπει να σημειωθεί ωστόσο ότι 335 από τις νέες καταγγελίες αφορούσαν το ίδιο θέμα και εξετάστηκαν σε κοινή έρευνα (βλ. περίληψη της υπόθεσης 3452/2004/JMA και άλλων στο κεφάλαιο 3 παρακάτω). Κατά την πάγια πρακτική, όλες οι καταγγελίες που δικαιολογούν έρευνα υπολογίζονται στα στατιστικά στοιχεία του Διαμεσολαβητή. Για την αποφυγή στρέβλωσης, ωστόσο, οι μη παραδεκτές μαζικές καταγγελίες που αποστέλλονται με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, οι οποίες ανέρχονται σε ορισμένες χιλιάδες, υπολογίζονται χωριστά στα στατιστικά στοιχεία μέχρι και την ενδέκατη καταγγελία.

Σε 3 705 περιπτώσεις, οι καταγγελίες προήλθαν απευθείας από ιδιώτες και 215 προήλθαν από ενώσεις ή επιχειρήσεις. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής κίνησε πέντε διαδικασίες αυτεπάγγελτης έρευνας.

Κατά το 2005, η διαδικασία εξέτασης των καταγγελιών για να διερευνηθεί κατά πόσον αυτές εμπίπτουν εντός του πεδίου αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, πληρούν τα κριτήρια περί παραδεκτού και δικαιολογούν την κίνηση διαδικασίας έρευνας, ολοκληρώθηκε στο 93% των υποθέσεων. Μόλις άνω του 30% των καταγγελιών που εξετάστηκαν κρίθηκε ότι βρίσκονταν εντός του πεδίου αρμοδιοτήτων του Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 858 καταγγελίες πληρούσαν τα κριτήρια περί παραδεκτού (καθώς και 389 καταγγελίες που οδήγησαν στην έναρξη κοινής έρευνας) αλλά 132 δεν αιτιολογούσαν την έναρξη έρευνας.

Κατά τη διάρκεια του έτους κινήθηκαν συνολικά 338 διαδικασίες έρευνας βάσει καταγγελίας (συμπεριλαμβανομένης της κοινής έρευνας που προαναφέρθηκε). Επίσης, ο Διαμεσολαβητής κίνησε πέντε διαδικασίες αυτεπάγγελτης έρευνας. Κατά την ανάλυση των ερευνών αυτών στο παράρτημα Α, οι 389 καταγγελίες για το ίδιο θέμα εξετάζονται στο πλαίσιο κοινής έρευνας.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέτασε συνολικά 627 περιπτώσεις το 2005, εκ των οποίων 284 εκ μεταφοράς από το 2004.

Όπως και κατά τα προηγούμενα έτη, η πλειονότητα των ερευνών αφορούσε την Επιτροπή (68% του συνόλου). Καθώς η Επιτροπή είναι το κύριο κοινοτικό θεσμικό όργανο που λαμβάνει αποφάσεις με άμεσο αντίκτυπο στους πολίτες, είναι φυσιολογικό να αποτελεί επίσης βασικό στόχο των καταγγελιών των πολιτών. Διενεργήθηκαν 73 έρευνες σχετικά με την Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO), 58 έρευνες σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και 14 σχετικά με το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι κυριότερες μορφές κακοδιοίκησης που καταγγέλλθηκαν αφορούσαν την έλλειψη διαφάνειας, μεταξύ άλλων, περιπτώσεις άρνησης παροχής πληροφοριών (188 υποθέσεις), άδικη μεταχείριση ή κατάχρηση εξουσίας (132 υποθέσεις), διακρίσεις (103 υποθέσεις), μη ικανοποιητικές διαδικασίες (78 υποθέσεις), μη συγγνωστή καθυστέρηση (73 υποθέσεις), αμέλεια (44 υποθέσεις), παράλειψη διασφάλισης της εκπλήρωσης υποχρεώσεων, δηλαδή παράλειψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να ανταποκριθεί στο ρόλο του «θεματοφύλακα της Συνθήκης» έναντι των κρατών μελών (37 υποθέσεις), και νομικό σφάλμα (29 υποθέσεις).

2.5 ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Εάν μια καταγγελία βρίσκεται εκτός του πεδίου αρμοδιοτήτων του Διαμεσολαβητή ή δεν είναι παραδεκτή, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί πάντοτε να συμβουλευτεί τον καταγγέλλοντα να προσφύγει σε άλλη υπηρεσία που θα μπορούσε να χειριστεί την καταγγελία του, ειδικά εάν η υπόθεση αφορά το κοινοτικό δίκαιο. Όπου αυτό είναι δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής διαβιβάζει την καταγγελία απευθείας σε άλλη αρμόδια υπηρεσία με τη συγκατάθεση του καταγγέλλοντος, υπό την προϋπόθεση ότι οι λόγοι της καταγγελίας φαίνονται βάσιμοι.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεργάζεται στενά με τους ομολόγους του στα κράτη μέλη σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο μέσω του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών (βλ. κεφάλαιο 5 παρακάτω). Ένας από τους στόχους του Δικτύου είναι να διευκολύνει την ταχεία διαβίβαση των καταγγελιών στον αρμόδιο εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή ή την αντίστοιχη αρχή. Η Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συμμετέχει επίσης στο Δίκτυο ως πλήρες μέλος.

Κατά τη διάρκεια του 2005, διαβιβάστηκαν 114 καταγγελίες. Εξ αυτών, 91 διαβιβάστηκαν σε εθνικούς ή περιφερειακούς διαμεσολαβητές, 12 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να εξεταστούν ως αναφορές, 6 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και 5 στο SOLVIT³.

Παρασχέθηκαν συμβουλές σε 2 329 υποθέσεις. Σε 945 εξ αυτών, δόθηκε η συμβουλή στον καταγγέλλοντα να προσφύγει σε εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή, ενώ σε 144 καταγγέλλοντες δόθηκε η συμβουλή να υποβάλουν αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε 376 υποθέσεις, δόθηκε στους καταγγέλλοντες η συμβουλή να έλθουν σε επαφή με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Στον αριθμό αυτό περιλαμβάνονται και ορισμένες υποθέσεις στις οποίες η καταγγελία κατά της Επιτροπής κρίθηκε μη παραδεκτή, καθώς δεν είχαν προηγηθεί τα κατάλληλα διοικητικά διαβήματα. Σε 112 υποθέσεις, δόθηκε στους καταγγέλλοντες η συμβουλή να έλθουν σε επαφή με το SOLVIT. Σε 752 υποθέσεις, δόθηκε συμβουλή στον καταγγέλλοντα να επικοινωνήσει με άλλους οργανισμούς, κυρίως με εξειδικευμένους διαμεσολαβητές ή άλλες υπηρεσίες κρατών μελών οι οποίες χειρίζονται καταγγελίες.

Παραδείγματα διαβίβασης υποθέσεων

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΘΕΩΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΑΝΕΥ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, σουηδό πολίτη, η Λετονία εκδίδει ειδικά διαβατήρια για τους ρωσόφωνους κατοίκους της. Όπως πληροφορήθηκε ο καταγγέλλων, η συμφωνία Σένγκεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη της ΕΕ να ζητούν θεωρήσεις για Λετονούς κατόχους ειδικών διαβατηρίων. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι ή η Λετονία πρέπει να εκδίδει κανονικά διαβατήρια για όλους τους κατοίκους της ή πρέπει να καταργηθεί η σχετική διάταξη της συμφωνίας Σένγκεν που αποτελεί διάκριση σε βάρος των ρωσόφωνων Λετονών.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό κατά της Λετονίας, δόθηκε η συμβουλή στον καταγγέλλοντα να απευθυνθεί στην εθνική υπηρεσία ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όσον αφορά τη συμφωνία Σένγκεν, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι δεν μπόρεσε να λάβει εξήγηση για το ποιες από τις διατάξεις επιτρέπουν αυτού του είδους τη διάκριση. Για να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα να αποκτήσει τις απαιτούμενες πληροφορίες, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την υπόθεση στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εξήγησε στον καταγγέλλοντα ότι η κοινοτική νομοθεσία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να απαλλάσσουν τους άνευ ιθαγένειας κατόχους λετονικών διαβατηρίων από απαιτήσεις θεώρησης. Επίσης, η Επιτροπή τόνισε ότι επανεξετάζεται το νομικό καθεστώς προκειμένου να απαλλαγούν από απαιτήσεις θεώρησης όλοι οι κάτοχοι διαβατηρίων που είναι άνευ ιθαγένειας κάτοικοι κράτους μέλους.

Υπόθεση 1254/2005/TN

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Γερμανός πολίτης εργαζόμενος στην Ισπανία κατήγγειλε ότι ο κλιμακούμενος συνήθης συντελεστής φόρου εισοδήματος στην Ισπανία ισχύει για τους αλλοδαπούς μόνον εφόσον εργάστηκαν στην Ισπανία τουλάχιστον 183 ημέρες. Ο καταγγέλλων υποστήριξε την ύπαρξη διάκρισης εφόσον ο συντελεστής που εφαρμόστηκε για τον ίδιο και τους γερμανούς συναδέλφους του ήταν 25%, ενώ στους ισπανούς συναδέλφους του εφαρμόστηκε φορολογικός συντελεστής 6% - 9%.

Με την άδεια του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή απήντησε γρήγορα στον καταγγέλλοντα και δήλωσε ότι είχε επίγνωση του προβλήματος και ότι ήταν της άποψης ότι η εν λόγω νομοθεσία ήταν δυνατόν σε ορισμένες περιπτώσεις να διαταράσσει την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων. Είχε επομένως αποστείλει αιτιολογημένη γνώμη στις ισπανικές αρχές, με την οποία ζητούσε την τροποποίηση των σχετικών διατάξεων.

Εν συνεχεία αναφέρθηκε ότι η Επιτροπή είχε παραπέμψει την υπόθεση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Υπόθεση 2703/2005/GG

³

Το SOLVIT είναι δίκτυο που δημιουργήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να βοηθήσει τα πρόσωπα που αντιμετωπίζουν προβλήματα κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους στην εσωτερική αγορά της Ένωσης.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΕ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Η γαλλική οργάνωση για τη διαχείριση επιδομάτων ανεργίας (Assedic) συμφώνησε να καταβάλει επίδομα ανεργίας στην καταγγέλλουσα, γαλλίδα υπήκοο, υπό τον όρο να παρακολουθήσει πρόγραμμα κατάρτισης. Η καταγγέλλουσα παρακολούθησε πρόγραμμα κατάρτισης στο Βέλγιο για νοσηλευτές. Η Assedic αρνήθηκε να της καταβάλει το επίδομα ανεργίας διότι το κέντρο κατάρτισης ήταν εκτός γαλλικού εδάφους.

Αφού επικοινωνήσε με την καταγγέλλουσα για να λάβει τη συναίνεσή της, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε την υπόθεση στον Γάλλο διαμεσολαβητή.

Ο Γάλλος διαμεσολαβητής ενημέρωσε στη συνέχεια τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή για την εξεύρεση λύσης στο θέμα.

Υπόθεση 1363/2004/ELB

ΜΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΓΑΜΟΥ

Λετονή υπήκοος κατήγγειλε ότι οι αρχές της Ιρλανδίας αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν την εγκυρότητα του γάμου της, ο οποίος τελέστηκε στην Ιρλανδία με ρωσική ορθόδοξη τελετή, και ότι απειλούσαν να απελάσουν τον σύζυγό της, Ουκρανό πολίτη.

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στον Ιρλανδό διαμεσολαβητή και ενημέρωσε σχετικά την καταγγέλλουσα.

Ο Ιρλανδός διαμεσολαβητής ενημέρωσε στη συνέχεια τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ότι στο μεταξύ είχε τελεστεί ο πολιτικός γάμος στην Ιρλανδία και ότι η υπόθεση είχε παραπεμφθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο της Ιρλανδίας.

Υπόθεση 2622/2005/JMA

2.6 ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Όλες οι καταγγελίες που αποστέλλονται στον Διαμεσολαβητή καταχωρίζονται και πιστοποιείται η παραλαβή τους, συνήθως εντός μιας εβδομάδας από αυτή. Με την επιστολή βεβαίωσης της παραλαβής ενημερώνεται ο καταγγέλλων σχετικά με τη διαδικασία εξέτασης της καταγγελίας του και του γνωστοποιείται το όνομα και ο αριθμός τηλεφώνου του υπαλλήλου που την χειρίζεται. Η καταγγελία εξετάζεται προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον πρέπει να κινηθεί η διαδικασία της έρευνας, και ο καταγγέλλων ενημερώνεται για το αποτέλεσμα της εξέτασης, συνήθως εντός ενός μηνός.

Εάν δεν κινηθεί η διαδικασία έρευνας, ο καταγγέλλων ενημερώνεται για τους λόγους για τους οποίους συμβαίνει αυτό. Στις περιπτώσεις όπου είναι δυνατόν, η καταγγελία διαβιβάζεται σε άλλη συναφή υπηρεσία ή δίνονται στον καταγγέλλοντα κατάλληλες συμβουλές σχετικά με την αρμόδια υπηρεσία στην οποία θα μπορούσε να προσφύγει.

2.6.1 Εναρξη της διαδικασίας έρευνας

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ξεκινά την έρευνα διαβιβάζοντας την καταγγελία στο αρμόδιο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό και καλώντας το να του αποστείλει σχετική γνώμη, συνήθως εντός τριών ημερολογιακών μηνών. Το 2004, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή συμφώνησαν να δεχθούν μείωση του χρονικού ορίου σε δύο μήνες για καταγγελίες που αφορούν την άρνηση πρόσβασης σε έγγραφα.

Κατά το 2005, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθιέρωσε νέα εσωτερική διαδικασία προκειμένου να αυξήσει την υπευθυνότητα των επιμέρους Επιτροπών όσον αφορά τον χειρισμό από την Επιτροπή των ερευνών του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Στο πλαίσιο του προγενέστερου συστήματος, το

οποίο καθιερώθηκε το 1994 και αναθεωρήθηκε το 1995, μόνο ο Πρόεδρος της Επιτροπής ήταν αρμόδιος να διαβιβάζει ανακοινώσεις και έγγραφα στον Διαμεσολαβητή. Η αρμοδιότητα αυτή εκχωρήθηκε στον Γενικό Γραμματέα⁴. Στο πλαίσιο του νέου συστήματος, το οποίο άρχισε να ισχύει την 1η Νοεμβρίου 2005, η μεταβίβαση εξουσιών στον Πρόεδρο αντικαθίσταται από τη μεταβίβαση εξουσιών στον Επίτροπο που είναι αρμόδιος για τα ζητήματα τα οποία αφορά η έρευνα⁵. Δεν επιτρέπεται εκχώρηση της αρμοδιότητας, αν και διατηρείται ο πολύτιμος συντονιστικός ρόλος της Γενικής Γραμματείας. Ο Διαμεσολαβητής χαιρέτισε τη νέα διαδικασία, η οποία αναμένεται να συμβάλει στη διασφάλιση της συνέπειας και της ποιότητας των απαντήσεων της Επιτροπής στις καταγγελίες.

2.6.2 Δίκαιη διαδικασία

Σύμφωνα με την αρχή της δίκαιης διαδικασίας, η απόφαση του Διαμεσολαβητή επί μιας καταγγελίας δεν πρέπει να λαμβάνει υπόψη πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε έγγραφα που κατατίθενται είτε από τον καταγγέλλοντα είτε από το κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό, εάν το άλλο ενδιαφερόμενο μέρος δεν έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση των εγγράφων αυτών και να διατυπώσει την άποψή του σχετικά.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής διαβιβάζει τη γνώμη του κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού στον καταγγέλλοντα, καλώντας τον να υποβάλει τις παρατηρήσεις του. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται εάν διενεργηθούν περαιτέρω έρευνες σχετικά με την καταγγελία.

Ούτε η Συνθήκη ούτε το Καταστατικό προβλέπουν τη δυνατότητα έφεσης ή άσκησης άλλων μέσων προσβολής των αποφάσεων του Διαμεσολαβητή σχετικά με τη διεκπεραίωση ή την έκβαση μιας καταγγελίας. Ωστόσο, όπως ισχύει και για όλα τα άλλα κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οργανισμούς, μπορούν να υποβληθούν προσφυγές κατά του Διαμεσολαβητή για αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 288 της Συνθήκης ΕΚ. Είναι καταρχήν δυνατό να ασκηθούν ένδικα μέσα για εικαζόμενο εσφαλμένο χειρισμό καταγγελίας από τον Διαμεσολαβητή.

2.6.3 Εξέταση εγγράφων και ακρόαση μαρτύρων

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή ορίζει ότι τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί υποχρεούνται να παρέχουν στον Διαμεσολαβητή τις πληροφορίες που τους ζητά και να του επιτρέπουν την πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα. Μπορούν να αρνηθούν μόνο για λόγους απορρήτου δεόντως αιτιολογημένους.

Χάρη στην εξουσία του να εξετάζει έγγραφα, ο Διαμεσολαβητής δύναται να επαληθεύει την πληρότητα και την ορθότητα των πληροφοριών που παρέχονται από το ενδιαφερόμενο κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Το γεγονός αυτό προσφέρει, συνεπώς, σημαντική εγγύηση στους καταγγέλλοντες και τους πολίτες, ότι ο Διαμεσολαβητής δύναται να διενεργεί πλήρεις και ενδελεχείς έρευνες.

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του Καταστατικού ορίζει επίσης ότι οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών υποχρεούνται να καταθέτουν ως μάρτυρες, εάν τους το ζητήσει ο Διαμεσολαβητής. Ομιλούν εξ ονόματος και βάσει οδηγιών των διοικήσεων στις οποίες υπάγονται, και δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

Κατά τη διάρκεια του 2005, έγινε επίκληση των εξουσιών του Διαμεσολαβητή να εξετάζει έγγραφα των θεσμικών οργάνων σε εννέα υποθέσεις και επίκληση των εξουσιών του να διενεργεί ακροάσεις μαρτύρων έγινε σε μία υπόθεση.

⁴ Διαδικασία εξουσιοδότησης αριθ. 1995/4749· PV(94)1213, 7/9/2004· PV(95)1260, 13/09/1995.

⁵ Ανακοίνωση του Προέδρου σε συνεννόηση με την Αντιπρόεδρο κ. Wallström: Μεταβίβαση εξουσιών για την έκδοση και διαβίβαση ανακοινώσεων στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή και για τη δυνατότητα των υπαλλήλων να προσφεύγουν στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή (SEC(2005) 1227/4), 4 Οκτωβρίου 2005.

2.6.4 Ανοικτή διαδικασία

Οι καταγγελίες προς τον Διαμεσολαβητή αντιμετωπίζονται δημόσια εκτός εάν ο καταγγέλλων ζητήσει εμπιστευτικότητα.

Το άρθρο 13 των εκτελεστικών διατάξεων προβλέπει ότι ο καταγγέλλων έχει πρόσβαση στο φάκελο που τηρεί ο Διαμεσολαβητής σχετικά με την καταγγελία του. Το άρθρο 14 προβλέπει τη δημόσια πρόσβαση στα έγγραφα του Διαμεσολαβητή, υπό τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς που ορίζονται με τον κανονισμό 1049/2001⁶. Ωστόσο, σε περιπτώσεις που ο Διαμεσολαβητής εξετάζει το φάκελο του ενδιαφερόμενου θεσμικού οργάνου ή οργανισμού, ή συγκεντρώνει στοιχεία από μάρτυρα, ούτε ο καταγγέλλων ούτε το κοινό έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικά έγγραφα ή εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνονται ως αποτέλεσμα της εξέτασης ή της ακρόασης (άρθρο 13 παράγραφος 3 και άρθρο 14 παράγραφος 2). Η εξαίρεση αυτή ισχύει προκειμένου να διευκολυνθεί ο Διαμεσολαβητής στην άσκηση των εξουσιών έρευνας που κατέχει.

2.7 ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Κατά τη διάρκεια μιας έρευνας, ο καταγγέλλων ενημερώνεται για κάθε νέα ενέργεια που πραγματοποιείται. Όταν ο Διαμεσολαβητής αποφασίσει να περατώσει την έρευνα, ενημερώνει τον καταγγέλλοντα για τα αποτελέσματά της και τα συμπεράσματά του. Η απόφαση του Διαμεσολαβητή δεν δημιουργεί έννομα δικαιώματα ή υποχρεώσεις ούτε για τον καταγγέλλοντα ούτε για το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό.

Κατά τη διάρκεια του 2005, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε 312 έρευνες, εκ των οποίων 302 ήταν έρευνες βάσει καταγγελίας και δέκα ήταν αυτεπάγγελτες έρευνες.

Εάν μια έρευνα αφορά περισσότερους από έναν ισχυρισμούς ή καταγγελίες, το πόρισμα του Διαμεσολαβητή για καθέναν ή καθεμία εξ αυτών μπορεί να είναι διαφορετικό.

2.7.1 Υποθέσεις όπου δεν στοιχειοθετείται κακοδιοίκηση

Το 2005, περατώθηκαν 114 υποθέσεις (έξι εκ των οποίων αυτεπαγγέλτως) στις οποίες κρίθηκε ότι δεν στοιχειοθετείτο κακοδιοίκηση. Αυτό δεν συνιστά απαραίτητως αρνητικό αποτέλεσμα για τον καταγγέλλοντα, ο οποίος τουλάχιστον έχει την ικανοποίηση ότι λαμβάνει μια πλήρη εξήγηση από το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό σχετικά με τις ενέργειές του. Επιπλέον, ακόμα και εάν ο Διαμεσολαβητής κρίνει ότι δεν στοιχειοθετείται κακοδιοίκηση, μπορεί να συστήσει στο θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό να βελτιώσει την ποιότητα της διοίκησής του στο μέλλον. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει συμπληρωματική παρατήρηση.

2.7.2 Υποθέσεις που διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο και φιλικό διακανονισμό

Όποτε είναι δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να οδηγήσει σε αμοιβαίως συμφέροντα φιλικό διακανονισμό, που να ικανοποιεί τόσο τον καταγγέλλοντα όσο και το θεσμικό όργανο το οποίο αφορά η καταγγελία. Η συνεργασία των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών είναι απαραίτητη για την επίτευξη τέτοιων αποτελεσμάτων, τα οποία συντείνουν στη ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των πολιτών και μπορούν να αποτρέψουν δαπανηρές και χρονοβόρες δικαστικές διενέξεις.

⁶

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, 2001, σ. 43).

Στη διάρκεια του 2005, 89 υποθέσεις διευθετήθηκαν από το ίδιο το θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό, κατόπιν υποβολής καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή. Εξ αυτών, 71 ήταν υποθέσεις στις οποίες η παρέμβαση του Διαμεσολαβητή είχε ως αποτέλεσμα να δοθεί απάντηση σε αναπάντητη αλληλογραφία (βλέπε *Ετήσια έκθεση 1998*, ενότητα 2.9 για περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τη διαδικασία που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις).

Εάν από μια έρευνα προκύψει ότι υπήρξε κρούσμα κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής πάντοτε προσπαθεί να επιτύχει φιλικό διακανονισμό, όπου αυτό είναι δυνατόν. Το 2005, προτάθηκαν 22 φιλικοί διακανονισμοί, που αποτελεί αύξηση κατά 83% σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος. Επιπλέον, υπό το πνεύμα της καλής συνεργασίας στην οποία βασίζεται η νέα εσωτερική διαδικασία της Επιτροπής, όπως αναφέρθηκε στο ανωτέρω σημείο 2.6.1, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε την προσωπική ανάμειξη του αρμόδιου Επιτρόπου στην αναζήτηση ικανοποιητικής λύσης σε δύο υποθέσεις στις οποίες η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει θετικά σε προτάσεις που διατυπώθηκαν το 2004 για φιλικό διακανονισμό. Το 2005 περατώθηκαν επτά υποθέσεις αφού επετεύχθη φιλικός διακανονισμός (σε μία υπόθεση η πρόταση είχε γίνει το 2004). Στα τέλη του 2005, 18 προτάσεις για φιλικό διακανονισμό τελούσαν ακόμη υπό εξέταση, περιλαμβανομένων των δύο υποθέσεων που προαναφέρθηκαν στις οποίες η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει θετικά σε προγενέστερες προτάσεις για φιλικό διακανονισμό.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο φιλικός διακανονισμός μπορεί να επιτευχθεί εάν το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμός αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα. Οιαδήποτε τέτοια προσφορά γίνεται χαριστικά: δηλαδή χωρίς αναγνώριση νομικής ευθύνης και χωρίς τη δημιουργία προηγούμενου.

2.7.3 Επικριτικές παρατηρήσεις και σχέδια συστάσεων

Εάν δεν είναι εφικτός ο φιλικός διακανονισμός ή εάν η αναζήτηση φιλικού διακανονισμού αποβαίνει ανεπιτυχής, ο Διαμεσολαβητής είτε περατώνει την εξέταση της υπόθεσης με διατύπωση επικριτικής παρατήρησης προς το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό, είτε συντάσσει σχέδιο σύστασης.

Στη διατύπωση επικριτικής παρατήρησης καταλήγουν συνήθως οι υποθέσεις στις οποίες δεν είναι πλέον δυνατόν το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο να εξαλείψει το κρούσμα κακοδιοίκησης, η εν λόγω κακοδιοίκηση φαίνεται να μην έχει γενικές επιπτώσεις και δεν απαιτούνται περαιτέρω ενέργειες εκ μέρους του Διαμεσολαβητή. Επικριτική παρατήρηση διατυπώνεται, επίσης, εάν ο Διαμεσολαβητής θεωρήσει ότι δεν θα εξυπηρετούσε η εκπόνηση σχεδίου σύστασης ή ότι δεν προσφέρεται η υποβολή ειδικής έκθεσης σε περίπτωση που το θεσμικό όργανο ή οργανισμός αρνηθεί το σχέδιο συστάσεων.

Η διατύπωση επικριτικής παρατήρησης επιβεβαιώνει στον καταγγέλλοντα ότι η καταγγελία του είναι δικαιολογημένη και επισημαίνει στο ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό τα σφάλματά του, συμβάλλοντας στην αποφυγή παρόμοιων κρουσμάτων κακοδιοίκησης στο μέλλον. Το 2005, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε 29 επικριτικές παρατηρήσεις.

Απαντώντας σε πρόταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς για την πρόθεσή του να ζητεί περιοδικώς πληροφορίες για τη συνέχεια που δίνεται στις επικριτικές παρατηρήσεις. Το 2005, η Επιτροπή απάντησε σε 18 επικριτικές παρατηρήσεις. Οι απαντήσεις εξετάζονται στην επόμενη ενότητα (2.8) του παρόντος κεφαλαίου.

Σε περιπτώσεις όπου κρίνεται απαραίτητο να προβεί σε ενέργειες ο Διαμεσολαβητής για να δώσει συνέχεια στο θέμα (δηλαδή σε περιπτώσεις που το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο είναι δυνατό να εξαλείψει το κρούσμα κακοδιοίκησης ή σε σοβαρότερες περιπτώσεις κακοδιοίκησης ή σε υποθέσεις με γενικές επιπτώσεις), ο Διαμεσολαβητής συνήθως συντάσσει σχέδιο σύστασης προς το ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο ή οργανισμό. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 6, του Καταστατικού του Διαμεσολαβητή, το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός πρέπει να αποστείλει αιτιολογημένη γνώμη εντός τριμήνου. Το 2005, συντάχθηκαν 20 σχέδια συστάσεων. Επιπροσθέτως, το 2005 ελήφθησαν αποφάσεις για οκτώ σχέδια συστάσεων που είχαν συνταχθεί το 2004. Εννέα υποθέσεις περατώθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους με την αποδοχή σχεδίου συστάσεων από το θεσμικό όργανο. Για τρεις υποθέσεις υποβλήθηκε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Έξι υποθέσεις περατώθηκαν για άλλους λόγους. Στα τέλη του 2005, 11 σχέδια συστάσεων τελούσαν ακόμη υπό εξέταση, συμπεριλαμβανομένου ενός σχεδίου που καταρτίστηκε το 2004.

2.7.4 Ειδικές εκθέσεις προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Εάν ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμός δεν ανταποκριθεί ικανοποιητικά σε σχέδιο σύστασης, ο Διαμεσολαβητής δύναται να υποβάλει ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η ειδική έκθεση μπορεί να περιέχει συστάσεις.

Όπως τονίστηκε στην Ετήσια Έκθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για το 1998, η δυνατότητα υποβολής ειδικής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ανεκτίμητης αξίας για το έργο του Διαμεσολαβητή.

Η υποβολή ειδικής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελεί το τελευταίο ουσιαστικό μέτρο στο οποίο προβαίνει ο Διαμεσολαβητής κατά την εξέταση μιας υπόθεσης, καθότι η έγκριση ψηφίσματος και η άσκηση των εξουσιών του Κοινοβουλίου αποτελούν θέματα που εμπίπτουν στην πολιτική κρίση του ίδιου του θεσμικού οργάνου. Ο Διαμεσολαβητής φυσικά παρέχει οιοσδήποτε πληροφορίες και βοήθεια χρειαστεί ενδεχομένως το Κοινοβούλιο κατά την εξέταση της ειδικής έκθεσης.

Ο Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθιστά την Επιτροπή Αναφορών υπεύθυνη για τις σχέσεις του Κοινοβουλίου με τον Διαμεσολαβητή. Σε συνεδρίαση της Επιτροπής Αναφορών, στις 12 Οκτωβρίου 2005, ο Διαμεσολαβητής δεσμεύτηκε, σύμφωνα με το άρθρο 195, παράγραφος 3, του Κανονισμού του Κοινοβουλίου, να παρουσιάζεται ενώπιον της επιτροπής κατόπιν δικής του πρωτοβουλίας, οσάκις υποβάλλει ειδική έκθεση προς το Κοινοβούλιο.

Το 2005 υποβλήθηκαν στο Κοινοβούλιο τρεις ειδικές εκθέσεις (υποθέσεις 1391/2002/JMA, 2395/2003/GG και 2485/2004/GG).

2.8 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΟ 2005

Οι αποφάσεις περάτωσης των υποθέσεων κανονικά δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή (<http://www.ombudsman.europa.eu>) στην αγγλική και στη γλώσσα του καταγγέλλοντος, εάν είναι διαφορετική. Το κεφάλαιο 3 περιλαμβάνει τις περιλήψεις 65 αποφάσεων περάτωσης ερευνών. Οι περιλήψεις αντικατοπτρίζουν το φάσμα θεμάτων και κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών που καλύπτονται από 312 συνολικά αποφάσεις περάτωσης ερευνών το 2005, καθώς και τους λόγους περάτωσής τους. Καταχωρίζονται ανά αριθμό υπόθεσης, ανά γενικό περιεχόμενο σε σχέση με το ενδιαφερόμενο κοινοτικό όργανο ή οργανισμό και ανά είδος κακοδιοίκησης όπως υποστηρίζεται από τον καταγγέλλοντα.

Στο υπόλοιπο της παρούσας ενότητας του κεφαλαίου 2 αναλύονται τα σημαντικότερα πορίσματα επί των νομικών και πραγματικών περιστατικών που περιέχονται στις αποφάσεις. Ταξινομούνται οριζοντίως βάσει του περιεχομένου τους που αποτελεί το κύριο αντικείμενο των ερευνών, και κατατάσσονται σε πέντε βασικές κατηγορίες:

- Διαφάνεια (περιλαμβάνεται η πρόσβαση σε έγγραφα και πληροφορίες) και προστασία δεδομένων·
- Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως θεματοφύλακας της Συνθήκης·
- Διαγωνισμοί, συμβάσεις και επιχορηγήσεις·
- Προσωπικά θέματα, στα οποία περιλαμβάνονται οι προσλήψεις·
- Άλλα θέματα.

Σημειωτέον ότι υπάρχει ουσιαστική αλληλεπικάλυψη μεταξύ των ανωτέρω κατηγοριών. Παραδείγματος χάρη, ζητήματα διαφάνειας και δημόσιας πρόσβασης τίθενται συχνά σε καταγγελίες που αφορούν προσλήψεις ή τον ρόλο της Επιτροπής ως θεματοφύλακα της Συνθήκης.

2.8.1 Διαφάνεια, δημόσια πρόσβαση και προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Μεγάλο ποσοστό καταγγελιών (24%) αφορούν την έλλειψη διαφάνειας. Το άρθρο 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση αναφέρει ότι οι αποφάσεις στην Ένωση λαμβάνονται «όσο το δυνατόν πιο ανοικτά» και το άρθρο 255 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Το δικαίωμα αυτό διέπεται από τον κανονισμό 1049/2001⁷. Πολλά άλλα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμοί θέσπισαν επίσης κανόνες για την πρόσβαση σε έγγραφα, κατόπιν αυτεπαγγέλτων ερευνών που διενήργησε ο Διαμεσολαβητής το 1996 και το 1999.

Πρόσβαση σε έγγραφα και πληροφορίες

Ο κανονισμός 1049/2001 δίνει στους καταγγέλλοντες τη δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ δύο μέσων: μπορούν να προσφύγουν κατά μιας άρνησης είτε δικαστικώς δυνάμει του άρθρου 230 της Συνθήκης ΕΚ είτε μέσω καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή. Κατά το 2005, ο Διαμεσολαβητής εξέδωσε αποφάσεις επί 14 καταγγελιών σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001, εκ των οποίων 11 αφορούσαν την Επιτροπή, δύο το Συμβούλιο και μία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δύο άλλες αποφάσεις αφορούσαν την εφαρμογή από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) των κανόνων τους για την πρόσβαση σε έγγραφα.

Επί συνόλου 16 καταγγελιών που υποβλήθηκαν δυνάμει του κανονισμού 1049/2001 ή άλλων κανόνων σχετικά με την πρόσβαση, οκτώ υποβλήθηκαν από ιδιώτες, έξι από ΜΚΟ και δύο από επιχειρήσεις. Οκτώ από τις υποθέσεις αυτές θα αναφερθούν παρακάτω στην παρούσα ενότητα.

Στην υπόθεση 2066/2004/TN, ο Διαμεσολαβητής εξέτασε το γενικό σύστημα του κανονισμού 1049/2001 και έκρινε ότι θα ήταν δυσανάλογο και ανέφικτο να ζητείται από την Επιτροπή να διενεργεί την ίδια ενδελεχή νομική ανάλυση όταν εξετάζει εάν θα διαθέσει ένα νομοθετικό έγγραφο απευθείας σε ηλεκτρονική μορφή (όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 και στο άρθρο 12 παράγραφος 4 του κανονισμού), με εκείνη που απαιτείται σε περίπτωση επιβεβαιωτικής αίτησης για την πρόσβαση σε έγγραφο.

Ο Διαμεσολαβητής επικαλέστηκε το άρθρο 3, παράγραφος 3, του Καταστατικού για να ζητήσει τη βοήθεια των αρμόδιων εθνικών αρχών για την εξέταση δύο καταγγελιών που αφορούσαν την άρνηση της Επιτροπής για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα προερχόμενα από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Στην υπόθεση 3381/2004/TN, τα έγγραφα ήσαν η απάντηση των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου στο αίτημα της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών κατά τη διάρκεια διαδικασίας στο πλαίσιο του άρθρου 226. Η υπόθεση 116/2005/MHZ αφορούσε επιστολή που απεστάλη στην Επιτροπή από τον Υπουργό Οικονομικών της Πορτογαλίας στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος. Η παρέμβαση του Διαμεσολαβητή στις εθνικές αρχές είχε θετικά αποτελέσματα για τους καταγγέλλοντες και στις δύο υποθέσεις, δεδομένου ότι η Επιτροπή μετέβαλε τη θέση της και συμφώνησε να παράσχει πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα.

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε την εφαρμογή των εξαιρέσεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό 1049/2001 σε πέντε υποθέσεις: 2821/2004/OV, 2229/2003/MHZ, 1368/2004/GG, και στις δύο υποθέσεις που αναφέρονται παραπάνω όσον αφορά έγγραφα κρατών μελών.

Στην υπόθεση 2821/2004/OV, ο Διαμεσολαβητής κατέρριψε το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι υπήρχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση, και διαπίστωσε ότι εφόσον η διαδικασία επιβολής προστίμου σε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ τελούσε υπό εξέλιξη, η Επιτροπή είχε δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση σε εσωτερικό έγγραφο δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο του κανονισμού.

Στην υπόθεση 2229/2003/MHZ, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η νομολογία επέτρεπε στην Επιτροπή να αρνηθεί την πρόσβαση σε προειδοποιητική επιστολή δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (σκοπός επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου). Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής κατέρριψε το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η γνωστοποίηση

⁷

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, 2001, σ. 43).

θα ήταν ακόμη πιο επιζήμια για το δημόσιο συμφέρον εφόσον ο καταγγέλλων είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει την επιστολή ενώπιον εθνικών δικαστηρίων.

Το σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή στην υπόθεση 1368/2004/GG είχε ως αποτέλεσμα να επιτύχει ο καταγγέλλων τουλάχιστον μερική πρόσβαση σε ορισμένα από τα σχετικά έγγραφα, για τα οποία η Επιτροπή είχε ζητήσει εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) (ιδιωτική ζωή και ακεραιότητα του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων) και του άρθρου 4 παράγραφος 2 πρώτη περίπτωση (εμπορικά συμφέροντα ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου) του κανονισμού.

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε επίσης ορισμένες εξαιρέσεις που περιέχονται στους κανόνες περί πρόσβασης σε έγγραφα της ΕΤΕπ και της ΕΚΤ.

Στην υπόθεση 3442/2004/PB, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι κανόνες της ΕΤΕπ της επέτρεπαν να αρνηθεί την πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με δάνεια, που πραγματοποιούνται μέσω ενδιάμεσων τραπεζών, για μικρής και μεσαίας κλίμακας έργα στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Στην υπόθεση 3054/2004/TN, ο καταγγέλλων ζήτησε να πληροφορηθεί εάν η ΕΚΤ είχε παρέμβει στις αγορές συναλλάγματος για να αμβλύνει την πτώση του δολαρίου και την άνοδο της αξίας του ευρώ. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ΕΚΤ παρέσχε σαφείς και κατηγορηματικές εξηγήσεις στον καταγγέλλοντα έτσι ώστε ο τελευταίος να μπορεί να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους η ΕΚΤ αρνήθηκε να γνωστοποιήσει αυτού του είδους τις πληροφορίες. Δεδομένου ότι οι κανόνες της ΕΚΤ περιλαμβάνουν εξαίρεση για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη νομισματική και τη συναλλαγματική σταθερότητα, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε λόγος να δοθεί συνέχεια στην απαίτηση του καταγγέλλοντος σύμφωνα με την οποία η ΕΚΤ θα έπρεπε να παράσχει τις εν λόγω πληροφορίες.

Άλλα θέματα διαφάνειας

Ο Διαμεσολαβητής επανεξέτασε τη συμμόρφωση της Επιτροπής, κατά τη διάρκεια ειδικής διαδικασίας διαβούλευσης, με τις πέντε ελάχιστες προδιαγραφές για τη διαβούλευση των ενδιαφερομένων μερών όπως καθορίζονται στην ανακοίνωση του 2002 (COM(2002) 704) και διαπίστωσε ότι δεν υπήρξαν κρούσματα κακοδιοίκησης (υπόθεση 948/2004/OV).

Το 2005, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε τρεις υποθέσεις μετά τη διατύπωση σχεδίου σύστασης προς την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) όσον αφορά τις πληροφορίες που διατίθενται στους υποψηφίους διαγωνισμών πρόσληψης. Η EPSO, απαντώντας στα σχέδια συστάσεων, έδωσε λεπτομερείς πρόσθετες πληροφορίες που θα βοηθούσαν τους καταγγέλλοντες να κατανοήσουν τους βαθμούς τους αλλά επίσης έθεσε σημαντικά νομικά και πραγματικά ζητήματα γενικότερης φύσης. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να κινήσει αυτεπάγγελτη έρευνα για την πρόσβαση στα κριτήρια αξιολόγησης που καθορίζονται από τις εξεταστικές επιτροπές (βλ. περίληψη της υπόθεσης 2097/2003/PB στην ενότητα 3.1.3).

Η υπόθεση 2395/2003/GG αφορούσε το ερώτημα εάν το Συμβούλιο πρέπει να συνεδριάζει δημόσια όταν ενεργεί υπό τη νομοθετική του ιδιότητα. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η αρχή σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται «όσο το δυνατόν πιο ανοικτά» (άρθρο 1, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση) ισχύει για το Συμβούλιο. Το άρθρο 207 της Συνθήκης ΕΚ (όσον αφορά τη θέσπιση από το Συμβούλιο του εσωτερικού του κανονισμού) δεν προβλέπει ότι ο βαθμός πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου όταν αυτό ενεργεί στο πλαίσιο της νομοθετικής του εξουσίας θα πρέπει να θεωρείται ως πολιτική επιλογή και να αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου. Ο νέος εσωτερικός κανονισμός του Συμβουλίου ο οποίος θεσπίστηκε το 2000, ήδη προβλέπει μεγαλύτερη διαφάνεια των συνεδριάσεων νομοθετικού χαρακτήρα, καθιστώντας σαφές ότι τα μέτρα για την αύξηση της διαφάνειας της νομοθετικής του δραστηριότητας πρέπει και είναι δυνατόν να λαμβάνονται στο πλαίσιο του ισχύοντος κοινοτικού δικαίου. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η έκθεση περιείχε τη σύσταση ότι το Συμβούλιο θα πρέπει να αναθεωρήσει την άρνησή του να αποφασίζει να συνεδριάζει δημοσίως οσάκις ασκεί νομοθετική δραστηριότητα.

Καταγγελίες όσον αφορά την προστασία δεδομένων και συνεργασία με τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

Στην υπόθεση 224/2004/PB, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι Αντιπροσωπεία της Επιτροπής δεν συμμορφώθηκε με ορισμένες απαιτήσεις του κανονισμού 45/2001⁸ όσον αφορά την επικοινωνία με τον καταγγέλλοντα. Η απόφαση του Διαμεσολαβητή επί της υπόθεσης περιείχε ορισμένες γενικές παρατηρήσεις σχετικά με την παροχή πληροφοριών και την πιθανή διαβούλευση του Διαμεσολαβητή με τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ), ο οποίος είναι αρμόδιος να εξασφαλίσει, όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, το σεβασμό, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων και των οργανισμών της Κοινότητας, των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων και ειδικότερα το δικαίωμά τους στην ιδιωτική ζωή. Ειδικότερα, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι θα ενημερώνει τον ΕΕΠΔ για τις αποφάσεις του σε περιπτώσεις που αφορούν την προστασία δεδομένων και ότι θα θεωρήσει ενδεχομένως χρήσιμο να συμβουλευέται τον ΕΕΠΔ σε ορισμένες περιπτώσεις που ενέχουν περίπλοκα ζητήματα νομικής ερμηνείας.

Στη συνέχεια, ο Διαμεσολαβητής είχε διαβούλευση με τον ΕΕΠΔ σε δύο υποθέσεις και τον ενημέρωσε σχετικά με τρεις άλλες υποθέσεις στις οποίες ο Διαμεσολαβητής είχε διενεργήσει συμπληρωματικές έρευνες από τις οποίες προέκυψε ότι η απάντηση του ενδιαφερόμενου θεσμικού οργάνου ή του οργανισμού θα έπρεπε να λάβει υπόψη το έγγραφο εργασίας αριθ. 1 του ΕΕΠΔ, του Ιουλίου 2005, για τη δημόσια πρόσβαση σε έγγραφα και την προστασία δεδομένων. Και οι πέντε υποθέσεις τελούσαν υπό έρευνα στα τέλη του 2005.

Τον Δεκέμβριο 2005, ο αναπληρωτής Επόπτης ενημέρωσε τον Διαμεσολαβητή για την απόφασή του σχετικά με καταγγελία κατά θεσμικού οργάνου της Επιτροπής. Η απόφαση του αναπληρωτή Επόπτη έλαβε υπόψη την ειδική έκθεση του Διαμεσολαβητή στην υπόθεση 2485/2004/GG, η οποία αφορούσε τις ίδιες περιστάσεις.

2.8.2 Η Επιτροπή ως θεματοφύλακας της Συνθήκης

Το κράτος δικαίου αποτελεί θεμελιώδη αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ένα από τα σημαντικότερα καθήκοντα της Επιτροπής είναι ο ρόλος της ως θεματοφύλακα της Συνθήκης⁹. Το άρθρο 226 της Συνθήκης θεσπίζει μια γενική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή μπορεί να ερευνά και να φέρει ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου περιπτώσεις πιθανής παραβίασης της κοινοτικής νομοθεσίας από τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή δύναται να διεξάγει έρευνες αυτεπαγγέλτως, βάσει καταγγελιών ή κατόπιν αιτημάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εξέταση αναφορών που υποβάλλονται στο Κοινοβούλιο δυνάμει του άρθρου 194 της Συνθήκης ΕΚ.

Οι καταγγελίες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή αφορούν συχνά υποτιθέμενες παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου από κράτη μέλη. Πολλές από τις περιπτώσεις αυτές είναι δυνατόν να εξετάζονται από άλλο μέλος του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών. Σε ορισμένες περιπτώσεις ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί σκόπιμο να διαβιβάσει την καταγγελία στην Επιτροπή ώστε να εξεταστεί στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 226. Στην ενότητα 2.5 ανωτέρω παρατίθενται παραδείγματα και των δύο προσεγγίσεων.

Όσον αφορά τις διαδικαστικές υποχρεώσεις της Επιτροπής έναντι των καταγγελλόντων, το κύριο σημείο αναφοράς του Διαμεσολαβητή αποτελεί η ανακοίνωση της Επιτροπής του 2002¹⁰. Η απαίτηση της ανακοίνωσης σύμφωνα με την οποία όλες οι καταγγελίες πρέπει να

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 8, 2001, σ. 1.

⁹ Το άρθρο 211 της Συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι η Επιτροπή «μεριμνά για την εφαρμογή της Συνθήκης καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα όργανα».

¹⁰ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου, ΕΕ C 244, 2002, σ. 5.

καταχωρούνται από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής αποτελεί σημαντική εγγύηση χρηστής διοίκησης κατά την επακόλουθη αντιμετώπισή τους. Το σημείο 3 της ανακοίνωσης περιέχει σαφή κατάλογο περιστάσεων στις οποίες ο Γενικός Γραμματέας έχει δικαίωμα να μην καταχωρίζει την αλληλογραφία ως καταγγελία.

Στο κεφάλαιο 3, παρατίθενται περιλήψεις δέκα αποφάσεων που δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο ο Διαμεσολαβητής χειρίζεται τις καταγγελίες κατά της Επιτροπής ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. Στο σημείο αυτό θα αναφερθούν έξι υποθέσεις.

Στην υπόθεση 2229/2003/MHZ διατυπώθηκε επικριτική παρατήρηση (αναφέρεται επίσης στο σημείο 2.8.1 παραπάνω) διότι η Επιτροπή παρείχε μόνον γενικές εξηγήσεις για την καθυστέρηση ολοκλήρωσης της έρευνάς της επί καταγγελίας στο πλαίσιο του άρθρου 226, και δεν αναφέρθηκε σε παράγοντες σχετικούς με την υπόθεση.

Τρεις υποθέσεις περατώθηκαν διότι ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν αιτιολογούνταν περαιτέρω έρευνες.

Στην υπόθεση 274/2004/JMA, η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την καθυστέρηση να παράσχει πληροφορίες τις οποίες είχε ζητήσει ο καταγγέλλων σχετικά με την πορεία καταγγελίας όσον αφορά τη χρήση χρηματοδοτικής βοήθειας της ΕΕ. Διατυπώθηκε συμπληρωματική παρατήρηση σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή θα μπορούσε να αποσαφηνίσει τις διαδικασίες της για τη διεκπεραίωση παρόμοιων υποθέσεων στο μέλλον.

Στην υπόθεση 3452/2004/JMA και επόμενες, οι καταγγέλλοντες διατύπωσαν την ανησυχία τους ότι η χρήση από την Επιτροπή της διαδικασίας του άρθρου 226 απειλούσε να υπονομεύσει τον ελεύθερο δανεισμό βιβλίων από δημόσιες βιβλιοθήκες στην Ισπανία. Η έρευνα περατώθηκε όταν ο Διαμεσολαβητής πληροφορήθηκε ότι η Επιτροπή είχε παραπέμψει το θέμα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ωστόσο, μέχρι εκείνη τη στιγμή η έρευνα ήταν επιτυχής και αποσαφηνίσε, αφενός, τους λόγους για τις ενέργειες της Επιτροπής και, αφετέρου, μέσω της συνεργασίας με το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διαμεσολαβητών, τις δυνατότητες ορθής εφαρμογής της σχετικής κοινοτικής οδηγίας.

Η υπόθεση 3254/2004/ID αφορούσε τη διεκπεραίωση από την Επιτροπή καταγγελίας σχετικά με τη μη αναγνώριση επαγγελματικών τίτλων. Ο καταγγέλλων προσέφυγε επίσης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων κατά των εθνικών αρχών για το ίδιο θέμα. Ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση, δεδομένου ότι η εκτίμηση της ουσίας της καταγγελίας κατά της Επιτροπής θα συνεπαγόταν εξέταση των ιδίων θεμάτων περί ερμηνείας και εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας τα οποία ο καταγγέλλων έφερε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και ως εκ τούτου θα υπήρχε επανάληψη των δικαστικών διαδικασιών. Ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει εκ νέου την καταγγελία αμέσως μετά την ολοκλήρωση των εθνικών δικαστικών διαδικασιών.

Ο Διαμεσολαβητής επανεξέτασε το νομικό σκεπτικό της Επιτροπής για το βάσιμο δύο καταγγελιών του άρθρου 226.

Στην υπόθεση 1687/2003/JMA, οι καταγγέλλοντες προσέβαλαν την απόρριψη από την Επιτροπή της καταγγελίας τους κατά της Ισπανίας όσον αφορά την εισαγωγή διακρίσεων για λόγους σεξουαλικού προσανατολισμού. Αφού επανεξέτασε το σχετικό νομικό πλαίσιο, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι ήταν εύλογη η θέση της Επιτροπής κατά την οποία τα ειδικά προβλήματα των καταγγελλόντων δεν εμπίπτουν στο πεδίο του κοινοτικού δικαίου.

Στην υπόθεση 1273/2004/GG, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε νομικό σφάλμα και αντίφαση της Επιτροπής κατά τον χειρισμό διαφοράς σχετικά με την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος κοινοτικού κανονισμού διέποντος την αλιεία στα ύδατα που περιβάλλουν τις Αζόρες. Ο Διαμεσολαβητής ανέλυσε τον κανονισμό και έκρινε ότι η ερμηνεία της Επιτροπής ήταν εσφαλμένη και αντιφατική με τη θέση την οποία είχε υιοθετήσει προγενέστερα.

Αν και πρόκειται για καταγγελία που δεν εμπίπτει στο άρθρο 226, η υπόθεση 933/2004/JMA αφορά τον ρόλο της Επιτροπής ως θεματοφύλακα των θεμελιωδών αρχών και αξιών της Ένωσης στις σχέσεις της με τρίτες χώρες. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε επικαλεστεί τη «ρήτρα για τα ανθρωπώπινα δικαιώματα» για την αναστολή της συμφωνίας συνεργασίας του 1996 με το Βιετνάμ. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε λογική την εξήγηση της Επιτροπής για τη μη αναστολή της συμφωνίας με βάση τα κριτήρια που καθορίστηκαν στην

ανακοίνωση της Επιτροπής του 1995 με θέμα τη συμπερίληψη της «ρήτρας για τα δικαιώματα του ανθρώπου» σε συμφωνίες με τρίτες χώρες.

2.8.3 Διαγωνισμοί, συμβάσεις και επιχορηγήσεις

Τα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί χρησιμοποιούν συμβάσεις για να προμηθεύονται τα αγαθά και τις υπηρεσίες που χρειάζονται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και ως μέσο για τη διαχείριση επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων τις οποίες παρέχουν στο πλαίσιο διαφόρων κοινοτικών προγραμμάτων¹¹.

Ο Διαμεσολαβητής δύναται να εξετάζει καταγγελίες σχετικά με την ανάθεση (ή τη μη ανάθεση) συμβάσεων και σχετικά με τη διαχείριση αυτών. Ωστόσο, σε περίπτωση που προκύπτει θέμα παραβίασης σύμβασης, ο Διαμεσολαβητής ερευνά, αφενός, μόνο το κατά πόσο τα κοινοτικά θεσμικά όργανα ή οργανισμοί παρείχαν συνεκτική και εύλογη ερμηνεία της νομικής βάσης των ενεργειών τους και, αφετέρου, γιατί θεωρούν ότι η άποψή τους για τη συμβατική θέση είναι δικαιολογημένη.

Το κεφάλαιο 3 περιλαμβάνει περιλήψεις 16 αποφάσεων που απεικονίζουν τον τρόπο με τον οποίο ο Διαμεσολαβητής χειρίζεται τις καταγγελίες αυτού του είδους. Στη συνέχεια θα αναφερθούν ένδεκα υποθέσεις.

Δύο αποφάσεις αφορούν υποθέσεις στις οποίες οι Αντιπροσωπείες της Επιτροπής στα κράτη μέλη είχαν αναλάβει προφορικά τη δέσμευση να παράσχουν χρηματοδότηση στους καταγγέλλοντες. Η Επιτροπή διευθέτησε η ίδια την υπόθεση 501/2005/IP καταβάλλοντας ποσό στον καταγγέλλοντα, ενώ στην υπόθεση 2111/2002/MF, η έρευνα του Διαμεσολαβητή οδήγησε σε φιλικό διακανονισμό με καταβολή σημαντικής αποζημίωσης.

Στην υπόθεση 732/2004/ELB, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή κατά τα φαινόμενα ανέλαβε τις ευθύνες της όσον αφορά την ορθή διαχείριση των Ευρωπαϊκών Περιφερειακών Αναπτυξιακών Ταμείων, και εξέφρασε την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των κρατών μελών είναι ενδεδειγμένα και κατάλληλα για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση των αρχών πληρωμής με την υποχρέωση έγκαιρης πληρωμής.

Η έρευνα του Διαμεσολαβητή σχετικά με καταγγελία μικρής επιχείρησης (υπόθεση 530/2004/GG) αποκάλυψε ένα γενικό πρόβλημα υπεργολαβίας: το συμβατικό πλαίσιο δεν απαιτεί ούτε ενθαρρύνει τον κύριο εργολάβο να ζητεί την καταβολή τόκων για λογαριασμό των υπεργολάβων όταν υπάρχει καθυστέρηση πληρωμής από την Επιτροπή. Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε στην Επιτροπή να εξετάσει την τροποποίηση των τυποποιημένων συμβάσεων έτσι ώστε η καταβολή των τόκων στις περιπτώσεις αυτές να γίνεται αυτομάτως. Η Επιτροπή απήντησε ότι θα προσπαθήσει να λάβει υπόψη τα συμφέροντα των ΜΜΕ στις μελλοντικές τυποποιημένες συμβάσεις στο μέτρο που αυτό είναι συμβατό με τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας και τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις.

Οι τυποποιημένοι συμβατικοί όροι υπήρξαν επίσης αντικείμενο της υπόθεσης 338/2004/OV, στην οποία ο καταγγέλλων ΜΚΟ υποστήριξε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να λάβει δραστηρότερα μέτρα για να αποτρέψει τις δημοσιεύσεις αγγελιών θέσεων εργασίας που εισάγουν διακρίσεις σε γλωσσικό επίπεδο. Ο Διαμεσολαβητής αποδέχθηκε τα επιχειρήματα της Επιτροπής κατά της συμπερίληψης, στις συμβάσεις της, ειδικών ρητρών που απαγορεύουν διακρίσεις αυτού του είδους. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε στην Επιτροπή να διαβιβάζει οιοσδήποτε ενδείξεις γλωσσικών διακρίσεων που υποβάλλονται από συμβαλλόμενο ή δικαιούχο στην αρμόδια εθνική αρχή ή να γνωστοποιεί στο πρόσωπο που υποβάλλει αυτές τις πληροφορίες τα στοιχεία επικοινωνίας με την εν λόγω αρχή.

Τέσσερις αποφάσεις αφορούσαν καταγγελίες σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων επιχορηγήσεων. Σε δύο υποθέσεις, ο καταγγέλλων προσέφυγε κατά της απορριπτικής απόφασης. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εξέταση των λόγων της απόρριψης θα έπρεπε να περιοριστεί στην εκτίμηση του εάν υπήρξε πρόδηλο σφάλμα (1365/2004/TN και 758/2004/ELB).

¹¹

Οι καταγγελίες που αφορούν συμβάσεις εργασίας εξετάζονται στην υπο-ενότητα 2.8.4.

Στην τελευταία υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απουσία μηχανισμού προσφυγής κατά μιας αξιολόγησης που πραγματοποιήθηκε από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες δεν συνιστούσε αφεαυτής διαρθρωτική ή συστημική κακοδιοίκηση. Στις ειδικές περιστάσεις στην υπόθεση 2411/2003/MHZ, ο Διαμεσολαβητής ήταν της άποψης ότι η Επιτροπή έπρεπε να είχε δώσει καλύτερη συμβουλή σε ΜΚΟ, εφιστώντας την προσοχή του σε θεμελιώδη όρο επιλεξιμότητας για έναν τύπο επιχορήγησης. Στην υπόθεση 2673/2004/PB, ο Διαμεσολαβητής έκρινε λογική την εξήγηση της Επιτροπής όσον αφορά την απόφασή της να αποκλείσει φορείς κερδοσκοπικού χαρακτήρα από συγκεκριμένη πρόσκληση υποβολής προσφορών.

Δύο αποφάσεις αφορούσαν τη συμμόρφωση της Επιτροπής με διαδικασίες διαγωνισμών.

Στην υπόθεση 1808/2004/JMA, ο καταγγέλλων αμφισβήτησε τη νομιμότητα τηλεφωνικής συνομιλίας μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και ενός εκ των διαγωνιζόμενων. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής δεν ήταν ανάρμοστη, αλλά επισήμανε ότι θα ήταν ευκολότερο για την Επιτροπή να εξετάσει τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος εάν υπήρχαν ηχογραφημένα στοιχεία της εν λόγω τηλεφωνικής συνομιλίας. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε στην Επιτροπή να επανεξετάσει τον εσωτερικό κανονισμό της για τις καταχωρίσεις τηλεφωνικών συνομιλιών στο πλαίσιο των προκηρύξεων διαγωνισμών.

Το θέμα που τέθηκε στην υπόθεση 538/2004/TN ήταν εάν διαγωνιζόμενος είχε το δικαίωμα να ζητεί επιμόνως από την Επιτροπή να επιβάλει απαίτηση σε ό,τι αφορά τον αριθμό των αντιγράφων που θα έπρεπε να υποβληθούν για κάθε διαγωνισμό. Σύμφωνα με τη θέση της Επιτροπής, για την ορθή εφαρμογή του Οδηγού για τις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων, δεν θεωρείται απαραίτητα απαράδεκτη μια προσφορά η οποία δεν έχει υποβληθεί με τον αριθμό των αντιγράφων που καθορίζονται στην προκήρυξη διαγωνισμού. Ο Διαμεσολαβητής, για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο άδικης μεταχείρισης των διαγωνιζόμενων οι οποίοι υποβάλλουν τον ακριβή αριθμό αντιγράφων, πρότεινε στην Επιτροπή να επανεξετάσει τη σχέση μεταξύ των σχετικών κανόνων και των προκηρύξεων διαγωνισμών. Η Επιτροπή στην απάντησή της αναφέρθηκε στις αρχές της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης, της μη διάκρισης και της ευρύτερης δυνατής διαδικασίας διαγωνισμού, που καθορίζονται στο άρθρο 89 του Δημοσιονομικού Κανονισμού.

2.8.4 Θέματα προσωπικού

Το επιμέρους αυτό τμήμα αναφέρεται σε αποφάσεις επί καταγγελιών που αφορούν την πρόσληψη και τις εργασιακές σχέσεις στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ, τα ζητήματα προσωπικού που τίθενται στο πλαίσιο χρηματοδοτούμενων από την ΕΕ συμβάσεων και τις περιόδους άσκησης στα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Στην ενότητα 2.8.1 παραπάνω έχει ήδη σημειωθεί ότι περατώθηκαν τρεις υποθέσεις στις οποίες διατυπώθηκαν σχέδια συστάσεων για πληροφορίες προς υποψηφίους κατά τη διεξαγωγή διαγωνισμών πρόσληψης (βλ. περίληψη στην υπόθεση 2097/2003/PB στην παρακάτω ενότητα 3.1.3). Το κεφάλαιο 3 περιλαμβάνει 15 ακόμη περίληψεις σε αποφάσεις αυτής της κατηγορίας. Πέντε από τις υποθέσεις διευθετήθηκαν με την εξεύρεση φιλικής λύσης και δύο άλλες διευθετήθηκαν από το θεσμικό όργανο. Έξι υποθέσεις θα αναφερθούν περαιτέρω.

Στην υπόθεση 839/2004/MHZ, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε, για την αποφυγή παρεξηγήσεων και για τη βελτίωση των σχέσεων με τους υποψηφίους, να καταστήσει η EPSO σαφές στις μελλοντικές προκηρύξεις διαγωνισμών i) ότι η πρόσκληση για συμμετοχή στις δοκιμασίες προεπιλογής δεν συνεπάγεται ότι η επιλεξιμότητα του υποψηφίου έχει ελεγχθεί πλήρως και ii) ότι οι γραπτές δοκιμασίες των υποψηφίων οι οποίοι στη συνέχεια κρίθηκαν μη επιλέξιμοι δεν θα βαθμολογηθούν. Κατόπιν τούτου, η EPSO ανακοίνωσε ότι στο μέλλον οι προκηρύξεις διαγωνισμών θα αναφέρουν πράγματι τα δύο αυτά σημεία.

Στην υπόθεση 2107/2002/PB, η Επιτροπή αποδέχθηκε, με ισχύ από 1ης Μαρτίου 2005, σχέδιο σύστασης για την κατάργηση του ορίου ηλικίας για τις περιόδους άσκησης. Ο Διαμεσολαβητής ανακοίνωσε ότι στο μέλλον θα διενεργηθεί πρόσθετη σχετική αυτεπάγγελτη έρευνα για τις πρακτικές άλλων θεσμικών οργάνων και οργανισμών.

Δύο αποφάσεις αφορούσαν τη λύση συμβάσεων εργασίας.

Στην υπόθεση 2191/2003/TN, εμπειρογνώμονας της Επιτροπής παραιτήθηκε διότι αποτέλεσε στόχο προσβολών και απειλών σε τρίτη χώρα. Μετά τη λήξη της έρευνάς του, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε εμφανώς αναλάβει τις κατάλληλες ενέργειες για να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα. Ωστόσο, τόνισε ότι εάν η Επιτροπή είχε εξηγήσει νωρίτερα τις ενέργειες στις οποίες είχε προβεί για να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα, αυτό θα είχε συντελέσει στη δημιουργία καλύτερων σχέσεων μεταξύ αυτής και του καταγγέλλοντος αντί να δίνει την εντύπωση ότι μεριμνούσε κυρίως να αποδείξει ότι ο καταγγέλλων ήταν ο ίδιος δημιουργός της ατυχίας του. Στη συνέχεια η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη και υποσχέθηκε να λάβει υπό σημείωση την παρατήρηση για το μέλλον.

Η υπόθεση 471/2004/OV υπήρξε συνέχεια προγενέστερης καταγγελίας (υπόθεση 1200/2003/OV, όπως αναφέρθηκε στην *Ετήσια Έκθεση 2004*) στην οποία ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι τα δικαιώματα υπεράσπισης του καταγγέλλοντος δεν έγιναν σεβαστά όταν η αστυνομική αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Σεράγεβο (EUPM) κατήγγειλε τη σύμβασή του πριν από τη λήξη της. Όταν ο Διαμεσολαβητής ζήτησε τη βοήθεια του Συμβουλίου, η EUPM συμφώνησε να καταβάλει στον καταγγέλλοντα τις αποδοχές που αντιστοιχούσαν στην κανονική λήξη της σύμβασης. Ο Διαμεσολαβητής δήλωσε επίσης ότι ο καταγγέλλων είχε δικαίωμα να θεωρήσει ότι το συμπέρασμα στην υπόθεση 1200/2003/OV ήταν απαλλακτικό.

Δύο άλλες αποφάσεις αφορούσαν ορισμένες ειδικές διαδικασίες που εφαρμόζονται στο προσωπικό των Κοινοτήτων.

Στην υπόθεση 140/2004/PB, ο Διαμεσολαβητής ανέλυσε τους κανόνες που ίσχυαν προηγουμένως για την κοινοποίηση δυσλειτουργίας (whistle-blowing) και έκρινε μεταξύ άλλων ότι οι εν λόγω κανόνες απαιτούσαν από την OLAF να παρέχει, σε κάθε περίπτωση, στους καταγγέλλοντες δυσλειτουργία, πληροφορίες σχετικά με τη χρονική περίοδο στην οποία αναμένεται να ολοκληρώσει την έρευνά της.

Στην υπόθεση 620/2004/PB, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι το δικαίωμα ακρόασης πρέπει να είναι σεβαστό στο πλαίσιο διοικητικής έρευνας για παρενόχληση υπαλλήλου από άλλον. Ωστόσο, δεν είναι απαραίτητο να γνωστοποιείται στον καταγγέλλοντα όλα τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι υπεύθυνοι έρευνας εφόσον πριν από την ολοκλήρωση του πορίσματος της έρευνας, ο καταγγέλλων πληροφορείτο και είχε την ευκαιρία να διατυπώσει παρατηρήσεις για τα προκαταρκτικά τεκμηριωμένα συμπεράσματα των ερευνητών και την ουσία των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων.

2.8.5 Άλλα θέματα

Το κεφάλαιο 3 περιλαμβάνει επίσης ένδεκα περιλήψεις αποφάσεων επί καταγγελιών που δεν εμπίπτουν στις κατηγορίες των προηγούμενων ενότητων.

Τρεις από τις υποθέσεις αφορούν τα Ευρωπαϊκά Σχολεία.

Στην υπόθεση 1435/2003/MF, η Επιτροπή αποδέχθηκε σχέδιο σύστασης σύμφωνα με το οποίο πρέπει να επιδιώξει να αποσαφηνίσει τους όρους εισαγωγής μαθητών στα γλωσσικά τμήματα των Ευρωπαϊκών Σχολείων, και έλαβε ικανοποιητικά μέτρα για την εφαρμογή του.

Στην υπόθεση 1155/2004/TN, η Επιτροπή αποσαφίνισε μετά, από αίτημα του Διαμεσολαβητή, ότι τα μελλοντικά μεταρρυθμιστικά μέτρα που αναφέρθηκαν κατά την αυτεπάγγελτη έρευνα OI/5/2003/IJH (βλ. *Ετήσια Έκθεση 2004* του Διαμεσολαβητή), θα συμπεριλαμβάνουν την τήρηση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σε όλα τα Ευρωπαϊκά Σχολεία.

Η τρίτη υπόθεση (1391/2002/JMA και άλλοι) υπήρξε αφορμή για την υποβολή ειδικής έκθεσης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατόπιν σχεδίου σύστασης σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι γονείς παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, τα οποία έχουν αποκλειστεί από τα Ευρωπαϊκά Σχολεία εξαιτίας του βαθμού αναπηρίας τους, δεν πρέπει να απαιτείται να συμβάλλουν στις εκπαιδευτικές δαπάνες των παιδιών τους.

Το ζήτημα της ίσης μεταχείρισης για τα άτομα με αναπηρία τέθηκε ακόμη στο πλαίσιο καταγγελιών σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν ικανό αριθμό θέσεων στάθμευσης για τα άτομα με αναπηρία πλησίον των κυριότερων κτιρίων της Επιτροπής και του Συμβουλίου (κοινή περίληψη στις υποθέσεις 2415/2003/JMA και 237/2004/JMA). Ο Διαμεσολαβητής χαιρέτισε το αίτημα που απηύθυναν η Επιτροπή και το Συμβούλιο προς τις βελγικές αρχές για να εξασφαλίσουν επιπλέον θέσεις στάθμευσης και ζήτησε να ενημερωθεί για το αποτέλεσμα αυτού του διαβήματος. Επίσης, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε το Συμβούλιο να επανεξετάσει την πολιτική περιορισμένης πρόσβασης ατόμων με αναπηρία σε θέσεις στάθμευσης για λόγους ασφάλειας.

Δύο αποφάσεις αφορούσαν την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).

Στην υπόθεση 2485/2004/GG, η OLAF αρνήθηκε στην πραγματικότητα να αποδεχθεί σχέδιο σύστασης σύμφωνα με το οποίο πρέπει να παραδεχθεί ότι οι παρατηρήσεις που είχε διατυπώσει κατά την έρευνα του Διαμεσολαβητή σε προηγούμενη υπόθεση ήταν εσφαλμένες και παραπλανητικές. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η υπόθεση έθετε σημαντικό ζήτημα αρχής, που θα έπληττε την εμπιστοσύνη των πολιτών στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ. Υπέβαλε επομένως ειδική έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στην υπόθεση 3446/2004/GG, η OLAF αποδέχθηκε και έλαβε ικανοποιητικά μέτρα για να εφαρμόσει σχέδιο σύστασης για την επανεξέταση και τη διόρθωση πληροφοριών σε δελτίο τύπου που είχε καταχωρηθεί στην ιστοσελίδα της.

Τέλος, στην υπόθεση 1737/2004/TN, η Σουηδική Συνέλευση της Φινλανδίας κατήγγειλε ότι οι αφίσες που χρησιμοποιήθηκαν στη χώρα για την ενημερωτική εκστρατεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις εκλογές του 2004 ήταν μόνο στη φινλανδική γλώσσα. Η έρευνα του Διαμεσολαβητή οδήγησε σε φιλικό διακανονισμό, κατά τον οποίο το Κοινοβούλιο παραδέχθηκε τις ελλείψεις της εκστρατείας καθώς και το γεγονός ότι το ποσοστό των Φινλανδών που ομιλεί τη σουηδική γλώσσα δεν επηρεάζει το καθεστώς αυτής της γλώσσας ως επίσημης γλώσσας της ΕΕ ή στο πλαίσιο του φινλανδικού Συντάγματος.

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

3 ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΗΦΘΕΙΣΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Σε κάθε υποενότητα αυτού του κεφαλαίου, οι υποθέσεις παρουσιάζονται με βάση τον αριθμό της υπόθεσης. Ο αριθμός της υπόθεσης παρατίθεται υπό τον τίτλο της περίληψης κάθε υπόθεσης. Παραδείγματος χάρη, στην υπο-ενότητα 3.1.1, η υπόθεση 1687/2003/JMA προηγείται της υπόθεσης 2191/2003/TN, η οποία με τη σειρά της προηγείται της υπόθεσης 274/2004/JMA. Η πλήρης απόφαση για κάθε μία από τις υποθέσεις διατίθεται μέσω του «Ευρετηρίου Αποφάσεων» στην ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή (<http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/default.htm>). Μπορεί κανείς να εντοπίσει τη σχετική απόφαση χρησιμοποιώντας τον αριθμό της. Οι πλήρεις αποφάσεις βρίσκονται στην ιστοσελίδα στην αγγλική γλώσσα και στη γλώσσα του καταγγέλλοντος, εάν αυτή είναι διαφορετική. Έντυπη μορφή της πλήρους απόφασης, όπως εμφανίζεται στην ιστοσελίδα, μπορεί να ζητηθεί από την υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.

Το δεύτερο εξάμηνο του 2006, οι πλήρεις αποφάσεις για τις υποθέσεις που περιλαμβάνονται στην ενότητα αυτή θα διατίθενται ως ενιαίο ηλεκτρονικό έγγραφο από την ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή στην αγγλική, τη γαλλική και τη γερμανική γλώσσα. Το έγγραφο αυτό θα διατίθεται μέσω της ενότητας «Ετήσιες εκθέσεις» της ιστοσελίδας του Διαμεσολαβητή. Και στην περίπτωση αυτή, έντυπη μορφή ή CD-ROM του παρόντος εγγράφου μπορεί να ζητηθεί από το γραφείο του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.

3.1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗΚΕ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

3.1.1 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΜΗ ΑΝΑΛΗΨΗ ΔΡΑΣΗΣ ΕΠΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΓΕΝΕΤΗΣΙΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1687/2003/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγέλλοντες, ισπανός υπήκοος και αργεντινός υπήκοος, κατήγγειλαν στην Επιτροπή την απόφαση των ισπανικών αρχών να αρνηθούν στον αργεντινό υπήκοο θεώρηση για οικογενειακή επανένωση, την οποία χρειαζόταν για να μπορέσει να μεταβεί στην Ισπανία με τον ισπανό σύντροφό του. Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, η άρνηση οφειλόταν στο γεγονός ότι πρόκειται για άτομα του ίδιου φύλου και ως εκ τούτου αποτελεί διάκριση για λόγους γενετήσιου προσανατολισμού. Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή δεν χειρίστηκε την καταγγελία τους όπως έπρεπε, δεδομένου ότι η ερμηνεία της όσον αφορά τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες ήταν αδικαιολόγητα περιοριστική. Ισχυρίστηκαν ότι στην περίπτωση τους εφαρμόζονταν οι ισχύοντες κοινοτικοί κανόνες και ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε κινήσει διαδικασίες κατά των ισπανικών αρχών για παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, ειδικότερα του άρθρου 13 της Συνθήκης ΕΚ το οποίο απαγορεύει όλες τις μορφές διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένων των διακρίσεων λόγω γενετήσιου προσανατολισμού, και των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων, καθώς και των διατάξεων της οδηγίας 2000/78

για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση¹, και της οδηγίας 2000/43 σχετικά με τις διακρίσεις με βάση τη φυλετική ή την εθνοτική τους καταγωγή².

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι το πρόβλημα των καταγγελλόντων δεν εμπίπτει στο πεδίο του κοινοτικού δικαίου και πρότεινε να προσφύγουν στα εθνικά ένδικα μέσα ή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η αρχή της μη διάκρισης, μεταξύ άλλων για λόγους σεξουαλικού προσανατολισμού, αποτελεί θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου, που κατοχυρώνεται τόσο στη Συνθήκη όσο και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Το άρθρο 13 της Συνθήκης ΕΚ αναγνωρίζει την αρμοδιότητα του Συμβουλίου να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την καταπολέμηση των διακρίσεων για λόγους γενετήσιου προσανατολισμού αλλά μόνον εντός των ορίων των εξουσιών που του ανατίθενται από τη Συνθήκη. Ομοίως, τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων αναφέρονται στα κράτη μέλη μόνον όταν αυτά εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης. Όσον αφορά τις μεμονωμένες οδηγίες που αναφέρονται στην αρχή της μη διάκρισης, ο Διαμεσολαβητής τόνισε ότι μέχρι σήμερα, ένα μόνο νομικό μέσο, η οδηγία 2000/78, εξετάζει τις διακρίσεις για λόγους γενετήσιου προσανατολισμού, και μόνο για θέματα σχετικά με την απασχόληση. Ακόμη, ο Διαμεσολαβητής επανεξέτασε τις ισχύουσες κοινοτικές οδηγίες σχετικά με την είσοδο υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφος της Ένωσης, για να συναντήσει πολύτιμη της Ένωσης ή μόνιμο κάτοικο, συγκεκριμένα την οδηγία 2003/86, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης³ και την οδηγία 2004/38 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν ελεύθερα⁴. Το πεδίο εφαρμογής των οδηγιών αυτών είναι περιορισμένο δεδομένου ότι εφαρμόζονται, αντιστοίχως, σε πολίτες τρίτων χωρών οι οποίοι διαμένουν ήδη νομίμως στο έδαφος κρατών μελών και σε πολίτες της Ένωσης οι οποίοι έχουν μεταβεί ή διαμένουν σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος καταγωγής τους.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η αιτιολόγηση της Επιτροπής για απόρριψη της καταγγελίας κατά των ισπανικών αρχών ήταν λογική και ότι δεν υπήρχε φαινόμενο κακοδιοίκησης.

ΛΥΣΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2191/2003/TN (εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε τη λύση της σύμβασης του καταγγέλλοντος με την Επιτροπή, βάσει της οποίας παρείχε στήριξη σε υπουργείο τρίτης χώρας. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, μετά την υποβολή εγγράφου πολιτικής ως μέρους των καθηκόντων του, έγινε στόχος προσβολών και απειλών και τελικά αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή επέτρεψε τη δημιουργία αυτής της κατάστασης. Υποστήριξε ότι ο μισθός του πρέπει να συνεχίσει να καταβάλλεται μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στην αρχική σύμβασή του.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι, με τη γνωστοποίηση του εγγράφου πολιτικής, ο καταγγέλλων παραβίασε την υποχρέωση τήρησης του απορρήτου και είχε υπερβεί τους στόχους και τις αρμοδιότητες που απορρέουν από τη σύμβαση. Επομένως η Επιτροπή δεν μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για τις προσβολές και τις απειλές.

¹ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, 2000, σ.16).

² Οδηγία 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180, 2002, σ. 22).

³ Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, 2003, σ. 12).

⁴ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ), ΕΕ L 158, 2004, σ. 77.

Κατά την αντίληψη του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή υποστήριξε ότι, εφόσον ο καταγγέλλων παραβίασε τις συμβατικές υποχρεώσεις του και, επομένως, ευθυνόταν ο ίδιος για την ατυχία του, δεν ήταν υποχρεωμένη να τον συνδράμει. Ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε προσωρινό συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη κακοδιοίκησης με βάση το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν βοήθησε τον καταγγέλλοντα σύμφωνα με τους γενικούς όρους που διέπουν τις συμβάσεις ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων. Πρότεινε επίσης φιλικό διακανονισμό.

Απαντώντας στην πρόταση, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι είχε υποχρέωση να παράσχει βοήθεια στον καταγγέλλοντα στο πλαίσιο των γενικών όρων που διέπουν τις συμβάσεις ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων και εξήγησε κατά ποιον τρόπο θεωρεί ότι παρείχε τη βοήθεια αυτή.

Βάσει περαιτέρω πληροφοριών που παρείχε η Επιτροπή, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η Επιτροπή είχε λάβει κατάλληλα μέτρα για να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα. Ο Διαμεσολαβητής επομένως δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής αλλά θεώρησε χρήσιμο να διατυπώσει την παρατήρηση ότι θα ήταν προς όφελος των σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος εάν η Επιτροπή, στην πρώτη γνώμη της επί της καταγγελίας, είχε εξηγήσει τα μέτρα που είχε λάβει για να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα στη δυσχερή κατάσταση στην οποία είχε βρεθεί, αντί να δίνει την εντύπωση ότι επιχειρούσε κυρίως να αποδείξει ότι ο καταγγέλλων ήταν ο ίδιος δημιουργός της ατυχίας του.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για το γεγονός ότι στην πρώτη γνώμη της έδωσε ελλιπή εντύπωση όσον αφορά τις ενέργειες που ανέλαβε για να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα και υποσχέθηκε να λάβει υπόψη την παρατήρηση για το μέλλον.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΕ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 274/2004/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε παράλειψη της Επιτροπής να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα για τον χειρισμό καταγγελίας σχετικά με την απόφαση των περιφερειακών αρχών της Μαδρίτης να μειώσουν το ύψος επιχορήγησης που είχε διατεθεί στον καταγγέλλοντα για τη διοργάνωση μαθημάτων κατάρτισης υπαλλήλων. Η χρηματοδότηση της επιχορήγησης πραγματοποιείτο μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου. Μέρος της επιχορήγησης είχε μειωθεί επειδή ορισμένοι συμμετέχοντες στα μαθήματα κατάρτισης δεν ήταν ισπανοί υπήκοοι. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι αυτό συνιστούσε διάκριση. Υποστήριξε ότι, αρκετούς μήνες μετά την υποβολή της καταγγελίας στην Επιτροπή, η τελευταία δεν τον είχε ενημερώσει για την πορεία της υπόθεσής του.

Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι η πρώτη εκτίμησή της για την υπόθεση δεν είχε διαβιβαστεί στον καταγγέλλοντα. Σε μια δεύτερη και πιο εκτεταμένη εκτίμηση, η Επιτροπή είχε παραδεχθεί ότι η μείωση του ύψους της επιχορήγησης οφειλόταν εν μέρει στο γεγονός ότι δύο συμμετέχοντες δεν ήταν ισπανοί ηπήκοοι. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή είχε διατυπώσει σύσταση στις αρμόδιες ισπανικές αρχές να καταβάλουν εκ νέου το σχετικό ποσό στον καταγγέλλοντα και να αποκλείσουν στο εξής από τα μελλοντικά προγράμματα οιαδήποτε αναφορά στην εθνικότητα.

Ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε απαραίτητο να συνεχίσει τις έρευνες, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε συμφωνήσει να παράσχει τις πληροφορίες που είχε ζητήσει ο καταγγέλλων, και είχε αναγνώρισει και ζητήσει συγγνώμη για την παράλειψή της να έλθει σε επαφή μαζί του νωρίτερα.

Εντούτοις, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν είχε αναφέρει τα κριτήρια καθορισμού της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθούν οι υπηρεσίες της για τη διεκπεραίωση καταγγελιών σχετικά με τη χρησιμοποίηση της χρηματοδοτικής βοήθειας της ΕΕ, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε χρήσιμο να διατυπώσει συμπληρωματική παρατήρηση. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, για να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα και τη διαφάνεια των σχέσεων της με τους πολίτες, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει τη θέσπιση και τη γνωστοποίηση διαδικασιών για την παραλαβή και τη διεκπεραίωση καταγγελιών σχετικά με τη χρησιμοποίηση της χρηματοδοτικής βοήθειας της ΕΕ, ανάλογων με εκείνες που εφαρμόζονται στην ανακοίνωση του 2002 προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και

τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου⁵.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 295/2004/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή ισχυριζόμενος ότι ορισμένες δημόσιες αρχές και ιδιωτικές επιχειρήσεις είναι υπεύθυνες για την έλλειψη ασφάλειας των τροφίμων στην Ισπανία. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η κατάσταση παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο και συγκεκριμένα τις διατάξεις του κανονισμού 178/2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα⁶. Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής να κλείσει το φάκελο της καταγγελίας ήταν αυθαίρετη. Κατήγγειλε επίσης τις μεγάλες καθυστερήσεις στον χειρισμό της υπόθεσης, την ελλιπή ενημέρωση και την εσφαλμένη νομική ερμηνεία της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι η καταγγελία εξετάστηκε εντός της συνήθους προθεσμίας και ακόμη ότι οι πληροφορίες που περιείχονταν στην καταγγελία δεν επέτρεψαν στις υπηρεσίες της να καθορίσουν με σαφήνεια το αντικείμενό της. Όσον αφορά την υποτιθέμενη παράλειψη των ισπανικών αρχών να ενημερώσουν τους καταναλωτές για τους κινδύνους, η Επιτροπή σημείωσε ότι οι διατάξεις του κανονισμού σχετικά με την ενημέρωση των καταναλωτών δεν άρχισαν ακόμη να ισχύουν εφόσον στα κράτη μέλη εφαρμόζεται μεταβατική περίοδος μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2007.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσει η Επιτροπή για τον χειρισμό των καταγγελιών καθορίζονται στην ανακοίνωση του 2002 προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου⁷. Εξέτασε επομένως εάν οι ισχυρισμοί του καταγγέλλοντος ήσαν βάσιμοι υπό το πρίσμα των διατάξεων της εν λόγω ανακοίνωσης.

Όσον αφορά το χρονικό διάστημα που απαιτήθηκε για τον χειρισμό της υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι ο καταγγέλλων υπέβαλε την καταγγελία στην Επιτροπή τον Ιανουάριο 2003 και ότι η Επιτροπή, έχοντας ολοκληρώσει την έρευνά της, τον ενημέρωσε τον Νοέμβριο 2003 για την πρόθεσή της να κλείσει το φάκελο. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής συνεπέρανε ότι η Επιτροπή είχε ολοκληρώσει την εξέταση της καταγγελίας εντός της ετήσιας προθεσμίας που καθορίζεται στην ανακοίνωσή της.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων είχε με διάφορες ανακοινώσεις ενημερωθεί εγγράφως για όλες τις ενέργειες που ανέλαβε η Επιτροπή σχετικά με την καταγγελία του, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στην ανακοίνωση.

Τέλος, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επίκληση από την Επιτροπή του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 178/2002 το οποίο προβλέπει ότι «οι υφιστάμενες αρχές και διαδικασίες σχετικά με τη νομοθεσία για τα τρόφιμα θα προσαρμοστούν το συντομότερο και έως την 1η Ιανουαρίου 2007 το αργότερο [...]» φαίνεται λογική.

Επομένως, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, όταν η Επιτροπή αποφάσισε να κλείσει το φάκελο της υπόθεσης αφού έκρινε ότι, με βάση τις πληροφορίες που περιείχε η καταγγελία, δεν υπήρχαν λόγοι να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας, ενήργησε στο πλαίσιο της νομικής της αρμοδιότητας.

⁵ ΕΕ C 244, 2002, σ. 5.

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφάλειας των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, 2002, σ. 1).

⁷ ΕΕ C 244, 2002, σ. 5.

ΑΓΓΕΛΙΕΣ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΦΕΡΟΜΕΝΕΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΓΟΥΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 338/2004/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η European Esperanto Union υπέβαλε καταγγελία κατά της Επιτροπής προβάλλοντας γλωσσική διάκριση από ευρωπαϊκούς οργανισμούς οι οποίοι χρηματοδοτούνται από την Επιτροπή και από εταιρείες που είναι συμβεβλημένες με την Επιτροπή. Ο Διαμεσολαβητής είχε ήδη εξετάσει προηγούμενη καταγγελία εκ μέρους της World Esperanto Association (υπόθεση 659/2002/IP) σχετικά με το ίδιο θέμα.

Στην παρούσα καταγγελία, η European Esperanto Union τόνισε ότι ορισμένοι οργανισμοί και εταιρείες συνεχίζουν να δημοσιεύουν αγγελίες θέσεων εργασίας για υποψηφίους με «μητρική γλώσσα την αγγλική» και ότι η Επιτροπή δεν έχει αναλάβει νομική δράση. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων ότι η Επιτροπή πρέπει να λάβει μέτρα, περιλαμβανομένης της αναστολής της χρηματοδότησης, κατά των οργανισμών και των εταιρειών που δημοσιεύουν αγγελίες θέσεων εργασίας που εισάγουν διακρίσεις.

Η Επιτροπή παρουσίασε τα τελευταία μέτρα που είχε λάβει μετά την υπόθεση 659/2002/IP, όπως διάφορα εσωτερικά σημειώματα για να επιστήσει την προσοχή των υπηρεσιών της στο ζήτημα. Επίσης, η Επιτροπή αναφέρθηκε στα σχετικά άρθρα του δημοσιονομικού κανονισμού και στην οδηγία 2004/18 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, όσον αφορά τον αποκλεισμό ενός υποψηφίου από τη συμμετοχή σε διαδικασίες προμηθειών λόγω καταδίκης για αδίκημα σχετικό με την επαγγελματική του διαγωγή.

Απαντώντας στις περαιτέρω έρευνες του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή τόνισε ότι το σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα μπορεί να προκύψει από πολλές διαφορετικές καταστάσεις και υποστήριξε ότι δεν είναι δυνατόν να αναφέρονται όλες αυτές οι καταστάσεις στη συγγραφή υποχρεώσεων ούτε στις προκηρύξεις διαγωνισμών. Απαντώντας στην ερώτηση του Διαμεσολαβητή σχετικά με την πιθανή ενσωμάτωση ρήτρας μη διάκρισης στις συμβάσεις της, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η προσθήκη πολλών ειδικών ρητρών για να καλύψουν ειδικές περιπτώσεις οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της σύμβασης θα είχε ως αποτέλεσμα να περιπλέξει το περιεχόμενο και τη δομή των συμβάσεων και θα επιδρούσε αρνητικά στον ανταγωνισμό. Η Επιτροπή τόνισε επίσης ότι τα εθνικά δικαστήρια παραμένουν οι μόνες επιμέρους αρμόδιες αρχές για να αποφασίσουν επί υποθέσεων γλωσσικών διακρίσεων.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε εύλογα τα επιχειρήματα της Επιτροπής κατά της ενσωμάτωσης ειδικών συμβατικών ρητρών. Έκρινε επίσης εύλογη, με βάση την αρχή της επικουρικότητας, την άποψη της Επιτροπής ότι οι υποθέσεις γλωσσικών διακρίσεων πρέπει να εξετάζονται σε εθνικό επίπεδο. Επομένως, δεν διαπιστώθηκε κακοδιοίκηση εκ μέρους της Επιτροπής. Ο Διαμεσολαβητής ωστόσο διατύπωσε την παρατήρηση ότι η Επιτροπή, οσάκις λαμβάνει πληροφορίες για γλωσσικές διακρίσεις από έναν συμβαλλόμενο ή δικαιούχο, μπορεί να διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στην εθνική αρχή που είναι αρμόδια να εξετάζει το ζήτημα ή να γνωστοποιεί στο πρόσωπο που τις υποβάλλει τα στοιχεία επικοινωνίας με την εν λόγω αρχή.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 732/2004/ELB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, διευθυντής κέντρου το οποίο επιλέχθηκε για επιχορήγηση χρηματοδοτούμενη από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν εξασφάλισε την κατάλληλη διαχείριση των πόρων του ΕΤΠΑ. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή πρέπει να επικοινωνήσει με τις ιταλικές αρχές που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση των πόρων αυτών στην Ιταλία, προκειμένου να ζητήσει την καταβολή των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο καταγγέλλων, να υποχρεώσει τις εν λόγω αρχές να τηρήσουν τους όρους της σύμβασης και να καταβάλουν τόκο για την καθυστέρηση των πληρωμών και, ενδεχομένως, να επιβάλει κυρώσεις στην Ιταλία για την κακή διαχείριση των πόρων.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τη διαχείριση των προγραμμάτων των διαρθρωτικών Ταμείων και για τον ορισμό των αρχών διαχείρισης και πληρωμής. Στο πλαίσιο των εξουσιών ελέγχου και παρακολούθησης που έχει, η Επιτροπή διασφάλισε τη συμμόρφωση με την αρχή της έγκαιρης πληρωμής των συμμετοχών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1260/1999 περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία⁸. Η Επιτροπή είχε ζητήσει πληροφορίες από τις ιταλικές αρχές, εκ των οποίων συνεπέρανε ότι ο καταγγέλλων ήταν υπεύθυνος για ορισμένες καθυστερήσεις δεδομένου ότι τα τραπεζικά στοιχεία του ήσαν ελλιπή. Τον Απρίλιο 2004, η αρχή πληρωμής πληροφόρησε την Επιτροπή ότι το ποσό είχε καταβληθεί στον δικαιούχο. Η Επιτροπή ζήτησε εγγράφως από την αρχή διαχείρισης πληροφορίες σχετικά με τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις του προγράμματος και ζήτησε την ενσωμάτωση του ζητήματος αυτού στην ημερησία διάταξη της επόμενης συνεδρίασης της επιτροπής παρακολούθησης. Η επιτροπή παρακολούθησης αποφάσισε να αναλύσει την καταλληλότητα των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων που επέλεξε η αρχή πληρωμής και να λάβει μέτρα για τη μείωση των προθεσμιών. Η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να επιβάλει κυρώσεις ή να λάβει μέτρα κατά της αρχής πληρωμής.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι, αν και οι αρχές πληρωμής που ορίζονται από τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνες για την έγκαιρη πληρωμή των πόρων του ΕΤΠΑ, η Επιτροπή, στο πλαίσιο της ευθύνης της για τη χρηστή διαχείριση των πόρων του ΕΤΠΑ, διασφαλίζει ότι τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που κοινοποιούνται στα κράτη μέλη είναι κατάλληλα και επαρκή ώστε να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση των αρχών πληρωμής με την υποχρέωση έγκαιρης πληρωμής.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή δεν εξασφάλισε την κατάλληλη διαχείριση των πόρων του ΕΤΠΑ, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η Επιτροπή έλαβε εμφανώς κατάλληλα και επαρκή μέτρα για να τηρήσει τις υποχρεώσεις της όσον αφορά την ορθή διαχείριση των πόρων του ΕΤΠΑ. Δεν διαπίστωσε επομένως περίπτωση κακοδιοίκησης.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η Επιτροπή ανέλαβε τη δέουσα δράση για να εξασφαλίσει την καταβολή της πληρωμής στον καταγγέλλοντα. Υπογράμμισε ότι η υποχρέωση καταβολής τόκων βαρύνει την ιταλική αρχή πληρωμής. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε λογικές τις εξηγήσεις που παρείχε η Επιτροπή ότι δεν είναι αρμόδια να επιβάλλει κυρώσεις στην Ιταλία.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΡΓΟΥ (1)

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 758/2004/ELB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η πρόταση της καταγγέλλουσας στην Επιτροπή όσον αφορά έμμεσο έργο ETA (έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης) απορρίφθηκε. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η απόφαση των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων κατά την οποία η πρότασή της για την ανάπτυξη ενδοφθάλμιων φακών δεν ήταν σύμφωνη με τον αντίστοιχο στρατηγικό στόχο, ήταν εσφαλμένη. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η διαδικασία ήταν άδικη, εφόσον δεν μπορούσε να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης των εμπειρογνομόνων ή να υποβάλει δεύτερη πρόταση. Τέλος, υποστήριξε ότι οι πληροφορίες που τέθηκαν στη διάθεσή της κατά τη διαδικασία ήσαν ανεπαρκείς και ασαφείς και ότι αποστέλλονταν πολύ αργά για να μπορέσει να υποβάλει νέα στοιχεία.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, μια πρόταση πρέπει να αξιολογηθεί στο πλαίσιο του αντίστοιχου στρατηγικού στόχου, των εστιακών σημείων του και των γενικών στόχων του προγράμματος εργασίας. Κατά την ομόφωνη γνώμη των τριών ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων, η πρόταση σαφώς δεν ήταν κατάλληλη. Η Επιτροπή επανεξέτασε τη γνώμη αυτή και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν αιτιολογημένη. Για να εξασφαλιστεί δίκαιη και ίση μεταχείριση, δεν υπάρχει επικοινωνία μεταξύ της Επιτροπής και των αιτούντων σχετικά με την πρόταση που υποβάλλουν μέχρι την περάτωση της αξιολόγησης. Ωστόσο, μετά την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, η Επιτροπή είναι διατεθειμένη να παρέχει, εφόσον το ζητήσει ο αιτών, περαιτέρω εξηγήσεις εκτός εκείνων που

8

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία, ΕΕ L 161, 1999, σ. 1.

περιέχονται στη συνοπτική έκθεση αξιολόγησης. Όσον αφορά την υποβολή νέας πρότασης, η Επιτροπή υποστήριξε ότι με βάση τις πληροφορίες που παρείχε σχετικά με τα πλεονεκτήματα και τις αδυναμίες της πρότασης της αιτούσας, η τελευταία μπορούσε να κρίνει εάν ήταν ενδεδειγμένο να συμμετάσχει σε νέα πρόσκληση υποβολής προτάσεων.

Σύμφωνα με τον Διαμεσολαβητή, το ερώτημα του εάν η πρόταση της καταγγέλλουσας είναι συμβατή με το σχετικό στρατηγικό στόχο απαιτεί ειδικές επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις και το πεδίο της εν λόγω ουσιαστικής επανεξέτασης πρέπει επομένως να περιοριστεί στην εκτίμηση του εάν η απόφαση της Επιτροπής να επιβεβαιώσει τα αποτελέσματα της αξιολόγησης είναι καταφανώς παράλογη. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν ήταν καταφανώς παράλογη.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε επίσης ότι ο ρόλος των εμπειρογνομόνων όπως ορίζεται στις σχετικές κατευθύνσεις είναι η παροχή επιστημονικών και τεχνικών συμβουλών χάρη στις οποίες η Επιτροπή θα έχει τη δυνατότητα να λάβει τις πλέον αποτελεσματικές αποφάσεις και να προωθήσει τους στόχους της Κοινότητας και ότι η ανεξαρτησία των εμπειρογνομόνων αποτελεί προϋπόθεση τόσο της αποτελεσματικότητας όσο και του δίκαιου χαρακτήρα της διαδικασίας. Υπό αυτές τις συνθήκες, δεν θεώρησε ότι η απουσία μηχανισμού προσφυγής κατά της αξιολόγησης των εμπειρογνομόνων είναι δυνατόν να συνιστά αφεαυτής διαρθρωτική ή συστημική κακοδιοίκηση. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ήταν προφανές ότι η καταγγέλλουσα δεν μπορούσε να υποβάλει εκ νέου αναθεωρημένη πρόταση στον ίδιο διαγωνισμό εξαιτίας της λήξης της προθεσμίας υποβολής και ότι δεν είχε αναφέρει την παράλειψη της Επιτροπής να της παράσχει εγκαίρως πληροφορίες ενόψει νέας υποβολής προτάσεων σε επόμενο διαγωνισμό.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1298/2004/PB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγέλλουσα είχε υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή σχετικά με κατά τους ισχυρισμούς παραβιάσεις από το Ηνωμένο Βασίλειο της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής⁹.

Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή, υποστήριξε ότι δεν είχε λάβει ικανοποιητική εξήγηση για την παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει σε επιστολή που της είχε αποστείλει με ημερομηνία 29 Μαΐου 2003. Υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στις ερωτήσεις της σχετικά με i) τους λόγους για τους οποίους είχε αποσύρει προγραμματισμένη διαδικασία επί παραβάσει κατά του Ηνωμένου Βασιλείου το 1978, ii) τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή επέτρεπε (κατά την άποψή της) στο Ηνωμένο Βασίλειο να παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο και iii) τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε η ίδια να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Τέλος, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε παραλείψει να την ενημερώσει σχετικά με θεσμοθετημένη διαδικασία στο Ηνωμένο Βασίλειο που δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες να λαμβάνουν αποζημίωση για απώλειες ή/και ζημία που προκύπτει από την παραβίαση του κοινοτικού δικαίου.

Μετά την εξέταση της σχετικής αλληλογραφίας, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι η Επιτροπή σε γενικές γραμμές είχε καταβάλει προσπάθειες για να ενεργήσει με επιμέλεια στον χειρισμό των στοιχείων που της διαβίβαζε η καταγγέλλουσα και ότι είχε ζητήσει συγγνώμη από αυτήν και λάβει διορθωτικά μέτρα σχετικά με την καθυστέρηση που είχε προκύψει. Επομένως, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η εξήγηση της Επιτροπής για την καθυστέρηση έμοιαζε αξιόπιστη.

⁹

Πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής, και την άσκηση αυτής (ΕΕ L 228, 1973, σ. 3).

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε επίσης ότι η Επιτροπή είχε εξηγήσει στην καταγγέλλουσα i) ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής ήταν ικανοποιημένες με τη δέσμευση του Ηνωμένου Βασιλείου να υιοθετήσει την απαιτούμενη νομοθεσία, ii) ότι θεωρούσε ότι δεν είχε επιτρέψει στο Ηνωμένο Βασίλειο να παραβιάσει το κοινοτικό δίκαιο και iii) ότι τα εθνικά δικαστήρια είναι αρμόδια να αποφασίζουν σχετικά με προγενέστερη συμμόρφωση εθνικής νομοθεσίας με το κοινοτικό δίκαιο. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ικανοποιητικές τις απαντήσεις της Επιτροπής.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι ήταν λογικό η Επιτροπή, κατά την επικοινωνία της με ιδιώτες επί συγκεκριμένων υποθέσεων, να περιορίζει τις πληροφορίες της σε θέματα απαίτησης αποζημίωσης κατά κρατών μελών με βάση δικαιώματα που καθορίζονται στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Κατά την άποψή του, η Επιτροπή δεν είναι δυνατόν να υποχρεούται να παρέχει νομικές συμβουλές όσον αφορά εθνικούς δικονομικούς κανόνες.

Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΕΡΓΟΥ (2)

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1365/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε την αξιολόγηση, εκ μέρους της Επιτροπής, πρότασης έργου που υποβλήθηκε στο πλαίσιο του Έκτου Προγράμματος Πλαισίου στον τομέα της έρευνας. Κοινοπραξία ευρωπαϊκών εταιρειών είχε υποβάλει αίτηση χρηματοδότησης υπεράκτιου έργου αιολικής ενέργειας στα ανοικτά της Ιρλανδίας. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε διαπράξει πρόδηλο σφάλμα στην αξιολόγηση της πρότασης έργου δηλώνοντας ότι η κοινοπραξία δεν διέθετε πολιτικό μηχανικό εξειδικευμένο στη θεμελίωση ανεμογεννητριών. Κατά τον καταγγέλλοντα, η πρόταση διευκρίνιζε ότι ο Δανός εταίρος του ήταν εξειδικευμένος μηχανικός και, κατά τα φαινόμενα, κατείχε την πρώτη θέση παγκοσμίως στον τομέα αυτό. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων ότι η Επιτροπή πρέπει να διορθώσει τα σφάλματα στα οποία είχε περιπέσει όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά κατά την αξιολόγηση της πρότασης έργου.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι εμπειρογνώμονες που αξιολόγησαν την πρόταση έργου θεώρησαν ότι οι περιορισμένες πληροφορίες που παρασχέθηκαν σχετικά με τον Δανό εταίρο δεν ήταν πειστικές.

Ο Διαμεσολαβητής, στην απόφασή του, υπενθύμισε ότι δεν ήταν αρμόδιος να αξιολογήσει εκ νέου την πρόταση έργου αλλά να ερευνήσει εάν υπήρξε πρόδηλο σφάλμα στην αξιολόγηση της Επιτροπής. Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι οι σχετικά περιορισμένες πληροφορίες που περιείχοντο στην πρόταση έργου όσον αφορά τον Δανό εταίρο δεν άφηναν να εννοηθεί ότι η εταιρεία κατείχε την πρώτη θέση παγκοσμίως στον τομέα αυτό. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι ο καταγγέλλων είχε πράξει ορθά όσον αφορά την κατάσταση του Δανού εταίρου, δεν είχε καταστήσει σαφές ότι η Επιτροπή ή οι εμπειρογνώμονες που διεξήγαγαν την αξιολόγηση της πρότασης έπρεπε να γνωρίζουν την κατάσταση του εταίρου ανεξαρτήτως των πληροφοριών που περιείχε η πρόταση. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε ότι η Επιτροπή είχε διαπράξει πρόδηλο σφάλμα αξιολόγησης όταν συνήγαγε το συμπέρασμα, με βάση τις πληροφορίες που περιείχε η πρόταση, ότι η κοινοπραξία δεν διέθετε μηχανικό εξειδικευμένο στη θεμελίωση ανεμογεννητριών.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι έπρεπε να διορθωθεί το σφάλμα σχετικά με τα περιστατικά, ο Διαμεσολαβητής τόνισε ότι, κατά την αντίληψή του, το επιχείρημα της Επιτροπής ήταν ότι η πρόταση έργου δεν περιελάμβανε επαρκείς πληροφορίες για τον Δανό εταίρο και όχι ότι αμφισβητούσε τη δήλωση του καταγγέλλοντος σχετικά με την εξειδίκευση του εταίρου ή τη θέση που κατέχει παγκοσμίως στον τομέα αυτό. Στο πλαίσιο αυτό και με βάση το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε διαπράξει πρόδηλο σφάλμα κατά την αξιολόγηση, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπήρχαν λόγοι να δοθεί συνέχεια στην εν λόγω καταγγελία.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 933/2004/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Το άρθρο 1 (ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα) της συμφωνίας συνεργασίας του 1996 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βιετνάμ προβλέπει ότι η συνεργασία μεταξύ των μερών πρέπει να βασίζεται στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών, που αποτελεί βασικό στοιχείο της συμφωνίας. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, παρά τις σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις αρχές του Βιετνάμ, η Επιτροπή δεν έκανε χρήση των εξουσιών της για να αναστείλει τη συμφωνία συνεργασίας.

Η Επιτροπή ήταν της άποψης ότι η βελτίωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Βιετνάμ θα ήταν δυνατόν να επιτευχθεί μέσω του διαλόγου και της συνεργασίας. Υποστήριξε ότι δεν υπήρξε σημαντική παραβίαση της συμφωνίας η οποία να οδηγήσει στην αναστολή της. Κατά την Επιτροπή, το μέτρο αυτό θα πρέπει να αποτελέσει την ύστατη λύση, και αυτό κατόπιν διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι με βάση τη ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί βασικό στοιχείο της συμφωνίας και συνεπώς η παραβίαση της ρήτρας θα ήταν δυνατόν να οδηγήσει σε αναστολή της συμφωνίας. Υπογράμμισε ότι η εν λόγω ρήτρα δεσμεύει την Επιτροπή και ότι ενέργειες ή παραλείψεις της Επιτροπής σχετικά με αυτήν θα αποτελούσαν κρούσματα κακοδιοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ωστόσο ότι η συμφωνία δεν διευκρίνιζε τις υποχρεώσεις της Επιτροπής όσον αφορά τις περιστάσεις στις οποίες θα μπορούσε να την επικαλεστεί για την αναστολή της συμφωνίας συνεργασίας. Επιπλέον, ούτε η Συνθήκη ΕΚ ούτε η Σύμβαση της Βιέννης για το δίκαιο των συνθηκών παρέχουν περαιτέρω κατευθύνσεις επί του θέματος. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η Επιτροπή είχε καθορίσει ορισμένες αρχές εφαρμογής της ρήτρας για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην ανακοίνωσή της του 1995 για τη συμπερίληψη του σεβασμού των δημοκρατικών αρχών και των δικαιωμάτων του ανθρώπου στις συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η Επιτροπή ήταν της άποψης ότι η αναστολή της συμφωνίας θα στερούσε την ΕΕ από τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τα χρηματοδοτούμενα από την ΕΕ προγράμματα συνεργασίας για την υποστήριξη της μεταρρυθμιστικής διαδικασίας στο Βιετνάμ και ότι κατά συνέπεια είχε αποφασίσει να συνεχίσει το διάλογο με τις αρχές του Βιετνάμ μέσω διαφόρων φορέων που είχαν συσταθεί στο πλαίσιο της συμφωνίας συνεργασίας. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε εύλογο το σκεπτικό της Επιτροπής να μην αποφασίσει να προβεί σε αναστολή της συμφωνίας συνεργασίας, αλλά να χρησιμοποιήσει τα μέσα που θεωρούσε ως πλέον κατάλληλα, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίστηκαν στην ανακοίνωσή της του 1995. Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 948/2004/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

ΜΚΟ υπέβαλε καταγγελία σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή δεν είχε προβεί σε διαβούλευση με τις ΜΚΟ σχετικά με το μέλλον των διαρθρωτικών ταμείων. Για να υποστηρίξει τους ισχυρισμούς της, η καταγγέλλουσα αναφέρθηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα «Προς ενίσχυση της διαβούλευσης και του διαλόγου - Γενικές αρχές και ελάχιστες προδιαγραφές για τη διαβούλευση των ενδιαφερομένων μερών από την Επιτροπή» (COM(2002) 704 τελικό της 11ης Δεκεμβρίου 2002), η οποία καθορίζει πέντε ελάχιστες προδιαγραφές για τη διαδικασία διαβούλευσης. Η καταγγέλλουσα αμφισβήτησε τη σαφήνεια των ελάχιστων προδιαγραφών και πρότεινε ότι η Επιτροπή πρέπει να προσεγγίσει τη διαβούλευση σε διατομεακή και ολιστική βάση, ιδίως όταν οι προτάσεις θίγουν μεγάλο φάσμα συμφερόντων.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι είχε κινήσει ευρεία διαδικασία διαβουλεύσεων με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και περιέγραψε λεπτομερώς τις αναληφθείσες ενέργειες. Παρατήρησε ωστόσο ότι θα χαιρέτιζε με ικανοποίηση μεγαλύτερη συμβολή εκ μέρους των ΜΚΟ, οι οποίες θα έπρεπε να κινητοποιηθούν αποτελεσματικότερα στο μέλλον.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι οι ελάχιστες προδιαγραφές ήταν αρκετά σαφείς ώστε να μπορέσει να αξιολογήσει τη συμμόρφωση της Επιτροπής με αυτές. Στην παρούσα υπόθεση, ο Διαμεσολαβητής διεξήγαγε λεπτομερή ανάλυση και έκρινε ότι η Επιτροπή είχε συμμορφωθεί με τις εν λόγω πέντε ελάχιστες προδιαγραφές. Ως εκ τούτου, δεν διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής δεν απέκλεισε τη δυνατότητα να εκφράζονται οι ελάχιστες προδιαγραφές με μεγαλύτερη σαφήνεια ή να αναλαμβάνεται μια περισσότερο διατομεακή και ολιστική προσέγγιση σε ορισμένες περιπτώσεις. Ο Διαμεσολαβητής τόνισε ότι η καταγγέλλουσα έχει τη δυνατότητα να υποβάλει σχετικές προτάσεις στην Επιτροπή και ότι θα αποτελούσε δείγμα χρηστής διοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής να λάβει σοβαρά υπόψη τις προτάσεις αυτές.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΛΗΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ 112

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1096/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία υποβλήθηκε από ένωση η οποία ισχυρίστηκε παραλείψεις της Επιτροπής όσον αφορά την εφαρμογή του ευρωπαϊκού αριθμού κλήσης έκτακτης ανάγκης 112. Η ένωση υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν είχε αναλάβει περαιτέρω ενέργειες σχετικά με την συνιστώσα πολιτικής προστασίας του αριθμού 112, όπως είχε υποσχεθεί κατ'επανάληψη στα προγράμματα εργασίας. Υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή δεν είχε ενημερώσει τον ιστότοπό της με νέα στοιχεία σχετικά με τον αριθμό κλήσης 112.

Η Επιτροπή προέβαλε το επιχείρημα ότι η αρμόδια υπηρεσία είχε συγχρηματοδοτήσει ορισμένα έργα σχετικά με τον αριθμό 112 στο πλαίσιο του κοινοτικού προγράμματος δράσης στον τομέα της πολιτικής προστασίας και ότι συντονίζεται και συνεργάζεται με άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής όσον αφορά τον αριθμό 112. Διευκρίνισε επίσης ότι αν και κατά το παρελθόν είχαν υπάρξει καθυστερήσεις στην ενημέρωση της ιστοσελίδας της, οι καθυστερήσεις αυτές είχαν αντιμετωπισθεί.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε τη σημασία του να παρέχονται δυνατότητες στους πολίτες και να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους και δήλωσε ότι κατανοούσε συνεπώς τις προσδοκίες της ένωσης στο πλαίσιο αυτό. Τόνισε ωστόσο ότι, κατά την εφαρμογή των προγραμμάτων εργασίας της, η Επιτροπή χαίρει κάποιου βαθμού διακριτικής ευχέρειας, για την άσκηση της οποίας είναι υπόλογη στο Κοινοβούλιο μέσω της διαδικασίας του προϋπολογισμού. Ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη ότι η οδηγία καθολικής υπηρεσίας αναγνωρίζει ότι οι πολίτες έχουν σημαντικά συμφέροντα όσον αφορά τον αριθμό κλήσης 112 αλλά ότι η οδηγία καθιστά τα κράτη μέλη υπεύθυνα για την παροχή των κατάλληλων πληροφοριών σχετικά με τον αριθμό 112. Ο Διαμεσολαβητής δεν βρήκε στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι, κατά την εφαρμογή των σχετικών προγραμμάτων εργασίας, η Επιτροπή είχε ενεργήσει με κατάχρηση της διακριτικής της ευχέρειας ή είχε παραβιάσει τους κανόνες ή τις αρχές που την δεσμεύουν.

Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ακόμη ότι, όπως αναφερόταν στον δικτυακό τόπο του αριθμού 112, είχε ενημερωθεί τελευταία στις 21 Σεπτεμβρίου 2004, πράγμα που φαινόταν ουσιαστικά ορθό. Οι σύνδεσμοι με την παρωχημένη νομοθεσία ανέφεραν το πώς είχε καθιερωθεί ο αριθμός 112 και ο δικτυακός τόπος περιείχε ενημερωμένο σύνδεσμο που παρέπεμπε στην ισχύουσα νομοθεσία. Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε επίσης ότι η ΓΔ Περιβάλλον είχε δημοσιεύσει στην ιστοσελίδα της καταλόγους επιχορηγήσεων που εγκρίθηκαν το 2003 και ότι η προθεσμία δημοσίευσης των αντίστοιχων καταλόγων για το 2004, όπως ορίζεται στον κανονισμό 2342/2002 για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του Δημοσιονομικού Κανονισμού, δεν έχει ακόμη λήξει.

Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1155/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε τις ενέργειες της Επιτροπής σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση δύο γλωσσικών τμημάτων Ευρωπαϊκού Σχολείου στο Culham του Ηνωμένου Βασιλείου. Οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι η σχετική απόφαση του διοικητικού συμβουλίου δεν είχε ληφθεί με βάση τον εσωτερικό κανονισμό και ότι δεν είχε τηρηθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων για την παύση λειτουργίας σχολείου ή γλωσσικού τμήματος. Δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε προτείνει και είχε ψηφίσει υπέρ της σταδιακής κατάργησης των δύο γλωσσικών τμημάτων, οι καταγγέλλοντες προέβαλαν τον ισχυρισμό ότι δεν είχε προάγει τη χρηστή διοίκηση στα Ευρωπαϊκά Σχολεία, ειδικότερα όσον αφορά τη διαφάνεια και το σκεπτικό που διέπει τις αποφάσεις, όπως προβλέπεται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι είχαν τηρηθεί οι ισχύοντες κανόνες και οι διαδικασίες. Ισχυρίστηκε επίσης ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεν εφαρμόζεται στα Ευρωπαϊκά Σχολεία αλλά ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα προστατεύονται κατά τη λήψη αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου στο πλαίσιο εθνικών νόμων και διεθνών συμφωνιών.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι τα Ευρωπαϊκά Σχολεία δεν αποτελούν κοινοτικό θεσμικό όργανο ή οργανισμό και ως εκ τούτου δεν εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιοτήτων του. Ωστόσο, διατηρεί την άποψη ότι η Επιτροπή είναι εν μέρει υπεύθυνη για τη λειτουργία των Ευρωπαϊκών Σχολείων, και γενικώς υπεύθυνη για την προαγωγή της χρηστής διοίκησης στα σχολεία αυτά. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής δεν θεωρεί ότι η έρευνά του όσον αφορά τις ενέργειες της Επιτροπής σε σχέση με την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου για σταδιακή κατάργηση των δύο γλωσσικών τμημάτων καταδεικνύει κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε όμως ότι κατά τη διάρκεια προγενέστερων ερευνών, η Επιτροπή είχε αναγνωρίσει την εφαρμογή του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στα Ευρωπαϊκά Σχολεία. Συνεπώς, διατύπωσε συμπληρωματική παρατήρηση κατά την οποία η αναγνώριση από την Επιτροπή της εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στα Ευρωπαϊκά Σχολεία της αποδίδει σημαντικό ποσοστό ευθύνης για την προαγωγή της χρηστής διοίκησης στα σχολεία αυτά. Ζήτησε από την Επιτροπή να αποσαφηνίσει τη θέση της στο ζήτημα αυτό και να τον ενημερώσει για την κατάσταση των μεταρρυθμιστικών μέτρων στα οποία αναφέρεται κατά τη διάρκεια της αυτεπάγγελτης έρευνας OI/5/2003/IJH που διεξήγαγε (βλ. *Ετήσια Εκθεση 2004*). Απαντώντας στη συμπληρωματική παρατήρηση, η Επιτροπή κοινοποίησε στον Διαμεσολαβητή την κατάσταση των μεταρρυθμιστικών μέτρων στα οποία αναφέρεται κατά την αυτεπάγγελτη έρευνα, καθώς και την τήρηση των δικαιωμάτων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

ΑΝΑΡΜΟΣΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΕΠΑΦΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1808/2004/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε ενεργήσει ανάρμοστα κατά τον χειρισμό πρόσκλησης υποβολής προσφορών για το δεύτερο στάδιο προγράμματος E&A. Η εν λόγω πρωτοβουλία, η οποία είχε χρηματοδοτηθεί κατά μεγάλο μέρος από την Επιτροπή, αποτελείτο από τρία στάδια. Το πρώτο στάδιο είχε ανατεθεί σε ανταγωνιστή του καταγγέλλοντος, την κοινοπραξία Z. Τον Δεκέμβριο 2003, ο καταγγέλλων υπέβαλε προσφορά για το δεύτερο στάδιο. Μολονότι έγινε δεκτός στη διαδικασία επιλογής και κατά τα φαινόμενα ήταν ο μοναδικός διαγωνιζόμενος, εφόσον η κοινοπραξία Z δεν υπέβαλε την πρότασή της εγκαίρως, η προσφορά του απορρίφθηκε εξαιτίας αρνητικής αξιολόγησης από τους αξιολογητές. Ο καταγγέλλων θεώρησε ότι ασκήθηκε διάκριση εις βάρος του και ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής είχαν επιδιώξει να ευνοήσουν την κοινοπραξία Z. Για να υποστηρίξει τους ισχυρισμούς του, ο καταγγέλλων αναφέρθηκε σε τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ αντιπροσώπου της κοινοπραξίας Z και υπευθύνου

των υπηρεσιών της Επιτροπής, η οποία πραγματοποιήθηκε λίγο μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των προσφορών, ενώ ήταν σαφές ότι η προσφορά της κοινοπραξίας Ζ δεν είχε υποβληθεί εγκαίρως.

Σε απάντησή της, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η πρόταση του καταγγέλλοντος είχε αξιολογηθεί από ανεξάρτητους αξιολογητές, σύμφωνα με τις επίσημες διαδικασίες. Όσον αφορά την τηλεφωνική συνομιλία που πραγματοποίησε αντιπρόσωπος του ανταγωνιστή του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή θεωρεί ότι έγινε μόνο για να ζητηθούν πληροφορίες χωρίς να συζητηθούν ουσιαστικά ζητήματα. Λόγω της φύσης των ζητημάτων που συζητήθηκαν, οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν θεώρησαν απαραίτητη την καταγραφή της τηλεφωνικής συνομιλίας.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, όπως αναγνωρίζεται από τα κοινοτικά δικαστήρια, η Επιτροπή χαίρει μεγάλης διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για την ανάθεση σύμβασης κατόπιν προκηρύξεως διαγωνισμού. Υπογράμμισε ότι, η Επιτροπή, απαντώντας στο αίτημα του καταγγέλλοντος, παρείχε λεπτομερή εξήγηση των λόγων για τους οποίους η προσφορά του δεν έγινε δεκτή. Παρείχε ακόμη αντίγραφο της συνοπτικής έκθεσης αξιολόγησης, που περιείχε αιτιολογημένη αξιολόγηση της πρότασης του καταγγέλλοντος εκ μέρους του αξιολογητή. Αφού ανέλυσε το περιεχόμενο της εν λόγω συνοπτικής έκθεσης, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι αιτιολογούσε δεόντως τη θέση του θεσμικού οργάνου η οποία ήταν σύμφωνη με τα κριτήρια που καθορίζονται στο πρόγραμμα εργασίας.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι ο καταγγέλλων αμφισβήτησε το ενδεχόμενο των ενεργειών της Επιτροπής με βάση ορισμένα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Αφού εξέτασε προσεκτικά όλα τα διαθέσιμα στοιχεία, ο Διαμεσολαβητής δεν βρήκε ενδείξεις ανάρμοστης συμπεριφοράς. Ο Διαμεσολαβητής υπογράμμισε ωστόσο ότι θα ήταν ευκολότερο για την Επιτροπή να εξετάσει τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος εάν υπήρχαν ηχογραφημένα στοιχεία της σχετικής τηλεφωνικής συνομιλίας. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε συμπληρωματική παρατήρηση με την οποία προτείνει ότι θα μπορούσε η Επιτροπή να επανεξετάσει τους κανόνες της σχετικά με την καταγραφή των τηλεφωνικών συνομιλιών στο πλαίσιο των προκηρύξεων διαγωνισμών, έτσι ώστε να αποφεύγονται παρόμοια προβλήματα στο μέλλον.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2066/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων ότι η Επιτροπή δεν παρείχε απευθείας ηλεκτρονική πρόσβαση, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής¹⁰, σε έγγραφα που αφορούν το έγγραφο διαβούλευσης για την εφαρμογή της οδηγίας για το ηλεκτρονικό χρήμα σε φορείς εκμετάλλευσης κινητών επικοινωνιών. Σύμφωνα με την καταγγελία, το έγγραφο διαβούλευσης αφορούσε νομοθετικά θέματα, δεδομένου ότι θα μπορούσε να οδηγήσει σε τροποποίηση της οδηγίας για το ηλεκτρονικό χρήμα.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε, αναφερόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, ότι η γνωστοποίηση εγγράφων εργασίας της Επιτροπής και γραπτών παρεμβάσεων που καταρτίζονται σε προπαρασκευαστικό στάδιο από κράτη μέλη και βιομηχανικούς φορείς θα ήταν, στο παρόν στάδιο, παραπλανητική και θα ζημίωνε την ουδετερότητα μελλοντικών συνομιλιών με τα κράτη μέλη, θα προκαλούσε δυσανάλογες ή ανάρμοστες αντιδράσεις του κοινού, και θα επηρέαζε αρνητικά μελλοντικές συνομιλίες και νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής υποστήριξε ότι στο γενικό πλαίσιο του κανονισμού 1049/2001, το δικαίωμα των πολιτών να ζητήσουν πρόσβαση σε έγγραφο το οποίο δεν έχει διατεθεί στο κοινό και να προσβάλλουν ενδεχόμενη άρνηση επιβεβαιωτικής αίτησης, εξασφαλίζει από τον πρωταρχικό μηχανισμό την ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα έγγραφα. Συνεπώς, ο

¹⁰

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, 2001, σ. 43).

Διαμεσολαβητής έκρινε ότι θα ήταν δυσανάλογο και ανέφικτο να ζητήσει από την Επιτροπή να διεξάγει την ίδια ενδελεχή νομική ανάλυση για να αποφασίζει εάν θα διαθέτει ένα έγγραφο απευθείας σε ηλεκτρονική μορφή, όπως στην περίπτωση επιβεβαιωτικής αίτησης για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφο.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι η Επιτροπή έμοιαζε να έχει εξετάσει εάν θα διαθέσει τα εν λόγω έγγραφα απευθείας σε ηλεκτρονική μορφή. Επιπλέον, ο καταγγέλλων είχε ασκήσει το δικαίωμά του να ζητήσει πρόσβαση και είχε τη δυνατότητα να υποβάλει επιβεβαιωτική αίτηση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν αιτιολογούνται περαιτέρω έρευνες για τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 228

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2821/2004/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, ένωση για την προστασία της θαλάσσιας χελώνας, ζήτησε από τη ΓΔ Περιβάλλον της Επιτροπής την πρόσβαση σε έκθεση αποστολής των υπηρεσιών της Επιτροπής στην ελληνική νήσο Ζάκυνθο, η οποία είχε ερευνήσει το ζήτημα της προστασίας της θαλάσσιας χελώνας. Η αποστολή είχε πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της κίνησης από την Επιτροπή διαδικασίας κατά της Ελλάδας δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ για παράλειψη συμμόρφωσης με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Μετά την υποβολή επιβεβαιωτικής αίτησης, χορηγήθηκε μερική πρόσβαση στην έκθεση, εκτός από τα σημεία εκείνα που περιείχαν τεχνικές ή νομικές αξιολογήσεις ή γνώμες σχετικά με τις εν εξελίξει διαδικασίες.

Στην καταγγελία της προς τον Διαμεσολαβητή, η ένωση ζήτησε απεριορίστη πρόσβαση στην έκθεση. Η Επιτροπή για να αιτιολογήσει την άρνησή της να γνωστοποιήσει ορισμένα τμήματα της έκθεσης βασίστηκε στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής¹¹, ισχυριζόμενη ότι εάν γνωστοποιηθούν τα τμήματα αυτά, ο κίνδυνος υπονόμευσης της εν εξελίξει διαδικασίας και των συνομιλιών με τις ελληνικές αρχές υπερισχύει του δημοσίου συμφέροντος.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η εν λόγω έκθεση ελέγχου αποτελεί έγγραφο για εσωτερική χρήση από την Επιτροπή και ότι συνδεόταν με εν εξελίξει διαδικασία στο πλαίσιο του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι η Επιτροπή μπορούσε εύλογα να κρίνει ότι είχε το δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2 και παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού 1049/2001, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπήρχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Στη συνέχεια, ο Διαμεσολαβητής εξέτασε λεπτομερώς τα επιχειρήματα που είχε προβάλει ο καταγγέλλων προκειμένου να καταδείξει την ύπαρξη υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση, θεωρώντας ότι ένα από τα επιχειρήματα αφορούσε μόνο το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άλλο μόνο το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο του κανονισμού 1049/2001. Ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε το επιχείρημα του καταγγέλλοντος σχετικά με το άρθρο 4, παράγραφος 3, πειστικό και συνεπώς έκρινε ότι η Επιτροπή είχε δικαίωμα να στηριχθεί σε αυτήν την εξαίρεση. Όσον αφορά το επιχείρημα που συνδέεται με το άρθρο 4, παράγραφος 2, ο Διαμεσολαβητής θεώρησε ότι για την αξιολόγησή του θα χρειαζόταν να ελέγξει το εν λόγω έγγραφο. Ωστόσο, δεδομένου του πορίσματός του ότι η Επιτροπή μπορούσε να βασιστεί στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να μην καθυστερήσει την έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης, προκειμένου να ελέγξει το έγγραφο. Συνεπώς, δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής.

11

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, 2001, σ. 43).

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΕΡΓΟΥ ΣΤΗΝ ΟΝΔΟΥΡΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3110/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, ο οποίος εργαζόταν σε γερμανική συμβουλευτική εταιρεία, ήταν επικεφαλής έργου χρηματοδοτούμενου από την ΕΕ για την αποκατάσταση και τη βελτίωση της υποδομής πόλεων στην Κεντρική Αμερική που είχαν πληγεί από τον τυφώνα «Mitch». Η Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μανάγκουα, ζήτησε την αντικατάστασή του.

Στην καταγγελία του προς τον Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι η προετοιμασία του έργου ήταν ελλιπής και ότι υπήρχαν αδικαιολόγητες καθυστερήσεις. Υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή είχε ενεργήσει βάσει διακρίσεων, εξετάζοντας μόνο το πρόβλημα της χρήσης υπηρεσιακών οχημάτων στο έργο του. Η χρήση υπηρεσιακών οχημάτων για ιδιωτικούς σκοπούς υπήρξε ανέκαθεν αποδεκτή σε άλλα έργα. Επιπλέον, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το αίτημα της Επιτροπής για την αντικατάστασή του ήταν αδικαιολόγητο και αβάσιμο.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, οι καθυστερήσεις του έργου οφείλονταν, αφενός, στον υπερβάλλοντα ζήλο του καταγγέλλοντος για τελειότητα και, αφετέρου, στην επανειλημμένη αδυναμία του να ακολουθήσει τη διαδικασία διαγωνισμών και τις οδηγίες της Επιτροπής. Επίσης, η αποτελεσματικότητα του καταγγέλλοντος δεν αντιστοιχούσε στα αναμενόμενα πρότυπα. Η Αντιπροσωπεία είχε παρατηρήσει ότι οι τεταμένες σχέσεις μεταξύ του καταγγέλλοντος και των υφισταμένων του είχε σοβαρές επιπτώσεις στη λειτουργία του έργου.

Όσον αφορά τη χρήση υπηρεσιακών οχημάτων για ιδιωτικούς σκοπούς, η Επιτροπή τόνισε ότι σύμφωνα με τους κανόνες, τα οχήματα προορίζονταν σαφώς μόνο για υπηρεσιακή χρήση. Παρά τις επανειλημμένες οδηγίες της Αντιπροσωπείας, αυτό δεν είχε τηρηθεί στην προκειμένη περίπτωση.

Μετά από ενδελεχή εξέταση των στοιχείων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι ο καταγγέλλων δεν είχε τεκμηριώσει κανέναν από τους ισχυρισμούς του και επομένως δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος για εισαγωγή διακρίσεων, ο Διαμεσολαβητής, βάσει της κοινοτικής νομολογίας, διατύπωσε την άποψη ότι το γεγονός ότι άλλα άτομα ήταν δυνατόν να είχαν χρησιμοποιήσει παράνομα τα υπηρεσιακά οχήματα για ιδιωτικούς σκοπούς χωρίς να συναντήσουν εμπόδια από την Επιτροπή, δεν εμπόδιζε την τελευταία να ενεργήσει όπως ενήργησε έναντι του καταγγέλλοντος. Εντούτοις, σε συμπληρωματική παρατήρηση, ο Διαμεσολαβητής πρόσθεσε ότι θα ήταν χρήσιμο και σύμφωνο με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, εάν η Επιτροπή επανεξετάζε το ζήτημα αυτό και σε άλλες συμβάσεις του ιδίου προγράμματος.

Σημείωση

Εν συνεχεία η Επιτροπή, απαντώντας στη συμπληρωματική παρατήρηση του Διαμεσολαβητή, δήλωσε ότι υπάρχουν σαφείς κανόνες που ορίζουν ότι τα υπηρεσιακά οχήματα προορίζονται αποκλειστικά για υπηρεσιακή χρήση. Οι ίδιοι αυτοί κανόνες προβλέπουν ότι η διοίκηση διενεργεί αυστηρό έλεγχο της χρήσης των οχημάτων βάσει ενήμερου δελτίου ελέγχου.

Η Επιτροπή ενημέρωσε ακόμη τον Διαμεσολαβητή ότι κατόπιν της παρατήρησής του και εν ονόματι της διαφάνειας, αποφάσισε να διενεργήσει συμπληρωματικούς ελέγχους σε πέντε έργα που υλοποιούνται στην Ονδούρα.

3.1.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΕΛΛΕΙΨΗ ΘΕΣΕΩΝ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Περίληψη των αποφάσεων επί της καταγγελίας 2415/2003/JMA κατά της Επιτροπής και επί της καταγγελίας 237/2004/JMA κατά του Συμβουλίου της ΕΕ

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν έχουν λάβει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί επαρκής αριθμός θέσεων στάθμευσης για άτομα με αναπηρία πλησίον των κεντρικών κτιρίων της Επιτροπής και του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες.

Η Επιτροπή διευκρίνησε το γεγονός ότι όλα τα κτίριά της στις Βρυξέλλες διαθέτουν τουλάχιστον δύο θέσεις στάθμευσης που προορίζονται για άτομα με αναπηρία. Για τους επισκέπτες με αναπηρία μπορούν να διατεθούν θέσεις στάθμευσης εφόσον τούτο ζητηθεί. Για τις θέσεις στάθμευσης για άτομα με αναπηρία στις οδούς πλησίον των κτιρίων της Επιτροπής στις Βρυξέλλες αποκλειστικά αρμόδιες είναι οι βελγικές αρχές. Δεδομένου ότι τέσσερα μόνο από τα 60 κτίρια της Επιτροπής στις Βρυξέλλες διαθέτουν θέσεις στάθμευσης για άτομα με αναπηρία, το εν λόγω θεσμικό όργανο έχει ζητήσει στις τοπικές αρχές να λάβουν συμπληρωματικά μέτρα.

Ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε την ικανοποίησή του για το αίτημα της Επιτροπής προς τις βελγικές αρχές προκειμένου να διασφαλιστούν συμπληρωματικές θέσεις στάθμευσης για άτομα με αναπηρία πλησίον των κτιρίων της Επιτροπής στις Βρυξέλλες και ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώνει σχετικά με τα αποτελέσματα της εν λόγω πρωτοβουλίας. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε το γεγονός ότι η Επιτροπή, στην ανακοίνωσή της του 2000 σχετικά με μια Ευρώπη χωρίς φραγμούς για τα άτομα με αναπηρία, είχε συμφωνήσει για την ανάπτυξη και τη στήριξη μιας πλήρους και ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αντιμετώπιση των κοινωνικών και αρχιτεκτονικών εμποδίων καθώς και των εμποδίων σχεδιασμού που περιορίζουν αδικαιολόγητα την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ωστόσο ότι η Επιτροπή δεν έχει ακόμα εγκρίνει τα απαραίτητα επακόλουθα μέτρα. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε αιτιολογημένη τη συνέχιση περαιτέρω ερευνών. Υπενθύμισε ότι, στο πλαίσιο της εν εξελίξει αυτεπάγγελτης έρευνας που διεξάγει (ΟΙ/3/2003), επανεξέταζε το γενικό ζήτημα των μέτρων ενσωμάτωσης από μέρους της Επιτροπής για άτομα με αναπηρία και ότι η δυνατότητα πρόσβασης στα κτίρια της Επιτροπής από άτομα με αναπηρία που μετακινούνται με οχήματα θα πρέπει να αποτελέσει στοιχείο της εν λόγω έρευνας.

Το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι όλα τα κτίριά του στις Βρυξέλλες διαθέτουν θέσεις στάθμευσης ειδικά για υπαλλήλους με αναπηρία, παρότι το γεγονός ότι, για λόγους ασφάλειας, δεν είναι δυνατόν να παρασχεθούν στο κοινό δυνατότητες στάθμευσης. Το θεσμικό αυτό όργανο διευκρίνισε ότι οι υπηρεσίες του έχουν έρθει σε επαφή με τις αρμόδιες βελγικές αρχές από τις οποίες ζήτησε να διατεθούν ορισμένες επιπλέον θέσεις στάθμευσης για άτομα με αναπηρία πλησίον των κτιρίων του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες.

Ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε την ικανοποίησή του για το αίτημα του Συμβουλίου προς τις βελγικές αρχές έτσι ώστε να διασφαλιστούν επιπλέον θέσεις στάθμευσης για άτομα με αναπηρία πλησίον των κτιρίων του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες και ζήτησε από το Συμβούλιο να τον ενημερώνει σχετικά με τα αποτελέσματα της εν λόγω πρωτοβουλίας. Με βάση τα στοιχεία που παρασχέθηκαν από το Συμβούλιο, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε αιτιολογημένο να συνεχιστούν περαιτέρω έρευνες.

Ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε επίσης προς το Συμβούλιο το ερώτημα σχετικά με την πολιτική του Συμβουλίου να περιορίζει, για λόγους ασφάλειας, την πρόσβαση σε θέσεις στάθμευσης για άτομα με αναπηρία. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε το γεγονός ότι άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ, όπως είναι η Επιτροπή, εφαρμόζουν διαφορετική πολιτική χωρίς προφανώς να θέσουν σε κίνδυνο

την ασφάλεια. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κάλεσε το Συμβούλιο να επανεξετάσει τη θέση του, έτσι ώστε να παρασχεθεί η δυνατότητα να διατεθούν στις κτιριακές του εγκαταστάσεις θέσεις στάθμευσης για κάθε άτομο με αναπηρία, το οποίο έχει νόμιμους λόγους να επισκεφθεί κτίρια του Συμβουλίου.

3.1.3 Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO)

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2097/2003/PB κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO)

Η καταγγέλλουσα συμμετέσχε σε διαγωνισμό που πραγματοποιήθηκε για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων γερμανόφωνων δακτυλογράφων. Δεδομένου ότι δεν επέτυχε να λάβει τη βάση, η καταγγέλλουσα ζήτησε περισσότερα στοιχεία σχετικά με την αξιολόγηση της δοκιμασίας. Στην καταγγελία της προς το Διαμεσολαβητή, ισχυρίστηκε ότι η EPSO δεν την ενημέρωσε σχετικά με τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για τη βαθμολόγηση της δοκιμασίας. Επισήμανε ότι επιθυμούσε να έχει πρόσβαση έτσι ώστε να είναι σε θέση να βελτιώσει τις επιδόσεις της σε μελλοντικούς διαγωνισμούς πρόσληψης προσωπικού.

Η EPSO ισχυρίστηκε ότι τα κριτήρια αξιολόγησης διέπονται από το απόρρητο που αναφέρεται στο άρθρο 6 του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ότι, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, το καθήκον της αιτιολόγησης των αποφάσεων πρόσληψης εκπληρώθηκε με την ανακοίνωση της βαθμολογίας στην αιτούσα.

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε τη σχετική νομολογία και επεσήμανε ότι προφανώς η παροχή πρόσβασης στα κριτήρια αξιολόγησης συνάδει με την πολιτική που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και με τη νομοθεσία σχετικά με τη διαφάνεια και την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, που εξελίχθηκε σημαντικά μετά από τη νομολογία την οποία ανέφερε η EPSO. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε επομένως ότι η EPSO δεν είχε αιτιολογήσει επαρκώς την άρνηση της πρόσβασης. Ο Διαμεσολαβητής εκπόνησε σχέδιο σύστασης, σύμφωνα με το οποίο η EPSO θα έπρεπε να επανεξετάσει την άρνησή της να παράσχει στην καταγγέλλουσα πρόσβαση στα κριτήρια αξιολόγησης και να παράσχει πρόσβαση, εκτός και εάν αιτιολογείτο βάσιμα η απόκρυψη των σχετικών στοιχείων.

Στην λεπτομερή γνώμη που εξέδωσε σχετικά με το σχέδιο σύστασης, η EPSO παρατήρησε ότι τα κριτήρια αξιολόγησης που έχουν θεσπιστεί από την εξεταστική επιτροπή θα μπορούσαν να διαχωριστούν από τις διάφορες οδηγίες, συστάσεις και γνώμες που παρέχονται σε κάθε αξιολογητή. Εντούτοις, για να παρασχεθεί η δυνατότητα στην καταγγέλλουσα να κατανοήσει στην περίπτωση αυτή καλύτερα τη βαθμολογία της, η EPSO επισύναψε αντίγραφο του γραπτού της καταγγέλλουσας στο οποίο εμφανίζονταν οι χειρόγραφες παρατηρήσεις των αξιολογητών. Σε χωριστό σημείωμα, η EPSO προέβη επίσης σε λεπτομερείς παρατηρήσεις σχετικά με τις εν λόγω διορθώσεις, επεξηγώντας τις απαιτήσεις της δοκιμασίας. Επεσήμανε επίσης ότι η αξιολόγηση των λαθών που εμφανίζονται στο έγγραφο των εξετάσεων περιλαμβανόταν στο έντυπο αξιολόγησης, αντίγραφο του οποίου είχε ήδη αποσταλεί στην καταγγέλλουσα.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι συμπληρωματικές και λεπτομερείς πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την EPSO στην περίπτωση αυτή θα έπρεπε φυσιολογικά να βοηθήσουν τον υποψήφιο να κατανοήσει καλύτερα τη βαθμολογία που έλαβε και ότι, κατά συνέπεια, δεν δικαιολογείτο η συνέχιση της έρευνας αυτής στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ωστόσο ότι η γνώμη της EPSO έθιγε σημαντικά πρακτικά και νομικά ζητήματα γενικότερου χαρακτήρα. Αποφάσισε επομένως να ξεκινήσει μια αυτεπάγγελτη έρευνα σχετικά με το ζήτημα της παροχής στους υποψηφίους πρόσβασης στα κριτήρια αξιολόγησης που θεσπίζονται από εξεταστικές επιτροπές.

Σημείωση

Ο Διαμεσολαβητής περάτωσε επίσης, με το ίδιο αιτιολογικό, τις έρευνές του σε δύο συναφείς περιπτώσεις στις οποίες είχε υποβληθεί στην EPSO σχέδιο συστάσεων: την 413/2004/PB και την 2028/2003/PB.

Η αυτεπάγγελτη έρευνα την οποία εξήγγειλε ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε στις 10 Οκτωβρίου του 2005 (ΟΙ/5/05/PB). Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής θα δημοσιευθούν στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 839/2004/MHZ κατά της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO)

Ένας Ούγγρος πολίτης υπέβαλε αίτηση για να συμμετάσχει σε γενικό διαγωνισμό που διοργανώθηκε από την EPSO για βοηθούς μεταφραστές. Στην αίτησή του δήλωσε ότι θα αποκτούσε το απαιτούμενο πτυχίο λίγους μήνες μετά την ημερομηνία εγγραφής του. Όταν προσκλήθηκε για τις δοκιμασίες προεπιλογής, πίστευε ότι η EPSO είχε αποδεχθεί την αίτησή του. Επέτυχε στις δοκιμασίες προεπιλογής και έγινε δεκτός στις γραπτές δοκιμασίες. Εντούτοις, λίγους μήνες αργότερα η EPSO τον ενημέρωσε ότι είχε αποκλειστεί κατά τη διαδικασία επιλογής δεδομένου ότι δεν διέθετε το απαιτούμενο πτυχίο κατά την ημερομηνία της αίτησης. Για το λόγο αυτό, οι γραπτές εξετάσεις του δεν αξιολογήθηκαν.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι δεν ήταν θεμιτό η EPSO να τον αποκλείσει από τη διαδικασία επιλογής αφού προηγουμένως είχε κάνει δεκτή την αίτησή του και του είχε επιτρέψει να συμμετάσχει στις δοκιμασίες προεπιλογής καθώς και στις γραπτές δοκιμασίες.

Κατά την ημερομηνία της καταγγελίας, ο καταγγέλλων δεν ήταν ούτε πολίτης της Ένωσης ούτε διέμενε σε κράτος μέλος. Ο Διαμεσολαβητής ξεκίνησε αυτεπάγγελτη έρευνα, δεδομένου ότι έκρινε ότι το αντικείμενο της καταγγελίας θα έπρεπε να εξεταστεί. Ακολούθως η EPSO ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι θα ήταν πρόθυμη να εξεταστεί η περίπτωση ως καταγγελία, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων ήταν πλέον πολίτης της ΕΕ λόγω της προσχώρησης της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η EPSO διευκρίνισε ότι, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, η εξεταστική επιτροπή μπορούσε να αποφασίσει εάν ο καταγγέλλων πληρούσε την εν λόγω απαίτηση, μόνο μετά από εξέταση της πλήρους αιτήσεως του καταγγέλλοντος. Η εν λόγω αίτηση ζητήθηκε από τους υποψηφίους αφού είχαν ήδη ολοκληρώσει επιτυχώς τις δοκιμασίες προεπιλογής. Η EPSO αναφέρθηκε στη νομολογία του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την οποία στην προκήρυξη ενός διαγωνισμού δύναται να καθορίζεται ότι ορισμένες ειδικές απαιτήσεις επιλεξιμότητας θα επαληθευθούν μετά τη βαθμολόγηση των δοκιμασιών προεπιλογής.

Ο Διαμεσολαβητής έλαβε υπόψη το γεγονός ότι στην προκήρυξη του διαγωνισμού επισημαινόταν ότι η εξεταστική επιτροπή θα ελέγξει την επιλεξιμότητα των υποψηφίων σε δύο φάσεις. Δεδομένου ότι υπάρχουν ενδείξεις ότι η EPSO ενήργησε σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού και είχε λάβει υπόψη τη σχετική νομολογία, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε συμπληρωματική παρατήρηση προτείνοντας ότι, προκειμένου να αποφευχθούν πιθανές παρεξηγήσεις και για τη βελτίωση των σχέσεων με τους υποψηφίους, η EPSO θα μπορούσε στο μέλλον να δηλώνει σαφώς στις προκηρύξεις των διαγωνισμών ότι (i) η πρόσκληση στις δοκιμασίες προεπιλογής δεν προϋποθέτει ότι έχει πλήρως ελεγχθεί η επιλεξιμότητα του υποψηφίου και (ii) οι γραπτές εξετάσεις των υποψηφίων δεν θα βαθμολογηθούν εφόσον διαπιστωθεί στη συνέχεια ότι οι εν λόγω υποψήφιοι δεν είναι επιλέξιμοι.

Σημείωση

Με επιστολή της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, η EPSO ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι οι μελλοντικές προκηρύξεις διαγωνισμών θα αναφέρουν τα δύο σημεία που έθιξε ο Διαμεσολαβητής στις συμπληρωματικές παρατηρήσεις του.

3.1.4 Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΠΙΘΑΝΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3054/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η ΕΚΤ δεν αιτιολόγησε το γεγονός ότι δεν απάντησε στην ερώτησή του κατά πόσον είχε παρέμβει στις αγορές συναλλάγματος προκειμένου να περιοριστεί η πτώση του δολαρίου και η άνοδος της αξίας του ευρώ.

Η ΕΚΤ ισχυρίστηκε ότι είχε απαντήσει στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος στο βαθμό του δυνατού. Εντούτοις, υπήρχαν σοβαροί λόγοι που αιτιολογούσαν το γεγονός ότι η ΕΚΤ δεν σχολίασε τις παρεμβάσεις αυτές. Οι πληροφορίες σχετικά με τις παρεμβάσεις στην αγορά συναλλάγματος είναι ευαίσθητες στην αγορά και η ανακοίνωσή τους διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο στην εφαρμογή της γενικής πολιτικής. Ως εκ τούτου, η εν λόγω ανακοίνωση πρέπει να αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη προσοχή έτσι ώστε να μην υπονομευθούν οι επιπτώσεις των σχετικών πράξεων. Όπως και οποιαδήποτε άλλη κεντρική τράπεζα, η ΕΚΤ έχει το δικαίωμα να αποφασίζει εάν, τότε και πως θα πρέπει να ανακοινώνονται στοιχεία που αφορούν παρεμβάσεις.

Υπενθυμίζοντας το άρθρο 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που προβλέπει ότι οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με το μεγαλύτερο σεβασμό της αρχής της διαφάνειας και όσο το δυνατόν πιο κοντά στους πολίτες, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι καταρχήν θα πρέπει να παρέχονται στους πολίτες οι πληροφορίες που ζητούν σχετικά με αποφάσεις που έχουν ληφθεί από κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς.

Στις περιπτώσεις που δεν είναι δυνατόν να παρασχεθούν οι ζητούμενες πληροφορίες, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το θεσμικό ή άλλο όργανο που απορρίπτει το εν λόγω αίτημα θα πρέπει να παρέχει στους πολίτες επαρκώς ειδικούς λόγους έτσι ώστε να καταδεικνύεται σαφώς και κατηγορηματικά το σκεπτικό της εν λόγω απόρριψης. Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε το γεγονός ότι η νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων εφαρμόζει με συνέπεια την προσέγγιση αυτή στο πλαίσιο της αντιμετώπισης αιτημάτων πρόσβασης σε έγγραφα. Σε ορισμένες ωστόσο περιπτώσεις προκύπτει από τη νομολογία ότι για το σχετικό προβληματισμό ενδέχεται να επαρκεί η αναφορά σε κατηγορίες εγγράφων.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι λόγοι που οδήγησαν την ΕΚΤ να αρνηθεί τη γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών πληρούν τα απαιτούμενα νομικά πρότυπα δεδομένου ότι καταδείχθηκε σαφώς και κατηγορηματικά το σκεπτικό της ΕΚΤ και παρασχέθηκε η δυνατότητα στον καταγγέλλοντα να αντιληφθεί το λόγο για τον οποίο η ΕΚΤ αρνήθηκε να γνωστοποιήσει τη συγκεκριμένη κατηγορία πληροφοριών. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν υπάρχει κρούσμα κακοδιοίκησης από μέρους της ΕΚΤ.

Ο Διαμεσολαβητής επεσήμανε ότι η απόφαση της ΕΚΤ σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα προβλέπει εξαίρεση για λόγους προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά «τη νομισματική και συναλλαγματική σταθερότητα». Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν συντρέχει λόγος να συνεχιστεί η εξέταση του αιτήματος του καταγγέλλοντος.

3.2 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.2.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 127/2004/OV (εμπιστευτική) κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Με βάση τους υπολογισμούς που παρασχέθηκαν από την υπηρεσία συντάξεων του Κοινοβουλίου, η καταγγέλλουσα, η οποία είναι υπάλληλος του Κοινοβουλίου, αποφάσισε να μεταφέρει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά της, που είχε αποκτήσει προγενέστερα στη Γερμανία και την Ιταλία, στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό καθεστώς. Από τη μεταφορά αυτή θα έπρεπε θεωρητικά να προκύψει σύνταξη άνω του 70% του τελικού μισθού της στο βαθμό Β3. Η υπηρεσία συντάξεων την πληροφόρησε ωστόσο ότι η σύνταξή της θα ήταν μόλις κάτω από 65%. Η ένσταση που υπέβαλε η καταγγέλλουσα δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης απορρίφθηκε και η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή την ενημέρωσε ότι ουσιαστικά δεν είχαν μεταφερθεί συνταξιοδοτικά δικαιώματα από την Ιταλία.

Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι (i) ο καθορισμός των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων θα έπρεπε να επανεξεταστεί και το ποσοστό της σύνταξης θα έπρεπε να καθοριστεί στο 70% του τελικού μισθού Β3, καθώς και ότι (ii) τα επιπλέον συνταξιοδοτικά δικαιώματά της που μεταφέρθηκαν από την Ιταλία (1995) και από τη Γερμανία (1997) θα πρέπει να της επιστραφούν.

Το Κοινοβούλιο αιτιολόγησε λεπτομερώς τον υπολογισμό της σύνταξης της καταγγέλλουσας και προέβαλε το επιχείρημα ότι ολόκληρο το ποσό που μεταφέρθηκε από το γερμανικό καθεστώς συνταξιοδότησης είχε μετατραπεί σε κοινοτικά συνταξιοδοτικά δικαιώματα και ότι δεν υπήρχε συμπληρωματικό ποσό για να επιστραφεί στην καταγγέλλουσα. Εντούτοις, δεν είχαν μεταφερθεί συνταξιοδοτικά δικαιώματα από το ιταλικό συνταξιοδοτικό καθεστώς.

Ο Διαμεσολαβητής προέβη σε περαιτέρω έρευνες και ζήτησε από το Κοινοβούλιο να αποσαφηνίσει (i) τον υπολογισμό των μεταφερθέντων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και την ενδεχόμενη επιστροφή του πλεονάσματος και (ii) την κατάσταση όσον αφορά τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν στην Ιταλία. Απαντώντας στις συμπληρωματικές έρευνες, το Κοινοβούλιο παρατήρησε ότι η υπηρεσία συντάξεων είχε υπολογίσει εκ νέου τη σύνταξη της καταγγέλλουσας δεδομένου ότι η εν λόγω υπηρεσία είχε διαπιστώσει σφάλματα στο επίπεδο των μεταφορών. Η διόρθωση αυτή οδήγησε στη διαμόρφωση σημαντικά μεγαλύτερης σύνταξης. Το Κοινοβούλιο διευκρίνισε το γεγονός ότι τα σφάλματα είχαν προκύψει λόγω εσφαλμένης ανάλυσης από το μηχανογραφικό σύστημα.

Δεδομένου ότι η καταγγέλλουσα αποδέχθηκε το νέο υπολογισμό και τη διευκρίνιση του Κοινοβουλίου σχετικά με τη μη επιστροφή του πλεονάζοντος ποσού, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Κοινοβούλιο είχε λάβει μέτρα για την ικανοποιητική για την καταγγέλλουσα διευθέτηση της υπόθεσης. Κατά συνέπεια ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

3.2.2 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΕ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 471/2004/OV κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τον Ιούνιο του 2003, ο καταγγέλλων υπέβαλε μια πρώτη καταγγελία στο Διαμεσολαβητή (υπόθεση 1200/2003/OV) σχετικά με τη λήξη της σύμβασής του ως πολιτικού εμπειρογνώμονα ΤΠ στην Αστυνομική Αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Σεράγεβο (ΑΑΕΕ) από τις 8 Δεκεμβρίου 2002. Στην απόφασή του στη συγκεκριμένη υπόθεση (βλ. Ετήσια Έκθεση 2003), ο Διαμεσολαβητής είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν είχαν τηρηθεί τα δικαιώματα υπεράσπισης του καταγγέλλοντος. Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε να απευθυνθεί ο καταγγέλλων άμεσα στο Συμβούλιο με το αίτημα ότι το Συμβούλιο πρέπει να τον απαλλάξει από τις κατηγορίες που διατυπώθηκαν εναντίον του και ότι πρέπει να μισθοδοτηθεί για ολόκληρο το Δεκέμβριο του 2002.

Δεδομένου ότι το Συμβούλιο απέρριψε και τους δύο ισχυρισμούς με το σκεπτικό ότι δεν συμμετείχε στην απόλυση, ο καταγγέλλων υπέβαλε νέα καταγγελία στο Διαμεσολαβητή το Φεβρουάριο του 2004.

Το Συμβούλιο υπογράμμισε το γεγονός ότι η Γενική Γραμματεία του είχε πράξει ό,τι ήταν δυνατόν για να συνεργαστεί με το Διαμεσολαβητή και είχε αποστείλει αντίγραφο της αλληλογραφίας στην ΑΑΕΕ, έτσι ώστε να παράσχει τη δυνατότητα στην ΑΑΕΕ να συνεργαστεί επίσης με το Διαμεσολαβητή. Αφού έλαβε γνωμοδότηση από τον προϊστάμενο της ΑΑΕΕ, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε το Συμβούλιο ότι οι επικρίσεις του στην περίπτωση 1200/2003/OV προϋπέθεταν ότι η ΑΑΕΕ δεν είχε την αρμοδιότητα να καταγγείλει πρόωρα τη σύμβαση του καταγγέλλοντος και ότι υπήρχαν επομένως ενδείξεις ότι ήταν δικαιολογημένο το αίτημα του καταγγέλλοντος να λάβει την αμοιβή του μέχρι τη λήξη της σύμβασής του. Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε τη βοήθεια του Συμβουλίου προκειμένου να διασφαλιστεί η καταβολή της πλήρους οφειλόμενης αμοιβής στον καταγγέλλοντα.

Στην απάντησή του, το Συμβούλιο υπενθύμισε ότι σύμφωνα με το άρθρο 9 της κοινής δράσης του Μαρτίου 2002 σχετικά με την ΑΑΕΕ, οι πληρωμές πραγματοποιούνται μέσω της αρχής του προϊσταμένου της ΑΑΕΕ. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο απέστειλε αντίγραφο της επιστολής του Διαμεσολαβητή στον προϊστάμενο της ΑΑΕΕ, εφιστώντας ιδιαίτερος την προσοχή του στη σύσταση του Διαμεσολαβητή.

Στη συνέχεια η ΑΑΕΕ ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι, για την περάτωση της διαδικασίας που κινήθηκε από τον καταγγέλλοντα, θα κατέβαλε στον καταγγέλλοντα τμήμα των προηγούμενων μηνιαίων αποδοχών του για την κάλυψη της περιόδου από 9 έως 31 Δεκεμβρίου 2002.

Στην απόφασή του, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η πτυχή αυτή της υπόθεσης είχε διευθετηθεί κατά τρόπο ικανοποιητικό για τον καταγγέλλοντα.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι το Συμβούλιο θα έπρεπε να τον απαλλάξει από όλες τις κατηγορίες εναντίον του, ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με την αρχή του κράτους δικαίου, η κανονική άποψη είναι ότι δεν έχουν ισχύ οι διαπιστώσεις γεγονότων που έγιναν κατά παράβαση του δικαιώματος ακροάσεως. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων είχε επομένως το δικαίωμα να θεωρήσει ότι οι προγενέστερες διαπιστώσεις του Διαμεσολαβητή στην υπόθεση 1200/2003/OV τον απαλλάσσουν και ότι δεν δικαιολογούνταν περαιτέρω έρευνες όσον αφορά την εν λόγω πτυχή της υπόθεσης.

3.2.3 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΗ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΚΑΙ ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1798/2004/PB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι υπήρχαν αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στην απάντηση της Επιτροπής στην πρώτη του αίτηση της 22ας Μαρτίου 2004 για έγγραφα σύμφωνα με τον κανονισμό 1049/2001 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής¹² και ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στην αίτησή του της 26ης Μαΐου 2004.

Η Επιτροπή απολογήθηκε για τις καθυστερήσεις και διευκρίνισε ότι οι εν λόγω καθυστερήσεις οφείλονταν στον υψηλό φόρτο εργασίας. Δήλωσε επίσης ότι, εκφράζοντας μια γενική πολιτική, είχε αποφασιστεί να παρέχονται συστηματικότερα πληροφορίες σε πολίτες, σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η απάντηση, είτε λόγω της πολυπλοκότητας είτε λόγω αιφνίδιας υποβολής ερωτήσεων, ενδέχεται να μην αποσταλεί εντός των προθεσμιών που ισχύουν για πληροφοριακές απαντήσεις.

Ο καταγγέλλων δήλωσε ότι αποδέχεται τις εξηγήσεις της Επιτροπής και θεώρησε ότι η υπόθεσή του διευθετήθηκε. Ο Διαμεσολαβητής περάτωσε επομένως την υπόθεση και διατύπωσε συμπληρωματικές παρατηρήσεις στις οποίες διευκρίνισε ότι είχε την πεποίθηση ότι η Επιτροπή θα καταβάλει τις απαραίτητες προσπάθειες έτσι ώστε στο μέλλον να εκπληρώνονται οι υποχρεώσεις της.

ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3381/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, ένας σύλλογος κατοίκων του Ηνωμένου Βασιλείου, απηύθυνε δυνάμει του άρθρου 226 καταγγελία στην Επιτροπή ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν ακολούθησαν την κοινοτική νομοθεσία όσον αφορά έναν εκτεταμένο χώρο υγειονομικής ταφής πλησίον κατοικιών. Η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα του καταγγέλλοντος για πρόσβαση στην αλληλογραφία της Επιτροπής με τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με το εν λόγω θέμα, με το σκεπτικό ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων θα υπονόμει την προστασία του σκοπού των επιθεωρήσεων, των ερευνών και των ελέγχων (άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού 1049/2001 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής¹³).

Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την καταγγελία στην Επιτροπή και παράλληλα απέστειλε επιστολή στη Μόνιμη Αντιπροσωπεία του Ηνωμένου Βασιλείου στην ΕΕ ερωτώντας εάν οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου θα αντιτίθεντο στη δημοσίευση των εγγράφων.

Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η απόφασή της να μην γνωστοποιήσει τα έγγραφα στη φάση αυτή των διαδικασιών ήταν συμβατή με τη σχετική νομολογία. Εντούτοις, μετά από το επίσημο κλείσιμο του φακέλου, η Επιτροπή αποφάσισε να γνωστοποιήσει τις δύο επιστολές της που απηύθυνε στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου όσον αφορά το ζήτημα αυτό. Δεδομένου ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου είχαν επιβεβαιώσει ότι δεν είχαν αντίρρηση να κοινοποιηθούν οι απαντήσεις του, οι εν λόγω δύο επιστολές κοινοποιήθηκαν. Η Επιτροπή

¹²

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

¹³

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

ζήτησε συγγνώμη για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση στη διεκπεραίωση της επιβεβαιωτικής αίτησης του καταγγέλλοντος.

Μετά από περαιτέρω έρευνες, η Επιτροπή συμφώνησε επίσης να παρασχεθεί στον καταγγέλλοντα πρόσβαση σε τρία CD-ROM που περιλαμβάνουν τα στοιχεία που απεστάλησαν στην Επιτροπή από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου για την υποστήριξη της επιχειρηματολογίας τους κατά τη διαδικασία του άρθρου 226. Δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε λάβει μέτρα για να διευθετηθεί η υπόθεση ικανοποιητικά για τον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3485/2004/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων συμμετέσχε στο γενικό διαγωνισμό COM/A/12/01 και είχε συνεντεύξεις στην Ιταλία στις 15 και 16 Ιανουαρίου του 2004. Κατά το πέρας των συνεντεύξεων, ο καταγγέλλων χρησιμοποίησε το επίσημο έντυπο για να ζητήσει την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και διαμονής του. Παρά τις τρεις υπενθυμίσεις που απέστειλε ο καταγγέλλων το 2004, η Επιτροπή δεν του επέστρεψε τα έξοδα. Η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι το αίτημά του για επιστροφή των εξόδων είχε καταχωρηθεί και εκκρεμούσε η λήψη των απαραίτητων μέτρων. Δεδομένου ότι το Νοέμβριο του 2004 δεν είχαν ακόμα επιστραφεί τα έξοδα, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής απέστειλε την καταγγελία στην Επιτροπή στις 15 Δεκεμβρίου του 2004. Στις 30 Δεκεμβρίου, ο καταγγέλλων ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή με ηλεκτρονικό μήνυμα ότι η πληρωμή είχε πραγματοποιηθεί και η υπόθεση θα μπορούσε να τερματιστεί. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε επομένως στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διευθετηθεί η υπόθεση ικανοποιητικά για τον καταγγέλλοντα.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΞΟΔΩΝ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 501/2005/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, που είναι ένας ιταλικός πολιτιστικός σύλλογος, ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να τηρήσει την υπόσχεση να επιστραφούν τα έξοδα ταξιδιού που αφορούσαν επίσκεψη του καταγγέλλοντος στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι η αντιπροσωπεία της στην Ιταλία δεν είχε λάβει τα απαραίτητα μέτρα, συντάσσοντας εγκαίρως ανάληψη υποχρέωσης για το εν λόγω ποσό (5 500 ευρώ). Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να υποσχεθεί προφορικά την καταβολή των δαπανών. Εντούτοις, προκειμένου να διατηρηθεί η καλή της φήμη και δεδομένου ότι η αντιπροσωπεία στην Ιταλία είχε επισημάνει ότι το εν λόγω όργανο θα κατέβαλε τις σχετικές δαπάνες, διατέθηκε για το σκοπό αυτό ποσό ύψους 5 500 ευρώ.

Ο καταγγέλλων ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι θεωρεί ότι η υπόθεσή του έχει διευθετηθεί και κατά συνέπεια ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΣΕ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1266/2005/MF κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, Γερμανός δημοσιογράφος επιστημονικού εντύπου, απασχολήθηκε ως ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας για την αξιολόγηση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων που

δημοσιεύθηκαν σύμφωνα με το έκτο πρόγραμμα-πλαίσιο. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή (i) δεν του είχε καταβάλει εγκαίρως την αμοιβή για την αξιολόγησή του, που μεταφέρθηκε στο 2004, (ii) δεν του παρέσχε διευκρινίσεις σχετικά με τον υπολογισμό των πληρωμών και (iii) δεν κατέβαλε τόκους επί του ποσού των καθυστερημένων πληρωμών. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι θα έπρεπε να έχει πληρωθεί μέχρι την 31^η Μαρτίου 2005 το αργότερο για την αξιολόγηση που πραγματοποίησε στις αρχές του Οκτωβρίου 2004. Ισχυρίστηκε επίσης ότι θα έπρεπε να του καταβληθούν τόκοι, επί του ποσού των καθυστερημένων πληρωμών, για τις πληρωμές που έλαβε το 2004 για μια άλλη ανάθεση έργου. Τέλος, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι θα έπρεπε να του παρασχεθούν διευκρινίσεις σχετικά με τον υπολογισμό των πληρωμών από το 2004.

Η Επιτροπή διευκρίνισε τους λόγους για τους οποίους σημειώθηκαν καθυστερήσεις στις πληρωμές και δήλωσε ότι ακολούθως πραγματοποιήθηκε η πληρωμή στον καταγγέλλοντα για τις εργασίες που πραγματοποίησε στις αρχές του Οκτωβρίου 2004. Στον καταγγέλλοντα είχαν δοθεί λεπτομερή στοιχεία για τα ποσά που καταβλήθηκαν για τις ημέρες εργασίας, εκτός Βρυξελλών, τις ημερήσιες αποζημιώσεις και τα έξοδα ταξιδιού για καθένα από τα έργα αξιολόγησης που είχε υλοποιήσει το 2003 και το 2004. Η Επιτροπή πρότεινε επίσης να καταβάλει στον καταγγέλλοντα ποσό που αντιστοιχεί στον οφειλόμενο τόκο επί του ποσού που κατεβλήθη καθυστερημένα όσον αφορά το έργο που υλοποιήθηκε στις αρχές του Οκτωβρίου 2004. Το Μάιο του 2005, η Επιτροπή είχε λάβει μέτρα, τα οποία παρατίθεντο συνοπτικά σε ένα σχέδιο δράσης, για την επιτάχυνση των πληρωμών σε εμπειρογνώμονες. Ως αποτέλεσμα των εν λόγω μέτρων, η Επιτροπή είχε μειώσει σημαντικά το χρόνο της πληρωμής των εμπειρογνώμονων που συμμετέχουν σε αποστολές αξιολόγησης.

Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων θεώρησε ότι η Επιτροπή είχε βελτιώσει τις διαδικασίες της για την επιστροφή εξόδων και δήλωσε ότι συμφωνεί με την πρόταση της Επιτροπής για την καταβολή των τόκων. Επισήμανε επίσης ότι για την πλέον πρόσφατη σύμβασή του είχε πληρωθεί εντός 30 ημερών.

Με βάση τη γνωμοδότηση της Επιτροπής και τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε λάβει μέτρα ώστε να διευθετηθεί η υπόθεση ικανοποιητικά για τον καταγγέλλοντα. Κατά συνέπεια περάτωσε την υπόθεση.

3.3 ΦΙΛΙΚΟΙ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.3.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 628/2004/OV κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Επικουρικός υπάλληλος της Επιτροπής διαμαρτυρήθηκε ότι αυτός καθώς και άλλοι επικουρικοί υπάλληλοι της Επιτροπής δεν έχουν πρόσβαση στα κτίρια του Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες όταν δεν έχουν προγραμματιστεί συνεδριάσεις. Ο καταγγέλλων έκρινε ότι ο αποκλεισμός αυτός αποτελεί διάκριση δεδομένου ότι η απαγόρευση επιβάλλεται σε εκτάκτους υπαλλήλους, αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες ή διαπιστευμένα μέλη ομάδων συμφερόντων από ιδιωτικές εταιρείες.

Το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι παρέχει πρόσβαση σε υπαλλήλους άλλων θεσμικών οργάνων της ΕΕ μετά από επίδειξη της υπηρεσιακής τους ταυτότητας, η διευκόλυνση αυτή όμως δεν περιλαμβάνει όλους τους λοιπούς υπαλλήλους των θεσμικών οργάνων, δεδομένου ότι τούτο θα αύξανε σημαντικά τον αριθμό των δυνητικών επισκεπτών στο Κοινοβούλιο. Το Κοινοβούλιο επισήμανε

επίσης ότι ο περιορισμός του δικαιώματος πρόσβασης είναι επίσης απαραίτητος δεδομένου ότι τα κτίριά του υπόκεινται στην εθνική νομοθεσία και τις ρυθμίσεις που περιορίζουν για λόγους ασφαλείας και ιδίως όσον αφορά τους κινδύνους πυρκαγιάς, τον αριθμό των προσώπων που πρέπει να γίνονται δεκτά. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε στο σημείωμα που είχε αποσταλεί στο Σώμα των Κοσμητόρων.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε επεξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η θέση όλων των κατηγοριών του προσωπικού της Κοινότητας δεν θα έπρεπε να θεωρείται συγκρίσιμη για τους λόγους πρόσβασης στα κτίριά του και ότι, αντιθέτως, το Κοινοβούλιο είχε απλώς αναφερθεί, χωρίς να προβεί σε τυχόν διακρίσεις μεταξύ των κατηγοριών προσωπικού, σε μια γενική ανάγκη που υπαγορεύεται από λόγους ασφαλείας, να περιοριστεί ο συνολικός αριθμός των εχόντων πρόσβαση. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Κοινοβούλιο δεν παρέσχε αντικειμενική αιτιολόγηση όσον αφορά την άρνησή του να επιτρέψει στους επικουρικούς υπαλλήλους της Επιτροπής την πρόσβαση στα κτίριά του, όταν δεν έχουν προγραμματιστεί συνεδριάσεις, και ότι η άρνησή του αυτή αποτελούσε αδικαιολόγητη διάκριση. Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε επομένως φιλικό διακανονισμό σύμφωνα με τον οποίο το Κοινοβούλιο θα έθετε τέρμα στην κατάσταση στην οποία η πρόσβαση των επικουρικών υπαλλήλων άλλων θεσμικών οργάνων στα κτίρια του Κοινοβουλίου απαγορεύεται χωρίς αντικειμενική αιτιολόγηση.

Απαντώντας, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι, μετά από την έναρξη της ισχύος του νέου κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δεν υφίστατο πλέον το πρόβλημα που τίγεται στην καταγγελία. Το Κοινοβούλιο επισήμανε ότι το νέο καθεστώς για τους συμβασιούχους υπαλλήλους εφαρμόζεται στο Κοινοβούλιο από την 1η Μαρτίου 2005 για το προσωπικό το οποίο απασχολείται βάσει συμβάσεων επικουρικών υπαλλήλων και από την 1η Ιανουαρίου του 2005 για το νεοπροσληφθέν προσωπικό. Ως εκ τούτου, το Κοινοβούλιο δεν διαχωρίζει πλέον τις διάφορες κατηγορίες προσωπικού όσον αφορά την πρόσβαση στα κτίρια. Το άρθρο 6 των νέων κανόνων που διέπουν την πρόσβαση στα κτίρια του Κοινοβουλίου, που εγκρίθηκαν στις 28 Ιανουαρίου του 2005, προβλέπει την πρόσβαση στα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για όλες τις κατηγορίες προσωπικού των λοιπών οργάνων.

Ο καταγγέλλων δέχθηκε ότι το πρόβλημα έχει προφανώς επιλυθεί ικανοποιητικά και κατά συνέπεια ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1733/2004/OV κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κατήγγειλε στο Διαμεσολαβητή το 2001 την μη επανένταξή του μετά από μια περίοδο άδειας άνευ αποδοχών. Μετά από την απόφαση του Διαμεσολαβητή στην περίπτωση αυτή (υπόθεση 1462/2001/ME), ο καταγγέλλων ζήτησε από το Κοινοβούλιο, το Νοέμβριο του 2002, αποζημίωση για απώλεια εισοδήματος και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Ελλείψει απάντησης εντός της περιόδου των τεσσάρων μηνών που προβλέπεται από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, ο καταγγέλλων προσέφυγε, το Μάρτιο του 2003 σε δικηγόρο προκειμένου να κινήσει τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου. Το Μάιο του 2003 έξι εβδομάδες μετά τη λήξη της προθεσμίας για απάντηση σύμφωνα με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, το Κοινοβούλιο αποδέχθηκε τελικά το αίτημα του καταγγέλλοντος. Ο καταγγέλλων ενημέρωσε το Κοινοβούλιο ότι ήταν ικανοποιημένος από την απάντησή του. Εντούτοις, ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο θα έπρεπε επίσης να του επιστρέψει τα δικαστικά έξοδα. Το Κοινοβούλιο αρνήθηκε με το σκεπτικό ότι ο καταγγέλλων είχε συμβουλευθεί το δικηγόρο του κατά τη διοικητική φάση της διαδικασίας.

Τον Ιούνιο του 2004, ο καταγγέλλων προσέφυγε στο Διαμεσολαβητή ισχυριζόμενος ότι το Κοινοβούλιο (i) δεν είχε τηρήσει τις προθεσμίες που προβλέπονται από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης και (ii) δεν τον είχε αποζημιώσει για τα δικαστικά έξοδα στα οποία είχε υποβληθεί.

Το Κοινοβούλιο ισχυρίστηκε ότι ούτε ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης ούτε η σχετική νομολογία δεν υποχρεώνουν τα όργανα να επιστρέφουν έξοδα κατά τη διοικητική φάση της διαδικασίας.

Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι το ίδιο το Κοινοβούλιο είχε θεωρήσει την επιστολή του καταγγέλλοντος το Νοέμβριο του 2002 ως καταγγελία κατά την έννοια του άρθρου 90 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Έκρινε ότι η έλλειψη απάντησης από μέρους του Κοινοβουλίου στην εν λόγω επιστολή εντός τεσσάρων μηνών αποτελούσε κρούσμα κακοδιοίκησης και ότι, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων αντιμετώπιζε ενδεχόμενη απορριπτική απόφαση, ήταν εύλογο να συμβουλευθεί δικηγόρο προκειμένου να προετοιμάσει την προσφυγή ενώπιον του δικαστηρίου. Ο καταγγέλλων είχε επομένως υποβληθεί σε δικαστικά έξοδα τα οποία θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί αν το Κοινοβούλιο είχε απαντήσει εγκαίρως. Με βάση το συλλογισμό αυτό, ο Διαμεσολαβητής έκρινε άδικη την άρνηση του Κοινοβουλίου να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα καταβάλλοντας τα έξοδα στα οποία είχε υποβληθεί και πρότεινε φιλικό διακανονισμό ζητώντας από το Κοινοβούλιο να επανεξετάσει την άρνησή του.

Το Κοινοβούλιο συμφώνησε με τον προταθέντα φιλικό διακανονισμό και ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι θα προέβαινε στην επιστροφή των δικαστικών εξόδων του καταγγέλλοντος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1737/2004/TN κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Η Σουηδική Συνέλευση της Φινλανδίας διαμαρτυρήθηκε ότι οι αφίσες που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο της ενημερωτικής εκστρατείας του Κοινοβουλίου στη Φινλανδία για τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του 2004 δεν δημοσιεύθηκαν στη φινλανδική γλώσσα. Ο καταγγέλλων επισήμανε ότι η Φινλανδία έχει δύο επίσημες γλώσσες, τη φινλανδική και τη σουηδική, οι οποίες είναι επίσης επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Ισχυρίστηκε ότι η θέση του Κοινοβουλίου στο ζήτημα αυτό, συμπεριλαμβανομένης της δήλωσης ότι οι σουηδοί ομιλητές αντιπροσωπεύουν μόνο το 5,6% του πληθυσμού της Φινλανδίας, δεν συνάδει με το φινλανδικό σύνταγμα, το οποίο προβλέπει την ισοτιμία των δύο γλωσσών. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι η εν λόγω ισοτιμία διατηρείται στις εθνικές εκλογές στη Φινλανδία και ότι δεν συνέτρεχαν λόγοι απόκλισης από την πρακτική αυτή στις ευρωπαϊκές εκλογές. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να λάβει μέτρα προκειμένου να αντιμετωπισθεί το υποτιθέμενο κρούσμα κακοδιοίκησης.

Το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι η πολιτική του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών του Κοινοβουλίου στη Φινλανδία είναι να εργάζεται τόσο στη φινλανδική όσο και στη σουηδική γλώσσα κατά την παροχή υπηρεσιών και τις απαντήσεις σε ερωτήματα από Φινλανδούς πολίτες. Όσον αφορά την προεκλογική εκστρατεία για τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του 2004, ορισμένα προγράμματα προώθησης είχαν καταρτιστεί μόνο στη φινλανδική γλώσσα. Ένα από αυτά ήταν και η διαφημιστική εκστρατεία με αφίσες στους δρόμους. Η εν λόγω διαφημιστική εκστρατεία με αφίσες δεν περιελάμβανε ωστόσο τυχόν νέες πληροφορίες που δεν είχαν ήδη παρασχεθεί στα σουηδικά με άλλους τρόπους.

Ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε επαρκή την απάντηση του Κοινοβουλίου στους ισχυρισμούς και τα αιτήματα του καταγγέλλοντος. Υπενθυμίζοντας ότι το άρθρο 21 του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων απαγορεύει κάθε διάκριση με βάση τη γλώσσα, υποστήριξε ότι το βάρος της απόδειξης φέρει το Κοινοβούλιο προκειμένου να αποδείξει ότι η γλωσσική πολιτική του στην περίπτωση αυτή ήταν κατάλληλη και ανάλογη. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η αιτιολόγηση από μέρους του Κοινοβουλίου δεν ήταν πειστική και πρότεινε ένα φιλικό διακανονισμό με τον οποίο το Κοινοβούλιο θα αναγνώριζε τις ελλείψεις της προεκλογικής εκστρατείας, καθώς και το γεγονός ότι το τμήμα του φινλανδικού πληθυσμού που ομιλεί τη σουηδική γλώσσα είναι άσχετο με το καθεστώς της εν λόγω γλώσσας ως επίσημης γλώσσας της ΕΕ ή με το καθεστώς της βάσει του φινλανδικού συντάγματος. Το Κοινοβούλιο αποδέχθηκε τον φιλικό αυτό διακανονισμό και υποσχέθηκε να δώσει στο μέλλον ιδιαίτερη προσοχή σε ανάλογες περιστάσεις. Η απάντηση του Κοινοβουλίου ικανοποίησε τον καταγγέλλοντα.

3.3.2 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΩΣ ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1336/2003/IP κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Την 1η Ιουλίου του 2003, η καταγγέλλουσα, που είχε ολοκληρώσει την περίοδο άσκησης στην Επιτροπή, στις 31 Μαρτίου του 2003, άρχισε να εργάζεται στα γραφεία της Επιτροπής ως χειρίστρια «τηλεφωνικού κέντρου» στη ΓΔ προσωπικού και διοίκησης. Στις 4 Ιουλίου του 2003, πληροφορήθηκε ότι, σύμφωνα με το σημείο 19 των κανόνων που διέπουν την περίοδο άσκησης στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με το οποίο «οι ασκούμενοι δεν δύνανται να τύχουν οποιασδήποτε μορφής σύμβασης με την Επιτροπή επί ένα έτος μετά την ολοκλήρωση της περιόδου άσκησης», δεν μπορούσε να συνεχίσει να κατέχει τη θέση της.

Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή ήταν άδικη δεδομένου ότι είχε λάβει την απόφαση ότι η καταγγέλλουσα δεν μπορούσε να απασχολείται ως χειρίστρια «τηλεφωνικού κέντρου» μόλις μετά την έναρξη της απασχόλησής της στη θέση αυτή. Επιπλέον, ισχυρίστηκε ότι οι κανόνες τους οποίους επικαλέσθηκε η Επιτροπή δεν θα έπρεπε να εφαρμόζονται στην περίπτωση της, δεδομένου ότι η σύμβασή της είχε συναφθεί με μια εταιρεία και όχι με την Επιτροπή. Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να της καταβάλει το ισοποσο των έξι μηνιαίων αποδοχών, που αντιστοιχεί στη διάρκεια της σύμβασης που είχε υπογράψει.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε λάβει τη σχετική απόφαση αφού η καταγγέλλουσα είχε αρχίσει να απασχολείται ως χειρίστρια «τηλεφωνικού κέντρου», θα μπορούσε να αποτελέσει κρούσμα κακοδιοίκησης, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν είχε καταστήσει σαφές ότι θα ήταν αδύνατον να εξετάσει το φάκελο της καταγγέλλουσας πριν εκείνη να αρχίσει να απασχολείται στη θέση αυτή. Έκρινε επίσης ότι η εφαρμογή, στην περίπτωση της καταγγέλλουσας, της διάταξης που προβλέπεται στο σημείο 19 των κανόνων και η απόφαση της Επιτροπής να μην της επιτρέψει να συνεχίσει να απασχολείται στη θέση αυτή ως χειρίστρια «τηλεφωνικού κέντρου» θα μπορούσαν να αποτελέσουν κρούσματα κακοδιοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε επομένως ότι θα ήταν προφανώς ενδεδειγμένο να εξετάσει η Επιτροπή τη δυνατότητα χορήγησης στην καταγγέλλουσα επαρκούς αποζημίωσης για τις υλικές ζημιές τις οποίες φαίνεται να υπέστη λόγω της στάσης της Επιτροπής και πρότεινε, προς το σκοπό αυτό, φιλικό διακανονισμό.

Η Επιτροπή συμφώνησε ότι θα μπορούσαν ενδεχομένως να ληφθούν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να ενημερωθεί η καταγγέλλουσα ότι θα ήταν αδύνατον να αρχίσει να εργάζεται ως χειρίστρια «τηλεφωνικού κέντρου» πριν από την 1η Ιουλίου 2003. Μολονότι η Επιτροπή δεν συμμερίζεται την άποψη του Διαμεσολαβητή ως προς την κακοδιαχείριση από μέρους της, ήταν πρόθυμη να προσφέρει στην καταγγέλλουσα 1 000 ευρώ στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας και με συμβιβαστικό πνεύμα.

Η καταγγέλλουσα ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι αποδέχεται την προσφορά της Επιτροπής και κατά συνέπεια ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2188/2003/OV κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων είναι Έλληνας πολίτης που είχε εργαστεί ως επικουρικός υπάλληλος στην Επιτροπή από τον Ιούλιο του 1965 ως το Δεκέμβριο του 1968 και στη συνέχεια επέστρεψε στην Ελλάδα. Το 2002, η εθνική υπηρεσία συντάξεων του Βελγίου τον ενημέρωσε ότι η Επιτροπή δεν είχε καταβάλει συνταξιοδοτικές εισφορές για τα έτη 1967 και 1968. Ως εκ τούτου, ο καταγγέλλων

αντιμετώπισε προβλήματα σχετικά με τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα με το ελληνικό Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ). Ο καταγγέλλων επικοινωνήσε με την Επιτροπή, η οποία τον ενημέρωσε ότι, για τα έτη 1967 και 1968, ήταν εγγεγραμμένος, βάσει του εθελοντικού καθεστώτος ασφάλισης, στο ελληνικό συνταξιοδοτικό καθεστώς.

Στην καταγγελία την οποία υπέβαλε προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να αναγνωρίσει το γεγονός ότι ήταν υποχρεωμένη να τον ασφαλίσει στο πλαίσιο του βελγικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος για ολόκληρη την περίοδο κατά την οποία είχε εργαστεί ως επικουρικός υπάλληλος.

Η Επιτροπή παρατήρησε ότι δεν είχαν καταβληθεί εισφορές στο βελγικό οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης (ONSS) μετά το Σεπτέμβριο του 1966 και ότι ο καταγγέλλων ήταν έκτοτε ασφαλισμένος στο πλαίσιο του ελληνικού εθελοντικού ασφαλιστικού καθεστώτος. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι, δεδομένου ότι δεν είχε πλέον τις σχετικές καταστάσεις πληρωμών, της ήταν αδύνατον να αποδείξει ότι είχε σταματήσει να αφαιρεί την εισφορά από το μισθό του καταγγέλλοντος.

Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι οι κανόνες της χρηστής διοίκησης απαιτούν την ασφαλή φύλαξη, για μεγάλες χρονικές περιόδους, των στοιχείων που αφορούν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι οι εργαζόμενοι θα μπορούν να απολαμβάνουν τα οφέλη που έχουν αποκτήσει. Το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε την αρχή αυτή αποτελεί κρούσμα κακοδιοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε ένα φιλικό διακανονισμό που θα συνίστατο στη λήψη των απαραίτητων μέτρων από μέρους της Επιτροπής προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο καταγγέλλων θα αποκτούσε τα κατάλληλα συνταξιοδοτικά δικαιώματα για ολόκληρη την περίοδο κατά την οποία εργάστηκε για την Επιτροπή. Η Επιτροπή αποδέχθηκε την πρόταση και ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι είχε επικοινωνήσει με τις βελγικές αρχές το Νοέμβριο του 2004 προκειμένου να τακτοποιήσει τις εισφορές για ολόκληρη την περίοδο της σύμβασης του καταγγέλλοντος ως επικουρικού υπαλλήλου. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την ικανοποίησή του για την έκβαση της υπόθεσης και κατά συνέπεια ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΙΟ ΗΛΙΚΙΑΣ ΓΙΑ ΘΕΣΗ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 518/2004/MF κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στο αίτημά της για εξαίρεση από το όριο ηλικίας των 30 ετών που ισχύει για τους αιτούντες πρακτικής άσκησης. Ισχυρίστηκε ότι η αίτησή της θα έπρεπε να έχει γίνει αποδεκτή.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι η υπηρεσία ασκουμένων επιβεβαίωσε ότι είχε απλώς ενημερώσει την καταγγέλλουσα σχετικά με την απόρριψη της αίτησής της λόγω του ορίου ηλικίας. Τούτο οφειλόταν σε εσφαλμένη κωδικοποίηση των λόγων της απόρριψης της αίτησης στο νέο μηχανογραφικό σύστημα. Εντούτοις, αμέσως μόλις έγινε γνωστό το σφάλμα αυτό, απεστάλη στην καταγγέλλουσα συμπληρωματική διευκρινιστική επιστολή, στην οποία αιτιολογείτο η απόρριψη του αιτήματός της για εξαίρεση από το όριο ηλικίας. Οι λόγοι ήταν οι εξής: (i) η καταγγέλλουσα δεν είχε παράσχει οποιονδήποτε πρακτικό, ειδικό ή δικαιολογημένο λόγο για εξαίρεση (ii) η καταγγέλλουσα είχε δηλώσει ότι γνωρίζει μόνο μια ξένη ευρωπαϊκή γλώσσα (γαλλικά), ενώ οι αιτούντες από τα κράτη μέλη της ΕΕ απαιτείται να έχουν επαρκή γνώση δύο τουλάχιστον κοινοτικών γλωσσών, και (iii) η καταγγέλλουσα επέλεξε μια μόνο συγκεκριμένη γενική διεύθυνση στην αίτησή της για πρακτική άσκηση.

Στις 29 Απριλίου του 2005, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε φιλικό διακανονισμό, στο πλαίσιο του οποίου ζήτησε από την Επιτροπή να επανεξετάσει την υποβληθείσα από την καταγγέλλουσα αίτηση πρακτικής άσκησης, με βάση τρία στοιχεία. Πρώτον, λαμβανομένων υπόψη του σχεδίου σύστασης προς την Επιτροπή στην υπόθεση 2107/2002/(BB)PB (βλ. παράγραφο 3.5.1 κατωτέρω) και της απόφασης της Επιτροπής να καταργήσει το όριο ηλικίας για τα προγράμματα πρακτικής άσκησης, η ηλικία της καταγγέλλουσας δεν αποτελούσε πλέον εμπόδιο προκειμένου να γίνει δεκτή η αίτησή της. Δεύτερον, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι από τις παρατηρήσεις της καταγγέλλουσας και από τα έγγραφα τα οποία υπέβαλε προκύπτει ότι γνώριζε επαρκώς τουλάχιστον δύο κοινοτικές γλώσσες. Τρίτον, ο Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι δεν γνωρίζει οποιαδήποτε διάταξη στην απόφαση της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1997 για τα προγράμματα

πρακτικής άσκησης, βάσει της οποίας οι υποψήφιοι θα έπρεπε να δηλώνουν συγκεκριμένο αριθμό γενικών διευθύνσεων στις οποίες επιθυμούν να απασχοληθούν ως ασκούμενοι.

Η Επιτροπή αποδέχθηκε το φιλικό διακανονισμό και δήλωσε ότι θα μπορούσε κατ' εξαίρεση να θεωρήσει ότι έχει προεπιλεγεί αυτόματα ο φάκελος της καταγγέλλουσας για την περίοδο άσκησης που αρχίζει την 1η Μαρτίου 2006. Κατά συνέπεια, το όνομα της καταγγέλλουσας θα συμπεριλαμβανόταν στον κατάλογο των προεπιλεγέντων υποψηφίων.

Ο καταγγέλλων ενημέρωσε τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι θεωρούσε πως είχε επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΠΛΗΡΩΜΗ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ MARIE CURIE

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1772/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγέλλουσα είχε λάβει υποτροφία από το ίδρυμα «Marie Curie» στο πλαίσιο του πέμπτου προγράμματος-πλασίου. Η Επιτροπή και το φιλοξενούν ίδρυμα συμφώνησαν να συνάψουν σύμβαση διάρκειας 24 μηνών. Κατά τους εν λόγω 24 μήνες, η καταγγέλλουσα έλαβε άδεια μητρότητας εννέα μηνών και ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την υποβολή της τελικής έκθεσής της. Το φιλοξενούν ίδρυμα και η Επιτροπή συμφώνησαν. Εντούτοις, λόγω λάθους από μέρους της Επιτροπής, με την τροποποίηση της σύμβασης παρατάθηκε η διάρκεια του έργου για 35 μήνες αντί 33. Μετά το πέρας του έργου, το φιλοξενούν ίδρυμα υπέβαλε την τελική έκθεση της καταγγέλλουσας και αίτημα για τελική πληρωμή ανερχόμενη σε 13 472 ευρώ. Παρά το γεγονός ότι η καταγγέλλουσα επικοινωνήσε πολλές φορές με την Επιτροπή, το εν λόγω ποσό κατεβλήθη ένδεκα μήνες αργότερα.

Η καταγγέλλουσα ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν διεκπεραίωσε δεόντως και εγκαίρως την τελική έκθεσή της καθώς και το αίτημά της για την τελική πληρωμή. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να καταβάλει τους οφειλόμενους τόκους μεταξύ της νόμιμης προθεσμίας πληρωμής και της πραγματικής ημερομηνίας.

Η Επιτροπή αναγνώρισε την ύπαρξη σειράς ασυνήθιστων παρανοήσεων και λαθών. Εντούτοις, επισήμανε ότι η σχετική σύμβαση είχε συναφθεί με το φιλοξενούν ίδρυμα και όχι με την καταγγέλλουσα. Ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι ούτε το φιλοξενούν ίδρυμα ούτε η καταγγέλλουσα δεν είχαν προβάλει αντιρρήσεις όσον αφορά τα σφάλματα στην τροποποίηση, ότι κατά την εν λόγω περίοδο διάφοροι υπάλληλοι που ασχολήθηκαν με τη σύμβαση είχαν παύσει να απασχολούνται από την Επιτροπή και ότι, σε αρκετές περιπτώσεις, είχε παρατηρηθεί απουσία αντίδρασης και συνεργασίας από μέρους του φιλοξενούντος ιδρύματος.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, καταρχήν, κανένα από τα εν λόγω επιχειρήματα δεν εμφανιζόταν πειστικό. Ειδικότερα, παρατήρησε ότι, δεδομένου ότι αποτελεί προφανώς συνήθη πρακτική για το φιλοξενούν ίδρυμα να καταβάλλει τις πληρωμές αφού λάβει τα απαραίτητα κονδύλια από την Επιτροπή, η μη αποδέσμευση από μέρους της Επιτροπής των κονδυλίων επηρέασε αναγκαστικά τα συμφέροντα της καταγγέλλουσας.

Ελλείψει άμεσης συμβατικής σχέσης μεταξύ της καταγγέλλουσας και της Επιτροπής, η καταγγέλλουσα δεν εμφανιζόταν να έχει απαιτήσεις για την καταβολή τόκων επί του ποσού της καθυστερημένης πληρωμής. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι τα σφάλματα της Επιτροπής και η βραδύτητα με την οποία είχαν διορθωθεί τα σφάλματα οδήγησαν σε σημαντική καθυστέρηση των πληρωμών από το φιλοξενούν ίδρυμα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε, προκειμένου να επιτευχθεί ένας φιλικός διακανονισμός, να εξετάσει η Επιτροπή το ενδεχόμενο να προσφέρει στην καταγγέλλουσα μια εύλογη οικονομική αποζημίωση για τις αρνητικές επιπτώσεις των λαθών του εν λόγω οργάνου.

Η Επιτροπή απάντησε ότι ορισμένα στοιχεία τα οποία ανέφερε ο Διαμεσολαβητής, καθώς και οι εξαιρετικές περιστάσεις της υπόθεσης, την είχαν αναγκάσει να προτείνει στην καταγγέλλουσα το ποσό των 596,11 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στους συσσωρευμένους τόκους για την εκκρεμούσα πληρωμή.

Η καταγγέλλουσα εξέφρασε ικανοποίηση για την εν λόγω προσφορά καθώς και για την αντιμετώπιση της υπόθεσης από το Διαμεσολαβητή. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

3.4 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΚΡΙΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

3.4.1 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1756/2004/MF κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο καταγγέλλων, ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο δεν του παρέσχε πρόσβαση στην απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 19ης Νοεμβρίου 2003, με την οποία τροποποιήθηκε ο τόπος εργασίας ενός από τους συναδέλφους του, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στον κανονισμό 1049/2001 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής¹⁴. Ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να του παράσχει πρόσβαση στο σχετικό έγγραφο.

Το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι το αίτημα πρόσβασης του καταγγέλλοντος δεν είχε εξεταστεί εντός του νομικού πλαισίου του κανονισμού 1049/2001. Δεδομένου ότι οι υπάλληλοι του Κοινοβουλίου έχουν προνομιακή πρόσβαση σε διάφορες πηγές πληροφόρησης, το Κοινοβούλιο συνιστά στους αιτούντες να μην κάνουν χρήση της διαδικασίας που ορίζεται στον κανονισμό 1049/2001 όταν το αίτημα για πρόσβαση αφορά έγγραφα που έχουν ήδη δημοσιοποιηθεί. Μετά από αίτημα του Διαμεσολαβητή για την έκδοση γνώμης σχετικά με την καταγγελία, το Κοινοβούλιο απέστειλε το ζητούμενο έγγραφο στον καταγγέλλοντα. Η νομική αβεβαιότητα που προέκυπτε από την απουσία ιεράρχησης μεταξύ του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού 45/2001 σχετικά με την προστασία των δεδομένων¹⁵ αιτιολογούσε την έλλειψη συνέπειας κατά την αντιμετώπιση του αιτήματος του καταγγέλλοντος. Κατάλληλα μέτρα είχαν ληφθεί έτσι ώστε να διευκολυνθούν οι διάφορες υπηρεσίες του Κοινοβουλίου να διεκπεραιώνουν ταχέως τα μελλοντικά αιτήματα για πρόσβαση σε έγγραφα.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι ο καταγγέλλων είχε τελικά αποκτήσει πρόσβαση στο ζητούμενο έγγραφο. Εντούτοις, υπενθύμισε ότι το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού 1049/2001 απαιτεί τη δέουσα διεκπεραίωση των αιτημάτων για την παροχή πρόσβασης σε έγγραφα. Παρατήρησε επίσης ότι στην επιβεβαιωτική αίτησή του της 3ης Μαΐου 2004, ο καταγγέλλων είχε αναφέρει τον κανονισμό 1049/2001 ως νομική βάση του αιτήματός του για την παροχή πρόσβασης.

¹⁴

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

¹⁵

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ αριθ. L 8 της 12.01.2001, σ.1

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι από την επιστολή του Κοινοβουλίου της 9ης Αυγούστου 2004 προέκυπτε ότι το Κοινοβούλιο είχε την πρόθεση να εφαρμόσει τον κανονισμό 1049/2001 στην περίπτωση του καταγγέλλοντος. Κατά συνέπεια, έκρινε ότι το Κοινοβούλιο θα έπρεπε είτε να έχει διεκπεραιώσει την επιστολή του καταγγέλλοντος της 3ης Μαΐου 2004 ως επιβεβαιωτική αίτηση σύμφωνα με τον κανονισμό 1049/2001, είτε να έχει επεξηγήσει τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι η επιστολή αυτή θα έπρεπε να εκληφθεί ως νέο αίτημα για πρόσβαση. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε επίσης ότι παρήλθαν περισσότερο από τρεις μήνες μεταξύ της επιβεβαιωτικής αίτησης του καταγγέλλοντος και της ημερομηνίας κατά την οποία του χορηγήθηκε πρόσβαση στο σχετικό έγγραφο. Συνεπώς ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επικριτική παρατήρηση.

Σε συμπληρωματική παρατήρηση, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν θα έπρεπε να αποκλεισθεί το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να διεκπεραιώνει αιτήματα για πρόσβαση σε έγγραφα από υπαλλήλους χωρίς να εφαρμόζει τις σχετικές με την πρόσβαση του κοινού διατάξεις που ορίζονται στον κανονισμό 1049/2001, εκτός και εάν ο αιτών είχε καταστήσει σαφές ότι επιθυμούσε να εξεταστεί το αίτημά του με βάση τον εν λόγω κανονισμό. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να επιλύει τυχόν προβλήματα που θα μπορούσαν να ανακύψουν στο πλαίσιο αυτό, είτε γενικά είτε όταν του απευθύνεται αίτημα για την παροχή πρόσβασης σε έγγραφα. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το Κοινοβούλιο θα έπρεπε, σε κάθε περίπτωση, να διασφαλίζει την ταχεία απάντηση σε αιτήματα των υπαλλήλων για την παροχή πρόσβασης. Ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε την πεποίθηση ότι το Κοινοβούλιο έχει τη βούληση να λαμβάνει σε μελλοντικές περιπτώσεις τα δέοντα μέτρα όταν εξετάζει αιτήματα για την παροχή πρόσβασης υπαλλήλων σε έγγραφα.

ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΑΙΤΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2038/2004/GG κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το Κοινοβούλιο δεν απάντησε σε δύο αιτήματα που διατύπωσε με ηλεκτρονικά μηνύματα ζητώντας να ενημερωθεί σχετικά με ψήφισμα του Κοινοβουλίου που είχε αποσταλεί στην ηλεκτρονική θυρίδα του Κοινοβουλίου «Civis». Ισχυρίστηκε ότι θα έπρεπε να σταλεί απάντηση.

Το Κοινοβούλιο διευκρίνισε ότι η ηλεκτρονική θυρίδα «Civis» δεν ήταν πλέον δυνατόν να λάβει μηνύματα από το κοινό και είχε αντικατασταθεί από μια ιστοσελίδα στο Διαδίκτυο, η οποία δημιουργήθηκε για τον σκοπό αυτό. Σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, τα άτομα που απευθύνονται στην παλαιά ηλεκτρονική διεύθυνση λαμβάνουν ένα αυτόματο μήνυμα που τους ενημερώνει ότι θα έπρεπε να χρησιμοποιούν το νέο σχήμα. Το Κοινοβούλιο δήλωσε ότι εάν ο καταγγέλλων είχε χρησιμοποιήσει τη μορφή αυτή, θα είχε λάβει εγκαίρως απάντηση.

Ο καταγγέλλων τόνισε ότι δεν είχε λάβει αυτόματη απάντηση στα ηλεκτρονικά μηνύματά του. Οι υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή απέστειλαν δοκιμαστικά μηνύματα στη θυρίδα «Civis» αλλά δεν έλαβαν την αυτόματη απάντηση στην οποία είχε αναφερθεί το Κοινοβούλιο.

Ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από το Κοινοβούλιο περισσότερες πληροφορίες. Σε απάντησή του, το Κοινοβούλιο διευκρίνισε ότι, κατά τη στιγμή που ο καταγγέλλων είχε αποστείλει τα ηλεκτρονικά μηνύματά του, το σύστημα των ηλεκτρονικών μηνυμάτων του Κοινοβουλίου αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα λόγω πληθώρας ανεπιθύμητων μηνυμάτων. Κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, η άφιξη περισσότερων από 300 000 ηλεκτρονικών μηνυμάτων στη θυρίδα «Civis» είχε ως αποτέλεσμα να παραλύσουν οι προγραμματισμένες οδηγίες στο πρόγραμμα διαχείρισης των ηλεκτρονικών μηνυμάτων, που ενεργοποιούσε την αυτόματη λειτουργία «απάντηση». Το Κοινοβούλιο προσέθεσε ότι η κατάσταση αυτή είχε εξομαλυνθεί από τη στιγμή που το νέο πρόγραμμα ηλεκτρονικών μηνυμάτων είχε καταστεί λειτουργικό και ότι η συστηματική αποστολή απαντήσεων λειτουργούσε πλέον άψογα. Το Κοινοβούλιο διευκρίνισε επίσης ότι η αυτόματη απάντηση λειτουργούσε μόνο με ηλεκτρονικά μηνύματα που λαμβάνονται εκτός των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι το Κοινοβούλιο είχε απαντήσει στα ηλεκτρονικά μηνύματα του καταγγέλλοντος σχεδόν επτά μήνες μετά από τη λήψη του αιτήματος και περισσότερο από

δύο μήνες από τη στιγμή που ενημέρωσε ο Διαμεσολαβητής το Κοινοβούλιο σχετικά με την περίπτωση του καταγγέλλοντος. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το γεγονός αυτό ήταν προφανώς πέραν της θεωρούμενης ως ευλόγου χρονικής περιόδου για απαντήσεις στα εν λόγω αιτήματα. Ο Διαμεσολαβητής συμφώνησε ότι τα προβλήματα τεχνικής φύσης στα οποία αναφέρθηκε το Κοινοβούλιο ενδέχεται να έχουν προκαλέσει καθυστερήσεις για τις οποίες το θεσμικό ή άλλο όργανο δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί υπεύθυνο. Εντούτοις, παρατήρησε επίσης ότι ακόμα και μετά την επίλυση του προβλήματος, είχαν απαιτηθεί σχεδόν πέντε μήνες (και μια καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή) για να λάβει ο καταγγέλλων απάντηση στο αίτημά του. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε ενημερώσει τον καταγγέλλοντα σχετικά με τα τεχνικά προβλήματα, ούτε του είχε ζητήσει συγγνώμη. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση.

3.4.2 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΠΤΡΑΦΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1875/2005/GG κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ο καταγγέλλων ζήτησε από το Συμβούλιο να έχει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τη διαπραγμάτευση και την υπογραφή μιας συμφωνίας μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ όσον αφορά το καθεστώς του στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού που εκτελεί καθήκοντα πρόληψης συγκρούσεων και διαχείρισης κρίσεων στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο καταγγέλλων ζήτησε επίσης πλήρη κατάλογο των ευαίσθητων εγγράφων στα οποία το Συμβούλιο θα μπορούσε να αποφασίσει να αρνηθεί την πρόσβαση.

Το Συμβούλιο παρέσχε μερική πρόσβαση σε τέσσερα προπαρασκευαστικά έγγραφα. Στην επιβεβαιωτική του αίτηση, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, λαμβάνοντας υπόψη το πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας, το γεγονός ότι η διαδικασία σύνταξης είχε διαρκέσει περισσότερο από δύο έτη, καθώς και η αρίθμηση των τεσσάρων προπαρασκευαστικών εγγράφων στα οποία το Συμβούλιο είχε παράσχει μερική πρόσβαση, οδηγούσαν αναγκαστικά στην υπόθεση ότι το Συμβούλιο διέθετε περισσότερα από τα εν λόγω τέσσερα έγγραφα. Το Συμβούλιο απάντησε ότι δεν είχαν εντοπιστεί περισσότερα σχετικά έγγραφα. Το κενό στην αρίθμηση οφειλόταν στο γεγονός ότι τα προσωρινά έγγραφα είχαν δηλωθεί ανύπαρκτα και ακυρώθηκαν κατά τη διαδικασία.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η θέση του Συμβουλίου ότι υπήρχαν τέσσερα μόνο σχετικά έγγραφα ήταν προφανώς παράλογη. Επισήμανε ότι, σε χωριστό αίτημα που υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας για την ελευθερία της ενημέρωσης, είχε παρασχεθεί πρόσβαση σε έγγραφο το οποίο δεν αναφέρθηκε από το Συμβούλιο.

Το Συμβούλιο δήλωσε ότι, μετά από επισταμένη έρευνα, ήταν πλέον σε θέση να επιβεβαιώσει ότι πράγματι είχαν πραγματοποιηθεί δέκα αναθεωρήσεις του εν λόγω εγγράφου. Το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι τα κείμενα που έλειπαν δεν είχαν φορτωθεί στο ηλεκτρονικό μητρώο του, αλλά είχαν φυλαχθεί στην αρμόδια για το θέμα διεύθυνση. Ελλείψει αποδεικτικών στοιχείων ότι τα έγγραφα είχαν καταγραφεί και επικυρωθεί ηλεκτρονικά, είχαν θεωρηθεί άκυρα. Το Συμβούλιο ζήτησε συγγνώμη για το εν λόγω σφάλμα διεκπεραίωσης. Εντούτοις, τόνισε το γεγονός ότι οι εσωτερικοί κανόνες του για την καταγραφή εγγράφων είχαν στο μεταξύ τροποποιηθεί, έτσι ώστε έγγραφα όπως εκείνα που προαναφέρθηκαν θα καταγράφονταν πλέον αυτόματα. Το Συμβούλιο παραχώρησε πρόσβαση ή μερική πρόσβαση στα προσωρινά έγγραφα.

Ο Διαμεσολαβητής δεν κατανόησε τους λόγους για τους οποίους τα έγγραφα που έλειπαν δεν είχαν εντοπιστεί εξαρχής ή τουλάχιστον μετά την επιβεβαιωτική αίτηση του καταγγέλλοντος. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η δήλωση του Συμβουλίου σύμφωνα με την οποία οι αναθεωρηθείσες διατυπώσεις είχαν δηλωθεί άκυρες κατά τη διαδικασία ήταν παραπλανητική,

δεδομένου ότι έδωσε την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα έγγραφα δεν είχαν ουδέποτε διανεμηθεί. Εντούτοις, στην πρώτη σελίδα των εγγράφων καθίστατο σαφές το γεγονός ότι τα έγγραφα αυτά προορίζονταν για διανομή.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το ζήτημα αυτό ήταν σοβαρότερο από απλό «σφάλμα διεκπεραίωσης». Εντούτοις, από την αναφορά του Συμβουλίου στους νέους εσωτερικούς κανόνες του αντελήφθη ότι δεν θα επανεμφανίζονταν προβλήματα του είδους αυτού. Κατά συνέπεια διατύπωσε επικριτική παρατήρηση σχετικά με το ζήτημα αυτό.

Όσον αφορά τον κατάλογο των ευαίσθητων εγγράφων τα οποία είχε ζητήσει ο καταγγέλλων, το Συμβούλιο δήλωσε ότι δεν υπήρχαν τέτοιους είδους έγγραφα. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε το γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε θέσει το θέμα αυτό για πρώτη φορά μόνο στη γνωμοδότησή του για την παρούσα καταγγελία. Κατά συνέπεια, διατύπωσε συμπληρωματική παρατήρηση, δηλώνοντας ότι, σε μελλοντικές περιπτώσεις, θα ήταν χρήσιμο το Συμβούλιο να είναι σε θέση να παράσχει στους αιτούντες τις εν λόγω πληροφορίες το συντομότερο δυνατόν.

3.4.3 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΠΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2229/2003/MHZ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή είχε καθυστερήσει αδικαιολόγητα την έκδοση απόφασής της σχετικά με μια καταγγελία παράβασης κατά των ισπανικών αρχών όσον αφορά την κατασκευή ενός κέντρου επεξεργασίας αποβλήτων στο San Roman de la Vega. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει στην επιβεβαιωτική αίτησή του για την παροχή πρόσβασης στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας και στην επιστολή της με την επίσημη ειδοποίηση προς τις ισπανικές αρχές.

Η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για την έλλειψη απάντησης στην επιβεβαιωτική αίτηση του καταγγέλλοντος και διευκρίνισε ότι τούτο οφειλόταν σε σφάλμα διοικητικής φύσης. Επισήμανε ότι η πρόσφατη καθιέρωση ηλεκτρονικού ελέγχου της αλληλογραφίας της κατέστησε δυνατή την αποφυγή ανάλογων σφαλμάτων στο μέλλον. Εντούτοις, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι είχε το δικαίωμα να αρνηθεί την πρόσβαση προκειμένου να προστατεύσει τους σκοπούς των επιθεωρήσεων, των ερευνών και των ελέγχων (άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού 1049/2001 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής¹⁶). Κατά την άποψη της Επιτροπής, η γνωστοποίηση της επιστολής με την επίσημη προειδοποίηση ήταν ακόμη περισσότερο επιζήμια για το κοινό συμφέρον, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων είχε την πρόθεση να χρησιμοποιήσει το έγγραφο αυτό στο πλαίσιο προσφυγής ενώπιον εθνικών δικαστηρίων. Ο Διαμεσολαβητής δεν αποδέχθηκε το επιχείρημα αυτό. Επισήμανε ότι οι προσφυγές ενώπιον εθνικών δικαστηρίων αποτελούν σημαντικό μέσο με το οποίο οι πολίτες δύναται να προστατεύουν τα δικαιώματά τους δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής σημείωσε ότι, όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, ο κοινοτικός νομοθέτης είχε ειδικά προβλέψει να λαμβάνει κάθε μέρος αντίγραφο της κοινοποίησης της Επιτροπής στο κράτος μέλος για εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και ότι ένα από τα αποτελέσματα της εν λόγω διάταξης ήταν η διευκόλυνση της προσφυγής πολιτών στα εθνικά δικαστήρια. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν ήταν πεπεισμένος ότι, σε άλλες περιστάσεις, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να βασιστεί σε επιχειρήματα που προσδίδουν αρνητική χροιά στις δικαστικές προσφυγές ενώπιον εθνικών δικαστηρίων. Εντούτοις, έκρινε ότι, με βάση τη νομολογία, η Επιτροπή θα μπορούσε ευλόγως να θεωρήσει αιτιολογημένη μια απορριπτική απόφαση σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφα.

¹⁶

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

Κατά συνέπεια, δεν διαπιστώθηκε κάποιο κρούσμα κακοδιοίκησης όσον αφορά την πτυχή αυτή της καταγγελίας.

Όσον αφορά τη διάρκεια της διαδικασίας, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι για την έρευνα της Επιτροπής είχε απαιτηθεί διάστημα μόλις μικρότερο των τριών ετών. Δεδομένου ότι η γνωμοδότηση της Επιτροπής αναφερόταν μόνο σε γενικούς παράγοντες που δύνανται να προκαλέσουν καθυστερήσεις, όπως είναι ο φόρτος εργασίας, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν είχε παράσχει επαρκείς εξηγήσεις για τη διάρκεια της έρευνας. Για το λόγο αυτό διατυπώθηκε επικριτική παρατήρηση.

Ακολούθως, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι θα προσπαθήσει να παράσχει ακριβέστερες εξηγήσεις εφόσον στο μέλλον προκύψει ανάλογη περίπτωση.

ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2411/2003/MHZ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, που είναι μια ΜΚΟ εγγεγραμμένη στο Ηνωμένο Βασίλειο, ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η διαδικασία χρηματοδότησης δυνάμει του προγράμματος-πλαίσιου AGIS της Επιτροπής, για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, ήταν ιδιαίτερος σύνθετη και δυσνόητη. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή τον είχε υποχρεώσει να αναλάβει δαπανηρές και χρονοβόρες δραστηριότητες προκειμένου να πληροί τα τυπικά κριτήρια του παραδεκτού, μολοντί η Επιτροπή γνώριζε εξ αρχής ότι ο καταγγέλλων δεν θα ήταν σε θέση να εκπληρώσει το κριτήριο επιλεξιμότητας βάσει του οποίου έπρεπε να συμμετέχουν στο έργο του εταίροι οργανισμοί. Ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να τον αποζημιώσει για τις απώλειες που συνεπάγετο η προσπάθεια τήρησης των επίσημων κριτηρίων του παραδεκτού.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, υψηλό ποσοστό των αιτήσεων στο πλαίσιο του προγράμματος AGIS παρουσίαζαν ελλείψεις όσον αφορά τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην πρόσκληση. Η Επιτροπή αναγνώρισε το γεγονός ότι η χρήση ενιαίου εντύπου αίτησης για δύο διαφορετικούς τύπους επιχορηγήσεων συνέβαλε ενδεχομένως στις εν λόγω ελλείψεις. Ως εκ τούτου, καθώς και λόγω του γεγονότος ότι το σχέδιο του καταγγέλλοντος φαινόταν να τηρεί την προτεραιότητα πολιτικής όσον αφορά τη βελτίωση της βοήθειας στον τομέα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, η πρόταση είχε προεπιλεγεί. Δεδομένου ότι η αίτηση του καταγγέλλοντος για επιχορήγηση λειτουργίας δεν ήταν έτοιμη εγκαίρως ώστε να τηρηθούν οι προθεσμίες, η Επιτροπή είχε προτείνει στον καταγγέλλοντα να τροποποιήσει την αίτησή του και να υποβάλει αίτηση για επιχορήγηση του σχεδίου. Εντούτοις, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν επισύναψε, μεταξύ άλλων, δήλωση εταιρικής σχέσης, η Επιτροπή δεν επέλεξε την πρότασή του.

Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε λυπηρό το γεγονός ότι η διαδικασία υποβολής αιτήσεων στο πλαίσιο του προγράμματος AGIS οδηγούσε προφανώς σε προβλήματα. Εντούτοις, παρατήρησε ότι η Επιτροπή είχε αναγνωρίσει τα εν λόγω προβλήματα και είχε λάβει διορθωτικά μέτρα. Επιπλέον, έκρινε ότι η Επιτροπή είχε παράσχει εύλογες εξηγήσεις για τους λόγους για τους οποίους είχε συμβουλευτεί τον καταγγέλλοντα να υποβάλει αίτηση για επιχορήγηση έργου αντί για επιχορήγηση λειτουργίας.

Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε ότι σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης, ένας υπάλληλος οφείλει, όταν απαιτείται, να συμβουλεύει το κοινό με ποιο τρόπο θα πρέπει να χειριστεί την υπόθεσή του και με ποιο τρόπο θα πρέπει να αντιμετωπίσει το ζήτημα. Έκρινε επίσης ότι, στις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης αυτής, η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει διασφαλίσει ότι η συμβουλή που παρείχε στον καταγγέλλοντα ήταν η δέουσα για την ιδιαίτερη κατάσταση του. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν επέστησε την προσοχή του καταγγέλλοντος στο θεμελιώδη όρο της επιλεξιμότητας και συγκεκριμένα στην απαίτηση να έχει εταίρους οργανισμούς, αποτέλεσε κρούσμα κακοδιοίκησης.

Όσον αφορά το αίτημα του καταγγέλλοντος για αποζημίωση, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι ο καταγγέλλων ούτε είχε ορίσει ποσοτικά την απαίτησή του ούτε είχε υποβάλει οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία των ζημιών που υπέστη. Επομένως έκρινε ότι εφόσον ο καταγγέλλων

επιθυμούσε να εμμένει στην απαίτησή του, θα έπρεπε καταρχήν να απευθυνθεί άμεσα στην Επιτροπή, με βάση τη διαπίστωση του Διαμεσολαβητή όσον αφορά το κρούσμα κακοδιοίκησης.

ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 224/2004/PB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε την απάντηση της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Κοπεγχάγη στο αίτημα του καταγγέλλοντος για την παροχή πληροφοριών σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων που τον αφορούν. Στις 10 Ιουνίου του 2003, η αντιπροσωπεία είχε τηλεφωνήσει στον καταγγέλλοντα για ένα αίτημα που αφορούσε την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Την ίδια ημέρα, ο καταγγέλλων ζήτησε από την αντιπροσωπεία να του γνωρίσει τον τρόπο με τον οποίο είχε περιέλθει σε γνώση της ο αριθμός τηλεφώνου του. Η αντιπροσωπεία τον πληροφόρησε, στις 13 Ιουνίου του 2003, ότι ο αριθμός τηλεφώνου του είχε «παρασχεθεί από εσάς τον ίδιο σε «προηγούμενη» καταγγελία σας προς τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή». Στις 14 Ιουνίου του 2003, ο καταγγέλλων ζήτησε από την αντιπροσωπεία πλήρη στοιχεία σχετικά με την επεξεργασία προσωπικών του δεδομένων. Το αίτημά του υποβλήθηκε βάσει της νομοθεσίας της Δανίας με την οποία εφαρμόζεται η οδηγία 95/46 περί προστασίας των δεδομένων¹⁷ και η οποία περιλαμβάνει ουσιαστικά τις ίδιες απαιτήσεις με εκείνες που ορίζονται στο άρθρο 13 του κανονισμού 45/2001 σχετικά με την προστασία δεδομένων¹⁸.

Από την έρευνα του Διαμεσολαβητή προέκυψαν τα ακόλουθα γεγονότα. Η αντιπροσωπεία της Επιτροπής δεν είχε ενημερώσει τον καταγγέλλοντα εάν ο αριθμός τηλεφώνου που είχε χρησιμοποιήσει για να έλθει σε επαφή μαζί του στις 10 Ιουνίου 2003 είχε πράγματι καταγραφεί ή όχι. Μόνο στη γνωμοδότησή της προς το Διαμεσολαβητή η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν είχε καταγραφεί ο εν λόγω αριθμός τηλεφώνου. Περαιτέρω προέκυψε ότι όταν η αντιπροσωπεία ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα στις 27 Αυγούστου του 2003 ότι είχε καταγράψει στο όνομα του λανθασμένο αριθμό τηλεφώνου και ότι τον είχε στη συνέχεια διαγράψει, δεν παρέσχε οποιαδήποτε στοιχεία για το πότε ο αριθμός αυτός είχε καταγραφεί ή πότε είχε διαγραφεί. Επιπλέον, από την επιστολή της αντιπροσωπείας στον καταγγέλλοντα, στις 27 Αυγούστου του 2003, προέκυπτε σαφώς ότι η προηγούμενη επιστολή της 1^{ης} Ιουλίου 2003, στην οποία είχε δηλώσει ότι «η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Δανία δεν έχει στο παρελθόν εγγράψει άλλα προσωπικά δεδομένα στο όνομά σας», ήταν λανθασμένη, δεδομένου ότι στην επιστολή αυτή δεν αναφερόταν ο λανθασμένος αριθμός τηλεφώνου που είχε καταγραφεί. Με βάση τις διαπιστώσεις αυτές, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η αντιπροσωπεία δεν παρέσχε ορθά και εύληπτα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού 45/2001. Τούτο αποτέλεσε ένα κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επικριτική παρατήρηση. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) σχετικά με την απόφαση, που συμπεριέλαβε επίσης ορισμένες γενικές παρατηρήσεις σχετικά με τις προθέσεις του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την παροχή στοιχείων και τη διαβούλευση με τον ΕΕΠΔ κατά την εξέταση καταγγελιών που αφορούν την προστασία δεδομένων.

Σημείωση

Στη συνέχεια η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι στην περίπτωση αυτή είχε σημειωθεί παράβαση του άρθρου 13 του κανονισμού 45/2001. Δήλωσε ότι θα υπενθυμιστεί στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Δανία το γεγονός ότι οι σχετικοί με την προστασία δεδομένων κανόνες πρέπει να τηρούνται πάντοτε.

¹⁷

Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ L 281, 23.11.1995, σ. 31.

¹⁸

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, ΕΕ αριθ. L 8 της 12.01.2001, σ.1

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΗ ΠΛΗΡΩΜΗ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ GALILEI

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 530/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, μια μικρή γερμανική εταιρεία, ήταν υπεργολάβος στο «σχέδιο Galilei», που δημιουργήθηκε για την ολοκλήρωση της προπαρασκευαστικής ανάλυσης για το πρόγραμμα «Galileo», την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για το παγκόσμιο δορυφορικό σύστημα πλοήγησης. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, σημαντικές καθυστερήσεις μεταξύ της υποβολής των καταστάσεων δαπανών και της πληρωμής οφείλονταν κυρίως στην Επιτροπή και όχι στους ενδιαμέσους φορείς που συμμετείχαν στο έργο. Επιπλέον, κατήγγειλε ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδεσμεύσει το ποσό της εγγύησης που είχε κατακρατηθεί κατά την τελική αξιολόγηση του έργου. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, το σχετικό ποσό ήταν της τάξης των 13 000 ευρώ. Τούτο είχε προκαλέσει σοβαρά χρηματοοικονομικά προβλήματα. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το ποσό της εγγύησης θα έπρεπε να αποδεσμευθεί και ότι θα έπρεπε να καταβληθούν τόκοι επί του ποσού της καθυστερημένης πληρωμής.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι μια περίοδος 240 ημερών μεταξύ της υποβολής μιας κατάστασης δαπανών και της πληρωμής στον υπεργολάβο ήταν φυσιολογική, δεδομένης της διάρθρωσης του έργου και ότι, υπογράφοντας τη σύμβαση, ο καταγγέλλων είχε αποδεχθεί ότι το 15% θα κατακρατείτο ως εγγύηση έως ότου υποβληθούν στην Επιτροπή και εγκριθούν από αυτήν όλα τα παραδοτέα στοιχεία του έργου.

Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι είχαν παρατηρηθεί καθυστερήσεις όσον αφορά δύο καταστάσεις δαπανών. Διαπίστωσε επίσης με ικανοποίηση ότι η Επιτροπή είχε ανταποκριθεί δεόντως στους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος όσον αφορά το ποσό της εγγύησης. Σε πρόταση φιλικού διακανονισμού, πρότεινε να επανεξετάσει η Επιτροπή την άρνησή της να αποδεσμεύσει την εγγύηση και να εξετάσει το ενδεχόμενο να καταβληθούν τόκοι.

Σε απάντηση, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην εξαιρετικά πολύπλοκη διάρθρωση του έργου, στο οποίο συμμετείχαν περισσότεροι από 90 εργολάβοι και υπεργολάβοι. Ζήτησε συγγνώμη για τις καθυστερήσεις αλλά δήλωσε ότι δεν θα μπορούσαν ευκόλως να θεωρηθούν σημαντικές. Η Επιτροπή ισχυρίστηκε επίσης ότι η πρόωγη αποδέσμευση μέρους της τελικής πληρωμής για ορισμένους από τους βασικούς εργολάβους δεν θα ήταν συνεπής με την συνυπευθυνότητα όλων των εργολάβων στο πλαίσιο της σύμβασης επιχορήγησης Galilei.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι δεν υπήρχαν στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν ήταν ενήμερη της πολυπλοκότητας της σύμβασης όταν δεσμεύθηκε να πραγματοποιήσει πληρωμές εντός ορισμένης χρονικής περιόδου. Οι καθυστερήσεις αυτές, μολοντί είναι σχετικά μικρές, αποτελούν κρούσμα κακοδιοίκησης.

Όσον αφορά το ποσό της εγγύησης, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε κάθε δικαίωμα – ακόμα και υποχρέωση – να λάβει μέτρα για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας κατά τη σύναψη συμβάσεων. Εντούτοις, δεν ήταν πεπεισμένος ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αποδεσμεύσει το ποσό για τον καταγγέλλοντα, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν είχε αμφισβητήσει την ποιότητα του έργου του καταγγέλλοντος ή τις δαπάνες τις οποίες είχε δηλώσει. Εντούτοις, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε στο μεταξύ αποδεσμεύσει την πληρωμή, δεν συνέτρεχαν πλέον λόγοι για περαιτέρω έρευνες της πτυχής αυτής της υπόθεσης.

Όσον αφορά το αίτημα για την καταβολή τόκων, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η δομή της συμβατικής ρύθμισης στην παρούσα περίπτωση καθιστούσε ιδιαίτερα απίθανη την καταβολή τόκων από την Επιτροπή σε περιπτώσεις που δεν πραγματοποιούσε εγκαίρως τις οφειλόμενες πληρωμές σε υπεργολάβους. Ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε σχέδιο σύστασης στην Επιτροπή σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή θα έπρεπε να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα.

Η Επιτροπή απέρριψε το σχέδιο σύστασης με βάση το γεγονός ότι δεν απαιτείτο από τους εργολάβους να χρησιμοποιούν συγκεκριμένο υπόδειγμα σύμβασης υπεργολαβίας και ότι, συνεπώς, ο καταγγέλλων θα μπορούσε να έχει διαπραγματευθεί ειδικούς όρους για την καταβολή τόκων με τον ενδιαμέσο φορέα. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι προφανώς δεν ήταν πολύ πιθανό ότι μια μικρής ή μεσαίας κλίμακας εταιρεία, όπως είναι ο καταγγέλλων, θα μπορούσε να ζητήσει τροποποίηση των όρων του υποδείγματος σύμβασης. Εντούτοις, δεδομένου ότι η πιθανότητα

αυτή δεν θα μπορούσε να αποκλεισθεί, οι προηγούμενες διαπιστώσεις του Διαμεσολαβητή σχετικά με την καταβολή τόκων δεν ήταν δυνατόν να εξακολουθήσουν να ισχύουν.

Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι μικρής και μεσαίας κλίμακας εταιρείες είχαν ουσιαστικά ελάχιστες πιθανότητες να λάβουν μέρος στα εν λόγω έργα σε ανάλογες περιστάσεις. Κατά συνέπεια, διατύπωσε συμπληρωματική παρατήρηση προτείνοντας να εξετάσει η Επιτροπή το ενδεχόμενο τροποποίησης της συνήθους συμβατικής πρακτικής της έτσι ώστε να καταστεί αυτόματη η καταβολή τόκων σε εργολάβους για ποσά που οφείλονται σε υπεργολάβους που έχουν εκπληρώσει δεόντως τις υποχρεώσεις τους. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η τροποποίηση αυτή θα αποτελούσε χρήσιμη επιβεβαίωση της δέσμευσης της Επιτροπής υπέρ των συμφερόντων των μικρομεσαίων εταιρειών.

Σημείωση

Η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι είχε λάβει γνώση της επικριτικής παρατήρησης και του περαιτέρω σχολίου και ότι καταβάλλει προσπάθειες να λάβει υπόψη τα συμφέροντα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων σε μελλοντικές τυπικές συμβάσεις, στο βαθμό που τούτο είναι συμβατό με τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας και τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις.

Ο ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 538/2004/TN κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η Επιτροπή απέρριψε την προσφορά της εταιρείας του καταγγέλλοντος στο πλαίσιο μιας πρόσκλησης υποβολής προσφορών. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή απέστειλε ασαφή μηνύματα στα οποία παρατίθεντο αντιφατικοί λόγοι για την απόρριψη της προσφοράς. Ο καταγγέλλων ρώτησε επιπλέον γιατί δεν είχε λάβει συγκεκριμένη επιστολή από την Επιτροπή με τηλεομοιοτυπία. Τέλος, ο καταγγέλλων διευκρίνισε ότι διέθετε ενδείξεις ότι, αντίθετα με τη διατύπωση της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, μια από τις προσφορές που έγιναν αποδεκτές είχε υποβληθεί μόνο στο πρωτότυπό της, χωρίς αντίγραφα.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι, σε απάντηση του μηνύματος του καταγγέλλοντος, είχε παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες για τους λόγους της απόρριψης προσφοράς του καταγγέλλοντος. Διευκρίνισε ότι δεν έχει την υποχρέωση να αποστέλλει επιστολές με τηλεομοιοτυπία, παρά το γεγονός ότι συνήθως το πράττει, καθώς και ότι, σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανόνες της (το *Vade Mecum* για τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων), δεν θεωρεί μη αποδεκτή μια προσφορά που δεν υποβάλλεται σε τρία αντίγραφα.

Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι ο καταγγέλλων είχε αποστείλει επιστολή στην Επιτροπή προσπαθώντας να αντικρούσει τους λόγους της Επιτροπής για την απόρριψη της προσφοράς του και ότι, σε απάντησή της, η Επιτροπή είχε παράσχει συμπληρωματικούς λόγους για την απόρριψη της προσφοράς, χωρίς να εξηγήσει ότι οι λόγοι αυτοί ήταν συμπληρωματικοί σε σχέση με εκείνους που παρέχονταν στην πρώτη επιστολή της. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν φαινόταν να έχει αναγνωρίσει τη λήψη ή να έχει απαντήσει στην προσπάθεια του καταγγέλλοντος να αντικρούσει τους πρώτους λόγους που παρασχέθηκαν για την απόρριψη της προσφοράς. Επομένως, κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή δεν είχε απαντήσει όσο το δυνατόν πληρέστερα και ακριβέστερα στην επιστολή του καταγγέλλοντος, όπως απαιτείται από τον ευρωπαϊκό κώδικα χρηστής διοικητικής συμπεριφοράς. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επικριτική παρατήρηση.

Ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επίσης δύο ακόμα παρατηρήσεις: πρώτον, πρότεινε να εξετάσει η Επιτροπή την τυποποίηση και την αποσαφήνιση των διαδικασιών της όσον αφορά την αποστολή με τηλεομοιοτυπία των επιστολών για την αξιολόγηση των προσφορών. Δεύτερον, παρατήρησε ότι το σημείο 10 παράγραφος 5 του *Vade Mecum* για τις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων δεν φαίνεται να αντιστοιχεί στη διατύπωση της εν λόγω πρόσκλησης υποβολής προσφορών, από την οποία προκύπτει ότι οι προσφορές που δεν υποβάλλονται σε ένα υπογεγραμμένο πρωτότυπο και δύο αντίγραφα δεν θα θεωρούνται έγκυρες. Προκειμένου να αποφευχθεί στο

μέλλον η πιθανή εμφάνιση αδικίας, ο Διαμεσολαβητής πρότεινε να επανεξετάσει η Επιτροπή τη σχέση μεταξύ του *Vade Mecum* και των προσκλήσεων υποβολής προσφορών όσον αφορά τον αριθμό των αντιγράφων των προσφορών που απαιτείται να υποβάλλονται.

Σημείωση

Σε απάντηση της επικριτικής παρατήρησης, η Επιτροπή ενημέρωσε ακολούθως το Διαμεσολαβητή ότι, μολονότι θεωρούσε ότι έχει εφαρμόσει ορθά τους σχετικούς διαδικαστικούς κανόνες, συμφώνησε ότι, κατ'αρχήν, οι απαντήσεις στην αλληλογραφία θα έπρεπε να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο πλήρεις και ότι θα πρέπει προς το σκοπό αυτό να καταβληθούν προσπάθειες. Σχετικά με την πρώτη συμπληρωματική παρατήρηση, η Επιτροπή επισήμανε το γεγονός ότι ο κανόνας σύμφωνα με τον οποίο οι μη επιλεγέντες διαγωνιζόμενοι ενημερώνονται με το ταχυδρομείο, με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονικό μήνυμα, εφαρμόζεται μόνο στην αρχική κοινοποίηση, στην οποία θα πρέπει να εκτιμάται από την αναθέτουσα αρχή ο επείγων χαρακτήρας της περαιτέρω κοινοποίησης, για κάθε περίπτωση χωριστά. Όσον αφορά τη δεύτερη συμπληρωματική παρατήρηση, η Επιτροπή δήλωσε ότι το *Vade Mecum* προβλέπει γενικούς κανόνες, αλλά η αναθέτουσα αρχή δικαιούται να θεσπίζει ειδικούς κανόνες ως προς τον αριθμό και τη μορφή υποβολής των προσφορών και ότι η τήρηση των εν λόγω κανόνων από τους υποβάλλοντες προσφορές πρέπει να αξιολογείται με βάση τις αρχές της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης, της μη επιβολής διακρίσεων και του ανοιχτού ανταγωνισμού όπως ορίζεται στο άρθρο 89 του δημοσιονομικού κανονισμού.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 620/2004/PB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ένας υπάλληλος της Επιτροπής είχε υποβάλει καταγγελία ισχυριζόμενος παρενόχληση στο χώρο εργασίας σε βάρος του καταγγέλλοντος επίσης υπαλλήλου της Επιτροπής. Η Επιτροπή όρισε μια ομάδα διερεύνησης για να προβεί σε διοικητική εξέταση του εν λόγω ισχυρισμού. Η έρευνα διεξήχθη σε περίοδο που φαίνεται ότι δεν υπήρχαν γραπτοί κανόνες για τη διεξαγωγή της εν λόγω έρευνας.

Στην έκθεσή της, η ομάδα διερεύνησης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν την παρενόχληση από τον καταγγέλλοντα. Με βάση την έκθεση αυτή, προτάθηκε η έκδοση «επίπληξης» στον καταγγέλλοντα. Πρόκειται για ένα είδος προειδοποίησης ότι θα αποτελούσε, εάν είχε εκδοθεί, μέρος του φακέλου του καταγγέλλοντος. Επιπλέον, από τη γνωμοδότηση της Επιτροπής προέκυψε ότι οι διαπιστώσεις τις οποίες περιλάμβανε η έκθεση έρευνας θα λαμβάνονταν υπόψη, και πράγματι ελήφθησαν υπόψη, από τη σχετική γενική διεύθυνση κατά την απόφασή της σχετικά με την αναγκαιότητα πειθαρχικών μέτρων κατά του καταγγέλλοντος.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η ομάδα που διεξήγαγε τη διοικητική έρευνα είχε παραβιάσει το δικαίωμα υπεράσπισης του καταγγέλλοντος.

Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι ο σεβασμός του δικαιώματος υπεράσπισης αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, η οποία πρέπει να τηρείται ακόμη και αν δεν υπάρχει συγκεκριμένη διάταξη.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το δικαίωμα ακρόασης έγινε στην περίπτωση αυτή σεβαστό. Εντούτοις, δεν απαιτήθηκε να ανακοινωθούν στον καταγγέλλοντα όλα τα στοιχεία στα οποία βασίστηκαν οι ερευνητές, υπό τον όρο ότι, πριν από την ολοκλήρωση της έκθεσης έρευνας, θα κοινοποιούνταν στο καταγγέλλοντα και θα του παρεχόταν επαρκής δυνατότητα για να παραθέσει τα σχόλιά του, οι προσωρινές πραγματικές διαπιστώσεις των ερευνητών, καθώς και τα ουσιαστικά σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.

Υπάρχουν ενδείξεις ότι η ομάδα διερεύνησης είχε πράγματι ολοκληρώσει την έκθεση και τη διαβίβασε στην αντίστοιχη γενική διεύθυνση χωρίς να ενημερώσει τον καταγγέλλοντα και χωρίς να του παράσχει επαρκείς δυνατότητες για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του σχετικά

με τα προσωρινά της πορίσματα, καθώς και τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, τούτο ισοδυναμεί με μη τήρηση του δικαιώματος υπεράσπισης του καταγγέλλοντος και κατά συνέπεια αποτελεί κρούσμα κακοδιοίκησης.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΩΝ ΑΖΟΡΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1273/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε το βαθμό στον οποίο επιτρεπόταν η αλίευση πριν από την 1^η Αυγούστου του 2004 στα «ύδατα των Αζορών» δηλαδή στα ύδατα που περιβάλλουν τις νήσους Αζόρες, μια ομάδα νήσων που ανήκουν στην Πορτογαλία. Από την ένταξη της Πορτογαλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες το 1986, είχαν εφαρμοστεί ορισμένες μεταβατικές διατάξεις σχετικά με την αλιεία στα ύδατα των Αζορών. Με τις διατάξεις αυτές, οι σημαντικότερες από τις οποίες προβλέφθηκαν τελικά στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 685/95¹⁹ και 2027/95²⁰, του Συμβουλίου, διατηρήθηκε πράγματι το δικαίωμα αλίευσης της Πορτογαλίας στα ύδατα των Αζορών.

Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1954/2003²¹ του Συμβουλίου, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 14 Νοεμβρίου του 2003, καταργήθηκε πράγματι το παλαιό σύστημα που διέπει την πρόσβαση στα ύδατα των Αζορών, όπως ορίζεται στους κανονισμούς 685/95 και 2027/95. Στο άρθρο 11 προβλεπόταν η έκδοση κανονισμού, μέχρι την 31^η Ιουλίου του 2004 το αργότερο, για τον καθορισμό της μέγιστης ετήσιας αλιευτικής δραστηριότητας κάθε κράτους μέλους και για κάθε είδους αλιεία. Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε στις 19 Ιουλίου 2004 και τέθηκε σε ισχύ την 5^η Αυγούστου 2004. Σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού, θα έπρεπε να καταργηθούν οι κανονισμοί 685/95 και 2027/95 από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του άρθρου 11 του κανονισμού ή από την 1^η Αυγούστου του 2004, οποιαδήποτε ήταν προγενέστερη.

Τέθηκε επομένως το ερώτημα εάν το παλαιό σύστημα είχε καταργηθεί στις 14 Νοεμβρίου του 2003, όταν τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός 1954/2003 ή την 1^η Αυγούστου του 2004, δηλαδή την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 15 του κανονισμού 1954/2003.

Τον Ιανουάριο του 2004, εμφανίστηκαν ισπανικά αλιευτικά σκάφη στα ύδατα των Αζορών. Οι ισπανικές αρχές έκριναν ότι τούτο ήταν νόμιμο, δεδομένου ότι το παλαιό καθεστώς είχε καταργηθεί από το Νοέμβριο του 2003.

Η περιφερειακή κυβέρνηση των Αζορών υπέβαλε στην Επιτροπή σχετική καταγγελία κατά της Ισπανίας, με το επιχείρημα ότι η δραστηριότητα των ισπανικών αλιευτικών αρχών συνιστούσε παράβαση των κανονισμών 685/95 και 2027/95.

Ο καταγγέλλων, πορτογάλος βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ζήτησε από την Επιτροπή διευκρινίσεις. Η Επιτροπή κατέστησε τελικά σαφές το γεγονός ότι συμφωνούσε με την Ισπανία όσον αφορά την ερμηνεία του κανονισμού 1954/2003.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε διαπράξει νομικό σφάλμα και ότι η στάση της ήταν ασυνεπής.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε το γεγονός ότι η χρηστή διοικητική πρακτική απαιτεί να αποφεύγει η διοίκηση νομικά σφάλματα και ασυνέπειες στις δημόσιες δηλώσεις της και να αναγνωρίζει και να διορθώνει τυχόν σφάλματα που ενδέχεται να προκύψουν. Παρατήρησε ότι η ερμηνεία των σχετικών κανόνων από την Επιτροπή βασιζόταν στην αρχή ότι, σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ δύο νομικών πράξεων, υπερισχύει η πλέον πρόσφατη (*lex posterior derogat*

¹⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 685/95 του Συμβουλίου της 27ης Μαρτίου 1995 για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευτικούς πόρους της Κοινότητας

²⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2027/95 του Συμβουλίου της 15ης Ιουνίου 1995 για τη θέσπιση καθεστώτος διαχείρισης της αλιευτικής προσπάθειας που αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας

²¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και πόρους της Κοινότητας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2847/93 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 685/95 και (ΕΚ) αριθ. 2027/95.

legi priori). Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η εφαρμογή του εν λόγω νομικού αξιώματος ήταν δικαιολογημένη εφόσον πληρούνταν δύο όροι και συγκεκριμένα (i) ότι η πλέον πρόσφατη πράξη είναι ασύμβατη με την παλαιότερη και (ii) ότι το ζήτημα της σχέσης μεταξύ των δύο πράξεων δεν έχει ρυθμιστεί διαφορετικά από το νομοθέτη. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι στην παρούσα περίπτωση πληρούται ο πρώτος όρος. Εντούτοις, ο κανονισμός 1954/2003 περιελάμβανε ρητή διάταξη όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία ίσχυσε η κατάργηση των κανονισμών 685/95 και 2027/95 και ότι η εν λόγω ημερομηνία δεν ήταν η 14η Νοεμβρίου του 2003. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η πλέον εύλογη ερμηνεία της διάταξης αυτής ήταν ότι η πρόθεση του νομοθέτη ήταν ότι οι κανονισμοί του 1995 δεν θα έπρεπε να καταργηθούν άμεσα αλλά μόνο μετά την έγκριση του «κανονισμού του άρθρου 11» ή μετά από μια χρονική περίοδο που θα επαρκούσε για την έγκρισή του, μια περίοδο της οποίας τη λήξη ο νομοθέτης καθόρισε για την 1η Αυγούστου του 2004. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ερμηνεία αυτή επιβεβαιωνόταν από τη διατύπωση και τη διάρθρωση του κανονισμού και ότι ήταν επίσης συμβατή με τους σκοπούς του άρθρου 15 του κανονισμού 1954/2003.

Τέλος, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η ίδια η Επιτροπή, στην αιτιολογική της έκθεση, στο πλαίσιο νομοθετικής πρότασης που είχε υποβάλει στις 3 Φεβρουαρίου του 2004, είχε επιβεβαιώσει το γεγονός ότι οι κανονισμοί 685/95 και 2027/95 δεν είχαν ακόμη καταργηθεί.

Υπό αυτές τις συνθήκες, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η ερμηνεία του κανονισμού 1954/2003 από την Επιτροπή ήταν εσφαλμένη και ασύμβατη με τη θέση που ορίζεται στην αιτιολογική έκθεσή της, της 3ης Φεβρουαρίου 2004.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1368/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, μια γερμανική εταιρεία, ανήκε σε κοινοπραξία με την οποία η Επιτροπή είχε συνάψει σύμβαση παροχής υπηρεσιών για τη διάθεση δύο εμπειρογνώμονων της ΕΕ, ενός αναπληρωτή διευθυντή και ενός οικονομικού/διοικητικού προϊστάμενου, για ένα περιβαλλοντικό έργο στην Κίνα. Ένας απασχολούμενος από τον καταγγέλλοντα εμπειρογνώμονας ορίστηκε ως οικονομικός/διοικητικός προϊστάμενος και, μετά από δύο προσθήκη στη σύμβασή του, ορίστηκε πράγματι ως αναπληρωτής διευθυντής. Μετά από δύο χρόνια, η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Πεκίνο ενημέρωσε την κοινοπραξία ότι είχε αποφασίσει να καταγγείλει τη σύμβαση υπηρεσιών διότι ο εμπειρογνώμονας δεν είχε εκπληρώσει τα καθήκοντά του όπως είχαν τροποποιηθεί με την προσθήκη. Ο καταγγέλλων ζήτησε από την Επιτροπή να έχει πρόσβαση στα έγγραφα στα οποία βασίστηκε η καταγγελία της σύμβασης. Η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα αυτό.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε εφαρμόσει τον κανονισμό 1049/2001 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής²². Ισχυρίστηκε επίσης ότι η καταγγελία της σύμβασης ήταν παράνομη.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι τα έγγραφα δεν ήταν δυνατόν να γνωστοποιηθούν, δεδομένου ότι επηρεάζουν την προσωπική ακεραιότητα του εμπειρογνώμονα καθώς και τα εμπορικά του συμφέροντα. Προσέθεσε επίσης ότι τα έγγραφα θα μπορούσαν να διατεθούν μόνο σε δικαστική αρχή, μετά από σχετικό ένταλμα δικαστηρίου. Όσον αφορά την καταγγελία της σύμβασης, η Επιτροπή είχε απευθύνει στην κοινοπραξία δύο επιστολές με τις οποίες κατήγγειλε ότι ο εμπειρογνώμονας δεν εκπληρούσε τα νέα του καθήκοντα, η κατάσταση όμως δεν είχε βελτιωθεί.

Μετά από επιθεώρηση του φακέλου της Επιτροπής και αφού εξέτασε όλα τα αποδεικτικά στοιχεία, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, μολονότι δεν υπήρχε κρούσμα

22

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

κακοδιοίκησης όσον αφορά την καταγγελία της σύμβασης, η Επιτροπή δεν παρέσχε εύλογη αιτιολόγηση της άρνησής της να δοθεί πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα. Ως εκ τούτου, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο συστάσεων στην Επιτροπή, καλώντάς την να επανεξετάσει την αίτηση του καταγγέλλοντος.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι εξακολουθούσε να είναι πεπεισμένη ότι είχε αντιμετωπίσει δεόντως το αίτημα. Εντούτοις, σε πνεύμα καλής συνεργασίας, είχε επανεξετάσει την υπόθεση και θα μπορούσε να παράσχει μερική πρόσβαση στα 13 από τα 16 σχετικά έγγραφα, αποκρύπτοντας ορισμένα ονόματα και συμβατικές λεπτομέρειες. Ο καταγγέλλων εξέφρασε την ικανοποίησή του για τις παραχωρήσεις στις οποίες προέβη η Επιτροπή, τόνισε όμως το γεγονός ότι οι παραχωρήσεις αυτές δεν ήταν αρκετά ικανοποιητικές.

Παρά το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής αναγνώρισε το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε κάνει πολλά βήματα για να μετριαστούν οι ανησυχίες του, θεώρησε ότι τα μέτρα που είχαν ληφθεί για την εφαρμογή του σχεδίου σύστασης που υπέβαλε δεν ήταν ικανοποιητικά. Κατά την άποψή του, η Επιτροπή δεν παρέσχε εύλογες εξηγήσεις όσον αφορά την απόκρυψη του ονόματος του αναπληρωτή διευθυντή της ΕΕ από ορισμένα έγγραφα, καθώς και όσον αφορά την άρνηση να δοθεί έστω και μερική πρόσβαση στα λοιπά τρία έγγραφα. Έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν ενδεδειγμένο να υποβληθεί ειδική έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση.

ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΣΕ ΓΝΩΜΗ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2862/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Μια γερμανική ΜΚΟ υπέβαλε αίτηση στην υπηρεσία ανθρωπιστικής βοήθειας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ECHO) με σκοπό την υπογραφή της σύμβασης-πλαίσου εταιρικής σχέσης. Η εν λόγω αίτηση απορρίφθηκε και η αντιμετώπιση της υπόθεσης από την Επιτροπή οδήγησε σε μια πρώτη καταγγελία που υποβλήθηκε από τον καταγγέλλοντα κατά το 2001 (υπόθεση 1702/2001/GG). Στην απόφασή του για την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε ορισμένες επικριτικές παρατηρήσεις.

Στη γνωμοδότησή της στην υπόθεση 1702/2001/GG, η Επιτροπή είχε αναφερθεί στην αλληλογραφία της με το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών. Είχε δηλώσει ότι το υπουργείο Εξωτερικών, όταν του ζητήθηκε να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την καταλληλότητα του καταγγέλλοντος, είχε διαβιάσει απάντηση δηλώνοντας ότι σε βάρος του καταγγέλλοντος διεξαγόταν επί του παρόντος έρευνα και ότι, κατά συνέπεια, δεν ήταν σε θέση να παράσχει συστάσεις. Σε μεταγενέστερο εσωτερικό σημείωμα, ένα μέλος του προσωπικού της ECHO είχε αναφέρει γραπτώς ότι οι γερμανικές αρχές δεν ήταν σε θέση να παράσχουν οποιεσδήποτε συστάσεις λόγω του γεγονότος ότι δεν είχαν συνεργαστεί με τον καταγγέλλοντα και επομένως δεν τον γνώριζαν. Η Επιτροπή είχε προσθέσει ότι, παρά τις συνεχείς επαφές μεταξύ της ECHO και του γερμανικού υπουργείου Εξωτερικών, στο πλαίσιο του ελέγχου των γερμανικών ΜΚΟ, δεν είχαν παρασχεθεί από τις γερμανικές αρχές περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τον καταγγέλλοντα.

Στη νέα καταγγελία του, που υποβλήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2004, ο καταγγέλλων αναφέρθηκε στις πληροφορίες που είχε λάβει από το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών. Σύμφωνα με τις πληροφορίες αυτές, το υπουργείο Εξωτερικών δεν είχε κρίνει απαραίτητο να παράσχει στην ECHO περαιτέρω πληροφορίες και η ECHO ουδέποτε είχε ζητήσει πληροφορίες σχετικά με την εξέλιξη των διαδικασιών στις οποίες είχε αναφερθεί. Κατά συνέπεια, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι η ECHO ουδέποτε είχε προσπαθήσει, αντίθετα με τις δηλώσεις της, να λάβει ενημερωμένα σχετικά και επιβεβαιώσιμα ορθά στοιχεία και εψεύδετο στο Διαμεσολαβητή στη γνωμοδότησή της στην περίπτωση 1702/2001/GG.

Η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι σχετικές δηλώσεις δεν έπρεπε να ερμηνευθούν κατά τον τρόπο που πρότεινε ο καταγγέλλων. Με βάση τα στοιχεία που ελήφθησαν από το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών, είχε αποφασίσει να διακόψει την εξέταση της αίτησης του καταγγέλλοντος.

Υποστήριξε επίσης ότι είχε αναμείνει συνέχεια από το υπουργείο Εξωτερικών και ουδέποτε είχε προβάλει άλλους ισχυρισμούς.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η αναφορά σε «συνεχείς επαφές» σήμαινε απαραίτητα επαφές σχετικές με την υπόθεση του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή όμως δεν φαινόταν να αμφισβητεί ότι οι εν λόγω επαφές παραγματοποιήθηκαν μετά από εκείνη που περιγράφεται στο εσωτερικό σημείωμα. Επιπλέον, δεν μπορούσε να αντιληφθεί το είδος της οριστικής απάντησης που θα μπορούσε να εξακολουθεί να αναμένεται από ένα όργανο που είχε δηλώσει ότι δεν γνώριζε τον καταγγέλλοντα.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η δήλωση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία δεν παρασχέθηκαν περαιτέρω πληροφορίες από τις γερμανικές αρχές και τούτο παρά τις συνεχείς επαφές, ήταν παραπλανητική. Για το λόγο αυτό, διατύπωσε επικριτική παρατήρηση. Εντούτοις, έκρινε ότι δεν υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι η εν λόγω δήλωση συνιστούσε προμελετημένο ψεύδος. Όσον αφορά τους λοιπούς ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος, δεν διαπιστώθηκαν κρούσματα κακοδιοίκησης.

ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3622/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Γερμανός υπήκοος που διαμένει στη Γαλλία χρησιμοποίησε τη γαλλική εταιρεία τηλεπικοινωνιών Tele 2. Επιθυμούσε να πληρώνει τους λογαριασμούς του με άμεση χρέωση από το λογαριασμό του σε γερμανική τράπεζα. Εντούτοις, η εταιρεία Tele 2 αρνήθηκε να του παράσχει τα απαραίτητα στοιχεία προκειμένου να πραγματοποιήσει τις εν λόγω πράξεις, δηλαδή τον IBAN (Διεθνή Αριθμό Τραπεζικού Λογαριασμού) και τον BIC (Κωδικό αναγνώρισης τραπεζής). Κρίνοντας ότι η συμπεριφορά της Tele 2 αποτελούσε παράβαση των κανόνων της ΕΕ για την εσωτερική αγορά, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία κατά της Tele 2 προς την Επιτροπή.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε αντιμετωπίσει την καταγγελία του δεόντως.

Όσον αφορά τα ουσιαστικά στοιχεία της υπόθεσης, η Επιτροπή υποστήριξε ότι δεν υπήρξε παράβαση των σχετικών ρυθμίσεων από την Tele 2, δεδομένου ότι κανένα στοιχείο των ρυθμίσεων δεν υποχρεώνει μια εταιρεία να αποδεχθεί ένα συγκεκριμένο μέσο πληρωμής. Θέσπιζε μόνο την αρχή της μη επιβολής διακρίσεων μεταξύ εθνικών και διασυνοριακών μέσων πληρωμής. Δεδομένου ότι η Tele 2 δεν εξέδιδε τιμολόγια σε διασυνοριακή βάση, είχε το δικαίωμα να αρνηθεί να παράσχει στον καταγγέλλοντα τα διεθνή τραπεζικά στοιχεία της. Η Επιτροπή δήλωσε ότι, επί του παρόντος, δεν υφίστατο άμεση χρέωση στην ΕΕ σε διασυνοριακή βάση. Παρατήρησε επίσης ότι κατέβαλε επί του παρόντος προσπάθειες για τη δημιουργία ενός ενιαίου χώρου πληρωμών, που θα περιλαμβάνει ένα πανευρωπαϊκό πρόγραμμα άμεσων χρεώσεων και προς το σκοπό αυτό είχε την πρόθεση να προτείνει κατά το 2005 την έκδοση οδηγίας.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το πόρισμα της Επιτροπής ότι δεν υπήρχε παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας από την Tele 2 ήταν εύλογο. Θεώρησε λυπηρό το γεγονός ότι προφανώς δεν υπάρχει στην ΕΕ ένα σύστημα άμεσης χρέωσης σε διασυνοριακή βάση, επισήμανε όμως ότι η Επιτροπή είχε εξαγγείλει μέτρα προκειμένου να αλλάξει η κατάσταση αυτή στο εγγύς μέλλον.

Εντούτοις, όσον αφορά τις διαδικαστικές πτυχές, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι οι μηχανισμοί διασφάλισης των διαδικασιών όσον αφορά τη διεκπεραίωση καταγγελιών για παραβάσεις είχαν τηρηθεί στην προκείμενη περίπτωση. Η ανακοίνωση της Επιτροπής του 2002 προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα όσον αφορά τις παραβάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας²³ προβλέπει ότι οι επιστολές με τις οποίες επικρίνεται η συμπεριφορά

ιδιωτικών εταιρειών δεν απαιτείται να καταχωρούνται ως καταγγελίες αλλά ότι, εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει να μην καταχωρήσει μια επιστολή ως καταγγελία, ο συντάκτης της θα πρέπει να ενημερώνεται σχετικά. Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η εν λόγω ενημέρωση πραγματοποιήθηκε στην παρούσα περίπτωση. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι θα αποτελούσε ορθή διοικητική πρακτική για την Επιτροπή να ενημερώνει τον καταγγέλλοντα σχετικά με το αποτέλεσμα των ερευνών της στις γαλλικές αρχές σχετικά με τη συμπεριφορά της Tele 2. Εντούτοις, δεν φαίνεται να παρασχέθηκε τέτοιου είδους πληροφορία πριν στραφεί ο καταγγέλλων προς το Διαμεσολαβητή. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση.

ΜΗ ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΦΟΡΕΩΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2673/2004/PB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων πληροφορήθηκε από την Επιτροπή ότι η επιχείρησή του δεν πληρούσε τα κριτήρια επιλεξιμότητας ενός προγράμματος της ΕΕ που αποσκοπούσε στη διάδοση πληροφοριών στο ευρύ κοινό σχετικά με τη διεύρυνση της ΕΕ, διότι αποτελούσε πάγια διοικητική πρακτική να αποκλείονται μη κερδοσκοπικοί φορείς από τα εν λόγω προγράμματα. Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η πρακτική της Επιτροπής ήταν εσφαλμένη.

Η Επιτροπή διευκρίνισε το γεγονός ότι ο αποκλεισμός μη κερδοσκοπικών φορέων δεν ήταν ζήτημα «διοικητικής πρακτικής» αλλά βασιζόταν σε ορισμένα ειδικά στοιχεία. Πρώτον, η χρηματοδοτική βοήθεια από την ΕΕ ενδέχεται να μη δημιουργήσει κέρδη για τους δικαιούχους της. Η Επιτροπή έκρινε ότι ο κίνδυνος κερδών ήταν μεγαλύτερος στην περίπτωση ιδιωτικών φορέων κερδοσκοπικού χαρακτήρα παρά στην περίπτωση παραγόντων της κοινωνίας των πολιτών που η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν περιλαμβάνουν φορείς κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Δεύτερον, η κοινωνία των πολιτών παρέχει πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα, το οποίο θεωρήθηκε χρήσιμο για το συγκεκριμένο στην περίπτωση αυτή πρόγραμμα. Τρίτον, οι πληροφορίες σχετικά με τη διεύρυνση της ΕΕ, που παρέχονται από παράγοντες της κοινωνίας των πολιτών οι οποίοι εργάζονται προς το δημόσιο συμφέρον, είναι για τους πολίτες περισσότερο αξιόπιστες από τις πληροφορίες που παρέχονται από φορείς κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι τα όργανα της ΕΕ έχουν ευρείες διακριτικές εξουσίες κατά τη θέσπιση κριτηρίων επιλογής και άλλων όρων στις προσκλήσεις υποβολής προσφορών. Ο Διαμεσολαβητής είχε ωστόσο τη δυνατότητα να εξετάσει εάν τα θεσμικά όργανα έχουν ενεργήσει εντός των ορίων των εν λόγω διακριτικών εξουσιών.

Όσον αφορά την πρώτη παρατήρηση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία ο κίνδυνος κέρδους θα ήταν μεγαλύτερος στην περίπτωση φορέων κερδοσκοπικού χαρακτήρα, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε καταρχήν ότι ήταν θεμιτό για την Επιτροπή να αποφασίσει ότι το πρόγραμμα δεν θα έπρεπε να παράγει κέρδη για τους δικαιούχους των κοινοτικών κονδυλίων. Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι ο εν λόγω στόχος θα μπορούσε να επιτευχθεί προφανώς με ειδικό όρο στις συγκεκριμένες συμφωνίες επιχορήγησης. Κατά συνέπεια, η ανησυχία της Επιτροπής φαίνεται να βασίστηκε στην υπόθεση ότι οι φορείς κερδοσκοπικού χαρακτήρα θα ήταν λιγότερο πιθανό να τηρήσουν τους όρους της συμφωνίας επιχορήγησης, σε σχέση με τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών. Ο Διαμεσολαβητής αμφέβαλε κατά πόσο θα ήταν πράγματι αιτιολογημένη η υπόθεση αυτή. Εντούτοις, με βάση τις διαπιστώσεις σχετικά με τη δεύτερη και την τρίτη παρατήρηση, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε απαραίτητο να διερευνήσει περαιτέρω το ζήτημα αυτό.

Όσον αφορά τη δεύτερη και την τρίτη παρατήρηση της Επιτροπής, αφορούν κυρίως τα πλεονεκτήματα που πιθανόν να προκύψουν από την επικέντρωση του προγράμματος σε παράγοντες της κοινωνίας των πολιτών που εργάζονται προς το δημόσιο συμφέρον. Δεν υπήρχαν ενδείξεις ότι ήταν παράλογο να θεωρήσει η Επιτροπή ότι τα εν λόγω πλεονεκτήματα θα μπορούσαν να προκύψουν ευκολότερα με επικέντρωση στους παράγοντες της κοινωνίας

των πολιτών. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων δεν είχε επομένως αποδείξει ότι η Επιτροπή είχε ενεργήσει εκτός του πλαισίου των διακριτικών εξουσιών της όταν αποφάσισε να αποκλείσει φορείς κερδοσκοπικού χαρακτήρα από τη σχετική πρόσκληση υποβολής προσφορών. Ο Διαμεσολαβητής, συνεπώς, δεν διαπίστωσε κρούσμα κακοδιοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επίσης επικριτική παρατήρηση για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν γνωστοποίησε λήψη των προτάσεων που απεστάλησαν από τον καταγγέλλοντα καθώς και από άλλους αιτούντες σε απάντηση της πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών.

3.4.4 Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΕΝΔΕΙΞΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ OLAF ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΘΑΝΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 140/2004/PB κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

Υπάλληλος κατήγγειλε την OLAF για το χειρισμό πληροφοριών που της είχε υποβάλει όσον αφορά υποψίες παρατυπιών σε κοινοτικό οργανισμό στον οποίο είχε εργαστεί. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι δεν ενημερώθηκε από την OLAF σχετικά με την εύλογη διάρκεια που απαιτείται για τη διενέργεια ερευνών σχετικά με την καταγγελία του. Η σχετική διάταξη που ίσχυε εκείνη τη στιγμή περιελάμβανε τον όρο της «κοινοποίησης δυσλειτουργιών» και ο υπάλληλος είχε «παράσχει εύλογη χρονική περίοδο έτσι ώστε η [OLAF] ή η Επιτροπή να λάβουν τα δέοντα μέτρα» πριν να είναι σε θέση ο υπάλληλος να ενημερώσει τους προϊσταμένους άλλων ειδικών κοινοτικών οργάνων σχετικά με τις ισχυρισθείσες δυσλειτουργίες. Επιπλέον, όρισε ως «εύλογη περίοδο» την «περίοδο την οποία η υπηρεσία ή η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, έχει υποδείξει ως απαραίτητη για τη διενέργεια ερευνών» και προβλεπόταν ότι «ο μόνιμος ή μη υπάλληλος πρέπει να ενημερώνεται δεόντως».

Η OLAF ισχυρίστηκε ουσιαστικά ότι το ζήτημα δεν ήταν η διάταξη αυτή, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν είχε ισχυριστεί ότι είχε υποστεί αρνητικές συνέπειες λόγω της γνωστοποίησης της πληροφορίας εκτός της Επιτροπής ή της OLAF. Δήλωσε επίσης ότι ακόμα και εάν εφαρμοζόταν η διάταξη, είχε τηρηθεί πλήρως στην περίπτωση αυτή, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων ουδέποτε ανέφερε ότι κατά την άποψή του είχε παρέλθει εύλογο διάστημα.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε: (i) ότι σκοπός της εν λόγω διάταξης ήταν να παράσχει τη δυνατότητα στο συγκεκριμένο υπάλληλο να γνωρίζει πότε θα μπορούσε να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες εκτός της Επιτροπής ή της OLAF, χωρίς να υποστεί οποιεσδήποτε αρνητικές επιπτώσεις· (ii) ότι η διάταξη δεν απαιτούσε να έχει ήδη υποστεί ο συγκεκριμένος υπάλληλος αρνητικές επιπτώσεις ή να έχει ζητήσει τις πληροφορίες σχετικά με την εύλογη χρονική περίοδο· και (iii) ότι η διάταξη επέβαλε σαφώς την υποχρέωση να παράσχει η OLAF στον υπάλληλο, σε όλες τις περιπτώσεις, τις πληροφορίες σχετικά με τη χρονική περίοδο εντός της οποίας ανέμενε την ολοκλήρωση της έρευνας σχετικά με την καταγγελία «κοινοποίησης δυσλειτουργιών». Υπενθυμίζοντας ότι η ύπατη αρχή επί θεμάτων εννοίας και ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου είναι το Δικαστήριο, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επομένως επικριτική παρατήρηση όσον αφορά το χειρισμό της υπόθεσης από μέρους της OLAF.

Σημείωση

Ο τροποποιηθείς κανονισμός της υπηρεσιακής κατάστασης (2004) περιλαμβάνει ειδικούς κανόνες που διέπουν το ζήτημα αυτό (τίτλος II, «Δικαιώματα και υποχρεώσεις των υπαλλήλων»).

3.4.5 Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΑΙΤΟΥΝΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1700/2004/MF κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων

Ο καταγγέλλων περιλαμβανόταν στους καταλόγους των τελικών υποψηφίων που είχε καταρτίσει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕ) στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής. Στις 30 Μαΐου του 2002, ο καταγγέλλων απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα με το οποίο ζητούσε πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες που είχε προκειμένου να αρχίσει να εργάζεται στην ΕΤΕ. Την ίδια ημέρα, ο προϊστάμενος της μονάδας ανθρώπινων πόρων της ΕΤΕ απέστειλε δύο ηλεκτρονικά μηνύματα προς τον καταγγέλλοντα. Στο πρώτο δήλωνε ότι «ήταν πλέον σε έξαλλη κατάσταση» και παρατηρούσε ότι ο καταγγέλλων είχε αποστείλει την αίτησή του σε περισσότερους από 18 προϊσταμένους μονάδων. Στο δεύτερο ηλεκτρονικό μήνυμα, συνιστούσε στον καταγγέλλοντα να σταματήσει την αποστολή ηλεκτρονικών μηνυμάτων. Στη συνέχεια προέβη στην ακόλουθη δήλωση: «Θα σας ήμουν ευγνώμων εάν αποφεύγατε τις ενέργειες αυτές οι οποίες δεν είναι απαραίτητο να αποβούν θετικές για την αίτησή σας».

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο αρχικός ισχυρισμός του καταγγέλλοντος ήταν ότι ο προϊστάμενος της μονάδας ανθρώπινων πόρων της ΕΤΕ, στα δύο ηλεκτρονικά μηνύματα με ημερομηνία 30 Μαΐου 2002, είχε συμπεριφερθεί κατά τρόπο καταχρηστικό και εκφοβιστικό εις βάρος του.

Η ΕΤΕ διευκρίνισε ότι το πρώτο από τα δύο ηλεκτρονικά μηνύματα είχε αποσταλεί στον καταγγέλλοντα εκ λάθους και ότι η ΕΤΕ εξέφραζε την ειλικρινή λύπη της για το περιεχόμενό του. Όσον αφορά το δεύτερο ηλεκτρονικό μήνυμα, ο καταγγέλλων δεν είχε αποτελέσει το αντικείμενο οποιουδήποτε είδους εκφοβισμού. Ο προϊστάμενος της μονάδας είχε απλώς αποστείλει το ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα σε μια προσπάθεια να βοηθήσει τον καταγγέλλοντα, συμβουλευοντάς τον ότι η συχνή επαφή με την ΕΤΕ σχετικά με τη δυνατότητα απασχόλησής του στην ΕΤΕ θα μπορούσε να υπονομεύσει τις προοπτικές του.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το περιεχόμενο του πρώτου ηλεκτρονικού μηνύματος είχε συνταχθεί σε ακατάλληλη γλώσσα εάν είχε αποσταλεί σκόπιμα στον καταγγέλλοντα. Δεδομένου ότι η ΕΤΕ είχε διευκρινίσει ότι το ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα είχε αποσταλεί εκ λάθους στον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι θα ήταν αβάσιμη η περαιτέρω διερεύνηση της πτυχής αυτής της καταγγελίας.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι το δεύτερο ηλεκτρονικό μήνυμα της ΕΤΕ, της 30ής Μαΐου 2002, συνέδεε τα ηλεκτρονικά μηνύματα του καταγγέλλοντος με την αίτησή του και συγκεκριμένα ότι θα μπορούσε να απορριφθεί εάν συνέχιζε να αποστέλλει ηλεκτρονικά μηνύματα ζητώντας πληροφορίες. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε το γεγονός ότι, χρησιμοποιώντας του όρους αυτούς, οι οποίοι θα μπορούσαν να εκληφθούν από το μέσο αναγνώστη ως απειλή, στην απάντηση στο αίτημα του καταγγέλλοντος για την παροχή πληροφοριών σχετικά με την αίτησή του, η ΕΤΕ δεν τήρησε τα άρθρα 11 και 12 παράγραφος 1 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Συνεπώς, ο Διαμεσολαβητής προέβη στη διατύπωση επικριτικής παρατήρησης.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΤΕ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3442/2004/PB κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων

Ο καταγγέλλων είχε ζητήσει πληροφορίες σχετικά με τα δάνεια που είχε διαθέσει η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕ), μέσω ενδιάμεσων τραπεζών, για έργα μικρής και μεσαίας κλίμακας στον τομέα των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας. Ισχυρίστηκε ότι η ΕΤΕ κακώς είχε απορρίψει το

αίτημά του. Η ΕΤΕ διευκρίνισε ότι πολιτική της ήταν ότι «η γνωστοποίηση λεπτομερών στοιχείων σχετικά με τη διάθεση συνολικών δανείων αποτελεί αρμοδιότητα της ενδιάμεσης τράπεζας (...). Η ΕΤΕ παρέχει, κατόπιν αιτήσεως, συγκεντρωτικά στοιχεία σχετικά με τη χρηματοδότηση μέσω συνολικών δανείων, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής ανά χώρα και τομέα». Σύμφωνα με την ΕΤΕ, η πρακτική αυτή βασίστηκε στο γεγονός ότι η συμβατική σχέση των τελικών δικαιούχων ήταν με την ενδιάμεση τράπεζα και όχι με την ΕΤΕ και η ΕΤΕ δεν θα έπρεπε να γνωστοποιεί στοιχεία που εντάσσονταν στο πλαίσιο της εμπιστευτικής σχέσης μεταξύ της ενδιάμεσης τράπεζας και του τελικού δικαιούχου. Με βάση τη σχετική εξαίρεση από τους κανόνες της ΕΤΕ σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, ο προβληματισμός αυτός φαίνεται να είναι αιτιολογημένος. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπίστωσε κακοδιοίκηση.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι είχαν σημειωθεί καθυστερήσεις στην απάντηση της ΕΤΕ στην καταγγελία του σχετικά με την άρνηση να παρασχεθεί η πρόσβαση στα προαναφερθέντα στοιχεία. Η ΕΤΕ δήλωσε ότι, λόγω της πολυπλοκότητας της καταγγελίας αυτής, ήταν απαραίτητη η αναμονή έως ότου ζητηθεί η γνώμη όλων των σχετικών εμπειρογνομώνων.

Αξιολογώντας τον ισχυρισμό αυτό, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι αποτελεί ορθή διοικητική πρακτική η απάντηση σε καταγγελίες εντός εύλογης χρονικής περιόδου και οπωσδήποτε εντός της προθεσμίας, εάν υπάρχει, που ορίζεται από το συγκεκριμένο όργανο. Στην προκειμένη περίπτωση, η προθεσμία που είχε οριστεί από την ΕΤΕ στον δικό της Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς ήταν δύο μηνών. Ο Διαμεσολαβητής δεν είχε πεισθεί από τις εξηγήσεις που έδωσε η ΕΤΕ για την καθυστερημένη απάντησή της, δεδομένου ότι αδυνατούσε να κατανοήσει το λόγο για τον οποίο η ΕΤΕ θεωρούσε τα θέματα που ανέκυπταν ως «περίπλοκα» κατά την έννοια της σχετικής διάταξης του δικού της Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η έλλειψη απάντησης από μέρους της ΕΤΕ στην καταγγελία της 9ης Ιουλίου 2004 εντός της δέσμης προθεσμίας που ορίζεται στον Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς αποτελούσε κρούσμα κακοδιοίκησης και διατύπωσε επικριτική παρατήρηση.

3.5 ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

3.5.1 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2107/2002/(BB)PB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η καταγγελία αφορούσε τους κανόνες που διέπουν τις περιόδους άσκησης στην Επιτροπή, στους οποίους αναφέρεται ρητά το όριο ηλικίας των 30 ετών. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το όριο ηλικίας αποτελούσε διάκριση με βάση την ηλικία και αντίκειται στο χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων αναφέρει ότι: «Απαγορεύεται κάθε διάκριση ιδίως λόγω [...] ηλικίας [...]». Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η διαφορετική μεταχείριση αποτελεί διάκριση εάν δεν αιτιολογείται από αντικειμενικούς παράγοντες.

Η Επιτροπή προέβαλε το επιχείρημα ότι το όριο ηλικίας των 30 ετών ήταν αντικειμενικά αιτιολογημένο δεδομένου ότι το πρόγραμμα άσκησης της Επιτροπής απευθυνόταν σε νέους ανθρώπους που βρίσκονται στην αρχή της σταδιοδρομίας τους και ότι το όριο ηλικίας δεν αποτελούσε επομένως διάκριση και ήταν σύμφωνο με το άρθρο 21 του άρθρου των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Μετά από προσεκτική εξέταση των επιχειρημάτων της Επιτροπής, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το όριο ηλικίας στο πρόγραμμα άσκησης της Επιτροπής αποτελούσε μη δικαιολογημένη διάκριση. Κατά συνέπεια, απηύθυνε σχέδιο σύστασης προς την Επιτροπή, στις 15 Ιουνίου του 2004, σύμφωνα με το οποίο θα έπρεπε να καταργηθεί το όριο ηλικίας.

Στις 29 Μαρτίου του 2005, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι είχε εγκρίνει νέους κανόνες που διέπουν το πρόγραμμα άσκησης, στους οποίους δεν υπήρχε όριο ηλικίας. Οι κανόνες εφαρμόστηκαν από 1ης Μαρτίου 2005.

Με βάση τις έρευνες που πραγματοποίησε, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε αποδεχθεί το σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή και ότι τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή ήταν ικανοποιητικά. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε επίσης ότι ορισμένα κοινοτικά θεσμικά και άλλα όργανα επιβάλλουν όριο ηλικίας στα προγράμματα άσκησης τα οποία καταρτίζουν. Επομένως, ο Διαμεσολαβητής ανακοίνωσε ότι θα ξεκινήσει μια αυτεπάγγελτη έρευνα σχετικά με τα προγράμματα αυτά.

ΑΚΥΡΩΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 2111/2002/MF (εμπιστευτική) κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων υπέβαλε ένα σχέδιο στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γαλλία για τις επικοινωνιακές στρατηγικές σε σχέση με τη διεύθυνση της ΕΕ. Το σχέδιο περιελάμβανε τρεις επισκέψεις του Τύπου. Το Νοέμβριο του 2001, η Επιτροπή προέβη σε χρηματοδοτική δέσμευση για τη συγχρηματοδότηση του σχεδίου του καταγγέλλοντος με ποσό ύψους 94 854 ευρώ για τις τρεις επισκέψεις. Εντούτοις, τέσσερις εβδομάδες πριν από την τελική φάση του σχεδίου όσον αφορά την τρίτη επίσκεψη τύπου, η αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Γαλλία αποφάσισε να ακυρώσει την ανάληψη υποχρέωσης.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι θα έπρεπε να εισπράξει επιστροφή των δαπανών και αποζημίωση για την προκληθείσα ζημία.

Η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω απόφαση δεν αποτελούσε μονομερή περάτωση της συμβατικής υποχρέωσης και ότι δεν υπήρχε νομική υποχρέωση προς τον καταγγέλλοντα από μέρους της. Ως εκ τούτου, δεν φαινόταν να υπάρχει θέμα για οποιαδήποτε προκληθείσα ζημία.

Ο Διαμεσολαβητής υπενθύμισε το άρθρο 10 του ευρωπαϊκού Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς. Παρατήρησε ότι ο καταγγέλλων είχε πληροφορηθεί ότι το σχέδιο είχε εγκριθεί και ότι θα έπρεπε να καλυφθούν οι διαπιστωθείσες δαπάνες. Παρατήρησε επιπλέον ότι η Επιτροπή είχε παράσχει χρηματοδοτική συμμετοχή για τις δύο πρώτες επισκέψεις του Τύπου. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, υπό αυτές τις συνθήκες, ο καταγγέλλων θα μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι η Επιτροπή θα παρείχε χρηματοδοτική συμμετοχή για την τελευταία επίσκεψη τύπου.

Ο Διαμεσολαβητής πρότεινε φιλικό διακανονισμό στο πλαίσιο του οποίου πρότεινε στην Επιτροπή να λάβει μέτρα για να διασφαλίσει ότι ο καταγγέλλων θα βρεθεί στην ίδια θέση, στο βαθμό του δυνατού, σαν να μην υπήρξε κακοδιοίκηση. Τούτο θα μπορούσε να περιλαμβάνει μια εύλογη προσφορά οικονομικής αποζημίωσης.

Η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι είχε αποφασίσει να αποδεχθεί την πρότασή του. Εντούτοις, ο καταγγέλλων επισήμανε ότι, παρά την ανάληψη της εν λόγω υποχρέωσης, δεν είχε έλθει σε επαφή μαζί του η Επιτροπή. Επομένως, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης καλώντας την Επιτροπή να επικοινωνήσει το συντομότερο με τον καταγγέλλοντα προκειμένου να αναζητηθεί μια δίκαιη διευθέτηση του ζητήματος η οποία θα περιελάμβανε την καταβολή εύλογης αποζημίωσης.

Τέλος, η Επιτροπή συμφώνησε να καταβάλει στον καταγγέλλοντα αποζημίωση ύψους 56 000 ευρώ, ποσό που ικανοποίησε τον καταγγέλλοντα. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1435/2003/MF κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν αίτηση για την εγγραφή του γιου τους στο αγγλόφωνο τμήμα του δημοτικού σχολείου στο Ευρωπαϊκό Σχολείο στις Ixelles, στις Βρυξέλλες για το σχολικό έτος 2003/2004, η αίτησή τους όμως απορρίφθηκε. Στην καταγγελία τους προς το Διαμεσολαβητή, οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι δεν τους είχε δοθεί αιτιολόγηση για την απορριπτική απόφαση και ζήτησαν να ακυρωθεί η εν λόγω απόφαση.

Η Επιτροπή δήλωσε ότι οι κανόνες για την εγγραφή μαθητών στα Ευρωπαϊκά Σχολεία είχαν εγκριθεί από το Ανώτατο Συμβούλιο, το οποίο είχε αποφασίσει ότι «η εγγραφή σε ένα από τα γλωσσικά τμήματα των Ευρωπαϊκών Σχολείων (νηπιαγωγείο, δημοτικό και δευτεροβάθμια εκπαίδευση) αποφασίζεται, κατά κανόνα, με βάση την κύρια γλώσσα που ομιλεί ο μαθητής». Στην περίπτωση των καταγγελλόντων, οι γλώσσες που ομιλούνται στην οικογένεια ήταν η ιταλική και η ισπανική. Ο γιος των καταγγελλόντων είχε το δικαίωμα να εγγραφεί σε ένα Ευρωπαϊκό Σχολείο, όχι όμως απαραίτητα στο γλωσσικό τμήμα που επέλεξαν οι γονείς του.

Ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι η επιστολή που απεστάλη στους καταγγέλλοντες στις 25 Σεπτεμβρίου του 2003 από το διευθυντή του Ευρωπαϊκού Σχολείου στις Ixelles, αναφερόταν τόσο στις γλώσσες τις οποίες, σύμφωνα με εκείνον, μιλούσε κυρίως ο γιος των καταγγελλόντων, δηλαδή την ισπανική και την ιταλική, όσο και στην έλλειψη θέσεων στο αγγλόφωνο τμήμα. Επομένως, η απόφαση φαίνεται να βασίστηκε και στα δύο αυτά στοιχεία. Εντούτοις, εάν η εγγραφή σε ένα συγκεκριμένο γλωσσικό τμήμα βασιζόταν στις γλώσσες που μιλούσε κυρίως ο μαθητής, ήταν δύσκολο να κατανοήσει κανείς τους λόγους για τους οποίους ο διευθυντής αναφέρθηκε επίσης στην έλλειψη θέσεων στο αγγλόφωνο τμήμα, δεδομένου ότι η γλώσσα αυτή δεν περιλαμβανόταν, σύμφωνα με το διευθυντή, μεταξύ των γλωσσών που μιλούσε κυρίως ο γιος των καταγγελλόντων. Εξάλλου, εάν η εγγραφή σε ένα συγκεκριμένο γλωσσικό τμήμα εξαρτάτο από τις διαθέσιμες θέσεις στο τμήμα αυτό, ήταν δύσκολο να κατανοήσει κανείς τους λόγους για τους οποίους ο διευθυντής αναφέρθηκε επίσης στις κύριες γλώσσες στις οποίες εκφραζόταν ο γιος των καταγγελλόντων. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η επιστολή του διευθυντή του Ευρωπαϊκού Σχολείου των Ixelles, δεν ήταν αρκετά σαφής για να επιτρέψει στους καταγγέλλοντες να κατανοήσουν τους λόγους της απόφασης να μην εγγραφεί ο γιος τους στο αγγλόφωνο τμήμα. Τούτο αποτελεί έλλειψη διαφάνειας κατά τη διαδικασία επιλογής των μαθητών και επομένως κρούσμα κακοδιοίκησης.

Ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε στην Επιτροπή σχέδιο σύστασης, σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή θα έπρεπε να καταβάλει προσπάθειες ώστε να αποσαφηνιστούν οι όροι εγγραφής των μαθητών στα γλωσσικά τμήματα των Ευρωπαϊκών Σχολείων.

Στη λεπτομερή γνωμοδότησή της, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή ότι το Ανώτατο Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Σχολείων είχε αποφασίσει ότι το συμβούλιο επιθεωρητών θα έπρεπε να εξετάσει την οργάνωση των γλωσσικών τμημάτων στα Ευρωπαϊκά Σχολεία εν γένει. Η Επιτροπή δήλωσε επίσης ότι στο μεταξύ είχε διαβιβάσει στο γενικό γραμματέα των Ευρωπαϊκών Σχολείων αίτημα για να διευκρινιστούν τα κριτήρια επιλογής των μαθητών. Για την προώθηση της χρηστής διαχείρισης, της διαφάνειας και της λογοδοσίας στο σύστημα του Ευρωπαϊκού Σχολείου, η Επιτροπή είχε ξεκινήσει ευρείες διαβουλεύσεις για την ανάπτυξη των Ευρωπαϊκών Σχολείων, οι οποίες θα διαρκούσαν μέχρι την 30ή Ιουνίου του 2005.

Οι καταγγέλλοντες ενημέρωσαν τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή ότι ήταν ικανοποιημένοι από τη λεπτομερή γνωμοδότηση της Επιτροπής και ότι ο γιος τους είχε γίνει δεκτός στο αγγλόφωνο τμήμα για το σχολικό έτος 2005/2006. Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή είχε αποδεχθεί το σχέδιο σύστασης που είχε υποβάλει και ότι τα ληφθέντα από την Επιτροπή μέτρα ήταν ικανοποιητικά. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 116/2005/MHZ κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ζήτησε από την Επιτροπή πρόσβαση σε επιστολή που απεστάλη στην Επιτροπή το Μάρτιο του 2004 από τον τότε υπουργό οικονομικών της Πορτογαλίας, στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος. Η Επιτροπή, προβάλλοντας το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) τέταρτο εδάφιο του κανονισμού 1049/2001 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής²⁴, απέρριψε την αίτηση με το σκεπτικό ότι η γνωστοποίηση της επιστολής θα υπονόμει την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά την οικονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή είχε ερμηνεύσει την ανωτέρω εξαίρεση ευρύτατα και ζήτησε να του παρασχεθεί πρόσβαση στο έγγραφο.

Η Επιτροπή επέμεινε ότι η γνωστοποίηση της επιστολής θα επηρέαζε αρνητικά την οικονομική και δημοσιονομική πολιτική της πορτογαλικής κυβέρνησης. Δήλωσε περαιτέρω ότι, δεδομένου ότι έκρινε ότι η εν λόγω εξαίρεση απέκλειε τη γνωστοποίηση της επιστολής αυτής δεν είχε ζητήσει τη γνώμη των πορτογαλικών αρχών πριν από την απόρριψη της αίτησης του καταγγέλλοντος.

Ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε στη συνέχεια επιστολή στη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Πορτογαλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ζητώντας τη γνώμη των πορτογαλικών αρχών εάν η γνωστοποίηση της εν λόγω επιστολής θα επηρέαζε αρνητικά την οικονομική και δημοσιονομική πολιτική της πορτογαλικής κυβέρνησης. Στην απάντησή τους, οι πορτογαλικές αρχές έκριναν ότι η επιστολή αυτή δεν περιείχε στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την οικονομική και δημοσιονομική πολιτική της Πορτογαλίας και ότι, συνεπώς, θα μπορούσε να γνωστοποιηθεί στον καταγγέλλοντα.

Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την απάντηση των πορτογαλικών αρχών στην Επιτροπή και ζήτησε από την Επιτροπή να τον ενημερώσει εάν θα ήταν πλέον πρόθυμη να παράσχει πρόσβαση στην επιστολή αυτή. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απάντησε εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης με βάση το οποίο η Επιτροπή θα έπρεπε να επανεξετάσει την άρνησή της να παράσχει πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο.

Λίγο μετά τη διαβίβαση του σχεδίου σύστασης, ο Διαμεσολαβητής έλαβε απάντηση από την Επιτροπή στο προηγούμενο αίτημά του. Στην απάντηση αυτή, η Επιτροπή συμφώνησε να παρασχεθεί στον καταγγέλλοντα πρόσβαση στο έγγραφο αυτό και επισύναψε αντίγραφο. Η Επιτροπή ζήτησε επίσης συγγνώμη για την καθυστέρηση της απάντησής της προς το Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απάντηση της Επιτροπής αποτελούσε ουσιαστικά αποδοχή του σχεδίου σύστασης στο οποίο τις είχε απευθύνει και συμπεριέλαβε ικανοποιητικά μέτρα για την εφαρμογή του.

²⁴

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

3.5.2 Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3446/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

Ο καταγγέλλων, ο οποίος υπήρξε ανταποκριτής του γερμανικού εβδομαδιαίου εντύπου *Stern* στις Βρυξέλλες, απηύθυνε στο Διαμεσολαβητή ορισμένες καταγγελίες κατά της OLAF. Η υπόθεση 1840/2002/GG αφορούσε κατηγορίες της OLAF σύμφωνα με τις οποίες εμπιστευτικά έγγραφα της OLAF που χρησιμοποιήθηκαν από τον καταγγέλλοντα σε δύο άρθρα του Τύπου, είχαν αποκριθεί με δωροδοκία. Μετά από έρευνα, ο Διαμεσολαβητής διατύπωσε επικριτική παρατήρηση στην περίπτωση αυτή (βλ. Ετήσια Έκθεση 2004 του Διαμεσολαβητή). Η υπόθεση 2485/2004/GG (βλ. κατωτέρω, παράγραφο 3.7.3) αφορούσε εσφαλμένες και παραπλανητικές δηλώσεις σε στοιχεία που κοινοποίησε η OLAF προς το Διαμεσολαβητή κατά την έρευνα της υπόθεσης 1840/2002/GG.

Η παρούσα περίπτωση αφορούσε δελτίο τύπου του Ιουνίου 2004, το οποίο η OLAF δημοσίευσε στον ιστότοπό της και το οποίο περιελάμβανε αναφορές σε άρθρα στα έντυπα *Süddeutsche Zeitung* και *EUobserver* σχετικά με τη διαμάχη του καταγγέλλοντος με την OLAF. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, αναφέροντας τα άρθρα αυτά κατά τρόπο που διαστρέβλωνε το νόημά τους και ήταν μεροληπτικός, η OLAF δεν συμπεριφέρθηκε αντικειμενικά και αμερόληπτα. Μετά από το αίτημά του, η OLAF είχε ήδη τροποποιήσει το σχετικό κείμενο. Εντούτοις, ο καταγγέλλων έκρινε ότι τούτο εξακολουθούσε να είναι παραπλανητικό. Ισχυρίστηκε ότι η OLAF θα έπρεπε να αποσύρει αμέσως το κείμενο αυτό ή να το διορθώσει.

Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι στο κείμενο της OLAF υπονοείτο σαφώς ότι ένας πρώην εκπρόσωπος τύπου της Επιτροπής είχε επιβεβαιώσει τις κατηγορίες σε βάρος του καταγγέλλοντος. Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο στο έντυπο *Süddeutsche Zeitung*, ο εκπρόσωπος τύπου είχε μάλλον περιορίσει και μετριάσει τις δηλώσεις του. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το κείμενο της OLAF ήταν παραπλανητικό.

Επιπλέον, στο δελτίο τύπου της OLAF αναφερόταν ότι ο αναπληρωτής εκπρόσωπος τύπου της υπηρεσίας αυτής είχε δηλώσει στο *EUobserver* ότι δεν έβλεπε το λόγο για να διαψευστεί το άρθρο στη *Süddeutsche Zeitung*. Εντούτοις, δεδομένου ότι η OLAF δεν είχε παρουσιάσει το περιεχόμενο του άρθρου αυτού ορθά, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι το νόημα της δήλωσης του εκπρόσωπου τύπου είχε διαστρεβλωθεί. Κατά συνέπεια, με σχέδιο σύστασης ζήτησε από την OLAF να αναθεωρήσει και να διορθώσει τις πληροφορίες τις οποίες περιλάμβανε το δελτίο τύπου.

Σε απάντηση, η OLAF πρότεινε τρεις τρόπους με τους οποίους θα μπορούσε να εφαρμοστεί το σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή: (i) να απαλείψει δύο παραγράφους από το δελτίο τύπου· (ii) να τροποποιήσει μια παράγραφο ή (iii) να απαλείψει όλες τις δημοσιογραφικές αναλύσεις από τον ιστότοπό της και να διακόψει την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας. Ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε την OLAF ότι οι πρώτες δύο δυνατότητες θα μπορούσαν πιθανώς να επιλύσουν το πρόβλημα και ότι ο καταγγέλλων έκρινε τη δεύτερη από τις επιλογές αυτές ως ιδιαίτερα ενδεδειγμένη. Στη συνέχεια, η OLAF τροποποίησε τη διατύπωση της συγκεκριμένης παραγράφου και ο καταγγέλλων επιβεβαίωσε ότι η OLAF είχε πραγματοποιήσει τις απαραίτητες διορθώσεις.

Μολονότι διαπίστωσε ότι ο καταγγέλλων είχε ήδη προβεί σε περαιτέρω επικρίσεις κατά της OLAF, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η OLAF είχε αποδεχθεί το σχέδιο σύστασης που της είχε απευθύνει και ότι τα ληφθέντα μέτρα για την εφαρμογή του σχεδίου σύστασης ήταν ικανοποιητικά. Κατά συνέπεια, περάτωσε την υπόθεση.

3.6 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΆΛΛΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

3.6.1 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 1423/2004/ELB κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων, επικουρικός υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είχε κατά το παρελθόν αποκτήσει συνταξιοδοτικά δικαιώματα εργαζόμενος στον γεωργικό τομέα στη Γαλλία. Προσπάθησε ανεπιτυχώς να μεταφέρει τα εν λόγω συνταξιοδοτικά δικαιώματα στο συνταξιοδοτικό καθεστώς της Κοινότητας, σύμφωνα με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης. Στη συνέχεια απηύθυνε στην Επιτροπή καταγγελία του άρθρου 226 κατά της Γαλλίας.

Στην καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε αντιμετωπίσει δεόντως την καταγγελία του σύμφωνα με το άρθρο 226.

Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, κατόπιν συμφωνίας με το γαλλικό υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων, οι συνταξιοδοτικές αρχές στη Γαλλία εξέταζαν τη δυνατότητα μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων ανεξάρτητα από το εάν η Γαλλία είχε κυρώσει την ειδική συμφωνία για τη μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Συμβούλευσε τον καταγγέλλοντα να έλθει σε επαφή με τη διοίκηση για την οποία εργαζόταν (δηλαδή το Κοινοβούλιο) καλώντας τη να απευθύνει αιτιολογημένη υπενθύμιση στην αρμόδια αρχή συνταξιοδότησης στη Γαλλία. Η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν ενδεδειγμένο επί του παρόντος να παραπεμφθεί η υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου. Εντούτοις, σε περίπτωση που δεν επιτυγχάνονταν βραχυπρόθεσμα αποτελέσματα, η Επιτροπή θα επανεξέταζε τη θέση της και θα παρέπεμπε την υπόθεση στο Δικαστήριο. Ακολουθώντας, η Επιτροπή ενημέρωσε το Διαμεσολαβητή σχετικά με την απάντηση που απέστειλε η γαλλική αρχή συνταξιοδότησης, στην οποία αναφερόταν ότι ανάλογες διατάξεις με εκείνες που εγκρίθηκαν για το γενικό συνταξιοδοτικό καθεστώς, θα μπορούσαν να εγκριθούν για απασχολούμενους στο γεωργικό τομέα και ότι θα εξετάζονταν τα αιτήματα που της είχαν υποβληθεί.

Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με τα εφαρμοζόμενα μέτρα από την Επιτροπή για τη διασφάλιση της τήρησης της κοινωνικής νομοθεσίας στην υπόθεση αυτή, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε προφανώς υπερβεί τα όρια των νομικών εξουσιών της ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε χρήσιμο να διατυπώσει συμπληρωματική παρατήρηση επισημαίνοντας ότι αντιλαμβανόταν ότι η Επιτροπή είχε δεσμευθεί να εξεύρει λύση στο πρόβλημα, η οποία θα επέτρεπε στον καταγγέλλοντα να ασκήσει τα δικαιώματά του ως υπαλλήλου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 226 ΣΕ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΚΚΡΕΜΕΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3254/2004/(OV)ID κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Σύμφωνα με την καταγγελία προς το Διαμεσολαβητή προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν είχε αντιμετωπίσει δεόντως την καταγγελία δυνάμει του άρθρου 226, την οποία είχε υποβάλει ο καταγγέλλων όσον αφορά τη μη αναγνώρισή του από τις ελληνικές αρχές ως χημικού μηχανικού με βάση τα επαγγελματικά προσόντα του που απέκτησε στο Ηνωμένο Βασίλειο ως μηχανικός υλικών. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ιδίως ότι η Επιτροπή είχε εσφαλμένα ερμηνεύσει

και εφαρμόσει στην περίπτωση του την οδηγία 89/48/ΕΟΚ²⁵ καθώς και τα άρθρα 43 και 47 της Συνθήκης ΕΚ.

Αποφασίζοντας κατά πόσον αιτιολογείται η συνέχιση της έρευνας σχετικά με την καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής εξέτασε εάν η αξιολόγηση των στοιχείων της καταγγελίας θα προϋπόθετε εξέταση των νομικών και πραγματικών περιστατικών που έχουν ανακύψει σε δίκη ενώπιον κοινοτικού ή εθνικού δικαστηρίου. Τούτο είναι ακόμα πιο σημαντικό στην περίπτωση που ο καταγγέλλων αναφέρει θέματα που αφορούν την ερμηνεία και την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας, δεδομένου ότι τα εθνικά δικαστήρια είναι περισσότερο κατάλληλα από το Διαμεσολαβητή για να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους ζητήματα.

Αφού εξέτασε προσεκτικά την καταγγελία, τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος σχετικά με τη γνωμοδότηση της Επιτροπής, καθώς και την αίτηση ακύρωσης, την οποία είχε υποβάλει ο καταγγέλλων ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) της Ελλάδας, το Σεπτέμβριο του 2004, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι η εξέταση της ουσίας των ισχυρισμών του καταγγέλλοντος θα προϋπέθετε προσεκτική εξέταση των θεμάτων που ανακύπτουν στην προσφυγή του καταγγέλλοντος ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, ζητημάτων που αφορούν την ερμηνεία και την εφαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας της σχετικής με τη ρύθμιση στην Ελλάδα των επαγγελματικών δραστηριοτήτων ενός «Μηχανικού υλικών, με ειδικευση στην επιστήμη και τεχνολογία των πολυμερών» και τη σχέση του με τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πλαίσιο του επαγγέλματος του χημικού μηχανικού, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος. Υπό αυτές τις συνθήκες, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν δικαιολογείτο περαιτέρω έρευνα και εξέταση της καταγγελίας, δεδομένου ότι τούτο θα ισοδυναμούσε ουσιαστικά με επανάληψη των νομικών ενεργειών που κινήθηκαν από τον καταγγέλλοντα ενώπιον του ελληνικού Συμβουλίου Επικρατείας.

Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής διευκρίνισε τις περιστάσεις υπό τις οποίες θα μπορούσε ο καταγγέλλων να ανανεώσει την καταγγελία του προς το Διαμεσολαβητή μετά από ολοκλήρωση των εθνικών νομικών ενεργειών.

ΔΩΡΕΑΝ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Περίληψη της απόφασης επί των κοινών καταγγελιών 3452/2004/JMA και άλλων κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο Διαμεσολαβητής έλαβε πολλές καταγγελίες σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας 92/100 σχετικά με δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας²⁶.

Σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες η Επιτροπή είχε την άποψη ότι η πρακτική των ισπανικών δημόσιων βιβλιοθηκών να δανείζουν βιβλία στο κοινό δωρεάν αντίκειται στην οδηγία. Ισχυρίστηκαν ότι η ερμηνεία της οδηγίας από την Επιτροπή καθώς και η επακόλουθη απόφαση να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει κατά της Ισπανίας υπονομεύουν την ύπαρξη των δημόσιων βιβλιοθηκών ως βασικής δημόσιας υπηρεσίας και παραβιάζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών να έχουν πρόσβαση στον πολιτισμό.

Στο πλαίσιο της διερεύνησης της υπόθεσης, ο Διαμεσολαβητής ζήτησε πληροφορίες από τους εθνικούς και περιφερειακούς ομολόγους του στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διαμεσολαβητών. Με βάση τις απαντήσεις που έλαβε από το δίκτυο, υπάρχουν ενδείξεις ότι πολλά κράτη μέλη ήταν σε

²⁵

Οδηγία 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών

²⁶

Οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1992 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 346, 27.11.1992, σ. 61).

θέση να εφαρμόσουν ορθά την οδηγία 92/100 κατά τρόπο που να μην επιβαρύνονται οι πολίτες για το δανεισμό βιβλίων από δημόσιες βιβλιοθήκες.

Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι είχε κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει όχι διότι οι δημόσιες βιβλιοθήκες στην Ισπανία δανείζουν δωρεάν βιβλία, αλλά διότι οι ισπανικές αρχές δεν είχαν διασφαλίσει την αμοιβή των συγγραφέων για το δανεισμό των έργων τους μέσω των δημόσιων βιβλιοθηκών. Η τήρηση του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενών δικαιωμάτων και η αμοιβή των εν λόγω δικαιωμάτων όπως προβλέπεται στην οδηγία 92/100, δεν σημαίνει ότι εκείνοι που δανείζονται βιβλία δεν θα τα δανείζονται πλέον δωρεάν, ούτε σημαίνει ότι οι βιβλιοθήκες είναι υποχρεωμένες να καταβάλλουν συμπληρωματικά τέλη. Στα περισσότερα κράτη μέλη η εν λόγω αμοιβή δικαιωμάτων χρηματοδοτείται από τις αρμόδιες κρατικές αρχές. Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσης το Διαμεσολαβητή ότι είχε παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο (υπόθεση C-36/05).

Λαμβανομένων υπόψη των νομικών ενεργειών ενώπιον του Δικαστηρίου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την εξέταση της υπόθεσης. Υπογράμμισε ότι η έρευνα που διεξήγαγε και ιδίως η συνεργασία με τους εθνικούς διαμεσολαβητές, είχαν συμβάλει στην αποσαφήνιση για τους καταγγέλλοντες των λόγων για τους οποίους ελήφθησαν μέτρα από την Επιτροπή και των δυνατοτήτων για την ορθή εφαρμογή της οδηγίας.

3.7 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΕ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

3.7.1 Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΜΗ ΠΑΡΟΧΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΛΗΨΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ

Περίληψη της ειδικής έκθεσης κατόπιν της καταγγελίας 2395/2003/GG κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Οι καταγγέλλοντες, γερμανός βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ένας εκπρόσωπος της νεολαίας της Χριστιανικής Δημοκρατικής Ένωσης (CDU), ισχυρίστηκαν ότι οι διαδικαστικοί κανόνες του Συμβουλίου δεν ήταν σύμφωνοι με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με το οποίο το Συμβούλιο και τα λοιπά κοινοτικά θεσμικά και άλλα όργανα πρέπει να λαμβάνουν τις αποφάσεις τους κατά τον πλέον ανοικτό τρόπο.

Το Συμβούλιο ισχυρίστηκε ότι ο βαθμός ανοίγματος των συνεδριάσεων του αποτελεί πολιτική επιλογή του Συμβουλίου. Ο Διαμεσολαβητής διαφώνισε βασιζόμενος στο γεγονός ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζεται για το Συμβούλιο και ότι, παρά το γεγονός ότι το άρθρο 207 της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει τους δικούς του διαδικαστικούς κανόνες, δεν προβλέπεται ότι ο βαθμός στον οποίο οι συνεδριάσεις του στο πλαίσιο των νομοθετικών εξουσιών του είναι ανοικτές στο κοινό, θα πρέπει να θεωρούνται ως πολιτική επιλογή και να αφήνονται στη διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου.

Το Συμβούλιο ισχυρίστηκε επίσης ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ανέφερε απλώς ότι η μελλοντική Ένωση θα έπρεπε να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο ανοικτή. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι θα έπρεπε επίσης να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις που σημειώθηκαν από την έγκριση του εν λόγω άρθρου στην παρούσα του μορφή το 1997. Επισημάνει ότι το Συμβούλιο είχε ήδη εγκρίνει νέους διαδικαστικούς κανόνες το 2000, στους οποίους προβλεπόταν να είναι περισσότερο ανοικτές οι συνεδριάσεις του ως νομοθετικού οργάνου. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, το Συμβούλιο κατέστησε επομένως σαφές το

γεγονός ότι θα έπρεπε και θα μπορούσαν να ληφθούν μέτρα ώστε να αυξηθεί η διαφάνεια των νομοθετικών δραστηριοτήτων του. Η έγκριση των εν λόγω νέων διαδικαστικών κανόνων επιβεβαίωσε επίσης το γεγονός ότι ήταν και είναι δυνατή η λήψη των εν λόγω μέτρων με βάση την κοινοτική νομοθεσία υπό την παρούσα μορφή της.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο δεν είχε προβάλει επαρκείς λόγους για τους οποίους δεν θα ήταν σε θέση να τροποποιήσει τους διαδικαστικούς κανόνες του για τις δημόσιες συνεδριάσεις του στο πλαίσιο της άσκησης των νομοθετικών εξουσιών του. Ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε τη διαπίστωση του κρούσματος κακοδιοίκησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε ειδική έκθεση, συνιστώντας ότι το Συμβούλιο «θα έπρεπε να επανεξετάσει την άρνησή του να αποφασίσει τη διενέργεια δημόσιων συνεδριάσεων στο πλαίσιο της άσκησης των νομοθετικών εξουσιών του».

3.7.2 Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Περίληψη της ειδικής έκθεσης κατόπιν της καταγγελίας 1391/2002/JMA κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ο καταγγέλλων ήταν υπάλληλος της Επιτροπής του οποίου η κόρη είχε ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες που δεν ήταν δυνατόν να καλυφθούν από τα ευρωπαϊκά σχολεία, τα οποία παρέχουν δωρεάν εκπαίδευση για το προσωπικό των κοινοτικών θεσμικών και άλλων οργάνων. Δεδομένου ότι τα ευρωπαϊκά σχολεία δεν ήταν σε θέση να καλύψουν τις ανάγκες της κόρης του, ο καταγγέλλων ήταν υποχρεωμένος να εγγράψει το παιδί σε διαφορετικό σχολείο και να καταβάλει τμήμα της δαπάνης για την εκπαίδευσή της.

Κατά την έρευνα, ο Διαμεσολαβητής έλαβε 21 επιπλέον καταγγελίες, οι οποίες αφορούσαν ανάλογα γεγονότα και με τις οποίες προβάλλονταν όμοιοι ισχυρισμοί.

Από την έρευνα του Διαμεσολαβητή προέκυψε ότι η ένταξη παιδιών με ειδικές ανάγκες στο σύνηθες εκπαιδευτικό σύστημα αποτελεί στόχο πολιτικής της Επιτροπής που μέχρι σήμερα, εντούτοις, δεν έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα. Επιπλέον, υπάρχουν σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των νόμων και των πρακτικών των κρατών μελών στον τομέα αυτό. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή είχε παράσχει εύλογες εξηγήσεις για τους λόγους για τους οποίους τα ευρωπαϊκά σχολεία εξυπηρετούν ορισμένα μόνο παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, ενώ τα παιδιά με σοβαρότερο βαθμό αναπηρίας δεν ενσωματώνονται στα σχολεία. Ο Διαμεσολαβητής δεν ήταν ωστόσο πεπεισμένος ότι η Επιτροπή είχε επαρκώς διευκρινίσει τις οικονομικές πτυχές του ζητήματος. Ελλείψει σχετικής επεξήγησης, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε αδικαιολόγητη διάκριση στις διάφορες περιπτώσεις δημοσιονομικής αντιμετώπισης του προσωπικού.

Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης προς την Επιτροπή σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή θα έπρεπε να λάβει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι γονείς παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, τα οποία αποκλείονται από τα ευρωπαϊκά σχολεία λόγω του βαθμού αναπηρίας τους, δεν θα έπρεπε να απαιτείται να συμβάλλουν στα έξοδα εκπαίδευσης των παιδιών τους.

Στη λεπτομερή γνωμοδότησή της η Επιτροπή εξέφρασε επί της αρχής την προθυμία να επανεξετάσει την ισχύουσα πολιτική, που υπόκειται σε δημοσιονομικούς περιορισμούς οι οποίοι θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν κατά τη διαδικασία του προϋπολογισμού. Μολονότι τούτο είναι ενθαρρυντικό, δεν ισοδυναμεί με κατηγορηματική αποδοχή του σχεδίου σύστασης.

Επομένως, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ενδεδειγμένο να συντάξει ειδική έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, περιλαμβάνοντας σύσταση με τους ίδιους όρους όπως και στο προηγούμενο σχέδιο σύστασης.

3.7.3 Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

ΠΑΡΟΧΗ ΔΑΝΘΑΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΕΡΕΥΝΑ

Περίληψη της ειδικής έκθεσης κατόπιν της καταγγελίας 2485/2004/GG κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

Ο καταγγέλλων, ο οποίος ήταν ο ανταποκριτής στις Βρυξέλλες της γερμανικής εβδομαδιαίας εφημερίδας *Stern*, είχε λάβει αντίγραφα εμπιστευτικών εγγράφων της OLAF και χρησιμοποίησε τα εν λόγω έγγραφα σε δύο άρθρα. Δύο εβδομάδες αργότερα, η OLAF είχε δημοσιεύσει δελτίο τύπου στο οποίο δήλωνε ότι «ένας δημοσιογράφος» είχε λάβει ορισμένα εμπιστευτικά έγγραφα της OLAF, πιθανόν «πληρώνοντας έναν υπάλληλο» και ότι είχε επομένως αποφασίσει να ξεκινήσει εσωτερική έρευνα. Ο καταγγέλλων και η εφημερίδα του θεώρησαν ότι, μολονότι δεν αναφερόταν στο δελτίο τύπου οποιοδήποτε όνομα, είχαν θεωρήσει ότι η κατηγορία δωροδοκίας απευθυνόταν σε αυτούς. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η κατηγορία αυτή ήταν αβάσιμη.

Όταν η OLAF αρνήθηκε να αποσύρει το δελτίο τύπου, ο καταγγέλλων υπέβαλε καταγγελία στο Διαμεσολαβητή (υπόθεση 1840/2002/GG). Κατά την έρευνα του Διαμεσολαβητή σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, η OLAF απέρριψε τις κατηγορίες του καταγγέλλοντος και προέβαλε ορισμένα επιχειρήματα προκειμένου να καταδείξει ότι η αναφορά σε «ένα δημοσιογράφο» θα μπορούσε να αφορά οποιονδήποτε από τους δημοσιογράφους που είχαν δημοσιεύσει άρθρα στα οποία ανέφεραν ότι είχαν στην κατοχή τους τα εν λόγω έγγραφα. Επιπλέον, υπαινίχθηκε ότι «θα μπορούσε επίσης να γίνει αναφορά σε οποιονδήποτε άλλο δημοσιογράφο, δεδομένου ότι η OLAF δεν δήλωσε ότι η έρευνα συνδεόταν με κάποιο ειδικό στοιχείο που είχε ήδη δημοσιευθεί».

Εντούτοις, με βάση τα στοιχεία που διέθετε, ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το εν λόγω δελτίο τύπου θα έπρεπε να εκληφθεί ότι αφορά τον καταγγέλλοντα και ότι η OLAF δεν είχε προβάλει αποδεικτικά στοιχεία για να στηρίξει την κατηγορία που είχε εκτοξεύσει με το εν λόγω δελτίο τύπου. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης προς την OLAF καλώντας τη να αποσύρει τους ισχυρισμούς για δωροδοκία. Δεδομένου ότι ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η OLAF δεν είχε εφαρμόσει ορθά το εν λόγω σχέδιο σύστασης, διατύπωσε επικριτική παρατήρηση.

Στη συνέχεια, το γραφείο του βέλγου εισαγγελέα διενήργησε έρευνα στο γραφείο και την κατοικία του καταγγέλλοντος στις Βρυξέλλες, κατάσχοντας πολλά έγγραφα. Αποδείχθηκε ότι τα εν λόγω μέτρα έρευνας είχαν βασιστεί σε πληροφορίες που είχε διαβιβάσει η OLAF προς τις βελγικές και τις γερμανικές αρχές. Ο καταγγέλλων υπέβαλε νέα καταγγελία στο Διαμεσολαβητή, επισυνάπτοντας αντίγραφα των επιστολών της OLAF προς τις αρχές, τα οποία, κατά την άποψή του, απεδείκνυν ότι η OLAF είχε παράσχει εσφαλμένες πληροφορίες στο πλαίσιο της υπόθεσης 1840/2002/GG και ήταν πιθανό να παραπλανεί το Διαμεσολαβητή και να επηρεάζει αθέμιτα την έρευνα.

Η OLAF υποστήριξε ότι οι δηλώσεις ήταν απόλυτα ακριβείς και όχι παραπλανητικές.

Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε τέσσερις δηλώσεις ή κατηγορίες δηλώσεων τις οποίες ο καταγγέλλων θεωρούσε εσφαλμένες ή παραπλανητικές και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η OLAF είχε πράγματι παράσχει ανακριβείς ή παραπλανητικές πληροφορίες και στις τέσσερις περιπτώσεις. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης προς την OLAF, καλώντας τη να αναγνωρίσει ότι τα στοιχεία που υπέβαλε προς το Διαμεσολαβητή σχετικά με την περίπτωση 1840/2002/GG περιλάμβαναν αναληθείς και παραπλανητικές δηλώσεις.

Μετά από εξέταση της λεπτομερούς γνωμοδότησης της OLAF, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η OLAF είχε πράγματι αρνηθεί να αποδεχθεί το σχέδιο σύστασης που της είχε απευθύνει. Κατά συνέπεια, διαβίβασε ειδική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην οποία επανέλαβε ως σύσταση το σχέδιο σύστασης που είχε καταρτίσει.

3.8

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΠΛΗΡΩΜΗ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΜΕ ΑΝΘΗ

Περίληψη της απόφασης επί της αυτεπάγγελτης έρευνας ΟΙ/3/2005/ΟV (εμπιστευτική) σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Τον Απρίλιο του 2005, ο Διαμεσολαβητής έλαβε καταγγελία από έναν ανθοπώλη σε χώρα εκτός της ΕΕ, σχετικά με υποτιθέμενη άρνηση της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη χώρα αυτή (καλούμενη εφεξής «η αντιπροσωπεία») να αποζημιώσει τον καταγγέλλοντα για τη διακόσμηση με άνθη που είχε παράσχει για το νέο Γραφείο Τύπου της αντιπροσωπείας. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να τηρήσει την προφορική συμφωνία επί του θέματος και να τον πληρώσει για την υπηρεσία που είχε παράσχει.

Ο Διαμεσολαβητής δεν μπορούσε να ξεκινήσει έρευνα της καταγγελίας, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων δεν ήταν πολίτης της ΕΕ και δεν κατοικούσε σε ένα κράτος μέλος της ΕΕ (άρθρο 195 της Συνθήκης ΕΚ). Εντούτοις, δεδομένου ότι το ζήτημα αυτό άξιζε να εξεταστεί, ο Διαμεσολαβητής αποφάσισε να ξεκινήσει για το ζήτημα αυτό αυτεπάγγελτη έρευνα κατά της Επιτροπής.

Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι είχε θέσει τα γραφεία του Κέντρου Τύπου και Πληροφοριών της αντιπροσωπείας στη διάθεση της ιταλικής πρεσβείας και ενός σχετικού ιδρύματος για ένα γεγονός και ότι, στο πλαίσιο αυτό, είχε παρασχεθεί η διακόσμηση με άνθη. Η σύμβαση του καταγγέλλοντος για την προμήθεια της διακόσμησης με άνθη είχε συναφθεί με την ιταλική πρεσβεία και το ίδρυμα. Δεν είχε συναφθεί σύμβαση μεταξύ της αντιπροσωπείας και του καταγγέλλοντος.

Ο Διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πράγματι δεν είχε συναφθεί σύμβαση μεταξύ της Επιτροπής και του καταγγέλλοντος για την προμήθεια της διακόσμησης με άνθη και ότι το συμπέρασμα αυτό δεν διαφοροποιείτο από το γεγονός ότι η εν λόγω διακόσμηση τοποθετήθηκε στα γραφεία της αντιπροσωπείας. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι το αίτημα πληρωμής του καταγγέλλοντος κατά της Επιτροπής δεν ήταν δυνατόν να υποστηριχθεί και ότι δεν διαπιστώθηκε κρούσμα κακοδιοίκησης.

Εντούτοις, ο Διαμεσολαβητής ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι θα μπορούσε να υποβάλει καταγγελία προς το ιταλικό υπουργείο Εξωτερικών. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ένας από τους λόγους για τα προβλήματα που αντιμετώπισε ο καταγγέλλων είναι προφανώς ότι ο υπεύθυνος στην ιταλική πρεσβεία είχε εγκαταλείψει την πρεσβεία, ο Διαμεσολαβητής έκρινε επίσης σκόπιμο να αποσταλεί αντίγραφο της απόφασής του στην ιταλική πρεσβεία, στη χώρα της αντιπροσωπείας.

Ο καταγγέλλων απάντησε στο Διαμεσολαβητή δηλώνοντας ότι η απόφασή του ήταν ορθή και θα μπορούσε να τον βοηθήσει στην επίλυση του προβλήματός του.

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Οι επικοδομητικές σχέσεις εργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και των θεσμικών οργάνων και οργανισμών της ΕΕ είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της δέουσας και αποτελεσματικής αντιμετώπισης των καταγγελιών των πολιτών. Ο Διαμεσολαβητής εκμεταλλεύεται τις ευκαιρίες που του προσφέρουν οι συναντήσεις του με τους υπαλλήλους των θεσμικών οργάνων και οργανισμών για να εξηγήει το σκεπτικό του έργου του, τους τρόπους βέλτιστου χειρισμού των καταγγελιών στις οποίες εφιστά την προσοχή τους και τρόπους βελτίωσης των διαδικασιών. Κατά τον τρόπο αυτό, ο Διαμεσολαβητής δύναται να επιτελεί το διττό του ρόλο, τόσο ως μηχανισμός εξωτερικού ελέγχου όσο και ως μέσο που συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας της διοίκησης. Ο Διαμεσολαβητής καλεί επίσης εκπροσώπους άλλων οργάνων και οργανισμών προκειμένου να απευθυνθούν στο προσωπικό του έτσι ώστε να είναι ενήμερο των πολιτικών και νομοθετικών εξελίξεων στην Ένωση. Τέλος, ανταλλάσσει τακτικά πληροφορίες με βασικούς συνομιλητές, όπως είναι ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, του οποίου το έργο έχει άμεση σχέση με τη δραστηριότητα του Διαμεσολαβητή.

Με την ευκαιρία της δεκάτης επετείου του θεσμού, ο Διαμεσολαβητής προσπάθησε να βασιστεί στη συνεργασία που έχει αναπτυχθεί μέχρι σήμερα, έτσι ώστε να διασφαλιστεί μια υψηλού επιπέδου διοίκηση της ΕΕ. Ο στόχος αυτός επιδιώχθηκε συγκεκριμένα κατά το επίσημο δείπνο των προέδρων και γενικών γραμματέων των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των προϊσταμένων οργανισμών και υπηρεσιών της ΕΕ, που πραγματοποιήθηκε στις 17 Νοεμβρίου (βλέπε παράγραφο 6.1). Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. José Manuel BARROSO, εκφώνησε με την ευκαιρία αυτή την εναρκτήρια ομιλία, επαναλαμβάνοντας τη δέσμευση που εξέθεσε κατά τη συνεδρίαση του Διαμεσολαβητή της 25ης Μαΐου με το Σώμα των Επιτρόπων, για τη στενή συνεργασία με το Διαμεσολαβητή προς όφελος των πολιτών. Η συνεδρίαση αυτή αναφέρεται λεπτομερώς στο σημείο 4.2 κατωτέρω.

Ο Διαμεσολαβητής και το Κοινοβούλιο – μια ειδική σχέση

Ιδιαίτερη σημασία έχει η ειδική σχέση του Διαμεσολαβητή με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο τον εκλέγει και στο οποίο υποβάλλει την ετήσια έκθεσή του. Συνεργάζεται εποικοδομητικά με την Επιτροπή Αναφορών του Κοινοβουλίου, η οποία είναι αρμόδια για τις σχέσεις με το Διαμεσολαβητή και καταρτίζει την έκθεση σχετικά με την ετήσια έκθεσή του. Επιπλέον, στη συνεδρίαση της Επιτροπής Αναφορών της 12ης Οκτωβρίου 2005, ο Διαμεσολαβητής ανέλαβε τη δέσμευση, σύμφωνα με το άρθρο 195, παράγραφος 3, του Κανονισμού του Κοινοβουλίου, να εμφανίζεται ενώπιον της Επιτροπής με δική του πρωτοβουλία, στις περιπτώσεις που υποβάλλει ειδική έκθεση στο Κοινοβούλιο.

Η ετήσια συζήτηση στην ολομέλεια του Κοινοβουλίου σχετικά με τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή αποτελεί κορυφαίο γεγονός στο πρόγραμμα του Διαμεσολαβητή, καθώς παρέχει την ευκαιρία για ευρεία ανταλλαγή απόψεων επί του έργου που έχει επιτελέσει και των μελλοντικών προτεραιοτήτων του.

Ο Διαμεσολαβητής συνεργάζεται επίσης στενά με τη διοίκηση του Κοινοβουλίου προκειμένου να διευκολύνει αποτελεσματικά το έργο της υπηρεσίας του. Η συνεργασία μεταξύ θεσμικών οργάνων είναι βασική για την πλέον συνετή χρησιμοποίηση των πόρων που διατίθενται για την υπηρεσία του, για να επιτυγχάνεται οικονομία προσωπικού και, στο βαθμό του δυνατού, για τη διασφάλιση οικονομικών κλίμακας. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για ορισμένα δημοσιονομικά και διοικητικά ζητήματα (βλέπε παράρτημα Β). Προκειμένου να διασφαλίσει ότι θα του διατίθενται πόροι ανάλογοι με το έργο που καλείται να επιτελέσει, ο Διαμεσολαβητής συνεργάζεται στενά με την αρμόδια για τον προϋπολογισμό της ΕΕ, πραγματοποιώντας συναντήσεις με τους αρμόδιους εκπροσώπους των θεσμικών οργάνων, με σκοπό να εξηγήσει και να συνηγορήσει υπέρ των προτεραιοτήτων της υπηρεσίας του. Εντός του 2005, πραγματοποιήθηκαν πολλές τέτοιες συναντήσεις.

Το παρόν κεφάλαιο περιλαμβάνει επισκόπηση των συναντήσεων και των εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν με μέλη και υπαλλήλους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και οργανισμών κατά τη διάρκεια του 2005.¹

4.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

22 Φεβρουαρίου: Συνάντηση με τον κ. Gregorio GARZÓN CLARIANA, jurisconsultus του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

7 Μαρτίου: Συνάντηση με τον κ. David HAMMERSTEIN MINTZ, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΚ).

8 Μαρτίου: Συνάντηση με τον κ. Josep BORRELL FONTELLES, Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

10 Μαΐου: Συνάντηση με τον κ. Stanisław JAŁOWIECKI, βουλευτή του ΕΚ.

10 Μαΐου: Παρουσίαση της *Ετήσιας Έκθεσης 2004* του Διαμεσολαβητή στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

11 Μαΐου: Συνάντηση με τον κ. Gregorio GARZÓN CLARIANA.

8 Ιουνίου: Συνάντηση με τον κ. Valdis DOMBROVSKIS, βουλευτή του ΕΚ, εισηγητή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τον προϋπολογισμό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή για το 2006.

6 Ιουλίου: Συνάντηση με τον Sir Robert ATKINS, βουλευτή του ΕΚ.

6 Ιουλίου: Συνάντηση με τον κ. Julian PRIESTLEY, Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

7 Ιουλίου: Συνάντηση με τον κ. Μανόλη ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ, βουλευτή του ΕΚ, εισηγητή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την *Ετήσια Έκθεση 2004* του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.

6 Σεπτεμβρίου: Δείπνο που παρέθεσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, προς τιμή του Προεδρείου και των συντονιστών της Επιτροπής Αναφορών. Στο δείπνο παρευρέθηκαν ο κ. Marcin LIBICKI, βουλευτής του ΕΚ, πρόεδρος της επιτροπής, η κ. Μαρία ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΑΣΣΙΩΤΟΥ, βουλευτής του ΕΚ, η κ. Alexandra DOBOLYI, βουλευτής του ΕΚ, ο κ. David HAMMERSTEIN MINTZ, βουλευτής του ΕΚ και ο κ. David LOWE, επικεφαλής της γραμματείας της Επιτροπής Αναφορών.

8 Σεπτεμβρίου: Συνάντηση με τον κ. Proinsias DE ROSSA, βουλευτή του ΕΚ.

14 Σεπτεμβρίου: Συναντήσεις με τον κ. Herbert BÖSCH, βουλευτή του ΕΚ και με τον κ. Julian PRIESTLEY.

27 Σεπτεμβρίου: Συνάντηση με τον κ. Gregorio GARZÓN CLARIANA.

27 Σεπτεμβρίου: Δεξίωση βουλευτών του ΕΚ, εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για τον εορτασμό της δεκάτης επετείου από τη θέσπιση του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή (βλ. ενότητα 6.1). Η κεντρική ομιλία στη δεξίωση αυτή εκφωνήθηκε από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Josep BORRELL FONTELLES.

10 Οκτωβρίου: Συναντήσεις με την κ. Alexandra DOBOLYI, βουλευτή του ΕΚ και με τον κ. David HAMMERSTEIN MINTZ, βουλευτή του ΕΚ.

12 Οκτωβρίου: Συναντήσεις με τον κ. Herbert BÖSCH, βουλευτή του ΕΚ και με τον Sir Robert ATKINS, βουλευτή του ΕΚ.

27 Οκτωβρίου: Παρουσίαση της *Ετήσιας Έκθεσης 2004* του Διαμεσολαβητή στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (βλ. ενότητα 6.1).

¹

Αυτές οι συναντήσεις και εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στις Βρυξέλλες, στο Λουξεμβούργο και στο Στρασβούργο.

4.2 ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στις 25 Μαΐου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συναντήθηκε με το Σώμα των Επιτρόπων στις Βρυξέλλες. Τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ καλωσόρισε ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. José Manuel BARROSO, ο οποίος εξέφρασε τη δέσμευσή του να συνεργαστεί στενά με το Διαμεσολαβητή έτσι ώστε να διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα των πολιτών. Στη συνέχεια, η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής και αρμόδια για τις διοργανικές σχέσεις και την επικοινωνιακή στρατηγική, κα Margot WALLSTRÖM, περιέγραψε συνοπτικά ορισμένους τρόπους με τους οποίους θα μπορούσε να βελτιωθεί η συνεργασία μεταξύ των δύο οργάνων. Μεταξύ των σχεδιαζόμενων μέτρων ήταν να προσδίδουν οι αρμόδιοι Επίτροποι, σε κάθε περίπτωση, έντονη πολιτική ευθύνη, να ενισχυθεί ο συντονισμός, ο έλεγχος και η παρακολούθηση περιπτώσεων από τη νομική υπηρεσία και τη Γενική Γραμματεία, και να καταβάλλονται προσπάθειες προκειμένου να επιτυγχάνεται συμφωνία με τον φιλικό διακανονισμό που προτείνεται από το Διαμεσολαβητή. Για να εξασφαλιστούν οι βελτιώσεις αυτές, η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής πρότεινε να συναντώνται τακτικά και να οργανώνουν μαθήματα κατάρτισης για τις σχέσεις και τις λειτουργικές ρυθμίσεις μεταξύ των δύο οργάνων, υπάλληλοι του δικτύου συντονιστών της Επιτροπής, που είναι επιφορτισμένοι με τη διεξαγωγή ερευνών από τον Διαμεσολαβητή και υπάλληλοι από την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή.

Ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε στη συνέχεια το έργο του στο Σώμα, δίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στο ρόλο που διαδραματίζει ως μέσο για τη βελτίωση της ποιότητας της διοίκησης. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής αναφέρθηκε στον ευρωπαϊκό Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς και κάλεσε την Επιτροπή να αναλάβει πρωτοβουλία προκειμένου να τερματιστεί η παρούσα κατάσταση που προκαλεί σύγχυση, στην οποία τα διάφορα θεσμικά όργανα και οργανισμοί εφαρμόζουν ποικίλους κώδικες. Ο Διαμεσολαβητής ενθάρρυνε επίσης την Επιτροπή να εξετάσει τη λήψη μέτρων με σκοπό τη διάδοση και την ενίσχυση των ορθών πρακτικών στις διάφορες γενικές διευθύνσεις και λοιπές υπηρεσίες της Επιτροπής, κατά την προετοιμασία των απαντήσεων στις έρευνές του. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής ανακοίνωσε ότι θα κάνει ευρύτερη χρήση των εξουσιών του για να προτείνει στην Επιτροπή φιλικούς διακανονισμούς και να κινεί διαδικασίες αυτεπάγγελτης έρευνας έτσι ώστε να εντοπίζονται τα προβλήματα και να ενθαρρύνεται η ορθή πρακτική.

Μετά την παρουσίαση, ο Διαμεσολαβητής γευμάτισε με το Σώμα προκειμένου να συνεχιστεί η συζήτηση σχετικά με το έργο του προς όφελος των πολιτών.

Εκτός από το γεγονός αυτό, διεξήχθησαν οι ακόλουθες συνεδριάσεις με επιτρόπους και υπαλλήλους κατά το 2005:

12 Ιανουαρίου: Συνάντηση με την κ. Margot WALLSTRÖM, Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αρμόδια για τις διοργανικές σχέσεις και την επικοινωνία.

23 Φεβρουαρίου: Συνάντηση με τον κ. Siim KALLAS, Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αρμόδιο για τα διοικητικά θέματα, τον έλεγχο και την καταπολέμηση της απάτης.

12 Απριλίου: Συνάντηση με την κ. Margot WALLSTRÖM.

10 Μαΐου: Συνάντηση με τον κ. Giuseppe MASSANGIOLI, Διευθυντή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αρμόδιο για τις σχέσεις με τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή.

7 Σεπτεμβρίου: Συνάντηση με τον κ. Giuseppe MASSANGIOLI και τον κ. Andrea PIERUCCI, υπεύθυνο μονάδας της Επιτροπής.

14 Σεπτεμβρίου: Συνάντηση με τον κ. Siim KALLAS.

4.3 ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΕΠΟΠΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Το Μάιο του 2005, ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ), κ. Peter HUSTINX, ζήτησε τη γνώμη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, κατά την προετοιμασία του εγγράφου αναφοράς αριθ. 1 του ΕΕΠΔ σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα και την προστασία δεδομένων (διατίθεται στην ιστοσελίδα του ΕΕΠΔ <http://www.edps.europa.eu>). Στο σημείο 2.8.1 παρατίθενται στοιχεία σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ του Διαμεσολαβητή και του ΕΕΠΔ για την αντιμετώπιση των καταγγελιών.

Στις 20 Οκτωβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής είχε συνάντηση με τον κ. Peter HUSTINX και τον αναπληρωτή Ευρωπαίο Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, κ. Joaquín BAYO DELGADO. Η συνάντηση αυτή αποτέλεσε μια ευκαιρία για την επανεξέταση της συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των θεσμικών οργάνων, ιδίως σε σχέση με τις καταγγελίες προς το Διαμεσολαβητή, στις οποίες τίγονται ζητήματα προστασίας δεδομένων. Ενωρίτερα κατά την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ καλωσόρισε τους υπαλλήλους υπηρεσιών προστασίας δεδομένων των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και οργανισμών σε μια συνάντηση που διοργανώθηκε από κοινού με τον κ. Alessandro DEL BON, τον υπεύθυνο προστασίας δεδομένων του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, και τον κ. Jonathan STEELE, υπεύθυνο προστασίας δεδομένων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το απόγευμα, η συνεδρίαση των υπευθύνων προστασίας δεδομένων πραγματοποιήθηκε παρουσία του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων και του αναπληρωτή Επόπτη.

4.4 ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

20 Ιανουαρίου: Συνάντηση και γεύμα του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ για τους προϊσταμένους της διοίκησης των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

21 Ιανουαρίου: Παρακολούθηση της επίσημης ανάληψης υποχρεώσεων ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, από τον Πρόεδρο και τα νέα μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

8 Ιουνίου: Συνάντηση με τον κ. David WALKER, διευθυντή της Ευρωπαϊκής Σχολής Διοίκησης.

5 Οκτωβρίου: Παρακολούθηση της επίσημης ανάληψης υποχρεώσεων ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, από τα μέλη του νεοσυσταθέντος δικαστηρίου δημόσιας διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

11 Οκτωβρίου: Ομιλία με θέμα «Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή και η συνεργασία μεταξύ των Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών και των περιφερειακών ομολόγων τους» στο προεδρείο της επιτροπής των περιφερειών.

24 Οκτωβρίου: Ομιλία του κυρίου Bo VESTERDORF, Προέδρου του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο προσωπικό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, με θέμα την «Σχέση μεταξύ δικαστηρίων και διαμεσολαβητών».

Ο κ. Bo Vesterdorf (δεύτερος από τα αριστερά), Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απευθύνεται στο προσωπικό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Στρασβούργο, Γαλλία, 24 Οκτωβρίου 2005.

17 Νοεμβρίου: Επίσημο δείπνο για τους προέδρους και τους γενικούς γραμματείς των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και τους προϊσταμένους των φορέων και υπηρεσιών της ΕΕ, για τον εορτασμό της δεκάτης επετείου του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή (βλέπε σημείο 6.1).

5 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΗ ΟΡΓΑΝΑ

Οι εθνικοί, περιφερειακοί και τοπικοί διαμεσολαβητές διαδραματίζουν βασικό ρόλο στη διασφάλιση του απόλυτου σεβασμού των δικαιωμάτων των πολιτών σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, σε ολόκληρη την Ένωση. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συνεργάζεται στενά με τους ομολόγους του προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι καταγγελίες των πολιτών όσον αφορά τη νομοθεσία της ΕΕ, αντιμετωπίζονται δεόντως και αποτελεσματικά. Η συνεργασία αυτή υλοποιείται κατά μέγα μέρος υπό την αιγίδα του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών, οι δραστηριότητες των οποίων κατά το 2005 περιγράφονται λεπτομερώς στο κεφάλαιο 5.1. κατωτέρω. Στο κεφάλαιο αυτό περιγράφεται επίσης λεπτομερώς το ευρύτερο φάσμα των συνδιασκέψεων και συνεδριάσεων στις οποίες ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του οργανισμού αυτού συμμετέσχαν κατά το 2005, με σκοπό την προώθηση του θεσμού του Διαμεσολαβητή σε ολόκληρη την Ένωση καθώς και ευρύτερα. Στο τέλος του κεφαλαίου παρατίθεται επισκόπηση των διμερών συναντήσεων που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και των συναδέλφων του.

5.1 ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο των Διαμεσολαβητών αποτελείται από 90 περίπου γραφεία σε 30 ευρωπαϊκές χώρες. Καλύπτει τους διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τους διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα σε εθνικό επίπεδο στη Νορβηγία, την Ισλανδία και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Καθένας από τους εθνικούς διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στη Νορβηγία και την Ισλανδία, όρισαν έναν υπεύθυνο του δικτύου επικοινωνίας, που θα ενεργεί ως σημείο επαφής για τα υπόλοιπα μέλη του δικτύου.

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο των Διαμεσολαβητών αναπτύχθηκε χάρη στην πρωτοβουλία του πρώτου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, κ. Jacob SÖDERMAN, να προσκαλέσει διαμεσολαβητές και συναφείς υπηρεσίες που δραστηριοποιούνται στην ΕΕ σε ένα σεμινάριο που πραγματοποιήθηκε στο Στρασβούργο το Σεπτέμβριο του 1996. Οι συμμετέχοντες συμφώνησαν να καθιερώσουν μια συνεχή διαδικασία συνεργασίας για την προώθηση της ελεύθερης ροής πληροφοριών σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο και την εφαρμογή του, καθώς και τη διευκόλυνση της διαβίβασης των καταγγελιών στους φορείς που είναι κατ' εξοχήν αρμόδιοι για την αντιμετώπισή τους.

Το δίκτυο έχει εξελιχθεί σταθερά σε ένα δυναμικό εργαλείο συνεργασίας για τους διαμεσολαβητές και το προσωπικό τους, και χρησιμεύει ως αποτελεσματικός μηχανισμός συνεργασίας για την αντιμετώπιση υποθέσεων. Πραγματοποιείται ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών μέσω σεμιναρίων και συναντήσεων, ενός τακτικού ενημερωτικού δελτίου, ενός ηλεκτρονικού φόρουμ και μιας ημερήσιας ηλεκτρονικής ενημερωτικής υπηρεσίας. Οι δραστηριότητες που αναφέρονται κατωτέρω είναι βασικές για τη διευκόλυνση των διαμεσολαβητών ώστε να διαδραματίσουν πλήρως το ρόλο τους στο πλαίσιο της διασφάλισης της ορθής εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου σε ολόκληρη την Ένωση. Ο ρόλος αυτός ήταν το θέμα του πέμπτου σεμιναρίου των εθνικών διαμεσολαβητών, το οποίο πραγματοποιήθηκε στη Χάγη το Σεπτέμβριο του 2005. Το παρόν κεφάλαιο περιλαμβάνει λεπτομερή απολογισμό των συζητήσεων που διεξήχθησαν στο σεμινάριο αυτό, στο οποίο ελήφθησαν σημαντικές αποφάσεις όσον αφορά τη μελλοντική κατεύθυνση του δικτύου και τον τρόπο με τον οποίο θα ενισχυθεί κατά τον καλύτερο τρόπο.

Οι επισκέψεις πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες έχουν αποδειχθεί ιδιαίτερα αποτελεσματικές για την ανάπτυξη του δικτύου και αποτελούν άριστο μέσο

ενημέρωσης για το φάσμα των δυνατοτήτων επικοινωνίας που προσφέρει. Κατά συνέπεια, στο τέλος του κεφαλαίου 5.1 αναφέρεται η ενημερωτική επίσκεψη του Διαμεσολαβητή στο Ηνωμένο Βασίλειο, το Νοέμβριο του 2005, η οποία αναφέρεται λεπτομερέστερα στο κεφάλαιο 6.2.

© De Nationale Ombudsman van Nederland

Το πέμπτο σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών των κρατών μελών της ΕΕ. Χάγη, Κάτω Χώρες, 11-13 Σεπτεμβρίου 2005.

Σεμινάρια εθνικών διαμεσολαβητών

Κάθε δύο χρόνια, οργανώνονται από κοινού με τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή και έναν εθνικό ομόλογό του σεμινάρια εθνικών διαμεσολαβητών. Το πέμπτο σεμινάριο, που διοργανώθηκε από τον ολλανδό εθνικό διαμεσολαβητή κ. Roel FERNHOUT, και τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή, πραγματοποιήθηκε στη Χάγη από τις 11 έως τις 13 Σεπτεμβρίου του 2005.

Ήταν το πρώτο σεμινάριο που περιλάμβανε διαμεσολαβητές από τις υποψήφιες χώρες καθώς και το πρώτο μετά τη μεγαλύτερη διεύρυνση της Ένωσης. Στη συνάντηση εκπροσωπήθηκαν όλα τα 25 κράτη μέλη της ΕΕ, καθώς και η Κροατία, η Ρουμανία, η Ισλανδία και η Νορβηγία. Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε με την ευκαιρία της δεκάτης επετείου του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και εννέα ακριβώς χρόνια μετά το πρώτο σεμινάριο των εθνικών διαμεσολαβητών των κρατών μελών της ΕΕ, το οποίο διεξήχθη στο Στρασβούργο το Σεπτέμβριο του 1996.

Όλα τα στοιχεία αυτά προσέθεσαν μια ειδική διάσταση στο θέμα του σεμιναρίου του 2005 που ήταν «ο ρόλος του θεσμού του Διαμεσολαβητή και ανάλογων φορέων στην εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ», ένα θέμα που ενδιαφέρει ιδιαίτερα τους διαμεσολαβητές σε ολόκληρη τη διευρυμένη Ένωση. Ως φορείς εποπτείας, οι διαμεσολαβητές έχουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση της πλήρους και ορθής εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου στα κράτη μέλη. Οι συνομιλίες στη Χάγη επικεντρώθηκαν στον τρόπο με τον οποίο οι διαμεσολαβητές μπορούν να συνεργαστούν κατά τον καλύτερο τρόπο έτσι ώστε να διαδραματίσουν δεόντως το ρόλο τους.

Συνομιλίες στο πλαίσιο του σεμιναρίου

Την έναρξη του σεμιναρίου κήρυξε ο Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων (του Ολλανδικού Κοινοβουλίου), κ. Frans W. WEISGLAS, και ο ολλανδός Υπουργός ευρωπαϊκών υποθέσεων κ. Atzo NICOLAÏ.

Ο κ. Rick LAWSON, καθηγητής στο Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Leiden, ξεκίνησε τις συζητήσεις με την παρουσίαση έκθεσης με τις εμπειρίες των διαμεσολαβητών στον τομέα της εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου. Η έκθεση αυτή βασιζόταν σε ερωτηματολόγιο που είχε διανεμηθεί σε όλα τα εθνικά γραφεία, έτσι ώστε να δοθεί μια γενική εικόνα των εμπειριών που έχουν αποκτήσει στον τομέα της εποπτείας της κοινοτικής νομοθεσίας. Κάλυπτε για παράδειγμα τις κατηγορίες «υποθέσεις ΕΕ» που οι διαμεσολαβητές

αντιμετωπίζουν στο καθημερινό έργο τους, τη συχνότητα και τη σπουδαιότητα των υποθέσεων αυτών και τις ορθές πρακτικές σχετικά με την αντιμετώπισή τους.

Σύμφωνα με τον κ. LAWSON, οι διαμεσολαβητές έχουν πράγματι βασικό ρόλο να διαδραματίσουν στη διασφάλιση της πλήρους και ορθής εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας από τις δημόσιες αρχές. Ο κ. LAWSON ισχυρίστηκε ότι εκπληρώνοντας το καθήκον αυτό στον τομέα της αρμοδιότητάς τους, οι διαμεσολαβητές πρέπει να παραβλέπουν τους τυχόν εθνικούς κανόνες που τους εμποδίζουν να προστατεύσουν τα δικαιώματα που αντλούν οι πολίτες από την κοινοτική νομοθεσία. Επιπλέον, δεν θα πρέπει να εφαρμόζουν το κοινοτικό δίκαιο μόνο όταν ο καταγγέλλων το επικαλείται, αλλά θα πρέπει μάλλον να έχουν ως στόχο την προληπτική εφαρμογή του. Ο κ. LAWSON συμφώνησε ότι τούτο είναι ένα τεράστιο καθήκον δεδομένου του πεδίου εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. Όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα, ο κ. LAWSON τόνισε ότι κατά την επανεξέταση των χειρισμών από μέρους των διοικητικών φορέων σε οποιονδήποτε τομέα που καλύπτεται από το κοινοτικό δίκαιο, ο Διαμεσολαβητής θα πρέπει να ελέγχει ότι έχουν γίνει σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Πρώτη θεματική συνεδρίαση: Διαμεσολαβητές και Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ο κ. Luís Miguel POIARES PESSOA MADURO, γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ήταν ο κεντρικός ομιλητής σ' αυτήν την συνεδρίαση. Κατά την άποψή του, οι διαμεσολαβητές διαθέτουν δύο σαφή θεσμικά πλεονεκτήματα έναντι των δικαστηρίων σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου: πρώτον, σε έναν τομέα όπως η ελεύθερη κυκλοφορία, η δικαστική προσφυγή δεν είναι αποτελεσματική λόγω των δαπανών και του μακρού χρόνου που απαιτούνται. Ως εκ τούτου οι διαμεσολαβητές είναι οι καταλληλότεροι για να επιλύουν τα προβλήματα των πολιτών σ' αυτόν τον τομέα· δεύτερον, οι διαμεσολαβητές μπορούν να διαδραματίζουν βασικό ρόλο στην εκπαίδευση των δημοσίων αρχών σχετικά με τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου. Έχουν την ηθική εξουσία για να ενθαρρύνουν τη δημόσια διοίκηση στο να εφαρμόζει πλήρως τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.

Στη συνεδρίαση αυτή παρενέβη ως ομιλητής ο κ. Mats MELIN, κοινοβουλευτικός διαμεσολαβητής της Σουηδίας. Τόνισε ότι, λόγω των δυσκολιών που προέκυψαν κατά την κύρωση του Συντάγματος της Ευρώπης, υπάρχουν αβεβαιότητες όσον αφορά τις μελλοντικές εξελίξεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών στο εσωτερικό της Ένωσης. Αυτό συμβαίνει σε μία εποχή κατά την οποία η προστασία αυτών των δικαιωμάτων και ελευθεριών έχει ζωτική σημασία (κυρίως ενόψει του συνόλου των νομοθετικών πράξεων που θεσπίζονται για την αντιμετώπιση της τρομοκρατικής απειλής και των εξαιρέσεων που γίνονται στην ισχύουσα νομοθεσία). Κατά την άποψή του, οι διαμεσολαβητές πρέπει να παρακολουθούν στενά τις νομικές εξελίξεις, όσον αφορά το κοινοτικό δίκαιο που πρέπει να θεσπιστεί και τη διαδικασία εφαρμογής στα αντίστοιχα κράτη μέλη. Δήλωσε ότι δεν πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στην αποτελεσματικότητα εις βάρος της νομιμότητας.

Δεύτερη θεματική συνεδρίαση: Περιβάλλον

Η κ. Catherine DAY, γενική διευθύντρια Περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εγκαινίασε τη δεύτερη θεματική συνεδρίαση κάνοντας μια γενική επισκόπηση της κατάστασης του κοινοτικού δικαίου στον τομέα του περιβάλλοντος. Σύμφωνα με την κ. DAY, το 80% της περιβαλλοντικής νομοθεσίας στα κράτη μέλη προέρχεται τώρα από την ΕΕ. Επομένως δεν εκπλήσσει ίσως το γεγονός ότι περίπου το ένα τέταρτο των καταγγελιών που υποβάλλονται στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, αφορούν το περιβάλλον και, ειδικότερα, τα προβλήματα σχετικά με το δίκτυο «Natura 2000» και την παράλειψη να γίνεται η κατάλληλη εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Η κ. DAY ήταν της γνώμης ότι δεν ήταν αναγκαίο να υποβάλλονται όλες οι καταγγελίες των πολιτών σε επίπεδο ΕΕ – οι διαμεσολαβητές μπορούν να παίξουν βασικό ρόλο στη διεκπεραίωση των προσφυγών όσον αφορά τις παραβάσεις της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας από τα κράτη μέλη. Διαβεβαίωσε ότι η Επιτροπή θα δίνει όλες τις νομικές συμβουλές που θα απαιτούνται ενδεχομένως για το θέμα αυτό.

Ο κ. Jean-Paul DELEVOYE, ο εθνικός διαμεσολαβητής της Γαλλίας, ήταν ο παρεμβαίνων σ' αυτήν την συνεδρίαση. Εξήγησε πώς ο Γάλλος διαμεσολαβητής διεκπεραιώνει τις καταγγελίες των πολιτών όσον αφορά το περιβάλλον, υπογραμμίζοντας τον σημαντικό ρόλο των αντιπροσώπων του Γάλλου διαμεσολαβητή στην επίλυση προβλημάτων που προκύπτουν σε τοπικό επίπεδο.

Τρίτη θεματική συνεδρίαση: Διάκριση

Ο κ. Jenö KALTENBACH, κοινοβουλευτικός επίτροπος της Ουγγαρίας για τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές ή εθνοτικές μειονότητες, ήταν ο κεντρικός ομιλητής σ' αυτήν την συνεδρίαση. Τόνισε ότι παρά τη σημαντική πρόοδο που έχει σημειωθεί μέχρι σήμερα στην αντιμετώπιση των διακρίσεων, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί η μεταφορά των αντίστοιχων οδηγιών της ΕΕ. Δήλωσε ότι οι εθνικοί διαμεσολαβητές έχουν ως καίριο στόχο να προωθούν τη διαδικασία μεταφοράς στο εθνικό νομικό σύστημα των χωρών τους. Επιπλέον, πρέπει να συνεργάζονται στενά με τους ειδικευμένους φορείς που έχουν συσταθεί για να επιλύσουν το πρόβλημα των διακρίσεων σε διάφορους τομείς. Ο κ. Marc FISCHBACH, εθνικός διαμεσολαβητής του Λουξεμβούργου, έλαβε το λόγο δίνοντας παραδείγματα καταγγελιών που του υποβλήθηκαν, στις οποίες περιλαμβάνεται και μια προσφυγή στην οποία αναφέρεται η περίπτωση διάκρισης λόγω σεξουαλικής προτίμησης.

Τέταρτη θεματική συνεδρίαση: Ελεύθερη κυκλοφορία

Η κ. Elsbeth GUILD, καθηγήτρια δικαίου για τη μετανάστευση στο Πανεπιστήμιο του Nijmegen, Κάτω Χωρών, εκφώνησε την κεντρική ομιλία στην καταληκτική θεματική συνεδρίαση για την ελεύθερη κυκλοφορία, τονίζοντας τα υπόλοιπα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία. Η κ. GUILD τόνισε ότι οι περισσότεροι οργανισμοί σε εθνικό επίπεδο ασχολούνται ακόμη με πολίτες της Ένωσης οι οποίοι δεν είναι υπήκοοι της χώρας τους, αλλά αλλοδαποί που υπόκεινται στο νόμο περί αλλοδαπών. Επιπλέον, μέλη οικογενειών υπηκόων τρίτης χώρας που είναι πολίτες (μετανάστες) της Ένωσης δεν λαμβάνουν πάντα την ιδιότητα του υπηκόου της ΕΕ.

Η κ. Emily O'REILLY, εθνική διαμεσολαβήτρια της Ιρλανδίας, ήταν η παρεμβαίνουσα σ' αυτήν την συνεδρίαση και επικεντρώθηκε στον τομέα της κοινωνικής ασφάλειας, προβάλλοντας ορισμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες κατά τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου (ειδικότερα βάσει του κανονισμού 1408/71¹). Όπως δήλωσε, τα περισσότερα προβλήματα συνδέονται με την πολυπλοκότητα της αντίστοιχης νομοθεσίας. Ως προς αυτό, η κ. O'REILLY αναφέρθηκε στο σχέδιο TRESS (Κατάρτιση και υποβολή εκθέσεων στην κοινωνική ασφάλιση) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το οποίο αποσκοπεί στο να βελτιώσει τις γνώσεις των ενδιαφερόμενων μερών, όπως των εθνικών δικαστών, σχετικά με τις αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις, ιδίως με την οργάνωση σεμιναρίων κατάρτισης.

Θεσμικά θέματα

Εκτός από τις θεματικές συνεδριάσεις, το σεμινάριο περιελάμβανε και μια σε βάθος συζήτηση για ορισμένα θεσμικά ζητήματα που αφορούν τους διαμεσολαβητές στην Ένωση και στις υποψήφιες χώρες. Αυτή η συζήτηση στηρίχθηκε σε μια κεντρική ομιλία που εκφώνησε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής στην οποία αναφέρθηκε στον στόχο καθιέρωσης μιας σαφέστερης δημόσιας ταυτότητας του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών. Προκειμένου να καταστήσει πιο ορατό το Δίκτυο στους πολίτες και στους αρμόδιους χάραξης πολιτικής, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής δήλωσε ότι είναι πρόθυμος να επενδύσει πόρους για την περαιτέρω ανάπτυξη της χρήσης του Δικτύου στο Διαδίκτυο ως μέσου επικοινωνίας με το κοινό και μεταξύ των διαμεσολαβητών. Πρότείνει ακόμη να αναπτυχθεί κατά τα επόμενα δύο χρόνια μια δήλωση που να εξηγεί στους πολίτες τι μπορούν να περιμένουν εάν στραφούν σε έναν διαμεσολαβητή στο Δίκτυο. Αυτή η δήλωση μπορεί να συζητηθεί και να υιοθετηθεί ενδεχομένως στο έκτο σεμινάριο των διαμεσολαβητών που θα λάβει χώρα στο Στρασβούργο το 2007, που θα οργανωθεί από κοινού από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή και τον Γάλλο εθνικό διαμεσολαβητή. Επειδή είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί το ότι θα λαμβάνονται κατάλληλα υπόψη οι γνώμες των περιφερειακών διαμεσολαβητών στη συζήτηση σχετικά με τη δήλωση προς τους πολίτες, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πρότείνει να κληθούν οι περιφερειακοί συνάδελφοι σε κάθε κράτος μέλος εφόσον υπάρχουν, να ορίσουν έναν εκπρόσωπο που θα παρευρεθεί, εκτός από τον αντίστοιχο εθνικό διαμεσολαβητή, στο σεμινάριο του 2007 στο Στρασβούργο. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ανέλαβε τη δέσμευση να συναντάται η Επιτροπή με τους περιφερειακούς διαμεσολαβητές σε διετή βάση, εναλλάξ με τις συνεδριάσεις των εθνικών διαμεσολαβητών.

¹ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ 1971 L 149, σ. 2).

Συμπεράσματα του σεμιναρίου

Το σεμινάριο έληξε με μια βραχεία ομιλία που εκφώνησε ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής και την οποία ακολούθησε η παρουσίαση των συμπερασμάτων από τον κ. LAWSON.

Μελλοντικές προοπτικές

Οι συζητήσεις στο σεμινάριο γέννησαν πολλές ιδέες που θα βοηθήσουν στον καθορισμό της δράσης που πρέπει να αναληφθεί για τη συνεργασία στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών κατά τους επόμενους μήνες και έτη. Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής πρότεινε να συναχθούν από τη συνεδρίαση προσωρινά τα ακόλουθα λειτουργικά συμπεράσματα:

1. Οι διαμεσολαβητές είναι δημόσιες αρχές και επομένως πρέπει να εξασφαλίζουν, στους τομείς της αρμοδιότητάς τους, την πλήρη άσκηση των δικαιωμάτων βάσει του κοινοτικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
2. Οι διαμεσολαβητές έχουν πλήρη αρμοδιότητα να εξετάζουν εάν οι - εθνικές, περιφερειακές και τοπικές - δημόσιες διοικήσεις στα κράτη μέλη εφαρμόζουν ορθά, σε μεμονωμένες υποθέσεις, το κοινοτικό δίκαιο και να λαμβάνουν μέτρα όταν διαπιστώνουν αδυναμίες με σκοπό την επανόρθωση της κατάστασης καθώς και την αποφυγή παρόμοιων αδυναμιών στο μέλλον.
3. Οι διαμεσολαβητές διαθέτουν σαφές συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των δικαστηρίων σε ορισμένους τομείς, επειδή μπορούν να προτείνουν ταχύτερα μέσα επανόρθωσης. Τα άτομα που αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια στην άσκηση του δικαιώματός τους ελεύθερης κυκλοφορίας, όπως μη αναγνώριση ενός διπλώματος για παράδειγμα, δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια να περιμένουν χρόνια για επανόρθωση.
4. Η συνεργασία που έχει αναπτυχθεί μεταξύ των διαμεσολαβητών στην Ευρώπη μέσω του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών πρέπει να προβληθεί περισσότερο έτσι ώστε οι πολίτες και οι αρμόδιοι για τη χάραξη πολιτικής να αντιληφθούν καλύτερα το σκοπό του. Πρέπει να γίνεται μεγαλύτερη χρήση του Διαδικτύου ώστε να προβληθεί καλύτερα η δημόσια εικόνα του Δικτύου, ενώ πρέπει να συνταχθεί δήλωση προς τους πολίτες στην οποία θα υπογραμμίζεται ο ρόλος των διαμεσολαβητών του Δικτύου.
5. Για παράδειγμα, οι συνεδριάσεις σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και η απαγόρευση των διακρίσεων απέδειξαν με απτό τρόπο πόσο πλούσιο και λεπτομερές μπορεί να είναι το κοινοτικό δίκαιο και πώς εξελίσσεται συνεχώς. Η συνεχής εκπαίδευση είναι σημαντική τόσο για τις εθνικές διοικήσεις όσο και για τους ίδιους τους διαμεσολαβητές, αλλά απαιτεί σοβαρές προσπάθειες και πόρους. Ανταποκρινόμενος στα αιτήματα, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής συμφώνησε να αυξήσει τις προσπάθειές του παροχής της σχετικής βοήθειας στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διαμεσολαβητών.

Ένα εξαιρετικό σεμινάριο

Εκτός από τις πλούσιες σε ερεθίσματα επίσημες συνεδριάσεις, η συνάντηση επέτρεψε και πιο ανεπίσημες συζητήσεις και επαφές. Η ξενάγηση στα αξιοθέατα του μεταπολεμικού Ρότερνταμ, ο γύρος στα κανάλια του Άμστερνταμ και η επίσκεψη των μουσείων Van Gogh και Mauritshuis συνέβαλαν στην γενική απόλαυση της διοργάνωσης, όπως και η δεξίωση που παρατέθηκε για να εορταστεί η δέκατη επέτειος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Η δεξίωση που παρατέθηκε από την Αυτής Μεγαλειότητα Βασίλισσα Beatrix στο Παλάτι Huis ten Bosch, αποτέλεσε ένα άλλο σημαντικό γεγονός, ενώ το ανεπίσημο δείπνο στην υπηρεσία του Ολλανδού διαμεσολαβητή ήταν το κατάλληλο επιστέγασμα ενός εξαιρετικού πέμπτου σεμιναρίου.

Συνεργασία για το χειρισμό των υποθέσεων

Οι εθνικοί και περιφερειακοί διαμεσολαβητές στα κράτη μέλη είναι αρμόδιοι να χειρίζονται πολλές από τις καταγγελίες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επειδή δεν στρέφονται εναντίον κάποιου κοινοτικού θεσμικού οργάνου ή οργανισμού. Κατά τη διάρκεια του 2005, ο Διαμεσολαβητής συμβούλευσε 945 καταγγέλλοντες να απευθυνθούν σε έναν εθνικό ή περιφερειακό διαμεσολαβητή και διαβίβασε 91 καταγγελίες απευθείας στον αρμόδιο διαμεσολαβητή. Παραδείγματα αυτών των καταγγελιών δίδονται στο κεφάλαιο 2.5 της παρούσας έκθεσης.

Εκτός από τις τακτικές ανεπίσημες ανταλλαγές πληροφοριών μέσω του Δικτύου, υπάρχει ειδική διαδικασία μέσω της οποίας οι εθνικοί ή περιφερειακοί διαμεσολαβητές μπορούν να

ζητούν γραπτές απαντήσεις στα ερωτήματα σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο και την ερμηνεία του, συμπεριλαμβανομένων των ερωτημάτων που προκύπτουν κατά το χειρισμό ειδικών υποθέσεων. Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής είτε απαντά απευθείας ή διαβιβάζει το ερώτημα, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, σε άλλο κοινοτικό όργανο ή οργανισμό προς απάντηση. Το 2005, παραλήφθηκαν τέσσερα ερωτήματα (δύο από εθνικό και δύο από περιφερειακό διαμεσολαβητή) και τρία περατώθηκαν (καθώς και δύο που μεταφέρθηκαν από το 2004).

Ευρωπαίοι Διαμεσολαβητές – Ενημερωτικό Δελτίο

Η έκδοση με τίτλο *Ευρωπαίοι Διαμεσολαβητές – Ενημερωτικό Δελτίο* καλύπτει τις εργασίες των μελών του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών και των μελών του ευρύτερου δικτύου του Ευρωπαϊκού Τμήματος του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών (IOI). Συντάσσεται στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά και ισπανικά και απευθύνεται σε περισσότερα από 400 γραφεία σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Το ενημερωτικό δελτίο δημοσιεύεται δύο φορές τον χρόνο – τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο.

Το ενημερωτικό δελτίο περιλαμβάνει εισηγήσεις από όλες τις υπηρεσίες των διαμεσολαβητών στην Ευρώπη. Αυτές διαμορφώνουν τη βάση των ενότητων για τις ειδήσεις, το κοινοτικό δίκαιο, τις εργασίες διαμεσολαβητών και συναφών υπηρεσιών, σεμινάρια και συναντήσεις και ανακοινώσεις. Ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής είναι υπεύθυνος για τη δημοσίευση του ενημερωτικού δελτίου και χρησιμοποιεί το κύριο άρθρο για να επιστήσει την προσοχή σε θέματα που σχετίζονται με το δίκτυο και να αναλύσει τη σημασία τους. Η ενότητα 2 – με τίτλο «Ανακοινώσεις του IOI» – συντάσσεται από τον περιφερειακό αντιπρόεδρο του IOI για την Ευρώπη και έχει ως στόχο την ενημέρωση των μελών του Ευρωπαϊκού Τμήματος του IOI για τις πρόσφατες εξελίξεις, τις επικείμενες εκδηλώσεις και άλλες πρωτοβουλίες ενδιαφέροντος.

Το ενημερωτικό δελτίο έχει αποδειχθεί εξαιρετικά χρήσιμο φόρουμ για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το κοινοτικό δίκαιο και τις βέλτιστες πρακτικές. Το 2005, τα ζητήματα που καλύφθηκαν αφορούσαν την μελλοντική Υπηρεσία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων για την Ένωση, την πρόσβαση στα έγγραφα και την προστασία των δεδομένων, τις διακρίσεις και τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία, προβλήματα που σχετίζονται με τα σωφρονιστικά ιδρύματα ορισμένων κρατών μελών, η την υγειονομική περίθαλψη και προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες.

Ηλεκτρονικά εργαλεία επικοινωνίας

Τον Νοέμβριο του 2000, ο διαμεσολαβητής εγκαινίασε ένα διαδικτυακό φόρουμ συζητήσεων και μια ιστοσελίδα για τους διαμεσολαβητές και το προσωπικό τους στην Ευρώπη. Σχεδόν 90 υπηρεσίες σε 30 ευρωπαϊκές χώρες έχουν εξατομικευμένα ονόματα και κωδικούς χρήστη για να έχουν πρόσβαση στο φόρουμ. Επιπλέον, τα μέλη του ευρωπαϊκού τμήματος του IOI που δεν ανήκουν στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διαμεσολαβητών έχουν πρόσβαση στο φόρουμ μέσω ενός γενικού ονόματος και κωδικού χρήστη. Το φόρουμ προσφέρει δυνατότητες καθημερινής ανταλλαγής πληροφοριών και συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών.

Το πιο δημοφιλές τμήμα του φόρουμ είναι η υπηρεσία τα *Καθημερινά Νέα του Διαμεσολαβητή*, τα οποία δημοσιεύονται κάθε εργάσιμη ημέρα και περιλαμβάνουν νέα από τις υπηρεσίες των διαμεσολαβητών καθώς και από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σχεδόν όλες οι υπηρεσίες των εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών συνεισφέρουν υλικό στα *Καθημερινά Νέα* και τα συμβουλευονται σε τακτική βάση.

Το 2005, το φόρουμ συζητήσεων εξακολούθησε να αποτελεί έναν πολύ χρήσιμο τρόπο ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών μέσω της δημοσίευσης ερωτημάτων και απαντήσεων, με την έναρξη πολλών σημαντικών συζητήσεων που κάλυψαν διάφορα θέματα όπως ο ελεύθερος δανεισμός βιβλίων από τις δημόσιες βιβλιοθήκες, δημοσιεύοντας τις αποφάσεις των διαμεσολαβητών στο Διαδίκτυο και με την εφαρμογή των συστάσεων των διαμεσολαβητών.

Στα περιεχόμενα του φόρουμ συζητήσεων περιλαμβάνεται ένας επίσημος κατάλογος εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών στα κράτη μέλη της ΕΕ, τη Νορβηγία, την Ισλανδία και τις υποψήφιες χώρες. Ο κατάλογος ενημερώνεται όποτε αλλάζουν τα στοιχεία επικοινωνίας κάποιας υπηρεσίας διαμεσολαβητή και έτσι αποτελεί απαραίτητη πηγή για τους διαμεσολαβητές σε όλη την Ευρώπη.

Επισκέψεις πληροφόρησης

Ο διαμεσολαβητής επισκέφθηκε την κ. Ann ABRAHAM, κοινοβουλευτική διαμεσολαβήτρια του Ηνωμένου Βασιλείου και διαμεσολαβήτρια ιατρικών υπηρεσιών το Νοέμβριο 2005 (βλ. τμήμα 6.2).

5.2 ΑΛΛΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Οι προσπάθειες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή να συνεργαστεί με τους ομολόγους του εκτείνονται πέρα από τις δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών. Ο διαμεσολαβητής είναι ενεργό μέλος μιας σειράς οργανώσεων διαμεσολαβητών και συμμετέχει τακτικά σε συνέδρια και σεμινάρια που οργανώνουν. Στο κεφάλαιο αυτό περιγράφεται η συμμετοχή του Διαμεσολαβητή και του προσωπικού του σε τέτοιες εκδηλώσεις το 2005.

Η δέκατη επέτειος της υπηρεσίας διαμεσολαβητών του Κοινοβουλίου (Seimas) της Δημοκρατίας της Λιθουανίας

Στις 14-15 Απριλίου 2005, ο κ. Ian HARDEN εκπροσώπησε τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σε μια διάσκεψη που οργανώθηκε στο Βίλνιους από την υπηρεσία διαμεσολαβητών του Κοινοβουλίου (Seimas) της Δημοκρατίας της Λιθουανίας με τίτλο «Ο διαμεσολαβητής ως μέσο για την προστασία του δικαιώματος χρηστής διοίκησης» για τον εορτασμό της δέκατης επέτειου του οργανισμού τους. Ο κ. HARDEN εκφώνησε λόγο με τίτλο «Ο ρόλος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στην προστασία και προώθηση των δικαιωμάτων των Ευρωπαίων πολιτών».

Η 50ή επέτειος της δανικής Υπηρεσίας Διαμεσολαβητή

Από τις 30 Μαρτίου έως τις 2 Απριλίου 2005, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε στις εορταστικές εκδηλώσεις που οργανώθηκαν σε συνδυασμό με την 50^η επέτειο της δανικής Υπηρεσίας Διαμεσολαβητή, με επικεφαλής τον κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN από το 1987. Μεταξύ αυτών των εκδηλώσεων μπορούμε να αναφέρουμε την ένατη στρογγυλή τράπεζα των Ευρωπαίων διαμεσολαβητών που οργανώθηκε από τον επίτροπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης, κ. Alvaro GIL-ROBLES, στις 31 Μαρτίου και την 1η Απριλίου.

Στις 30 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε σεμινάριο με τίτλο «Καθιέρωση και παροχή βοήθειας στους δημοκρατικούς θεσμούς» με εναρκτήρια ομιλία του κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN ο οποίος καλωσόρισε τους συμμετέχοντες και διάβασε ένα μήνυμα συγχαρητηρίων από την κ. Louise ARBOR, Υπάτο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Οι συμμετέχοντες στο πάνελ για την εναρκτήρια συνεδρίαση ήταν ο κ. Carsten STAUR, υφυπουργός και πρέσβης από το δανικό υπουργείο Εξωτερικών, και ο κ. Morten KJÆRUM, διευθυντής του δανικού Ινστιτούτου για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Οι εξελίξεις στην Ιορδανία παρουσιάστηκαν από τον κ. Fawaz AL ZU'BI, πρώην υπουργό Διοικητικής Ανάπτυξης, Τεχνολογιών των Πληροφοριών και των Επικοινωνιών. Οι εξελίξεις στην Αλβανία παρουσιάστηκαν από τον κ. Ermir DOBJANI, Συνήγορο του Λαού της Αλβανίας, και από τον κ. Hans Henrik BRYDENSHOLT, δικαστή στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο των Ηνωμένων Εθνών για την πρώην Γιουγκοσλαβία. Οι εξελίξεις στην Γκάνα παρουσιάστηκαν από την κ. Anne BOSSMAN, επίτροπο στην Επιτροπή για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το σύστημα επιλύσεως διοικητικών διαφορών, και από τον κ. Jens OLSEN, κύριο νομικό σύμβουλο στη δανική Υπηρεσία Διαμεσολαβητών. Τα μέλη της δημόσιας συζήτησης στο τέλος της συνεδρίασης ήταν οι κ. Lars Adam REHOF, κύριος σύμβουλος στο δανικό υπουργείο Εξωτερικών, Hans GAMMELTOFT-HANSEN, Fawaz AL ZU'BI, Anne BOSSMAN, Morten KJÆRUM και Morten ELKÆR, κύριος σύμβουλος στο δανικό υπουργείο Εξωτερικών.

Η ένατη συνεδρίαση στρογγυλής τραπέζης των Ευρωπαίων Διαμεσολαβητών και το Συμβούλιο της Ευρώπης για τα ανθρώπινα δικαιώματα άρχισαν στις 31 Μαρτίου παρουσία της Αυτού Βασιλικής Υψηλότητας, Πρίγκιπα Frederik της Δανίας, από τους κ. Christian MEJDAHL, πρόεδρο του Κοινοβουλίου της Δανίας, Alvaro GIL-ROBLES και Hans GAMMELTOFT-HANSEN. Στην πρώτη συνεδρίαση εργασίας, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και ο κ. Alvaro GIL-ROBLES εκφώνησαν λόγο με τίτλο, αντίστοιχα, «Ο ρόλος και οι αρμοδιότητες των διαμεσολαβητών στην Ευρώπη του αύριο» και «Ο ρόλος του Συμβουλίου της Ευρώπης στη στήριξη των δραστηριοτήτων των εθνικών διαμεσολαβητών». Ο κ. Vladimir LUKIN, ομοσπονδιακός διαμεσολαβητής της Ρωσικής Ομοσπονδίας, εκφώνησε λόγο με θέμα τις «Σχέσεις μεταξύ εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών».

Την 1η Απριλίου, ο κ. Allar JÖKS, νομικός σύμβουλος της Εσθονίας, προήδρευσε της συνεδρίασης εργασίας για την «Αντιμετώπιση των δύσκολων κρατούμενων». Ο κ. Andrzej ZOLL, Πολωνός

επίτροπος για την προστασία των πολιτικών δικαιωμάτων, εκφώνησε λόγο με τίτλο «Δύσκολοι κρατούμενοι: πρακτικά προβλήματα», και ο κ. Albert TAKÁCS, Ούγγρος αναπληρωτής επίτροπος για τα πολιτικά δικαιώματα, εκφώνησε λόγο με τίτλο «Δύσκολοι κρατούμενοι, νομικές προκλήσεις και απαντήσεις». Αυτές τις ομιλίες ακολούθησαν ομάδες συζητήσεων των οποίων προήδρευσαν η κ. Nina KARPACHOVA, Ουκρανή εθνική διαμεσολαβήτρια, και ο κ. Pierre-Yves MONETTE, Βέλγος ομοσπονδιακός διαμεσολαβητής.

Ο κ. Mats MELIN, Σουηδός κοινοβουλευτικός διαμεσολαβητής, προήδρευσε της συνεδρίασης εργασίας για την «Προστασία του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή». Ο κ. Otakar MOTEJL, εθνικός διαμεσολαβητής της Τσεχικής Δημοκρατίας, εκφώνησε λόγο για την «Προστασία του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή: πρακτικά προβλήματα», και η κ. Arne FLIFLET, κοινοβουλευτική διαμεσολαβήτρια της Νορβηγίας, εκφώνησε λόγο για την «Προστασία του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή: νομικές προκλήσεις και απαντήσεις». Ο κ. Lucius CAFLISCH, δικαστής στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προήδρευσε της ομάδας συζήτησης για την «Προστασία του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή: πρακτικά προβλήματα», και ο κ. Peter KOSTELKA, πρόεδρος του αυστριακού Συμβουλίου διαμεσολαβητών, συντόνισε την ομάδα συζήτησης για την «Προστασία του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή: νομικές προκλήσεις και απαντήσεις». Ο κ. Alvaro GIL-ROBLES προήδρευσε της καταληκτικής συνεδρίασης κατά την οποία παρουσιάστηκαν οι εκθέσεις από τις τέσσερις ομάδες συζητήσεων και εγκρίθηκαν τα συμπεράσματα της στρογγυλής τραπέζης.

Στις 2 Απριλίου 2005, πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης συμπόσιο με τίτλο ««Ο Διαμεσολαβητής ως νομοθέτης, διοικητής και πολίτης - αναπτύσσοντας την έννοια του διαμεσολαβητή». Η κ. Linda NIELSEN, πρύτανης του Πανεπιστημίου της Κοπεγχάγης, χαιρέτισε τους συμμετέχοντες στο συμπόσιο και ο κ. GAMMELTOFT-HANSEN διατύπωσε τις εναρκτήριες παρατηρήσεις. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και ο κ. Jens Peter CHRISTENSEN, καθηγητής δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Århus, εκφώνησαν λόγο κατά την διάρκεια της συνεδρίασης με τίτλο «Πολιτική επιστήμη». Ο κ. Ivan BIZJAK, πρώτος εθνικός διαμεσολαβητής της Σλοβενίας, και ο κ. Svend AUKEN, πρώην υπουργός Εργασίας και πρώην υπουργός Περιβάλλοντος, εκφώνησαν λόγο κατά την συνεδρίαση με τίτλο «Πολιτική σκοπιά». Ο κ. Kevin MURPHY, πρώην γενικός γραμματέας διοίκησης και ανάπτυξης δημόσιων υπηρεσιών στο υπουργείο Οικονομικών και πρώην Ιρλανδός εθνικός διαμεσολαβητής, και ο κ. Michael LUNN, μόνιμος γραμματέας στο δανικό υπουργείο Δικαιοσύνης, εκφώνησαν λόγο κατά την συνεδρίαση με τίτλο «Διοικητική σκοπιά». Η κ. Emily O'REILLY, εθνική διαμεσολαβήτρια της Ιρλανδίας και επίτροπος πληροφοριών, και ο κ. Tøger SIEDENFADEN, αρχισυντάκτης της δανικής εφημερίδας *Politiken*, εκφώνησαν λόγο κατά την συνεδρίαση με τίτλο «Σκοπιά των μέσων μαζικής ενημέρωσης». Οι εργασίες του συμποσίου έκλεισαν από τον κ. Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

Διάσκεψη της Ένωσης Βρετανών και Ιρλανδών Διαμεσολαβητών (BIOA), Warwick, Ηνωμένο Βασίλειο

Στις 7 και 8 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, παρέστη στη διάσκεψη της Ένωσης Βρετανών και Ιρλανδών Διαμεσολαβητών (BIOA), η οποία έλαβε χώρα στο Πανεπιστήμιο του Warwick, Coventry, στο Ηνωμένο Βασίλειο. Μετά την ετήσια συνάντηση της BIOA, την πρωία της 7ης Απριλίου, άρχισε η Διάσκεψη με μια συνεδρίαση ολομέλειας με τίτλο «*Redress in the round*» στην οποία προήδρευσε η κ. Ann ABRAHAM, κοινοβουλευτική διαμεσολαβήτρια του Ηνωμένου Βασιλείου και διαμεσολαβήτρια ιατρικών υπηρεσιών, και πρόεδρος της ένωσης. Ομιλητές ήταν η κ. Deirdre HUTTON DBE, πρόεδρος του εθνικού Συμβουλίου καταναλωτών, ο Rt Hon Lord COULSFIELD QC, πρώην δικαστής στο High Court και πρόεδρος του οργάνου προσφυγών από το Συμβούλιο καταναλωτών για αστικές υποθέσεις της Σκωτίας, και ο κ. Philip KELLY, αναπληρωτής γενικός γραμματέας του υπουργείου Προεδρίας (Taoiseach) στην Ιρλανδία. Η επόμενη συνεδρίαση ολομέλειας αφορούσε το «Σύστημα επιλύσεως διοικητικών διαφορών» στην οποία προήδρευσε ο κ. Walter MERRICKS, κύριος διαμεσολαβητής της Υπηρεσίας Οικονομικών Διαμεσολαβητών. Το θέμα εξετάστηκε από τον Rt Hon Lord NEWTON of Braintree OBE, πρόεδρο του Συμβουλίου Δικαστηρίων, τον κ. Peter HANCOCK CBE, ανώτατο εκπρόσωπο της Υπηρεσίας Δικαστηρίων, και από τον κ. Martin PARTINGTON CBE, επίτροπο Δικαίου. Την πρωία της 8ης Απριλίου, στην πρώτη συνεδρίαση ολομέλειας που αφορούσε τον «έλεγχο νομιμότητας», προήδρευσε ο κ. Tom FRAWLEY, διαμεσολαβητής Βόρειας Ιρλανδίας. Ομιλητής ήταν ο Rt Hon Sir Brian KERR QC, Lord Chief Justice της Βόρειας Ιρλανδίας. Στην καταληκτική συνεδρίαση

ολομέλειας, στην οποία προήδρευσε ο κ. Tony REDMOND, πρόεδρος της Επιτροπής Τοπικής Διοίκησης στην Αγγλία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία για τον «Ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή». Κατά τις δύο ημέρες της διάσκεψης πραγματοποιήθηκαν συνολικά δώδεκα εργαστήρια που κάλυψαν διάφορα ζητήματα όπως ελευθερία της νομοθεσίας στον τομέα των πληροφοριών, αποζημιώσεις, αντιμετώπιση καταγγελιών και ένδικα μέσα.

Σεμινάριο για τα «Ανθρώπινα δικαιώματα στην Ευρώπη από την προοπτική των διαμεσολαβητών», Ibiza, Ισπανία

Στις 5 Σεπτεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής συμμετείχε σε σεμινάριο που οργανώθηκε από κοινού από το Πανεπιστήμιο Βαλεαρίδων Νήσων και από τον Ισπανό διαμεσολαβητή, και ήταν αφιερωμένο στο ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρώπη από την σκοπιά των διαμεσολαβητών. Σ' αυτήν την ομιλία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, εξέτασε τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στην προστασία των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο σεμινάριο παρέστησαν πολλοί συμμετέχοντες καθώς και φοιτητές και ακαδημαϊκοί.

Εορτασμός της 20ής επετείου του καταλανικού νόμου περί διαμεσολαβητών, Βαρκελώνη, Ισπανία

Με πρόσκληση του κ. Rafael RIBÓ, περιφερειακού διαμεσολαβητή (*Síndic de Greuges*) της Καταλονίας, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε σε σειρά εκδηλώσεων για τον εορτασμό της 20^{ης} επετείου του καταλανικού νόμου περί διαμεσολαβητών, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στη Βαρκελώνη στις 29 και 30 Σεπτεμβρίου. Μεταξύ των συμμετεχόντων ήταν πολλοί εθνικοί και περιφερειακοί διαμεσολαβητές από πολλές χώρες της ΕΕ, καθώς και η κ. Emily O'REILLY, εθνική διαμεσολαβήτρια της Ιρλανδίας, ο κ. Mats MELIN, κοινοβουλευτικός διαμεσολαβητής της Σουηδίας, η κ. María Luisa CAVA DE LLANO, αναπληρώτρια διαμεσολαβήτρια της Ισπανίας, ο κ. Peter KOSTELKA, πρόεδρος του αυστριακού Συμβουλίου διαμεσολαβητών, ο κ. Γιώργος KAMINHΣ, Συνήγορος του Πολίτη της Ελλάδας και ο κ. Alvaro GIL-ROBLES, επίτροπος για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε λόγο με τίτλο «Μέθοδοι για την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών: Η συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και των εθνικών και περιφερειακών διαμεσολαβητών». Στην ομιλία του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ υπογράμμισε τον ρόλο των περιφερειακών διαμεσολαβητών και έκανε σειρά προτάσεων για την ενίσχυση της συνεργασίας μέσω του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών.

© Síndic de Greuges de Catalunya

Συμμετέχοντες στην ημέρα εορτασμού της 20ής επετείου του νόμου για τον Διαμεσολαβητή της Καταλονίας, Βαρκελώνη, Ισπανία, 29-30 Σεπτεμβρίου 2005.

5.3

**ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥΣ****Διμερείς συναντήσεις με διαμεσολαβητές**

Το έτος 2005 έγιναν πολλές διμερείς επαφές μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και των διαμεσολαβητών από την Ευρώπη και αλλού με σκοπό την προώθηση της εννοίας των διαμεσολαβητών, τη συζήτηση διοργανικών σχέσεων και την ανταλλαγή πληροφοριών για τις βέλτιστες πρακτικές.

Στις 31 Ιανουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον κ. Alvaro GIL-ROBLES, επίτροπο για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Συμβούλιο της Ευρώπης και τον κ. Peter KOSTELKA, πρόεδρο του αυστριακού Συμβουλίου Διαμεσολαβητών και περιφερειακό αντιπρόεδρο για την Ευρώπη του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών, για να συζητήσουν και να συντονίσουν διάφορες συναντήσεις και εκδηλώσεις που προγραμματίστηκαν από τους αντίστοιχους οργανισμούς τους για τους επόμενους δεκαοκτώ μήνες.

Στις 17 Φεβρουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε την κ. Ελιάνα ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Επίτροπο Διοικήσεως (διαμεσολαβήτρια) Κύπρου και τον πρέσβη κ. Κωνσταντίνο ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟ, μόνιμο αντιπρόσωπο της Ελλάδας στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Στις 18 Φεβρουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον κ. Matjaž HANŽEK, διαμεσολαβητή ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Σλοβενίας.

Στις 12 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε την κ. Ελιάνα ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Επίτροπο Διοικήσεως (διαμεσολαβήτρια) Κύπρου, στη Λευκωσία, Κύπρο.

Στις 6 Απριλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον κ. Karlheinz GUTTMACHER, πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών της γερμανικής ομοσπονδιακής βουλής (Bundestag).

Στις 24 Μαΐου, ο κ. John MACQUARRIE, αναπληρωτής διαμεσολαβητής της Συνέλευσης της Βόρειας Ιρλανδίας, επισκέφθηκε το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο. Σκοπός της επίσκεψης ήταν να μελετήσει τη διαδικασία έρευνας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Για τον σκοπό αυτό επέλεξε προς εξέταση μια σειρά υποθέσεων και ενημερώθηκε σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισής τους από τους αρμόδιους νομικούς υπαλλήλους που ασχολούνται με αυτές. Ο κ. MACQUARRIE συνάντησε επίσης τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ και τον κ. Ian HARDEN, προϊστάμενο της νομικής υπηρεσίας.

Στις 10 Ιουνίου, ο κ. Josef HAUSER, διαμεσολαβητής του Τιρόλου, Αυστρίας, και επτά μέλη του προσωπικού του επισκέφθηκαν το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στις Βρυξέλλες. Ο κ. HAUSER και το προσωπικό του συναντήθηκαν με την κ. Benita BROMS, κύριο νομικό σύμβουλο και προϊστάμενη του γραφείου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στις Βρυξέλλες, και με την κ. Rosita AGNEW, προϊστάμενη του τμήματος επικοινωνίας, με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων για τον χειρισμό των καταγγελιών και την επικοινωνία με τους πολίτες. Η αντιπροσωπεία επικοινωνήσε εν συνεχεία με τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ, με εικονοτηλεδιάσκεψη, κατά τη διάρκεια της οποίας συζήτησαν την δυνατότητα διεξαγωγής μιας επίσκεψης πληροφόρησης στην περιοχή του Τιρόλου.

Στις 30 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρακάθησε σε δείπνο στην Φλωρεντία με τον κ. MORALES, περιφερειακό διαμεσολαβητή της Τοσκάνης (Ιταλία) και ορισμένα μέλη του προσωπικού του. Αντάλλαξαν απόψεις σχετικά με τους αντίστοιχους ρόλους τους και την επικοινωνία με τους πολίτες. Συζήτησαν επίσης την δυνατότητα διεξαγωγής μιας επίσημης επίσκεψης του διαμεσολαβητή της Τοσκάνης στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή.

Στις 7 Ιουλίου, ο κ. Sozar SUBARI, Συνήγορος των Πολιτών της Γεωργίας, επισκέφθηκε τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή ως μέρος της επίσημης αποστολής του στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης. Ο κ. SUBARI και ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχαν μια σύντομη συνάντηση μετά την οποία ο κ. José MARTÍNEZ-ARAGÓN, κύριος νομικός σύμβουλος, εξήγησε τις αρμοδιότητες και τον ρόλο που του έχουν ανατεθεί από τον οργανισμό.

Στις 10 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον κ. Ramón CUSTODIO LÓPEZ, εθνικό επίτροπο ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Ονδούρας.

Την 1η Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε εκπροσώπους του 3rd Control Yuan (Οργανισμός διαμεσολαβητών) της Δημοκρατίας της Κίνας (Ταϊβάν).

Εκδηλώσεις που αφορούν μέλη του προσωπικού

Στο επίπεδο του προσωπικού του διαμεσολαβητή πραγματοποιήθηκαν αρκετές εκδηλώσεις:

Στις 6 και 7 Ιουνίου, το γραφείο του κοινοβουλευτικού διαμεσολαβητή της Φινλανδίας και το γραφείο του υπουργού Δικαιοσύνης της Φινλανδίας οργάνωσαν το «Σεμινάριο των αρχών εποπτείας της νομιμότητας Βαλτικής Θάλασσας». Σ' αυτό το σεμινάριο συμμετείχαν οι διαμεσολαβητές ή οι εκπρόσωποί τους από τη Δανία, την Εσθονία, τη Λετονία, τη Λιθουανία, τη Νορβηγία, την Πολωνία και τη Σουηδία. Στο σεμινάριο παρέστη επίσης μια αντιπροσωπεία της Επιτροπής Αναφορών της γερμανικής ομοσπονδιακής βουλής (*Bundestag*). Το γραφείο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή εκπροσωπήθηκε από τον κ. Gerhard GRILL, κύριο νομικό σύμβουλο. Συνολικά, 60 άτομα περίπου παρέστησαν στο σεμινάριο.

Στις 28 και 29 Νοεμβρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE, κύριος νομικός σύμβουλος, συμμετείχε στο τέταρτο συνέδριο της AOMF (*Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie*), της ένωσης γαλλόφωνων διαμεσολαβητών, το οποίο έλαβε χώρα στο Παρίσι. Το συνέδριο με τίτλο «Ο διαμεσολαβητής: διερμηνέας προσδοκιών, φορέας μεταρρυθμίσεων» («*Le Médiateur: interprète des attentes, acteurs des réformes*») οργανώθηκε από τον Γάλλο διαμεσολαβητή, κ. Jean-Paul DELEVOYE. Μεταξύ των ομιλητών ήταν ο κ. Robert BADINTER, πρώην πρόεδρος του γαλλικού Συνταγματικού Δικαστηρίου, ο κ. Luc FERRY, πρώην υπουργός, και ο κ. Jacques DERMAGNE, πρόεδρος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου.

6 ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

6.1 ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ο θεσμός του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή γιόρτασε την δέκατη επέτειό του το 2005. Με την ευκαιρία αυτή, οργανώθηκε σειρά εκδηλώσεων καθεμία εκ των οποίων περιγράφεται λεπτομερώς κατωτέρω. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η άμεση συμμετοχή σ' αυτές τις εκδηλώσεις όλων των βασικών συνομιλητών του διαμεσολαβητή – όργανα της ΕΕ, οργανισμοί και υπηρεσίες, ευρωβουλευτές, συνεργάτες διαμεσολαβητές, μέσα μαζικής πληροφόρησης, ΜΚΟ, ακαδημαϊκοί, καταγγέλλοντες και πολίτες – κάθε τέτοια εκδήλωση απευθυνόταν σ' ένα διαφορετικό κοινό στόχο.

Περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με όλες αυτές τις εκδηλώσεις βρίσκονται στην εξής διεύθυνση: <http://www.ombudsman.europa.eu/10anniversary/en/default.htm>

© De Nationale Ombudsman van Nederland

Ο κ. Jacob Söderman, πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, ο κ. Mats Melin, Επικεφαλής Κοινοβουλευτικός Διαμεσολαβητής της Σουηδίας, και η κ. Riitta-Leena Paunio, Κοινοβουλευτική Διαμεσολαβήτρια της Φινλανδίας, στο πέμπτο σεμινάριο των Εθνικών Διαμεσολαβητών των κρατών μελών της ΕΕ. Χάγη, Κάτω Χώρες, 11-13 Σεπτεμβρίου 2005.

Δεξίωση για τους εθνικούς διαμεσολαβητές των κρατών μελών της ΕΕ και των υποψηφίων χωρών, Χάγη, Κάτω Χώρες

Πάνω από 80 εκπρόσωποι των υπηρεσιών εθνικού διαμεσολαβητή στα κράτη μέλη της ΕΕ και στις υποψήφιες χώρες παρέστησαν στο πέμπτο σεμινάριο εθνικών διαμεσολαβητών που έλαβε χώρα στην Χάγη από τις 11 έως τις 13 Σεπτεμβρίου 2005. Με αυτήν την ευκαιρία οργανώθηκε δεξίωση για να εορτασθεί η δέκατη επέτειος του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Πάνω από 70 άτομα παρέστησαν στο δείπνο, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συμμετείχαν στη δημιουργία του θεσμού, οι οποίοι συνέβαλαν στην έκδοση ενός αναμνηστικού τόμου για τα 10 χρόνια του θεσμού. Ο τόμος αυτός, με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: Αρχές, Καθιέρωση, Εξέλιξη», παρουσιάστηκε από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ κατά τη διάρκεια του δείπνου, παρουσία του πρώτου Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, κ. Jacob SÖDERMAN.

Δεξίωση για τον εορτασμό της δεκάτης επετείου του θεσμού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, Στρασβούργο, Γαλλία

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1995 ανέλαβε τα καθήκοντά του ο πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, κ. Jacob SÖDERMAN. Την Τρίτη 27 Σεπτεμβρίου 2005, κατά τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο, οργανώθηκε δεξίωση για τον εορτασμό της δεκάτης επετείου του θεσμού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κλήθηκαν να παραστούν στην δεξίωση, όπως και το προσωπικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, μέλη του προσωπικού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μέλη του προσωπικού από άλλα όργανα της ΕΕ και οργανισμούς που έχουν συνεργασθεί στενά με τον Διαμεσολαβητή κατά την τελευταία δεκαετία. Ο πρώτος Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, κ. Jacob SÖDERMAN, ήταν ο επίτιμος προσκεκλημένος στην εκδήλωση. Λόγω του κεντρικού ρόλου που έπαιξε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη δημιουργία του θεσμού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και της στήριξης που παρείχε το Κοινοβούλιο στον Διαμεσολαβητή κατά την τελευταία δεκαετία, ήταν σωστό η βασική ομιλία στην δεξίωση να εκφωνηθεί από τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Josep BORRELL FONTELLES. Στην δεξίωση παρέστησαν πάνω από 250 άτομα, συμπεριλαμβανομένων πέντε Μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πάνω από 100 ευρωβουλευτές, πέντε γενικοί διευθυντές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και εκπρόσωποι της βρετανικής Προεδρίας της ΕΕ.

Ο κ. Josep Borrell Fontelles, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ο κ. Διαμαντούρος παραθέτουν δεξίωση επ' ευκαιρία της δεκάτης επετείου του θεσμού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Στρασβούργο, Γαλλία, 27 Σεπτεμβρίου 2005.

Συνέδριο με θέμα «Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Απολογισμός και προοπτικές», Στρασβούργο, Γαλλία

Στις 28 Οκτωβρίου, το *Institut des hautes études européennes* του *Université Robert Schuman* του Στρασβούργου διοργάνωσε ένα συνέδριο σχετικά με την δέκατη επέτειο του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, υπό την επιστημονική αρμοδιότητα του κ. Συμεών ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, καθηγητή στο *Université Robert Schuman*, και του κ. Yves PETIT, καθηγητή στο *Université de Bourgogne*. Το θέμα του συνεδρίου που έλαβε χώρα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ήταν *Le Médiateur européen: bilan et perspectives* (Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Απολογισμός και προοπτικές). Την εναρκτήρια ομιλία του συνεδρίου εκφώνησαν η βουλευτής και δήμαρχος του Στρασβούργου, κ. Fabienne KELLER, και η πρόεδρος του *Université Robert Schuman*, κ. Florence BENOÎT-ROHMER.

Πρόεδρος της πρωινής συνεδρίασης ήταν ο κ. Vlad CONSTANINESCO, συνδιευθυντής και καθηγητής του *Centre d'études internationales et européennes* του *Université Robert Schuman*. Κατά το πρώτο ήμισυ της συνεδρίασης, εξετάστηκαν ο θεσμός του Διαμεσολαβητή και το θεσμικό περιβάλλον του. Ο κ. Yves PETIT ανέλυσε τις σχέσεις μεταξύ του Διαμεσολαβητή και των ευρωπαϊκών οργάνων, ενώ ο κ. Loïc GRARD, καθηγητής στο *Université de Bordeaux IV*, εξέτασε τις σχέσεις μεταξύ του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και των εθνικών διαμεσολαβητών. Το δεύτερο ήμισυ της συνεδρίασης αφιερώθηκε στην εξέταση της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή και των

δραστηριοτήτων της. Ο κ. Claude BLUMANN, αντιπρόεδρος και καθηγητής στο *Université de Paris II*, έκανε μια παρουσίαση της συμβολής του Διαμεσολαβητή στην ευρωπαϊκή ιθαγένεια. Ο κ. Συμεών ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ εν συνεχεία ανέλυσε τη συμβολή του Διαμεσολαβητή στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Μετά από κάθε δύο παρουσιάσεις, οι ακαδημαϊκοί, οι φοιτητές και άλλοι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να θέσουν ερωτήματα στους ομιλητές και να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με τα ζητήματα που εθίγοντο.

Ο κ. Διαμαντούρος, η κ. Florence Benoît-Rohmer, Πρόεδρος του Πανεπιστημίου «Robert Schuman», και η κ. Fabienne Keller, γερουσιαστής και δήμαρχος του Στρασβούργου, απευθύνονται στο συνέδριο με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – Απολογισμός και προοπτικές». Στρασβούργο, Γαλλία, 28 Οκτωβρίου 2005.

Η απογευματινή συνεδρίαση είχε την μορφή στρογγυλής τραπέζης, με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – 10 χρόνια δραστηριότητας». Της στρογγυλής τραπέζης προήδρευσε ο κ. Robert KOVAR, πρώην πρόεδρος του *Université Robert Schuman* και ομότιμος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο. Οι συμμετέχοντες στην στρογγυλή τράπεζα ήταν οι κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, Mats MELIN, κοινοβουλευτικός διαμεσολαβητής της Σουηδίας, Bernard DREYFUS, γενικός εκπρόσωπος του Γάλλου εθνικού διαμεσολαβητή, David LOWE, προϊστάμενος στην Γραμματεία της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Giuseppe MASSANGIOLI, διευθυντής στη Γενική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και Álvaro GIL-ROBLES, επίτροπος για τα ανθρωπίνια δικαιώματα στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Τα θέματα που συζητήθηκαν περιελάμβαναν τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή και την πρόκληση της διεύρυνσης, τις σχέσεις μεταξύ των διαμεσολαβητών και την επιρροή του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στους εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές, και την επίπτωση της δραστηριότητας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στην εργασία των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα συμπεράσματα του συμποσίου παρουσίασε ο κ. Jean-Paul JACQUÉ, διευθυντής στη νομική υπηρεσία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην εκδήλωση παρέστησαν πάνω από 80 ακαδημαϊκοί, φοιτητές, δικηγόροι, προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλοι συμμετέχοντες. Τα συμπεράσματα του συμποσίου θα δημοσιευθούν από το *Centre d'études internationales et européennes* του *Université Robert Schuman* κατά τη διάρκεια του 2006.

Επίσημο δείπνο για τους βασικούς συνομιλητές του Διαμεσολαβητή στη Γαλλία, Στρασβούργο

Στις 28 Οκτωβρίου, η δήμαρχος του Στρασβούργου, κ. Fabienne KELLER, και ο πρόεδρος της *Communauté Urbaine de Strasbourg*, κ. Robert GROSSMANN, διοργάνωσαν επίσημο δείπνο για τον εορτασμό των δέκα ετών της παρουσίας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο. Στο δείπνο ήταν προσκεκλημένοι τοπικοί, περιφερειακοί και εθνικοί πολιτικοί και διοικητές, καθώς και ομιλητές από το συμπόσιο που είχε λάβει χώρα νωρίτερα την ίδια ημέρα στο Στρασβούργο (βλ. ανωτέρω) και μέλη του προσωπικού του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Επίτιμος προσκεκλημένος ήταν ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ. Κατά την διάρκεια του δείπνου, η δήμαρχος επανέλαβε τη δέσμευση του Δήμου του Στρασβούργου υπέρ του ευρωπαϊκού προσανατολισμού του και στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ανέγνωσε συγχαρητήριο μήνυμα της Γαλλίδας υπουργού Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, κ. Catherine COLONNA. Απαντώντας ο Διαμεσολαβητής ευχαρίστησε τον Δήμο και την περιφέρειά του για όλη την υποστήριξή τους την τελευταία δεκαετία, επανέλαβε την δέσμευσή του για περαιτέρω

ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τα δικαιώματά τους σε επίπεδο ΕΕ, και ανακοίνωσε ότι το έκτο σεμινάριο εθνικών διαμεσολαβητών θα λάβει χώρα στο Στρασβούργο το 2007.

Επίσημο δείπνο για τους προέδρους και τους γενικούς γραμματείς των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και τους προϊσταμένους οργανισμών και υπηρεσιών της ΕΕ, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Στις 17 Νοεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής παρέθεσε επίσημο δείπνο για τους προέδρους και τους γενικούς γραμματείς των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, μαζί με τους προϊσταμένους των οργανισμών και υπηρεσιών της Ένωσης. Στο δείπνο παρέστησαν πάνω από 45 άτομα που εκπροσωπούν τα θεσμικά όργανα, τους οργανισμούς και τις υπηρεσίες ολόκληρης της Ένωσης. Στόχος της εκδήλωσης ήταν να τονιστεί η βούληση του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή να εργασθεί από κοινού με όλα τα όργανα, τους οργανισμούς και τις υπηρεσίες κατά τα επόμενα χρόνια για να βελτιώσει την ποιότητα της διοίκησης της ΕΕ και να διασφαλίσει το ότι τηρούνται πλήρως τα δικαιώματα των πολιτών σε όλη την Ένωση. Λόγω του γεγονότος ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αντιπροσωπεύει το 70% των ερευνών που διεξάγει ο Διαμεσολαβητής, ο πρόεδρος της Επιτροπής, κ. José Manuel BARROSO, κλήθηκε να εκφωνήσει την βασική ομιλία. Περιέγραψε ορισμένους τομείς στους οποίους μπορεί να προωθηθεί η συνεργασία στα επόμενα χρόνια, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται η πρόοδος που πρέπει να επιτευχθεί για την καθιέρωση ενός ενιαίου Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς, η επιδίωξη περισσότερων φιλικών διακανονισμών και η συνέχεια που πρέπει να δοθεί το ταχύτερο δυνατό στις συστάσεις και παρατηρήσεις του Διαμεσολαβητή. Ως προς αυτό, ανέφερε τη νέα ανακοίνωση που ενέκρινε η Επιτροπή εισάγοντας τη νέα εσωτερική διαδικασία για την διεκπεραίωση των ερευνών του Διαμεσολαβητή. Στην ομιλία του, ο Διαμεσολαβητής επιβεβαίωσε τη σημασία που πρέπει να δίνεται στην ταχεία διεκπεραίωση των καταγγελιών. Περιέγραψε το ρόλο του όχι μόνον ως έναν εξωτερικό μηχανισμό ελέγχου αλλά και ως πολύτιμο μέσο για τους ασκούντες διοίκηση - ένα μέσο που είναι ικανό να βοηθήσει τις διοικήσεις να έχουν καλύτερες επιδόσεις εφιστώντας την προσοχή σε τομείς που επιδέχονται βελτίωση. Σχετικά με αυτό, υπογράμμισε την αξία του Ευρωπαϊκού Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς ως χρήσιμου οδηγού για τους υπαλλήλους. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε επίσης τον ρόλο του Διαμεσολαβητή ως φορέα διευκόλυνσης ο οποίος δίνει τη δυνατότητα στα θεσμικά όργανα να ενημερώνουν καλύτερα τους πολίτες, βεβαιώνει τους πολίτες ότι η φωνή τους ακούγεται και ότι μπορούν να βελτιώσουν την κατάσταση με τις καταγγελίες που υποβάλλουν. Ο απώτερος σκοπός, δήλωσε, είναι μια ευρωπαϊκή διοίκηση υψηλού επιπέδου με κέντρο τον πολίτη.

Ο κ. José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και ο κ. Διαμαντούρος στο επίσημο δείπνο για τους Προέδρους και τους Γενικούς Γραμματείς των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και τους αρχηγούς φορέων και υπηρεσιών της ΕΕ. Βρυξέλλες, Βέλγιο, 17 Νοεμβρίου 2005.

Σεμινάριο τύπου και δημόσιο εργαστήριο, Βρυξέλλες, Βέλγιο

Στις 6 Δεκεμβρίου, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής πραγματοποίησε δύο εκδηλώσεις στις Βρυξέλλες με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: 10 χρόνια, 20 000 καταγγελίες – Πολλές; Λίγες;». Οι εκδηλώσεις που διοργανώθηκαν σε συνεργασία με το ευρωπαϊκό κέντρο δημοσιογραφίας, είχαν την μορφή σεμιναρίου Τύπου και δημόσιου εργαστηρίου που απευθυνόταν στα μέσα

μαζικής ενημέρωσης, στους ΜΚΟ, στις ομάδες ενδιαφέροντος, στις περιφερειακές και τοπικές αντιπροσωπείες και στους πολίτες που ενδιαφέρονται για την εργασία του Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Michael Cashman, βουλευτής του ΕΚ, ο κ. Διαμαντούρος, ο κ. Aidan White, Γενικός Γραμματέας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων, και ο κ. Derk-Jan Eppink, μέλος του ιδιαίτερου γραφείου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο Αντιπρόεδρος κ. Siim Kallas, παραθέτουν ένα σεμινάριο στον Τύπο επ' ευκαιρία της δέκατης επετείου του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Βρυξέλλες, Βέλγιο, 6 Δεκεμβρίου 2005.

Η πρώτη συνεδρίαση είχε τίτλο «Μια πιο ανοικτή και υπόλογη διοίκηση ΕΕ — τα επόμενα στάδια για την Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και τον Διαμεσολαβητή». Σ' αυτή τη συνεδρίαση παρέστησαν πάνω από εξήντα άτομα και τα μέλη της ειδικής ομάδας ήταν ο κ. Derk-Jan EPPINK, μέλος του ιδιαίτερου γραφείου του αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Siim KALLAS, ο κ. Michael CASHMAN, ευρωβουλευτής και εισηγητής σχετικά με τον κανονισμό για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο κ. Tony BUNYAN, διευθυντής του *Statewatch*, και ο κ. Tim KING, βοηθός αρχισυντάκτη του *European Voice*. Ο κ. Aidan WHITE, γενικός γραμματέας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων, συντόνισε αυτήν την συνεδρίαση η οποία αποτέλεσε μια πολύ χρήσιμη επισκόπηση της προόδου που έχει σημειωθεί μέχρι σήμερα στα όργανα της ΕΕ στον τομέα της διαφάνειας και της πορείας προς το μέλλον.

Ο κ. Διαμαντούρος και η κ. Margot Wallström, Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις διοργανικές σχέσεις και την επικοινωνιακή στρατηγική, ακούν τους συμμετέχοντες σε ένα δημόσιο εργαστήριο με αφορμή τη δέκατη επέτειο του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Βρυξέλλες, Βέλγιο, 6 Δεκεμβρίου 2005.

Η δεύτερη συνεδρίαση με τίτλο «Ενημέρωση των πολιτών για το δικαίωμά τους να υποβάλλουν καταγγελίες — τα επόμενα βήματα για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή» είχε τη μορφή δημόσιου εργαστηρίου. Η κ. Margot WALLSTRÖM, αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κ. Emily O'REILLY, εθνική διαμεσολαβήτρια της Ιρλανδίας, η κ. Claire DAMILANO, από την *European*

Citizen Action Service, και ο κ. Aidan WHITE, γενικός γραμματέας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων, αποτέλεσαν την ειδική ομάδα αυτής της συνεδρίασης. Το εργαστήριο συντόνισε με ζωνφό τρόπο ο πρώην πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Pat COX. Στο εργαστήριο παρέστησαν πάνω από 50 εκπρόσωποι ΜΚΟ, ομάδες ενδιαφέροντος, περιφερειακοί και τοπικοί αντιπρόσωποι στις Βρυξέλλες, και όργανα της ΕΕ και εξέτασαν τον καλύτερο δυνατό τρόπο με τον οποίο ο Διαμεσολαβητής μπορεί να εργασθεί γι' αυτούς. Η συζήτηση περιστράφη γύρω από τα ακόλουθα ζητήματα: Πώς μπορεί ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής να ενημερώσει το κοινό σχετικά με την εργασία του; Τι μπορεί να κάνει ο Διαμεσολαβητής για να ενθαρρύνει τους πολίτες να χρησιμοποιούν το δικαίωμά τους προσφυγής; Πώς μπορεί η οργάνωσή σας να βοηθήσει τον Διαμεσολαβητή να στηριχθεί στα επιτεύγματα της περασμένης δεκαετίας; Πώς μπορεί ο Διαμεσολαβητής να συμβάλει στην «περίοδο προβληματισμού» της Ένωσης; Ένα έγγραφο που περιελάμβανε μια σύνοψη των κυριοτέρων ιδεών που προβλήθηκαν στο εργαστήριο, διανεμήθηκε στους συμμετέχοντες μετά τη συνεδρίαση και τέθηκε στη διάθεση του κοινού στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή.

Παρουσίαση της αντιπροσωπείας για την Ευρωπαϊκή Ένωση της γαλλικής Εθνοσυνέλευσης, Παρίσι, Γαλλία

Στις 7 Δεκεμβρίου, η αντιπροσωπεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση της γαλλικής Εθνοσυνέλευσης διεξήγαγε για πρώτη φορά μια ακρόαση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Η συνεδρίαση, στην οποία προήδρευσε ο πρόεδρος της αντιπροσωπείας, κ. Pierre LEQUILLER, έδωσε την ευκαιρία στον Διαμεσολαβητή να εξηγήσει τον ρόλο του, τα είδη των θεμάτων με τα οποία ασχολείται και το βαθμό συνεργασίας του με τους διαμεσολαβητές στα κράτη μέλη. Τα μέλη της αντιπροσωπείας έθεσαν ερωτήσεις σχετικά με καταγγελίες, συμπεριλαμβανομένης της προσφυγής για την έλλειψη διαφάνειας στις νομοθετικές διαδικασίες του Συμβουλίου, και τον ρόλο που θα μπορούσαν να αναλάβουν, ως ευρωβουλευτές, στο να ενημερώσουν τους Γάλλους πολίτες σχετικά με τον ρόλο και τις αρμοδιότητες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. Η ακρόαση έλαβε χώρα στο Παρίσι και ήταν ανοικτή στον τύπο. Συμφωνήθηκε να εορτασθεί η δέκατη επέτειος του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

© Assemblée nationale française

Ο κ. Διαμαντούρος και ο κ. Pierre Lequiller, Πρόεδρος της αντιπροσωπείας για την Ευρωπαϊκή Ένωση στη γαλλική εθνοσυνέλευση. Παρίσι, Γαλλία, 7 Δεκεμβρίου 2005.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Στις 11 Ιανουαρίου, πραγματοποιήθηκε η εκλογή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ επανεξελέγη Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής για την κοινοβουλευτική περίοδο 2004-2009, λαμβάνοντας 564 ψήφους των 609 ψηφισάντων. Την εκλογή ακολούθησε συνέντευξη Τύπου που διοργανώθηκε από τον πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Marcin LIBICKI. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ, με την ευκαιρία αυτή,

υπογράμμισε τις προτεραιότητές του για τον θεσμό που συνίστανται στο να διασφαλίζει την πλήρη προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών σε όλη την Ένωση καθώς και τα υψηλότερα πρότυπα διοίκησης στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ. Πλήρης ενημέρωση για την εκλογή του Διαμεσολαβητή βρίσκεται στο παράρτημα Ε.

© Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η κ. Margot Wallström, Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις διοργανικές σχέσεις και την επικοινωνιακή στρατηγική, συγχαίρει τον κ. Διαμαντούρο μετά την επανεκλογή του ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής. Στρασβούργο, Γαλλία, 11 Ιανουαρίου 2005.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΗ 2004

Η ετήσια έκθεση είναι η σημαντικότερη δημοσίευση του Διαμεσολαβητή. Παρέχοντας μια γενική επισκόπηση των δραστηριοτήτων του Διαμεσολαβητή όσον αφορά τις προσφυγές σε δεδομένο έτος, αυξάνει την ικανότητα του Κοινοβουλίου να καλεί σε απολογισμό τα όργανα της Ένωσης. Εντοπίζοντας τους προβληματικούς τομείς στο εσωτερικό της διοίκησης, αποτελεί επίσης μια πολύτιμη πηγή αυτορύθμισης για τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Πέρα από αυτό, η έκθεση του Διαμεσολαβητή ενδιαφέρει μεγάλο φάσμα ομάδων και ατόμων σε πολλαπλά επίπεδα - συναδέλφους διαμεσολαβητές, πολιτικούς, δημόσιους υπαλλήλους, επαγγελματίες, ακαδημαϊκούς, ομάδες ενδιαφέροντος, μη κυβερνητικές οργανώσεις, δημοσιογράφους και πολίτες σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Προκειμένου να υπάρξει η καλύτερη δυνατή ανταπόκριση στις προσδοκίες αυτών των διαφόρων ομάδων, η ετήσια έκθεση σχεδιάστηκε εκ νέου, με αρχή την έκθεση του 2004. Πλήρεις αποφάσεις αντικαταστάθηκαν με συνοπτικές περιγραφές που εφιστούν την προσοχή στα βασικά σημεία. Μια θεματική ανάλυση ενσωματώθηκε στο κεφάλαιο 2 (τμήμα 2.8 της παρούσας έκθεσης), τονίζοντας τα σημαντικότερα νομικά και πραγματικά ευρήματα στους κυριότερους τομείς εργασίας. Τα κεφάλαια που καλύπτουν τις επικοινωνίες και τις σχέσεις με άλλους φορείς αναθεωρήθηκαν για να επισημανθεί το όφελος αυτών των δραστηριοτήτων και να δοθούν λεπτομερείς περιγραφές των εκδηλώσεων που έλαβαν χώρα.

Ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την έκθεσή του για το 2004 στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 10 Μαΐου. Με τον τρόπο αυτό, του δόθηκε η ευκαιρία να παρουσιάσει μια επισκόπηση του έργου και των αποτελεσμάτων που επετεύχθησαν κατά το εν λόγω έτος της θητείας του, και να αναφέρει τους στόχους που είχε θέσει μετά την επανεκλογή του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Ο κ. Μανόλης ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ, βουλευτής του ΕΚ, συνέταξε την έκθεση της Επιτροπής Αναφορών σχετικά με τις δραστηριότητες του Διαμεσολαβητή το 2004. Στις 27 Οκτωβρίου, οι ευρωβουλευτές ενέκριναν την εν λόγω έκθεση, με 426 ψήφους υπέρ, 3 κατά και 9 αποχές, συγχαιρώντας τον Διαμεσολαβητή για το έργο του και τις καλές σχέσεις που έχει με την Επιτροπή Αναφορών.

ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΟΙΚΤΩΝ ΘΥΡΩΝ

Βρυξέλλες

Στις 30 Απριλίου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διοργάνωσε μια ημέρα ανοικτών θυρών για το κοινό. Η Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή συμμετείχε στην ημέρα ανοικτών θυρών, λαμβάνοντας την ευκαιρία να παρουσιάσει τη νέα *Tenth anniversary postcard* (Κάρτα για την δέκατη επέτειο του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή) που διανεμήθηκε στους επισκέπτες σε 24 γλώσσες. Μέλη του προσωπικού απαντούσαν σε ερωτήσεις του κοινού καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και υπολογίστηκε ότι έως και 15 000 άτομα παρέστησαν στην εκδήλωση.

Στρασβούργο

Στις 8 Μαΐου, η Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή συμμετείχε στην ημέρα ανοικτών θυρών που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο. Υλικό που κάλυπτε τις εργασίες του Διαμεσολαβητή, καθώς και η νέα Κάρτα για την δέκατη επέτειο του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, διανεμήθηκε στους επισκέπτες σε 24 γλώσσες. Μέλη του προσωπικού ήταν παρόντα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, για να απαντούν σε ερωτήσεις. Το Κοινοβούλιο επισκέφθηκαν πάνω από 20 000 άτομα κατά τη διάρκεια της ημέρας ανοικτών θυρών.

Πολίτες επισκέπτονται το περίπτερο του Διαμεσολαβητή σε ημέρα ανοικτή για το κοινό στο Στρασβούργο, Γαλλία, 8 Μαΐου 2005.

6.2 ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Με στόχο την ενημέρωση των πολιτών για το δικαίωμά τους να υποβάλλουν καταγγελίες στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή και την περαιτέρω ενίσχυση των σχέσεων εργασίας του με τους εθνικούς και περιφερειακούς ομολόγους του, ο Ευρωπαϊκός Διαμεσολαβητής εντατικοποίησε τις συναντήσεις πληροφόρησης στα κράτη μέλη, τις προσχωρούσες χώρες και τις υποψήφιες χώρες το 2003 και 2004. Ο Διαμεσολαβητής προτίθεται να συνεχίσει τις επισκέψεις του πληροφόρησης κατά την περίοδο 2005 έως 2009. Κατά τη διάρκεια αυτών των επισκέψεων, ο Διαμεσολαβητής συναντά βουλευτές, δικαστές, ανώτατους δημόσιους υπαλλήλους, συνάδελφους διαμεσολαβητές και άλλους εργαζόμενους στον τομέα μη δικαστικής επίλυσης διαφορών, την κοινότητα των ακαδημαϊκών, πιθανούς καταγγέλλοντες και άλλους πολίτες. Σε κάθε ταξίδι τον συνοδεύει ένας υπάλληλος του νομικού τμήματός του και ένας υπεύθυνος επικοινωνίας.

Στόχος των επισκέψεων πληροφόρησης του Διαμεσολαβητή είναι οι πολίτες να κατανοήσουν καλύτερα τις υπηρεσίες που μπορεί να τους παράσχει. Στις πολλές παρουσιάσεις που κάνει κατά την διάρκεια των επισκέψεών του, ο Διαμεσολαβητής περιγράφει την εργασία του δίνοντας παραδείγματα των τύπων των καταγγελιών που λαμβάνει. Ωστόσο, το έργο του Διαμεσολαβητή δεν περιορίζεται στη διεκπεραίωση καταγγελιών και στις συναντήσεις που έχει, γνωρίζει ότι πρέπει να ενημερώσει το κοινό γι' αυτόν τον ευρύτερο ρόλο που επιτελεί. Στις ομιλίες και τις

παρουσιάσεις του, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπογραμμίζει τη σημασία του θεσμού του διαμεσολαβητή για την προώθηση του κράτους δικαίου, της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σε διμερείς συναντήσεις με διαμεσολαβητές, οι συμμετέχοντες εξετάζουν ιδέες για μελλοντική συνεργασία, ενώ αντλούν γνώσεις από τις εμπειρίες τους και ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές.

Οι ομόλογοι του Διαμεσολαβητή στα κράτη μέλη και τις υποψήφιες χώρες οργανώνουν εμπεριστατωμένα προγράμματα δραστηριοτήτων και συναντήσεις για τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή κατά τη διάρκεια κάθε μίας από τις επισκέψεις του, ενώ τον συνοδεύουν συχνά σε όλο το ταξίδι.

Λόγω της σειράς εκδηλώσεων που οργανώθηκαν για τον εορτασμό της δεκάτης επετείου του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή το 2005, μόνο μια επίσκεψη πληροφόρησης πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του έτους – μία επίσκεψη στο Ηνωμένο Βασίλειο στα τέλη του Νοεμβρίου.

Η επόμενη ενότητα περιλαμβάνει μια επισκόπηση των φάσματος συνεδριάσεων που πραγματοποιήθηκαν, απαριθμώντας τους βασικούς συνομιλητές και αναφέροντας τις πολυάριθμες παρουσιάσεις που έγιναν. Οι δραστηριότητες τύπου που έλαβαν χώρα ως μέρος των επισκέψεων πληροφόρησης καλύπτονται στην ενότητα 6.4 της παρούσας έκθεσης.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Από τις 28 έως τις 30 Νοεμβρίου 2005, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επισκέφθηκε το Λονδίνο.

Στις 28 Νοεμβρίου, πραγματοποιήθηκε πρόγευμα εργασίας με την κ. Ann ABRAHAM, κοινοβουλευτική διαμεσολαβήτρια και διαμεσολαβήτρια Ιατρικών Υπηρεσιών. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και η κ. ABRAHAM έγιναν εν συνεχεία δεκτοί από τον διευθυντή της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Ηνωμένο Βασίλειο, κ. Reijo KEMPINNEN. Ακολούθησε συνεδρίαση με ευρωβουλευτές, την οποία διοργάνωσε ο διευθυντής της υπηρεσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Ηνωμένο Βασίλειο, κ. Dermot SCOTT. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και η κ. ABRAHAM έκαναν εν συνεχεία μια κοινή παρουσίαση στους φοιτητές του *National School of Government «European Fast Stream»*. Ο τίτλος της παρουσίασης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ήταν «Ο ρόλος του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στο θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ». Μετά από μια ζωνρή συνεδρίαση ερωτήσεων και απαντήσεων, οι συζητήσεις με τους φοιτητές και τον διευθυντή σπουδών, κ. Howard EMMENS, συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια του γεύματος.

Ο κ. Διαμαντούρος και η κ. Ann Abraham, Διαμεσολαβήτρια της Κοινοβουλευτικής και Υγειονομικής Υπηρεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου, απευθύνεται στους σπουδαστές του «European Fast Stream» στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης του Ηνωμένου Βασιλείου.
Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, 28 Νοεμβρίου 2005.

Η απογευματινή συνεδρίαση άρχισε με συνάντηση με τα μέλη της Ευρωπαϊκής εξεταστικής επιτροπής της Βουλής των Κοινοτήτων, που έδωσε στον Διαμεσολαβητή την ευκαιρία να συναντηθεί με μέλη της Επιτροπής, να τους ενημερώσει σχετικά με την εργασία των αντίστοιχων οργανισμών τους και να συμμετέχει σε ενδιαφέρουσα ανταλλαγή απόψεων. Η τελευταία συνεδρίαση της

ημέρας πραγματοποιήθηκε στο Συμβούλιο Δικαστηρίων και διοργανώθηκε από τον πρόεδρο του Συμβουλίου, Λόρδο NEWTON του Braintree. Μέλη και προσωπικό του Συμβουλίου παρουσίασαν την εργασία του και η συζήτηση που ακολούθησε έδειξε την στενή σχέση που υπάρχει μεταξύ της εργασίας των δικαστηρίων και εκείνης των διαμεσολαβητών. Το ίδιο βράδυ, ο Λόρδος NEWTON παρέθεσε δείπνο στην Βουλή των Λόρδων για τον εορτασμό της επίσκεψης.

Στις 29 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στην υποψήφια διδάκτορα, κ. Melanie SMITH, στο πλαίσιο του διδακτορικού της σχετικά με τις προσφυγές που ασκούνται λόγω παραβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ. Κατά την πρώτη συνεδρίαση της ημέρας, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και η κ. ABRAHAM έγιναν δεκτοί από τον υπουργό Ευρώπης κ. Douglas ALEXANDER. Τα θέματα που συζητήθηκαν συμπεριλάμβαναν την ειδική έκθεση του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, που υποβλήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Οκτώβριο 2005, στην οποία ο Διαμεσολαβητής καλούσε το Συμβούλιο να επανεξετάσει την άρνησή του να συνεδριάζει δημόσια όταν ασκεί τις νομοθετικές εξουσίες του. Μια επίσκεψη στο γραφείο της κοινοβουλευτικής διαμεσολαβήτριας και διαμεσολαβήτριας Ιατρικών Υπηρεσιών έδωσε εν συνέχεια την ευκαιρία στον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ να γνωρίσει το ευρύ φάσμα υποθέσεων που διεκπεραιώνει η διαμεσολαβήτρια. Η αναπληρώτρια διαμεσολαβήτρια, κ. Trish LONGDON, και οι συνάδελφοί της παρουσίασαν το θέμα παρατεταμένης περίθαλψης, ενώ η κ. Ann ABRAHAM και ο κ. Iain OGILVIE περιέγραψαν τις τελευταίες εξελίξεις σε έρευνα που αφορούσε την ασφαλιστική εταιρεία *Equitable Life*.

Κατά τη διάρκεια σεμιναρίου που φιλοξένησε στο μεσημεριανό διάλειμμα ο κ. Robert HAZELL, διευθυντής του Τμήματος Συνταγματικού Δικαίου του *School of Public Policy* στο *University College London*, ο κ. Διαμαντούρος έκανε μια διάλεξη με θέμα «Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή στην ενδυνάμωση της λογοδοσίας και του κράτους δικαίου». Κατά τη διάρκεια ζωηρού κύκλου ερωτήσεων και απαντήσεων και ενός γεύματος (μπουφέ), συζήτησε και απάντησε στις ερωτήσεις όχι μόνο των καθηγητών και φοιτητών που συμμετείχαν αλλά και πολλών διαμεσολαβητών του Ηνωμένου Βασιλείου που ήταν παρόντες.

Στην πρώτη του απογευματινή συνεδρίαση, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ κατέθεσε ενώπιον της *European Union Select Committee* της Βουλής των Λόρδων. Στην εν λόγω συνεδρίαση προήδρευσε ο πρόεδρος της επιτροπής αυτής, Lord GRENFELL, και παρέστησαν δεκατέσσερα μέλη της Βουλής των Λόρδων. Κατά τη διάρκεια εντατικής διασταυρούμενης εξέτασης, τα μέλη της επιτροπής έθεσαν στον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ ευρύ φάσμα ερωτήσεων που κάλυπταν θέματα όπως την ανάγκη ανάπτυξης του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών, τη σχέση μεταξύ του ευρωπαϊκού Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, και τις μελλοντικές σχέσεις με την Υπηρεσία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και η κ. ABRAHAM συναντήθηκαν εν συνέχεια με τον πρόεδρο της *Public Administration Select Committee* της Βουλής των Κοινοτήτων, κ. Tony WRIGHT. Το ίδιο απόγευμα, η κ. ABRAHAM διοργάνωσε δείπνο στο οποίο παρακάθισαν διαμεσολαβητές του δημόσιου τομέα από όλη την Αγγλία, την Σκωτία, την Ουαλία και τη Βόρεια Ιρλανδία.

Ο Λόρδος Wallace του Saltaire, Επίτιμος καθηγητής διεθνών σχέσεων στο *London School of Economics and Political Science*, παρουσιάζει τον κ. Διαμαντούρο πριν από τη διάλεξή του με τίτλο «Ανθρώπινα δικαιώματα και μη νομικά μέσα – η προοπτική του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή».
Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, 30 Νοεμβρίου 2005.

Το πρωί της 30ής Νοεμβρίου άρχισε με επίσκεψη στο Λονδίνο στο γραφείο των διαμεσολαβητών τοπικής κυβέρνησης για την Αγγλία. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ξεκίνησε συναντώντας τον πρόεδρο των διαμεσολαβητών τοπικής κυβέρνησης, κ. Tony REDMOND, και κατά τη διάρκεια αυτής της συνάντησης συζητήθηκαν πολλά σημαντικά θέματα όπως η ανάπτυξη των αρμοδιοτήτων του Διαμεσολαβητή στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εν συνεχεία είχε μια συνάντηση με τον αναπληρωτή διαμεσολαβητή τοπικής κυβέρνησης, κ. Peter MACMAHON, για μια συζήτηση σχετικά με τη διεθνή συνεργασία μεταξύ υπηρεσιών διαμεσολαβητών. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε εν συνεχεία διάλεξη στο *London School of Economics and Political Science (LSE)* με τίτλο «Δικαιώματα του ανθρώπου και πρόσβαση σε μη δικαστικά μέσα – η προοπτική του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή». Πρόεδρος της διάλεξης ήταν ο Lord WALLACE του Saltire, ομότιμος καθηγητής Δημοσίων Σχέσεων στο LSE. Την διάλεξη ακολούθησε ένας ευρύς κύκλος ερωτήσεων και απαντήσεων και οι συζητήσεις συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια γεύματος που διοργάνωσε ο Lord WALLACE.

Η πρώτη απογευματινή συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε με τον κ. Jim MURPHY MP, κοινοβουλευτικό γραμματέα του γραφείου του πρωθυπουργού. Τα θέματα που συζητήθηκαν αφορούσαν τη βελτίωση των μέσων προσφυγής που διαθέτουν οι πολίτες και η εξέλιξη του θεσμού του διαμεσολαβητή στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η επίσκεψη έληξε με μια καταληκτική συνεδρίαση με την κ. Ann ABRAHAM, στο γραφείο της κοινοβουλευτικής διαμεσολαβητρίας και διαμεσολαβητρίας Ιατρικών Υπηρεσιών.

6.3 ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Οι διασκέψεις, τα σεμινάρια και οι συναντήσεις προσφέρουν μια εξαιρετική ευκαιρία στον Διαμεσολαβητή για να ενημερώσει σχετικά με την εργασία του επιλεγμένο κοινό όπως ΜΚΟ, ομάδες ενδιαφέροντος και ακαδημαϊκά ιδρύματα. Διευκολύνουν επίσης την εργασία του προώθησης της εννοίας του Διαμεσολαβητή γενικότερα. Οι διασκέψεις και συναντήσεις βοηθούν επίσης τον Διαμεσολαβητή και το προσωπικό του να ενημερώνονται σχετικά με τις εξελίξεις του ευρωπαϊκού τοπίου που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα την υπηρεσία του.

Αυτή η ενότητα περιέχει λεπτομερή περιγραφή όλων των δραστηριοτήτων που αποσκοπούν στην προώθηση της εννοίας του Διαμεσολαβητή γενικότερα και της εργασίας του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή ειδικότερα. Όταν ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να συμμετάσχει προσωπικά σε μια εκδήλωση, αναθέτει την εκπροσώπηση της υπηρεσίας στο κατάλληλο μέλος του προσωπικού του. Πολλές ομάδες εξουικιώνονται επίσης με την εργασία του Διαμεσολαβητή με εκπαιδευτικά ταξίδια στο Στρασβούργο. Αυτή η ενότητα περιλαμβάνει επομένως κατάλογο ομαδικών παρουσιάσεων που έγιναν κατά τη διάρκεια του έτους.

ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Στις 7 Ιανουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον πρόεδρο Μάριο ΛΥΣΙΩΤΗ, μόνιμο αντιπρόσωπο της Κύπρου στο Συμβούλιο της Ευρώπης, για να συζητήσουν τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.

Στις 27 Ιανουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία στο τμήμα Στρασβούργου της *English-Speaking Union* με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής - Θεματοφύλακας της χρηστής διοίκησης».

Στις 28 Ιανουαρίου, ο Διαμεσολαβητής εκφώνησε την καταληκτική κεντρική ομιλία σε διάσκεψη που διοργανώθηκε στις Βρυξέλλες από την ένωση πρώην ασκούμενων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ADEK International). Τίτλος της διάσκεψης ήταν ««Η μετάδοση του μηνύματος της Ευρώπης»». Ο Διαμεσολαβητής έδωσε ιδιαίτερο βάρος στις ερωτήσεις «γιατί» και «πώς» πρέπει να μεταδώσουμε το μήνυμα της Ευρώπης, και «ποιο» θα είναι το μήνυμα της Ευρώπης. Μετά την ομιλία του, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ απάντησε σε ερωτήσεις του κοινού.

Στις 23 Φεβρουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε την κ. Aleksandra POPOVIĆ, υφυπουργό Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Σερβίας και Μαυροβουνίου. Συνομίλησαν για τις εξελίξεις στην Ένωση όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών με δικαστικά και μη δικαστικά μέσα.

Στις 4 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία σε διεθνή διάσκεψη που έλαβε χώρα στην Γενεύη, Ελβετίας, με τίτλο «Οι θεμελιώδεις αρχές του Συντάγματος της Ευρώπης». Η διάσκεψη οργανώθηκε από το κέντρο ευρωπαϊκών νομικών μελετών του Πανεπιστημίου της Γενεύης.

Στις 11 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε σειρά συναντήσεων στη Λευκωσία, Κύπρου, με: τον κ. Τάσο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ, Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Κύπρου, τον κ. Νίκο ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ, πρόεδρο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου της Κύπρου, τον κ. Παναγιώτη ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, βουλευτή του ΕΚ, τον κ. Κωστάκη ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ, γενικό διευθυντή του Κοινοβουλίου της Κύπρου, τον κ. Ronald EVERS, προϊστάμενο του γραφείου πληροφοριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Κύπρο, και τον κ. Adriaan VAN DER MEER, προϊστάμενο της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Κύπρο. Αργότερα την ίδια ημέρα εκφώνησε ομιλία για «Τα δικαιώματα των Ευρωπαίων πολιτών όπως πηγάζουν από την ευρωπαϊκή ιθαγένεια, τη δημοκρατική ζωή της Ένωσης και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων» σε ένα σεμινάριο για τα δικαιώματα του πολίτη που διοργανώθηκε από το Κοινοβούλιο της Κύπρου και το γραφείο τύπου και πληροφοριών της Κύπρου.

Ο κ. Τάσος Παπαδόπουλος, Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, και ο κ. Διαμαντούρος.
Λευκωσία, Κύπρος, 11 Μαρτίου 2005.

Στις 12 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον κ. Μιχάλη ΑΤΤΑΛΙΔΗ, πρότανη του τμήματος ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών και δικαίου του Intercollege στη Λευκωσία, Κύπρο, όπου εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Η υπεράσπιση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου: ο ρόλος του Διαμεσολαβητή».

Στις 17 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία στο τέταρτο συνέδριο της *European Women Lawyers' Association* με θέμα «Πρόσβαση στην ευρωπαϊκή διαμεσολάβηση».

Ο κ. Χρήστος Ροζάκης (δεύτερος από αριστερά), Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, απευθύνεται στο προσωπικό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή.
Στρασβούργο, Γαλλία, 18 Μαρτίου 2005.

Στις 18 Μαρτίου, ο Διαμεσολαβητής συνάντησε τον κ. Χρήστο ΡΟΖΑΚΗ, αντιπρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων. Ο κ. ΡΟΖΑΚΗΣ συμμετείχε εν συνεχεία σε συνεδρίαση του προσωπικού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή όπου παρενέβη με θέμα «Η πανοπλία της ευρωπαϊκής προστασίας των ανθρώπινων δικαιωμάτων: επέκταση της προστασίας μέσω της Συνταγματικής Συνθήκης ΕΕ».

Στις 21 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε τον κ. Guillermo O'DONNELL, καθηγητή στο *University of Notre Dame, Indiana*, Ηνωμένες Πολιτείες, και την κ. Gabriela IPPOLITO O'DONNELL, για να συζητήσουν τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και τις προοπτικές συνεργασίας για την προώθηση και την ανάπτυξη του θεσμού του διαμεσολαβητή στην Λατινική Αμερική.

Στις 22 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ προέβη σε παρουσίαση για τις «Πρόσφατες εξελίξεις σε σχέση με την προστασία των ανθρώπινων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση – οι προοπτικές του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή» κατά τη διάρκεια γεύματος των μόνιμων αντιπροσώπων στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Αυτή η εκδήλωση διοργανώθηκε από την κ. Ann-Marie NYROOS, μόνιμη αντιπρόσωπο της Φινλανδίας στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Στις 14 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και η πολιτική της ΕΕ κατά των ναρκωτικών» στην δέκατη ευρωπαϊκή διάσκεψη για την πολιτική αποκατάστασης και την πολιτική κατά των ναρκωτικών στο Ηράκλειο, Ελλάδα.

Στις 18 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής ως φορέας προώθησης της διαφάνειας και ως συνεισφέρων στην καταπολέμηση της διαφθοράς» του ελληνικού τμήματος της *Transparency International* στην Αθήνα, Ελλάδα.

Στις 19 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε σε στρογγυλή τράπεζα με θέμα «Κακοδιοίκηση και διαφθορά στον ελληνικό δημόσιο τομέα – σκέψεις για τους τρόπους και τα μέσα καταπολέμησής τους» στην *Greek Leadership Conference* του 2005, που διοργανώθηκε από την *Association of Chief Executive Officers* στην Αθήνα, Ελλάδα.

Στις 24 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συνάντησε την κ. Fabienne KELLER, δήμαρχο του Στρασβούργου για να προετοιμάσουν το συνέδριο δέκατης επετείου και το επίσημο δείπνο που προβλέφθηκε για τις 28 Οκτωβρίου.

Στις 31 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Δημοκρατία, κράτος δικαίου, λογοδοσία και ο θεσμός του Διαμεσολαβητή» στο Πανεπιστήμιο του Duisburg, Γερμανία.

Στις 3 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με θέμα «Τα δικαιώματα των ασθενών στην σημερινή Ευρώπη» στο δεύτερο διεθνές ιατρικό συνέδριο (*Second Hygeia-Harvard Medical International Conference*) για την «Προληπτική ιατρική στον 21^ο αιώνα» στην Αθήνα, Ελλάδα.

Στις 6 Ιουνίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Ο σεβασμός των θεμελιωδών και ανθρώπινων δικαιωμάτων από την ευρωπαϊκή διοίκηση: πρότυπα και μέσα προσφυγής» σε διεθνή διάσκεψη στην Κρακοβία, Πολωνίας, που οργανώθηκε από τον Πολωνό διαμεσολαβητή κ. Andrzej ZOLL και το *Jagiellonian University* για τον εορτασμό της ίδρυσης της Ακαδημίας Ανθρώπινων Δικαιωμάτων Oświęcim.

Στις 30 Ιουνίου, οι κ. Anthony MOLHO και Diogo RAMADA CURTO, καθηγητές στο *Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο (EUI)* στην Φλωρεντία, Ιταλία, κάλεσαν τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ να κάνει την πρώτη παρουσίαση στα θερινά μαθήματα που οργάνωσε το τμήμα Ιστορίας του EUI. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Η ανάπτυξη των δικαιωμάτων των μεταναστών στην ευρωπαϊκή έννομη τάξη κατά την μεταπολεμική περίοδο». Εν συνεχεία, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρακάθησε σε γεύμα με ομάδα πέντε υποψήφιων διδακτόρων από την Ελλάδα.

Την 1η Ιουλίου ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε μια συνεδρίαση στην Φλωρεντία, Ιταλία, με τον κ. Yves MENY, πρόεδρο και καθηγητή στο *Ευρωπαϊκό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο* και την κ. Helen WALLACE, διευθύντρια και καθηγήτρια στο Κέντρο *Robert Schuman* για ανώτατες σπουδές στο Πανεπιστήμιο, για να διερευνήσουν τους τρόπους προώθησης της μελέτης θεσμών ικανών να αυξήσουν την δημοκρατική υπευθυνότητα στην Ευρώπη.

Στις 6 Ιουλίου, ο Διαμεσολαβητής συνάντησε την κ. Ευγενία ΚΟΤΣΕΛΙΔΟΥ, προϊστάμενη προσωπικού ανάπτυξης και μεσολαβήτρια στον τομέα της διαχείρισης επιδόσεων στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας στο Μόναχο, Γερμανία. Η κ. ΚΟΤΣΕΛΙΔΟΥ εκδήλωσε το

ενδιαφέρον της στην εμπειρία του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ σε θέματα μεσολάβησης, καθώς και στην επιδίωξη φιλικών λύσεων και στον ρόλο του θεσμού ως μια εναλλακτική λύση για τα δικαστήρια.

Στις 7 Ιουλίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έκανε μια παρουσίαση με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: ένα μέσο άμυνας των πολιτών» σε αντιπροσωπεία δημάρχων από την ιταλική περιφέρεια Trentino Alto-Adige, που διοργάνωσε η κ. Lilli GRUBER, βουλευτής του ΕΚ.

Στις 13 Ιουλίου, ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την εργασία του σε 25 μέλη της *Society of European Affairs Professionals* (SEAP), που είναι η επαγγελματική οργάνωση των ευρωπαίων επαγγελματιών στον τομέα των δημοσίων υποθέσεων. Σε ομιλία με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: προωθώντας μια ανοικτή, υπόλογη και ευσυνείδητη διοίκηση ΕΕ», ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε τις υπηρεσίες που προσφέρει μέσω της διεκπεραίωσης καταγγελιών και αυτεπάγγελτων ερευνών που διενεργεί. Ο Διαμεσολαβητής έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στον ευρωπαϊκό Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς και στον κώδικα συμπεριφοράς της ίδιας της SEAP. Η κ. Catherine STEWART, αντιπρόεδρος της SEAP, προήδρευσε της εκδήλωσης η οποία έληξε με έναν ζωντανό κύκλο ερωτήσεων και απαντήσεων.

Στις 23 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έκανε μια παρουσίαση με θέμα «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής – ένα μη δικαστικό μέσο προσφυγής για τους πολίτες» σε αντιπροσωπεία μελών της πρώην Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων για το Συμβούλιο της Ευρώπης. Αυτή η εκδήλωση οργανώθηκε από τον κ. Χρήστο ΡΟΖΑΚΗ, αντιπρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων.

Στις 26 Σεπτεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ προέβη σε παρουσίαση σχετικά με τον ρόλο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε αντιπροσωπεία του περιφερειακού οργάνου νομικών συμβούλων από την Κρακοβία, Πολωνία.

Στις 6 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: ένας θεσμός για την προστασία και την προώθηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων» σε διάσκεψη για τον εορτασμό της 60ής επετείου της ίδρυσης της γαλλικής *Ecole Nationale d'Administration* και της 10ης επετείου της ίδρυσης του Κέντρου Ευρωπαϊκών Σπουδών στο Στρασβούργο.

Στις 14 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εκφώνησε ομιλία με τίτλο «Το κράτος δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση» στη Σχολή Εθνικής Άμυνας στην Αθήνα, Ελλάδα.

Στις 21 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έκανε μια διάλεξη με τίτλο «Δημοκρατία, κράτος δικαίου και ο Διαμεσολαβητής» στο Πανεπιστήμιο Columbia, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες.

Στις 21 και 22 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ είχε σειρά συναντήσεων στην Αθήνα, Ελλάδα, με τον κ. Κάρολο ΠΑΠΟΥΛΙΑ, Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον κ. Κώστα ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, Πρωθυπουργό Ελλάδας, τον κ. Κωστή ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟ, πρώην Πρόεδρο Δημοκρατίας και τον κ. Κωνσταντίνο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ, πρώην Πρωθυπουργό Ελλάδας.

ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Στις 25 Ιανουαρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE, κύριος νομικός σύμβουλος, συμμετείχε σε δημόσια ακρόαση που διοργανώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την προτεινόμενη Υπηρεσία Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η δημόσια ακρόαση περιελάμβανε τέσσερα επί μέρους θέματα συζήτησης. Το πρώτο θέμα κάλυπτε τα δικαιώματα και τους θεματικούς τομείς εργασίας της Υπηρεσίας και το γεωγραφικό της πεδίο. Το δεύτερο θέμα αφορούσε την εξασφάλιση διαρκών σχέσεων με το Συμβούλιο της Ευρώπης, τους εθνικούς οργανισμούς, την κοινωνία των πολιτών και άλλες οντότητες. Το τρίτο θέμα αφορούσε τα καθήκοντα που πρέπει να ανατεθούν στην Υπηρεσία και το τέταρτο θέμα κάλυπτε την διάρθρωση της Υπηρεσίας. Η δημόσια ακρόαση έληξε με την παρέμβαση του κ. Franco FRATTINI, αντιπροέδρου της Επιτροπής αρμόδιο για τη Δικαιοσύνη, την Ελευθερία και την Ασφάλεια.

Στις 16 Φεβρουαρίου, ο κ. Νικόλαος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ, βοηθός του Διαμεσολαβητή, συμμετείχε σε συνεδρίαση στρογγυλής τραπέζης σχετικά με την πιθανή σύσταση του θεσμού του «Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες» που διοργανώθηκε από την ομοσπονδία ευρωπαϊκών χρηματιστηρίων και το *Houston Consulting Europe* στις Βρυξέλλες, Βέλγιο.

Την 1η Μαρτίου, η κ. Tina NILSSON, νομικός υπάλληλος, και η κ. Rosita AGNEW, προϊσταμένη του τομέα επικοινωνίας, είχε συνάντηση με τον κ. Paul FIRTH, ανεξάρτητο σύμβουλο ο οποίος εκπονεί μελέτη για τις διαδικασίες παροχής οικονομικών ενισχύσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η μελέτη διεξάγεται για λογαριασμό μη κυβερνητικών οργανισμών. Η κ. NILSSON και η κ. AGNEW εξήγησαν τις διαδικασίες του Διαμεσολαβητή και περιέγραψαν την εργασία του με παραδείγματα καταγγελιών που αφορούσαν τις οικονομικές ενισχύσεις οι οποίες είχαν διεκπεραιωθεί κατά την περίοδο 2002-2004. Ο κ. FIRTH ενημερώθηκε σχετικά με τον βαθμό επιτυχίας του Διαμεσολαβητή όσον αφορά την επίλυση τέτοιων υποθέσεων και τον μέσο χρόνο που απαιτείται γι' αυτό. Ο κ. FIRTH έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε προσφυγές που αφορούσαν τους δημοσιονομικούς κανονισμούς της ΕΕ και τα προβλήματα που τέθηκαν ενώπιον του Διαμεσολαβητή σχετικά με το ίδιο θέμα.

Στις 5 Απριλίου, ο κ. Olivier VERHEECKE και η κ. Rosita AGNEW συζήτησαν σχετικά με την εργασία του Διαμεσολαβητή με την κ. Melanie Smith, υποψήφια διδάκτορα του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ και βοηθό ερευνήτρια της κ. Jo SHAW, καθηγήτριας του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου.

Στις 13 και 14 Ιουλίου αντίστοιχα, ο κ. Olivier VERHEECKE δέχτηκε την κ. Rhita BOUSTA, υποψήφια διδάκτορα στο Πανεπιστήμιο *Paris 1 Panthéon-Sorbonne*, και την κ. Costanza HERMANIN DE REICHENFELD από το *Institut de Sciences Politiques* στο Παρίσι, για να συζητήσουν σχετικά με την εργασία του Διαμεσολαβητή και, ειδικότερα, τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς.

Στις 28 και 29 Σεπτεμβρίου, ο επίτροπος προστασίας δεδομένων και πρόσβασης στις πληροφορίες του κρατιδίου του Βρανδεμβούργου, διοργάνωσε, σε συνεργασία με την *Alcatel SEL Stiftung für Kommunikationsforschung* και την *Deutsche Gesellschaft für Recht und Informatik e.V.*, ένα διεθνές συνέδριο με θέμα «Ελευθερία της πληροφορίας στην Γερμανία και στην Ευρώπη». Στο συνέδριο συμμετείχαν πάνω από 120 άτομα. Το Γραφείο του Ευρωπαίου διαμεσολαβητή εκπροσωπήθηκε από τον κ. Gerhard GRILL, κύριο νομικό σύμβουλο.

Στις 15 Δεκεμβρίου, η κ. Ida PALUMBO δέχτηκε την κ. Margherita BARSI, φοιτήτρια του Νομικού τμήματος του Πανεπιστημίου του Lecce, Ιταλία, και ασκούμενη στο Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Μιλάνο. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, η κ. PALUMBO έκανε μια παρουσίαση των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και έδωσε παραδείγματα υποθέσεων που διεκπεραίωσε ο Διαμεσολαβητής.

Ομαδικές παρουσιάσεις

Το 2005, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ και μέλη του προσωπικού του (που αναφέρονται σε παρενθέσεις) εξήγησαν τον ρόλο και το έργο του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε:

Ιανουάριος

- μια ομάδα 30 φοιτητών πολιτικών επιστημών από το Πανεπιστήμιο του Regensburg, Γερμανία. Αυτή η παρουσίαση διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern* και την ομάδα συνόδευσε η κ. Andrea RIESCH· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα φοιτητών από το *Institut des Hautes Etudes Européennes* του Πανεπιστημίου Robert Schuman του Στρασβούργου, Γαλλία· (κ. José MARTÍNEZ-ARAGÓN)

Φεβρουάριος

- 20 φοιτητές Δημόσιας Διοίκησης από το Πανεπιστήμιο του Twente, Κάτω Χώρες. Την ομάδα συνόδευσε ο κ. Jaap H. DE WILDE· (κ. Gerhard GRILL)
- 40 φοιτητές από το *Bayern Kolleg Augsburg*, Βαυαρία, Γερμανία, στο πλαίσιο ταξιδιού στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern*. Την ομάδα συνόδευσε ο κ. Alexander FRISCH· (κ. Gerhard GRILL)
- 50 σπουδαστές κοινών *European Masters* στον τομέα της Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου του Mannheim, Γερμανία, και την *Ecole Supérieure des Sciences Economiques et*

Commerciales, Γαλλία. Αυτή η παρουσίαση διοργανώθηκε από τον κ. Brian CASSIDY, μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής· (κ. Rosita AGNEW)

Μάρτιος

- 45 άτομα από το *CDU Frauenunion Ibbenbüren*, Γερμανία, στο πλαίσιο ενός ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα φοιτητών νομικής (μεταπτυχιακού διπλώματος) από το Πανεπιστήμιο της Nîmes, Γαλλία· (κ. Marjorie FUCHS)
- 37 άτομα από το *Europa-Union München*, Γερμανία, στο πλαίσιο ταξιδιού που διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern*· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 30 φοιτητών από το *Politischer Jugendring Dresden e.V.*, Γερμανία· (κ. Olivier VERHEECKE)

Απρίλιος

- μια ομάδα 10 νέων διοικητικών υπαλλήλων από την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και από την Μαδαγασκάρη, στο πλαίσιο σεμιναρίου για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις που διοργανώθηκε από το *Centre des Etudes Européennes* του Στρασβούργου· (κ. Alessandro DEL BON)
- φοιτητές που παρέστησαν στη 20ή συνεδρίαση του *European Institute of Public Affairs and Lobbying* (EIPAL) στις Βρυξέλλες· (κ. Olivier VERHEECKE)
- 38 άτομα από το Dortmund, Γερμανία, στο πλαίσιο ενός ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Wiebke PANKAUKE)
- ομάδα 43 φοιτητών από το *Europa-Institut, Universität des Saarlandes*, Γερμανία· (κ. Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA)
- 32 άτομα από το *Altenakademie Dortmund*, Γερμανία, στο πλαίσιο ενός ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Branislav URBANIĆ)
- μια ομάδα 41 τριτοετών και τεταρτοετών φοιτητών Νομικής που ειδικεύονται στο ευρωπαϊκό δίκαιο από το Πανεπιστήμιο του Leiden, Κάτω Χωρών. Την ομάδα συνόδεψε ο κ. Rick LAWSON· (κ. Ian HARDEN)
- μια ομάδα 22 μεταπτυχιακών σπουδαστών και τριών μελών του προσωπικού του *School of Law and Social Sciences of Glasgow Caledonian University*, Ηνωμένο Βασίλειο. Την ομάδα συνόδεψε η κ. Marcela CHISHOLM· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 25 φοιτητών του Τμήματος Οικονομικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Nürnberg-Erlangen, Γερμανία· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 68 συμμετεχόντων στο "Europa-Seminar" που διοργανώθηκε από το *Kolpingwerk*, Γερμανία· (κ. Gerhard GRILL)

Μάιος

- μια ομάδα 20 Ασιατών διπλωματών στο πλαίσιο σεμιναρίου για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις που διοργανώθηκε από το *Centre des Etudes Européennes* στο Στρασβούργο· (κ. Gerhard GRILL)
- 42 άτομα από την Κολωνία, Γερμανία, στο πλαίσιο ενός ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Branislav URBANIĆ)
- μια ομάδα 35 φοιτητών από το τμήμα Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου του Groningen, Κάτω Χώρες, στο πλαίσιο εκπαιδευτικού ταξιδιού στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο· (κ. Gerhard GRILL)

Ιούνιος

- μια ομάδα 34 νέων καθηγητών από τη Γερμανία που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern*· (κ. Gerhard GRILL)

- μια ομάδα 26 φοιτητών και δύο μελών του προσωπικού από το τμήμα *Thorbecke Academie Leeuwarden*, Κάτω Χώρες, στο πλαίσιο εκπαιδευτικού ταξιδιού στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο· (κ. Branislav URBANIČ)
- 35 άτομα από το *CDU Frauenunion Wesseling*, Γερμανία, στο πλαίσιο ενός ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 10 σπουδαστών πολιτικών επιστημών από το Πανεπιστήμιο του Southern Maine, Portland, Ηνωμένες Πολιτείες· (κ. Olivier VERHEECKE)
- μια ομάδα από το *Kirchlicher Dienst in der Arbeitswelt*, Oldenburg, Γερμανία· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 48 νέων καθηγητών από τη Γερμανία που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern*· (κ. Gerhard GRILL)

Ιούλιος

- μια ομάδα 47 νέων καθηγητών από τη Γερμανία που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern*· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 45 νέων καθηγητών από τη Γερμανία που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern*· (κ. Branislav URBANIČ)
- 29 άτομα από το Kerpen, Γερμανία· (κ. Branislav URBANIČ)
- μια ομάδα 49 καθηγητών που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από το *District Government of Upper Palatinate (Regierung der Oberpfalz)*, Γερμανία· (κ. Branislav URBANIČ)
- μια ομάδα 23 φοιτητών και πέντε μελών του προσωπικού από το πρόγραμμα *Masters in European Studies* του Πανεπιστημίου του Tübingen, Γερμανία· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 7 ανώτερων αξιωματούχων της Αλγερίας στο πλαίσιο σεμιναρίου για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις που διοργανώθηκε από το *Centre des Etudes Européennes* στο Στρασβούργο· (κ. José MARTÍNEZ-ARAGÓN)

Αύγουστος

- μια ομάδα 6 ατόμων από την υπηρεσία επισκεπτών του Συμβουλίου της Ευρώπης· (κ. José MARTÍNEZ-ARAGÓN)

Σεπτέμβριος

- Μια ομάδα 20 βουλευτών και δημοσίων υπαλλήλων από το συγγρικό Κοινοβούλιο οι οποίοι συμμετείχαν στον "Κύκλο ερωτήσεων και απαντήσεων για τις αναφορές και την ευρωπαϊκή ιθαγένεια" που διοργανώθηκε από την Γενική Διεύθυνση Διεύθυνσης (Γραφείο Ανταλλαγής Πληροφοριών Τεχνικής Βοήθειας (TAIEX)) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βρυξέλλες· (κ. Olivier VERHEECKE)
- μια ομάδα 37 ατόμων από το *Socialdemokraterne-Vejle amt*, Δανία, στο πλαίσιο εκπαιδευτικού ταξιδιού στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο· (κ. Peter BONNOR)
- 38 άτομα από την περιφέρεια του Münster, Γερμανία, συμπεριλαμβανομένων τοπικών πολιτικών και μελών συμβουλίου, στο πλαίσιο ενός ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Gerhard GRILL)
- 37 άτομα από το *Heimat- und Geschichtsvereins Bonn-Beuel*, Γερμανία, στο πλαίσιο ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Wiebke PANKAUKE)
- μια ομάδα 22 ατόμων από 13 χώρες που αντιπροσωπεύουν διάφορους ΜΚΟ τα οποία συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από το *Europahaus Burgenland*, Αυστρία· (κ. Wiebke PANKAUKE)

- μια ομάδα 25 καθηγητών από τη Γερμανία που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στο Στρασβούργο που διοργανώθηκε από την *Europäische Akademie Bayern*· (κ. Wiebke PANKAUKE)
- 38 μαθητές λυκείου από το Brühl, Γερμανία, στο πλαίσιο ενός ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Wiebke PANKAUKE)

Οκτώβριος

- 42 άτομα από την Γερμανία που ακολουθούν εκπαιδευτική κατάρτιση *Bilanzbuchhaltung International* στο πλαίσιο ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Fit for Europe*· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 49 ειδικών σε θέματα τηλεπικοινωνιών, τεχνολογιών των πληροφοριών και επεξεργασίας δεδομένων στο πλαίσιο ταξιδιού που διοργανώθηκε από το συνδικάτο *ver.di*, Γερμανία· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 15 ατόμων στο πλαίσιο σεμιναρίου για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις που διοργανώθηκε από το *Forum Demokratie, Düsseldorf*, Γερμανία· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 53 ατόμων από την Γερμανία που προσκλήθηκαν από την κ. Silvana KOCH-MEHRIN, βουλευτή του ΕΚ· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 50 διδασκόντων Νομικής στο πλαίσιο του *Corso di applicazione forense* που διοργανώθηκε από τον Δικηγορικό Σύλλογο της Messina, Ιταλία. Αυτή η συνάντηση διοργανώθηκε από τον κ. Antonio DE MATTEIS, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου της Messina, Ιταλία· (κ. Ida PALUMBO)
- 50 δήμαρχοι από το Trentino-Alto Adige, Ιταλία, στο πλαίσιο ταξιδιού στο Στρασβούργο· (κ. Ida PALUMBO)

Νοέμβριος

- 30 μέλη του κόμματος CDU από το Horstmar-Leer (περιφέρεια Münster), Γερμανία. Το ταξίδι στο Στρασβούργο διοργανώθηκε από το *Karl-Arnold-Stiftung*· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 50 ατόμων από την Γερμανία που προσκλήθηκαν από την κ. Silvana KOCH-MEHRIN, βουλευτή του ΕΚ· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 41 ατόμων από την Ιταλία που προσκλήθηκαν από την κ. Lilli GRUBER, βουλευτή του ΕΚ· (κ. Gerhard GRILL)
- 31 άτομα από το *Deutsche Gesellschaft e.V. Berlin*, Γερμανία, που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στο Λουξεμβούργο και Στρασβούργο· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 27 σπουδαστών από τη Γερμανία που συμμετείχαν σε εκπαιδευτικό ταξίδι στις Βρυξέλλες που διοργανώθηκε από το *Politischer Jugendring Dresden e.V.*· (κ. Tina NILSSON)
- 16 άτομα από την Γερμανία στο πλαίσιο ταξιδιού που διοργανώθηκε από το *Gästeführer Trier*· (κ. Gerhard GRILL)
- 22 δικαστές από την Γαλλία που παρακολουθούσαν μαθήματα επαγγελματικής εκπαίδευσης τα οποία διοργανώθηκαν από το *Centre des Etudes Européennes* του Στρασβούργου· (κ. Marjorie FUCHS)

Δεκέμβριος

- μια ομάδα 6 μελών του *Consiglio Nazionale Forense*, Ιταλία· (κ. Ida PALUMBO)

Ο κ. Διαμαντούρος με μέλη του «Consiglio Nazionale Forense» της Ιταλίας.
Στρασβούργο, Γαλλία, 9 Δεκεμβρίου 2005.

- μια ομάδα 45 ατόμων από την Γερμανία που προσκλήθηκαν από τον Graf Alexander LAMBSDORFF βουλευτή του ΕΚ· (κ. Gerhard GRILL)
- μια ομάδα 14 ασκουμένων από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή· (κ. Branislav URBANIČ)

Εκτός από τα ανωτέρω, τα μέλη του προσωπικού του Διαμεσολαβητή παρουσίασαν την εργασία του σε ασκούμενους από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε 15 ευκαιρίες το 2005, με την συμμετοχή περίπου 50 ασκούμενων σε κάθε συνεδρίαση.

6.4 ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Οι δραστηριότητες του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στα μέσα μαζικής ενημέρωσης κυμαίνονται από απλές συνεντεύξεις σε συνεντεύξεις Τύπου και από γραπτά άρθρα σε δημοσιογραφικά δελτία. Αυτές οι δραστηριότητες εφιστούν την προσοχή στην υπηρεσία που παρέχει ο Διαμεσολαβητής στους πολίτες, στους οργανισμούς και στις επιχειρήσεις και προβάλλουν τις υποθέσεις που έχουν ιδιαίτερη σημασία. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα ΜΜΕ μπορούν να αναδείξουν τη σημασία της υπόθεσης, παρακινώντας έτσι το θεσμικό όργανο ή τον οργανισμό να εξεύρει λύση για τον πολίτη. Αυτές οι πρωτοβουλίες του Διαμεσολαβητή μπορεί να σχετίζονται με μια σημαντική εκδήλωση, παραδείγματος χάριν, την παρουσίαση της Ετήσιας Έκθεσης στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ή απευθείας με τις έρευνες του Διαμεσολαβητή.

Το 2005 εκδόθηκαν δεκαεπτά δελτία τύπου και διανεμήθηκαν σε δημοσιογράφους και ενδιαφερόμενα μέρη σε όλη την Ευρώπη. Μεταξύ των θεμάτων που καλύφθηκαν ήταν η κατάργηση του ορίου ηλικίας για τους ασκούμενους στην Επιτροπή, η ένταξη ατόμων με αναπηρία, παραπλανητικές δηλώσεις που έγιναν από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης (OLAF), στο πλαίσιο έρευνας του Διαμεσολαβητή και έλλειψη πρόσβασης στην εργασία του Συμβουλίου.

Ο Διαμεσολαβητής έδωσε πάνω από 50 συνεντεύξεις σε αντιπροσώπους έντυπων και ηλεκτρονικών μέσων μαζικής ενημέρωσης το 2005 στο Στρασβούργο, στις Βρυξέλλες και αλλού. Στην παρούσα ενότητα απαριθμούνται οι συνεντεύξεις που έδωσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του το 2005 και διάφορες εκδηλώσεις Τύπου που διοργανώθηκαν κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους.

- Στις 11 Ιανουαρίου, μετά την επανεκλογή του ως Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ συμμετείχε σε συνέντευξη Τύπου που διοργανώθηκε από τον πρόεδρο

της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Marcin LIBICKI. Η συνέντευξη Τύπου έδωσε στον Διαμεσολαβητή την ευκαιρία να υπογραμμίσει τις προτεραιότητές του για τη νέα θητεία του και να απαντήσει σε ερωτήσεις δημοσιογράφων.

© Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο κ. Marcin Libicki, βουλευτής του ΕΚ, Πρόεδρος της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ο κ. Διαμαντούρος, παραχωρούν συνέντευξη τύπου μετά την εκλογή του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή. Στρασβούργο, Γαλλία, 11 Ιανουαρίου 2005.

- Μετά την συνέντευξη Τύπου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Nicoletta SPINA από τον ιταλικό περιφερειακό ραδιοφωνικό σταθμό, στον κ. Sergio NAVA από το ιταλικό *Radio 24*, και στον κ. Γιάννη ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ για το ελληνικό ραδιοφωνικό πρόγραμμα της *Deutsche Welle*.
- Στις 12 Ιανουαρίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Verónica ALCÁZAR από την ισπανική τηλεόραση, *Telemadrid*, για ένα πρόγραμμα με θέμα «Από την Μαδρίτη στην Ευρώπη». Η δημοσιογράφος ζήτησε στον Διαμεσολαβητή να εξηγήσει την εργασία της υπηρεσίας του για τους Ισπανούς πολίτες και να κάνει μια γενική επισκόπηση των σχέσεών του με τους εθνικούς και περιφερειακούς διαμεσολαβητές της Ισπανίας.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, έδωσε συνεντεύξεις Τύπου στην κ. Φούλη ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ της *Ελληνικής Τηλεόρασης ΕΡΤ 3* και στον κ. Μανόλη ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗ της ελληνικής εφημερίδας *ΤΟ ΒΗΜΑ*.
- Στις 12 Ιανουαρίου, ο κ. Olivier VERHEECKE, κύριος νομικός σύμβουλος, έδωσε συνέντευξη στην κ. Christina GERHAUSSER από το στούντιο Βρυξελλών της *Deutsche Welle*, Γερμανία, για ένα σύντομο ραδιοφωνικό πρόγραμμα που κάλυπτε τους τύπους καταγγελιών που διεκπεραίωσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής.
- Στις 12 Ιανουαρίου, η κ. Rosita AGNEW, αρμόδια σε θέματα Τύπου και Επικοινωνίας, έδωσε συνέντευξη στην κ. Claire DENIS από το Κέντρο Σπουδών Δημοσιογραφίας στο Στρασβούργο, Γαλλία. Η κ. DENIS ενδιαφέρθηκε για την εργασία του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και ειδικότερα για τις σχέσεις του με τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τους πολίτες.
- Στις 13 Ιανουαρίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Teresa CARRERAS για το πρόγραμμα «Ευρωπαϊκές Υποθέσεις» στην ισπανική τηλεόραση, *Televisión Española*. Η δημοσιογράφος ζήτησε στον Διαμεσολαβητή να εξηγήσει τους λόγους για το υψηλό ποσοστό ισπανικών καταγγελιών και τι είδους ζητήματα καταγγέλλουν οι Ισπανοί πολίτες.
- Στις 13 Ιανουαρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Γιώργο ΚΑΠΟΠΟΥΛΟ του ραδιοφωνικού σταθμού *NET* της Ελλάδας.
- Στις 18 Ιανουαρίου, η κ. Όλγα ΤΣΑΝΤΗΛΑ, αρχισυντάκτρια του περιοδικού *Επιλογές* της ελληνικής εφημερίδας *Μακεδονία*, πήρε συνέντευξη από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή σχετικά με τις προτεραιότητες της δεύτερης θητείας του.

- Στις 24 Ιανουαρίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στην κ. Κάθυ ΤΖΙΛΙΒΑΚΗ για την αγγλόφωνη εφημερίδα *Athens News* της Ελλάδας. Η δημοσιογράφος ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σχετικά με την εργασία του για τους πολίτες και τα μελλοντικά σχέδιά του ως Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, μετά την επανεκλογή του.
- Στις 27 Ιανουαρίου, η κ. Marjorie FUCHS, νομικός υπάλληλος, έδωσε συνέντευξη στην κ. TUETUY από τον ραδιοφωνικό σταθμό *BFM* με έδρα τις Βρυξέλλες. Η δημοσιογράφος ενδιαφέρθηκε για μια υπόθεση που διεκπεραιώσε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής η οποία κατέληξε στην καταβολή της υψηλότερης έως τώρα αποζημίωσης σε καταγγέλλοντα.
- Στις 2 Φεβρουαρίου, η κ. Maria VERZA από το ισπανικό πρακτορείο τύπου *Faxpress* πήρε συνέντευξη από τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τις απόψεις του για το Σύνταγμα της Ευρώπης. Η δημοσιογράφος ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σχετικά με τις επιπτώσεις του Συντάγματος στην εργασία του Διαμεσολαβητή και, γενικότερα, στα οφέλη που έχει το Σύνταγμα για τους πολίτες. Η συνέντευξη έλαβε χώρα ενόψει του ισπανικού δημοψηφίσματος για το Σύνταγμα.
- Στις 2 Μαρτίου, η κ. Barbara KUŽNÍK, δημοσιογράφος του εθνικού ραδιοσταθμού *VAL202* της Σλοβενίας, πήρε συνέντευξη από τον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή τηλεφωνικά. Η συνέντευξη αποτελούσε μέρος προγράμματος για τον ρόλο του θεσμού του Διαμεσολαβητή στην Ευρώπη. Η κ. KUŽNÍK ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σχετικά με τον τύπο καταγγελιών που καλούνται να διεκπεραιώσουν οι διαμεσολαβητές, με την εργασία τους υπέρ των μειονοτήτων και τη συνεργασία μεταξύ των διαμεσολαβητών στην Ευρώπη.
- Στις 7 Μαρτίου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στην κ. Merise FREDERIKSEN, σπουδάστρια στη δανική Σχολή Δημοσιογραφίας. Η κ. FREDERIKSEN ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σχετικά με τον ρόλο που παίζει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής φέρνοντας την Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες. Έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις απόψεις του Διαμεσολαβητή όσον αφορά το Σύνταγμα της Ευρώπης.
- Στις 8 Μαρτίου (και εν συνεχεία στις 9 Ιουνίου, στις 26 Σεπτεμβρίου και στις 15 Νοεμβρίου), ο Διαμεσολαβητής μίλησε σε δημοσιογράφους από τον σταθμό *Radio France* σε εκπαιδευτικό σεμινάριο που διοργάνωσε ο κ. Quentin DICKINSON, επικεφαλής ευρωπαϊκών υποθέσεων για τον ραδιοφωνικό σταθμό. Οι δημοσιογράφοι ήρθαν από όλη τη Γαλλία και έμειναν μία εβδομάδα στο Στρασβούργο για να ενημερωθούν σχετικά με το έργο των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξήγησε τον ρόλο του, παραθέτοντας παραδείγματα καταγγελιών που υπέβαλαν Γάλλοι πολίτες και γαλλικοί οργανισμοί.
- Στις 9 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε τηλεφωνική συνέντευξη στον κ. Roland DHORDAIN του *Radio France: France Inter*. Ο κ. DHORDAIN προετοιμάζε ένα ραδιοφωνικό πρόγραμμα που αποσκοπούσε στο να ενημερώσει τους πολίτες σχετικά με την ΕΕ και κάλεσε τον Διαμεσολαβητή να εξηγήσει την εργασία του και τις υπηρεσίες που παρέχει.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη σε τηλεοπτικό πρόγραμμα για το Σύνταγμα της Ευρώπης που επρόκειτο να μεταδοθεί από τον σταθμό *VPRO Television*, την ολλανδική δημόσια ραδιοτηλεοπτική υπηρεσία. Το πρόγραμμα που είχε τίτλο «*The Bliss of Holland*», είχε ως στόχο να εξηγήσει το Σύνταγμα στους Ολλανδούς πολίτες. Η κ. Hannah DOGGER διηύθυνε την συνέντευξη.
- Την ίδια ημέρα, έδωσε επίσης συνέντευξη στον κ. Lars LARSSON, ανταποκριτή της σουηδικής υπηρεσίας ειδήσεων, *Tidningarnas Telegrambyrå*. Ο κ. LARSSON ενδιαφέρθηκε για το πώς αντιλαμβάνεται ο Διαμεσολαβητής τον ρόλο του για τους πολίτες και ειδικότερα για τα είδη καταγγελιών που του υποβάλλουν οι Σουηδοί πολίτες.
- Τέλος στις 9 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Νίκο ΡΟΥΣΣΗ από το *Κανάλι Βουλής* της ελληνικής Τηλεόρασης.
- Στις 11 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Γιώργο ΦΡΑΓΚΟ της εφημερίδας *Φιλελεύθερος* στη Λευκωσία, Κύπρος.
- Στις 12 Μαρτίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Γιάννη ΚΑΡΕΚΛΑ του εθνικού ραδιοσταθμού *CYBC* στη Λευκωσία, Κύπρος.
- Στις 11 Μαΐου, ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε την *Ετήσια Έκθεση 2004* σε δημοσιογράφους σε συνέντευξη Τύπου στο Στρασβούργο. Στην παρουσίαση παρέστησαν περισσότεροι από 25

δημοσιογράφοι και έθεσαν ερωτήσεις σχετικά με τον ευρωπαϊκό Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς, τα είδη καταγγελιών που έλαβε ο Διαμεσολαβητής από τις δέκα χώρες που προσχώρησαν στην ΕΕ το 2004 και το βαθμό αποδοχής των συστάσεων του από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

- Μετά την εν λόγω συνέντευξη Τύπου, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στην κ. Shirin WHEELER του *BBC Parliament*, Ηνωμένο Βασίλειο, για ένα πρόγραμμα με τίτλο «*The Record: Europe*». Η δημοσιογράφος ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τις καταγγελίες από το Ηνωμένο Βασίλειο και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν υπέρ των πολιτών.
- Εν συνεχεία δόθηκε συνέντευξη στο *Radio France: France Bleu* κατά τη διάρκεια της οποίας οι δημοσιογράφοι ρώτησαν τον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή σχετικά με τις απόψεις του για το Σύνταγμα της Ευρώπης και το περιεχόμενό του για τους πολίτες.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη στον κ. Γιάννη ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ για το ελληνικό πρόγραμμα της *Deutsche Welle*. Ο κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σχετικά με την εργασία του το 2004 και, ειδικότερα, σχετικά με τις καταγγελίες που υπέβαλαν Έλληνες πολίτες.
- Τέλος, ο κ. Alain BEUVE-MÉRY της εφημερίδας *Le Monde*, Γαλλία, πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ για τα χαρακτηριστικά του Διαμεσολαβητή στο οικονομικό τμήμα της εφημερίδας με τίτλο *Le Monde: Économie*. Οι ερωτήσεις του δημοσιογράφου επικεντρώθηκαν στην εξέλιξη του θεσμού του Διαμεσολαβητή στην Ευρώπη, στις αλλαγές που έγιναν στον θεσμό του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή ως αποτέλεσμα της διεύρυνσης και στην θέση του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή στη θεσμική οργάνωση της ΕΕ.
- Στις 12 Μαΐου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στην κ. Nicoletta SPINA για ένα πρόγραμμα που θα μεταδοθεί σε ιταλικό περιφερειακό ραδιοφωνικό σταθμό. Η δημοσιογράφος ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με την εργασία του για τους Ιταλούς πολίτες και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν το 2004.
- Στις 17 Μαΐου, η κ. Ελένη ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ από το ελληνικό πρόγραμμα του *BBC World Service* πήρε συνέντευξη από τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ τηλεφωνικά. Η συνέντευξη, που μεταδόθηκε ενόψει του γαλλικού δημοψηφίσματος για το Σύνταγμα της Ευρώπης, επικεντρώθηκε στις απόψεις του Διαμεσολαβητή για το Σύνταγμα και στο περιεχόμενό του για τους πολίτες.
- Στις 25 Μαΐου, η κ. Katharina STROBEL έδωσε συνέντευξη στον Διαμεσολαβητή που προοριζόταν για το κύριο άρθρο που επρόκειτο να δημοσιευθεί στην ηλεκτρονική έκδοση του γερμανικού τηλεοπτικού σταθμού ZDF. Η δημοσιογράφος ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σχετικά με την εργασία του πριν γίνει Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, την εμπειρία του στην υπηρεσία και τα σχέδιά του για το μέλλον του θεσμού.
- Ο Διαμεσολαβητής έδωσε εν συνεχεία ραδιοφωνική συνέντευξη στον κ. Niels WENSING για το πρόγραμμα "AVRO 1opdeMiddag" που θα μεταδοθεί στον ολλανδικό ραδιοφωνικό σταθμό *Radio 1*. Ο κ. WENSING ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τα είδη καταγγελιών που λαμβάνει από Ολλανδούς πολίτες και τις απόψεις του για το Σύνταγμα της Ευρώπης, ενόψει του ολλανδικού δημοψηφίσματος σχετικά με το θέμα.
- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο Διαμεσολαβητής έδωσε συνέντευξη για την σλοβακική τηλεόραση στον κ. Martin THUMA. Ο κ. THUMA ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τις καταγγελίες που υποβλήθηκαν από τα δέκα νέα κράτη μέλη γενικά και από την Σλοβακία ειδικότερα. Ρώτησε επίσης σχετικά με την συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και του Σλοβάκου ομολόγου του, τον Σλοβάκο Δημόσιο Υπερασπιστή Δικαιωμάτων.
- Η ημέρα έληξε με συνέντευξη της κ. Ingrid HVASS για το εβδομαδιαίο ενημερωτικό δελτίο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, *Commission en Direct*. Η κ. HVASS έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στη συνάντηση που είχε νωρίς την ίδια ημέρα ο Διαμεσολαβητής με το σώμα των Επιτρόπων και ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με το πώς πιστεύει ότι θα μπορούσε να βελτιώσει η Επιτροπή τη διοικητική συμπεριφορά της έναντι των πολιτών.
- Στις 13 Ιουλίου, ο Διαμεσολαβητής άρχισε την ημέρα του με συνέντευξη στην Ολλανδή δημοσιογράφο κ. Joke LIGTERINK, η οποία ετοιμάζε ένα κεφάλαιο του βιβλίου για τον Ολλανδό διαμεσολαβητή, κ. Roel FERNHOUT, το οποίο επρόκειτο να του προσφερθεί στο τέλος της θητείας του ως διαμεσολαβητή. Η δημοσιογράφος ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ

σχετικά με τις σχέσεις του με τον Ολλανδό διαμεσολαβητή, τη συνεργασία τους όσον αφορά στην διεκπεραίωση καταγγελιών και το πέμπτο σεμινάριο εθνικών διαμεσολαβητών που έλαβε χώρα στην Χάγη το 2005.

- Αργότερα την ίδια ημέρα, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρέστη σε γεύμα εργασίας με τον κ. George PARKER, προϊστάμενο του γραφείου Βρυξελλών των *Financial Times*. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ περιέγραψε τις υπηρεσίες που προσφέρει στην επιχειρηματική κοινότητα, σε τομείς όπως καθυστέρηση πληρωμών, συμβατικές διαφωνίες και πρόσβαση στις πληροφορίες. Ο κ. PARKER ρώτησε τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις του με τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, ειδικότερα με την Επιτροπή και την OLAF, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία καταπολέμησης της απάτης.
- Η ημέρα έληξε με μία παρουσίαση προς τους 20 δημοσιογράφους του Ηνωμένου Βασιλείου οι οποίοι βρίσκονταν στις Βρυξέλλες για μια διερευνητική αποστολή, και η συνάντηση διοργανώθηκε από τον κ. John SZEMEREY, τον αντιπρόσωπο στις Βρυξέλλες του *Chartered Institute of Journalists*. Ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξήγησε την εργασία του, έδωσε παραδείγματα καταγγελιών που είχε διεκπεραιώσει και απάντησε σε ερωτήσεις που κάλυψαν ευρύ φάσμα τομέων από το θέμα των αποζημιώσεων έως το θέμα των διακρίσεων.
- Στις 15 Σεπτεμβρίου, ο Διαμεσολαβητής είχε τηλεφωνική συνέντευξη με τον κ. Martin JENSEN του δανικού εντύπου, *Politiken*. Ο κ. JENSEN ρώτησε τον κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ σχετικά με την θητεία του και, ειδικότερα, σχετικά με την επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, OLAF.
- Στις 26 Σεπτεμβρίου, ο κ. Gianni BORSA του *SIR-Europa (Servizio Informazione Religiosa-Europa)*, ένα ιταλικό εβδομαδιαίο έντυπο, πήρε συνέντευξη από τον Διαμεσολαβητή στο Στρασβούργο. Ο κ. BORSA ενδιαφέρθηκε για τις προσπάθειες που καταβάλλει ο Διαμεσολαβητής για να προωθήσει και να υπερασπισθεί τα δικαιώματα των πολιτών σε όλη την Ευρώπη.
- Στις 18 Οκτωβρίου, η κ. Rosita AGNEW, επικεφαλής του τομέα επικοινωνιών, έδωσε συνέντευξη στην κ. Irmtraud RICHARDSON, δημοσιογράφο στο γερμανικό δημόσιο ραδιοφωνικό σταθμό, *Bayerischer Rundfunk*. Η κ. RICHARDSON έπαιρνε σειρά συνεντεύξεων με σκοπό να εξηγήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στους Γερμανούς πολίτες.
- Στις 18 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Άγγελο ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟ της ελληνικής εφημερίδας *ΤΟ ΒΗΜΑ* της ΚΥΡΙΑΚΗΣ.
- Στις 20 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ παρουσίασε την εργασία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή σε αντιπροσωπεία του κέντρου Σκανδιναβών δημοσιογράφων οι οποίοι επισκέφθηκαν το Στρασβούργο. Ο κ. Geo STENIUS οργάνωσε την επίσκεψη.
- Στις 26 Οκτωβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Γιάννη ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ για το ελληνικό πρόγραμμα της *Deutsche Welle*.
- Στις 3 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στον κ. Andy DABILIS της ευρωπαϊκής εφημερίδας *New Europe* που έχει την έδρα της στις Βρυξέλλες.
- Στις 17 Νοεμβρίου, η κ. Daniela SCHRÖDER από την αγγλική υπηρεσία του γερμανικού πρακτορείου ειδήσεων, *dpa*, πήρε συνέντευξη από τον Διαμεσολαβητή στις Βρυξέλλες. Το κύριο άρθρο της περιέγραφε την εργασία του Διαμεσολαβητή, τα επιτεύγματά του, μελέτες περιπτώσεων καθώς και τον τρόπο υποβολής καταγγελιών στον Διαμεσολαβητή. Δημοσιεύθηκε παγκοσμίως στο αγγλικό κανάλι *dpa* και η γερμανική μετάφραση δημοσιεύθηκε σε πολλές περιφερειακές εφημερίδες.
- Μετά την διάλεξή του στο *London School of Economics and Political Science (LSE)* στις 30 Νοεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον κ. Stephen GUMMER, εκδότη του νομικού εντύπου του LSE, *The Obiter*.
- Στις 5 Δεκεμβρίου, ο κ. Roland SIEGLOFF, ανταποκριτής στις Βρυξέλλες του γερμανικού πρακτορείου ειδήσεων, *dpa*, πήρε συνέντευξη από τον Διαμεσολαβητή. Το άρθρο του με τίτλο «Οι Γερμανοί πρέπει να υποβάλλουν περισσότερες καταγγελίες» δημοσιεύθηκε σε πάνω από 50 εθνικές και περιφερειακές εφημερίδες, τηλεοπτικούς και ραδιοφωνικούς σταθμούς και στις ιστοσελίδες τους.

- Στις 16 Δεκεμβρίου, ο κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ έδωσε συνέντευξη στην κ. Δέσποινα ΤΣΑΝΤΕ του ραδιοφωνικού σταθμού *Athens Radio 9.84* της Ελλάδας.

6.5 ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο Διαμεσολαβητής επιθυμεί να προσεγγίσει το ευρύτερο δυνατό κοινό με στόχο την ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τα δικαιώματά τους και, συγκεκριμένα, το δικαίωμά τους της προσφυγής. Η υπηρεσία στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό σε έντυπες εκδόσεις για την πληροφόρηση των βασικών ενδιαφερόμενων φορέων και του ευρύτερου κοινού. Το 2005, παρήχθησαν και διανεμήθηκαν στους ενδιαφερόμενους οι ακόλουθες εκδόσεις:

Ετήσια έκθεση 2004 φωτοτυπημένη έκδοση (στην αγγλική)

Μια φωτοτυπημένη έκδοση της *Ετήσιας Έκθεσης 2004* του Διαμεσολαβητή διατέθηκε στα μέλη της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Μάιο, προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή Αναφορών να μελετήσει το έργο του Διαμεσολαβητή πριν από τη συζήτηση στην ολομέλεια που θα πραγματοποιοιείτο εντός του έτους.

Ετήσια έκθεση 2004 - Συνοπτική παρουσίαση και στατιστικά· φωτοτυπημένη έκδοση (20 γλώσσες)

Τον Μάιο επίσης, μια φωτοτυπημένη έκδοση της *Ετήσιας Έκθεσης 2004: Συνοπτική παρουσίαση και στατιστικά* διατέθηκε στα μέλη της Επιτροπής Αναφορών και στις 20 επίσημες γλώσσες.

Ευρωπαίοι Διαμεσολαβητές – Ενημερωτικό Δελτίο Τεύχη αριθ. 4 και αριθ. 5 (5 γλώσσες)

Τα τεύχη αρ. 4 και αρ. 5 του εξαμηνιαίου ενημερωτικού δελτίου του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών και του ευρωπαϊκού τμήματος του Διεθνούς Ινστιτούτου Διαμεσολαβητών διανεμήθηκαν, τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο αντίστοιχα, σε εθνικούς, περιφερειακούς και τοπικούς διαμεσολαβητές στην Ευρώπη, καθώς και στα μέλη της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς (24 γλώσσες)

Μία νέα εκδοχή του *Ευρωπαϊκού Κώδικα Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς* δημοσιεύθηκε στις 24 γλώσσες το 2005. Αυτή η έκδοση αναβαθμίζει την αρχική έκδοση που είχε δημοσιευθεί από τον Διαμεσολαβητή το 2002 στις τότε 11 επίσημες γλώσσες της ΕΕ και προορίζεται να ενημερώσει του πολίτες και τους υπαλλήλους σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Πάνω από 100 000 αντίτυπα του κώδικα με τη νέα μορφή του διανεμήθηκαν στους διαμεσολαβητές, σε βουλευτές του ΕΚ, σε προϊστάμενους των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, σε αντιπροσωπείες της Επιτροπής και σε Γραφεία του Κοινοβουλίου στα κράτη μέλη, σε κέντρα διάδοσης και δίκτυα της ΕΕ, δημόσιες διοικήσεις σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο στα κράτη μέλη, και στους πολίτες και οργανισμούς που έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την εργασία των θεσμικών οργάνων της ΕΕ. Εκδηλώθηκε ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτήν την έκδοση με αιτήσεις για πολλές χιλιάδες συμπληρωματικών αντιτύπων που υποβλήθηκαν μέχρι το τέλος του έτους.

Tenth Anniversary postcard (Κάρτα για την δέκατη επέτειο του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή) (24 γλώσσες)

Για να ενημερωθούν οι πολίτες σχετικά με την δέκατη επέτειο του θεσμού του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, τυπώθηκε μια κάρτα και στις 20 επίσημες γλώσσες της ΕΕ καθώς και στις γλώσσες των υποψηφίων χωρών. Με τον τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: 10 χρόνια υπέρμαχος των δικαιωμάτων των πολιτών στην Ευρώπη», η κάρτα εξηγούσε εν συντομία τον ρόλο

του Διαμεσολαβητή και έδινε παραδείγματα θεμάτων που διεκπεραιώνει. Η κάρτα διανεμήθηκε σε ευρύ κοινό μέσω των υπηρεσιών των διαμεσολαβητών, βουλευτών του ΕΚ, αντιπροσωπειών της Επιτροπής και γραφείων του Κοινοβουλίου στα κράτη μέλη. Παρουσιάστηκε κατά τις ημέρες ανοιχτών θυρών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο και εν συνεχεία χρησιμοποιήθηκε κατά τις εκδηλώσεις ενημέρωσης του κοινού.

Αναμνηστικός τόμος επί τη ευκαιρία της δεκάτης επετείου από την ίδρυση του θεσμού· με σκληρό και με μαλακό εξώφυλλο (στην αγγλική)

Η δέκατη επέτειος του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή εορτάστηκε με σειρά αναμνηστικών εκδηλώσεων. Τον Ιούνιο 2004 διοργανώθηκε ένα εργαστήριο ιδρυτών για να καταγράψει τα στάδια που οδήγησαν στην δημιουργία του θεσμού του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και για να εντοπιστούν οι εξελίξεις και οι τάσεις που αξίζει να συνεχιστούν περαιτέρω. Αποφασίστηκε να εκδοθεί ένας αναμνηστικός τόμος ως αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας. Με τίτλο «Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: Καταβολές, Ίδρυση, Εξέλιξη» (*The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*) κυκλοφόρησε στην αγγλική σε δύο εκδόσεις, με σκληρό και με μαλακό εξώφυλλο. Μία γαλλική έκδοση θα κυκλοφορήσει το 2006.

Ετήσια Έκθεση 2004· φωτοτυπημένη έκδοση (20 γλώσσες)

Η Ετήσια Έκθεση 2004 του Διαμεσολαβητή, στις 20 επίσημες γλώσσες της ΕΕ, διανεμήθηκε τον Οκτώβριο σε ευρωβουλευτές, στα υπόλοιπα θεσμικά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ, σε διαμεσολαβητές και σε κέντρα διάδοσης και δίκτυα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σε μια προσπάθεια βέλτιστης αξιοποίησης του δημόσιου χρήματος και σεβασμού του περιβάλλοντος, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής επέλεξε την εκτύπωση της πλήρους Ετήσιας Έκθεσης σε περιορισμένα αντίτυπα (10 200), διανέμοντας τη Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά σε πολύ μεγαλύτερο κοινό (24 000 αντίτυπα). Για να γίνει η Ετήσια Έκθεση πιο φιλική προς τον χρήστη, συμπεριλαμβάνει για πρώτη φορά μικρές περιλήψεις των αποφάσεων του Διαμεσολαβητή (κεφάλαιο 3)· οι πλήρεις αποφάσεις ήταν διαθέσιμες στην αγγλική, γαλλική και γερμανική στην ηλεκτρονική έκδοση: Ετήσια Έκθεση 2004 – Συλλογή αποφάσεων που δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή τον Οκτώβριο 2005.

Ετήσια Έκθεση 2004: Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά· φωτοτυπημένη έκδοση (20 γλώσσες)

Η Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά, μεταφρασμένη σε 20 γλώσσες διανεμήθηκε τον Οκτώβριο σε παραλήπτες της πλήρους Ετήσιας Έκθεσης, καθώς και σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, ενώσεις καταναλωτών, επαγγελματικούς οργανισμούς και πανεπιστήμια.

Η ετήσια Έκθεση 2004 – Συλλογή αποφάσεων (3 γλώσσες)

Με βάση την απόφαση απλοποίησης της Ετήσιας Έκθεσης του Διαμεσολαβητή, παρουσιάστηκε μια πιο περιεκτική ηλεκτρονική δημοσίευση που περιλαμβάνει τις πλήρεις αποφάσεις, στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα, στις περιπτώσεις που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 3 της έκθεσης. Διατέθηκε τον Οκτώβριο 2005 ως ένα ενιαίο ηλεκτρονικό έγγραφο στην ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή, ενώ μια έντυπη μορφή ή CD-ROM χορηγείται σε όσους την ζητούν από την υπηρεσία του Διαμεσολαβητή.

Λοιπές εκδόσεις

Ο Διαμεσολαβητής εξακολούθησε να διανέμει αντίγραφα των άλλων εκδόσεών του κατά την διάρκεια του έτους, ιδίως το φυλλάδιο *En συντομία* (*At a glance*) σε 25 γλώσσες και το φυλλάδιο *Μπορεί να σας βοηθήσει;* (*Could he help you?*) με το δελτίο καταγγελίας σε 21 γλώσσες.

6.6

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΕ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΔΕΣΗ

Επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου

Τον Απρίλιο του 2001, στην ιστοσελίδα προστέθηκε η ηλεκτρονική μορφή του δελτίου υποβολής καταγγελίας σε δώδεκα γλώσσες. Μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1η Μαΐου 2004, το δελτίο διατέθηκε σε άλλες εννέα γλώσσες. Το 59% του συνόλου των καταγγελιών που παρέλαβε ο Διαμεσολαβητής το 2005, που ήταν το υψηλότερο ποσοστό που έχει καταγραφεί ποτέ, υποβλήθηκαν από το Διαδίκτυο, ένα μεγάλο ποσοστό εκ των οποίων παραλήφθηκαν μέσω του ηλεκτρονικού δελτίου καταγγελιών.

Το έτος 2005, στην κύρια διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Διαμεσολαβητή κατεγράφησαν συνολικά 6 426 ηλεκτρονικά μηνύματα για παροχή πληροφοριών. Σε όλα τα μηνύματα δόθηκε απάντηση. Από αυτά, 3 157 ήταν ομαδικά μηνύματα τα οποία υπέβαλαν πολίτες στο πλαίσιο ορισμένων εκστρατειών. Τα θέματα που κάλυπταν αυτά τα ομαδικά μηνύματα, αφορούσαν την κακή μεταχείριση ζώων στα κράτη μέλη ή εκτός της ΕΕ, διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, την παιδοφιλία και την θρησκευτική ελευθερία. Όλα τα ηλεκτρονικά μηνύματα απαντήθηκαν με πληροφορίες για την αρμοδιότητα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή και, όπου ήταν δυνατόν, με πληροφορίες για το πού μπορεί να απευθυνθεί κανείς σχετικά με το θιγόμενο θέμα.

Το 2005 λήφθηκαν συνολικά 3 269 ατομικές αιτήσεις για πληροφορίες με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, έναντι των 3 200 αιτήσεων το 2004 και των 2 000 αιτήσεων το έτος 2003. Όλες απαντήθηκαν ξεχωριστά από τον αρμόδιο υπάλληλο του Διαμεσολαβητή.

Εξελίξεις στην ιστοσελίδα

Η ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή δημιουργήθηκε τον Ιούλιο 1998. Στον προϋπολογισμό του για το έτος 2005, ο Διαμεσολαβητής έλαβε τα αναγκαία κεφάλαια για να δημιουργήσει μια θέση για έναν υπεύθυνο ανάπτυξης διαδικτυακών εφαρμογών στην υπηρεσία του. Μετά από μια αυστηρή διαδικασία επιλογής, η νέα θέση πληρώθηκε με ισχύ από τον Σεπτέμβριο. Μετά την άφιξή του, ο υπεύθυνος ανάπτυξης διαδικτυακών εφαρμογών άρχισε τη συνεργασία του με τους προϊστάμενους του τομέα των επικοινωνιών καθώς και με τις τεχνικές υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με σκοπό να παρουσιάσει μια εντελώς αναδιαρθρωμένη και εκσυγχρονισμένη εκδοχή της ιστοσελίδας κατά την διάρκεια του 2006.

Ο Διαμεσολαβητής εξακολούθησε να ενημερώνει την ιστοσελίδα του το 2005, προσθέτοντας ηλεκτρονικές εκδόσεις των διαφόρων εκδόσεών του στα βαθμό που γίνονταν διαθέσιμες. Μεταξύ αυτών είναι: η *Ετήσια Έκθεση 2004*, και η σχετική *Συνοπτική Παρουσίαση και Στατιστικά* σε 20 γλώσσες· η *Συλλογή Αποφάσεων 2004* στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα και ο *Ευρωπαϊκός Κώδικας Χρηστής Διοικητικής Συμπεριφοράς* σε 24 γλώσσες.

Ένα νέο τμήμα της ιστοσελίδας που είναι αφιερωμένο εξ ολοκλήρου στην δέκατη επέτειο του θεσμού, δημιουργήθηκε το 2005. Αυτή η ενότητα περιέχει τον *Αναμνηστικό τόμο* με τίτλο *Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής: Καταβολές, Ίδρυση, Εξέλιξη*, καθώς και πολλά έγγραφα που αφορούν τις εκδηλώσεις για την δέκατη επέτειο. Δημιουργήθηκε μία νέα ενότητα αυτής της ιστοσελίδας η οποία περιέχει ιστορικά έγγραφα που αφορούν την ίδρυση του θεσμού του Διαμεσολαβητή.

Από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2005, επισκέφθηκαν τις αρχικές σελίδες της ιστοσελίδας του Διαμεσολαβητή 304 300 άτομα. Η αγγλική έκδοση ήταν εκείνη που έλαβε τις περισσότερες επισκέψεις (71 166), και ακολούθησαν η γαλλική, η ιταλική, η ισπανική, η γερμανική και η πολωνική. Σε ό,τι αφορά τη γεωγραφική προέλευση των επισκέψεων, ο μεγαλύτερος αριθμός επισκεπτών ήταν από το Βέλγιο (27 517 επισκέψεις), και ακολούθησαν η Ιταλία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Γερμανία και η Πολωνία.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ιστοσελίδα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή θα παραμείνει μεταξύ των δημοφιλέστερων ηλεκτρονικών σελίδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γραφείο του Διαμεσολαβητή συμμετείχε κατά τη διάρκεια του 2004 στο έργο της «Διοργανικής Εκδοτικής Επιτροπής για το Διαδίκτυο» (CEiii).

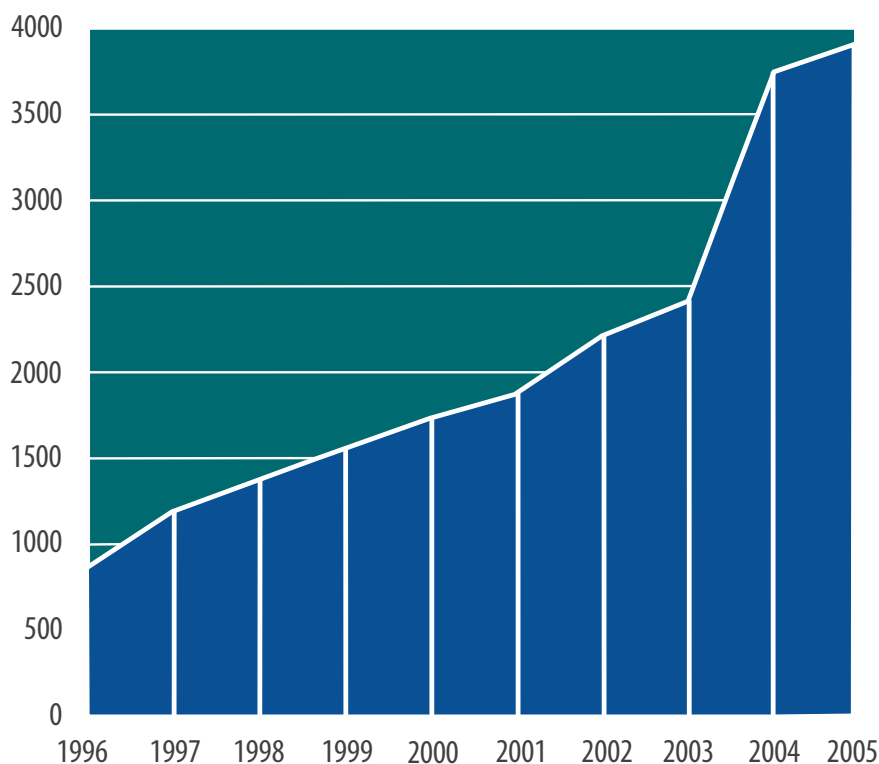

Α ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΘΗΚΑΝ ΤΟ 2005

1.1	ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΟ 2005	4 416 ¹
	— έρευνες μη περατωθείσες έως τις 31.12.2004	284 ²
	— καταγγελίες για τις οποίες εκκρεμούσε απόφαση περί παραδεκτού στις 31.12.2004	207
	— καταγγελίες που ελήφθησαν το 2005	3 920 ³
	— αυτεπάγγελτες έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή	5

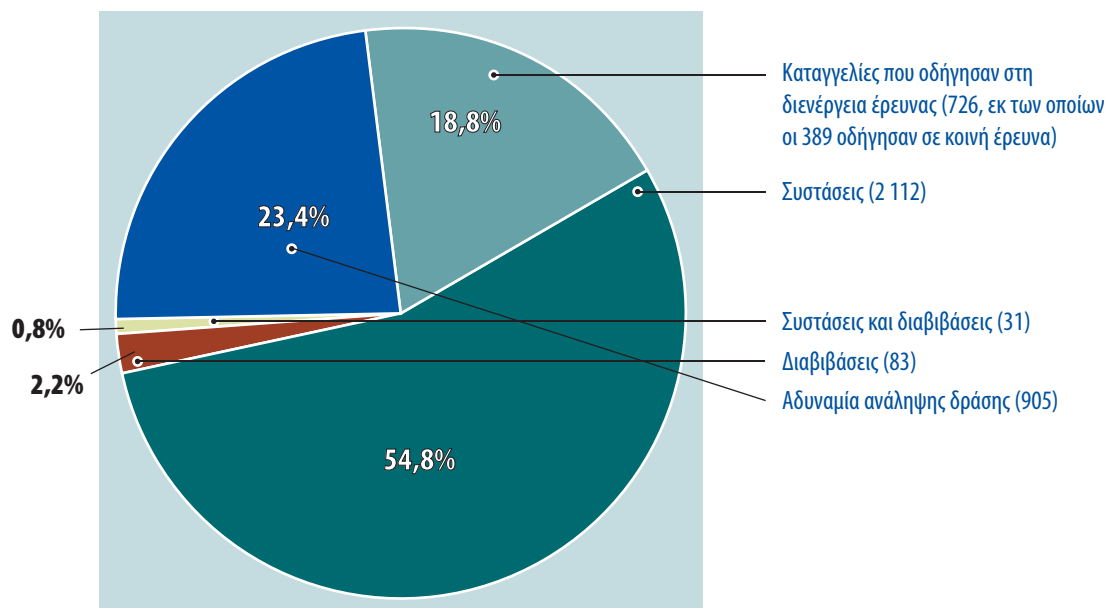
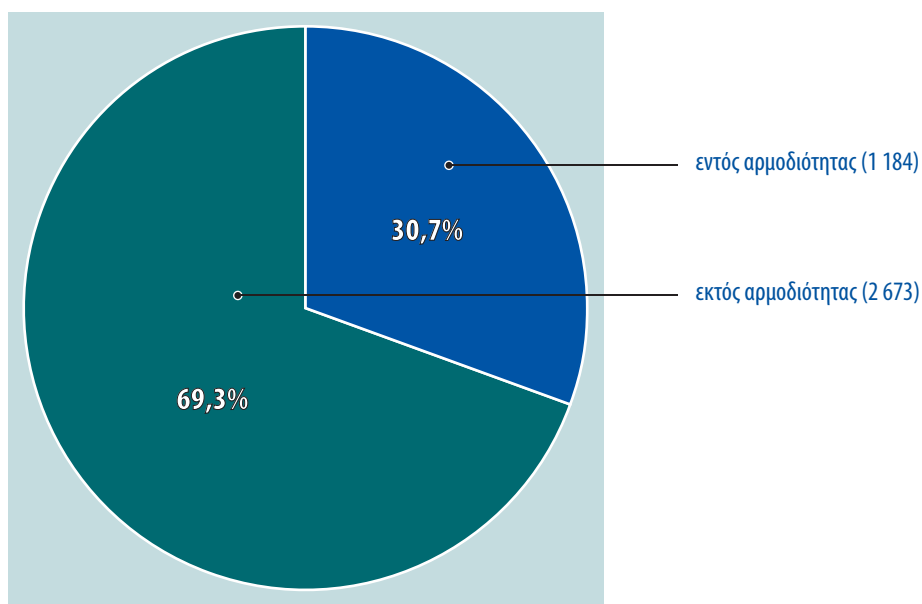
Αύξηση του αριθμού των καταγγελιών 1996-2005

¹ Εκ των οποίων 389 καταγγελίες με το ίδιο αντικείμενο, οι οποίες εξετάστηκαν στο πλαίσιο κοινής έρευνας (54 μεταφέρθηκαν από το 2004 και 335 ελήφθησαν το 2005).

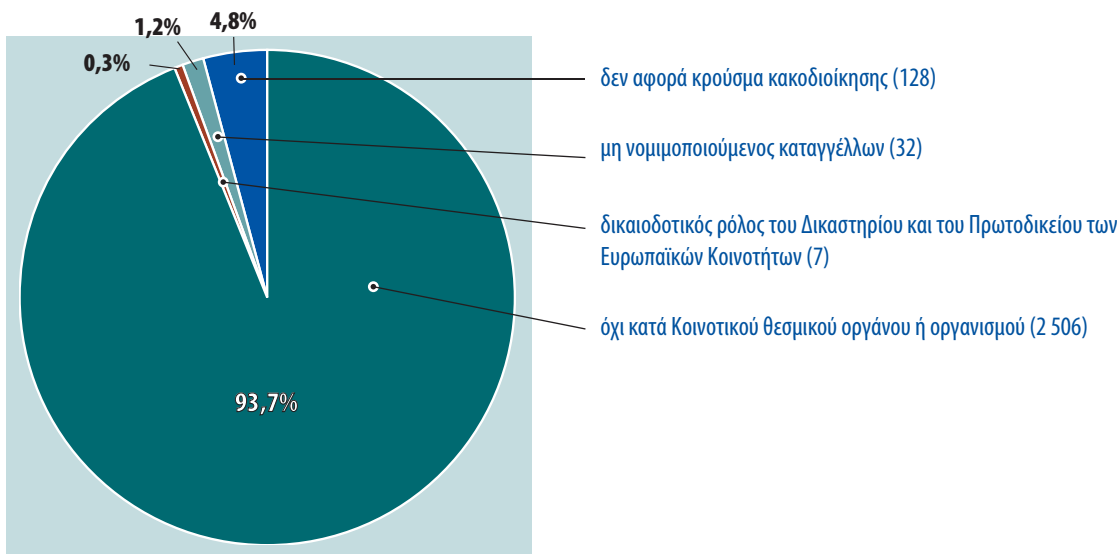
² Εκ των οποίων οκτώ αυτεπάγγελτες έρευνες του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και 276 έρευνες βάσει καταγγελιών.

³ Εκ των οποίων 335 καταγγελίες με το ίδιο αντικείμενο, όπως αναφέρεται στην υποσημείωση 1.

1.2 ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ Η ΜΗ 93%**1.3 ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ****1.3.1 Ως προς τη μορφή δράσης που ανέλαβε ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής υπέρ των καταγγελλόντων****1.3.2 Ως προς την αρμοδιότητα του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή**

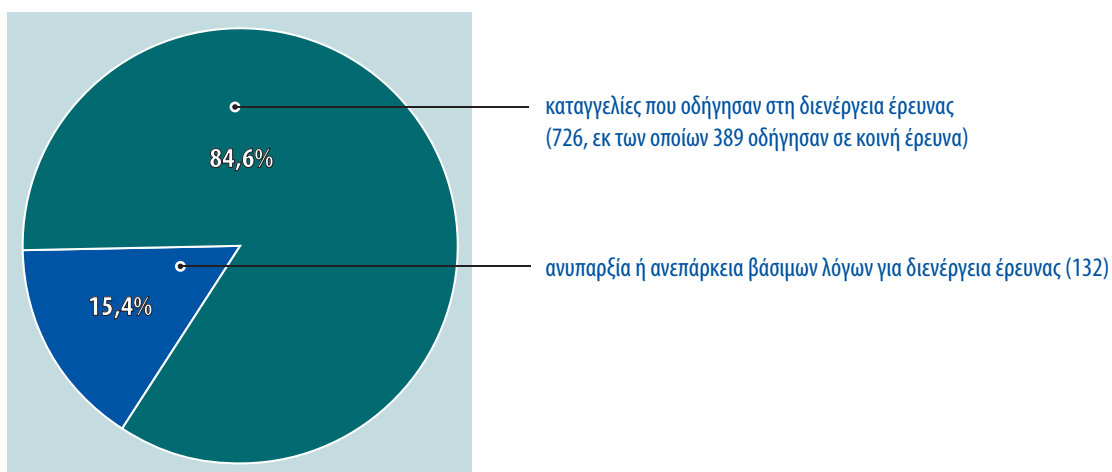

ΕΚΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

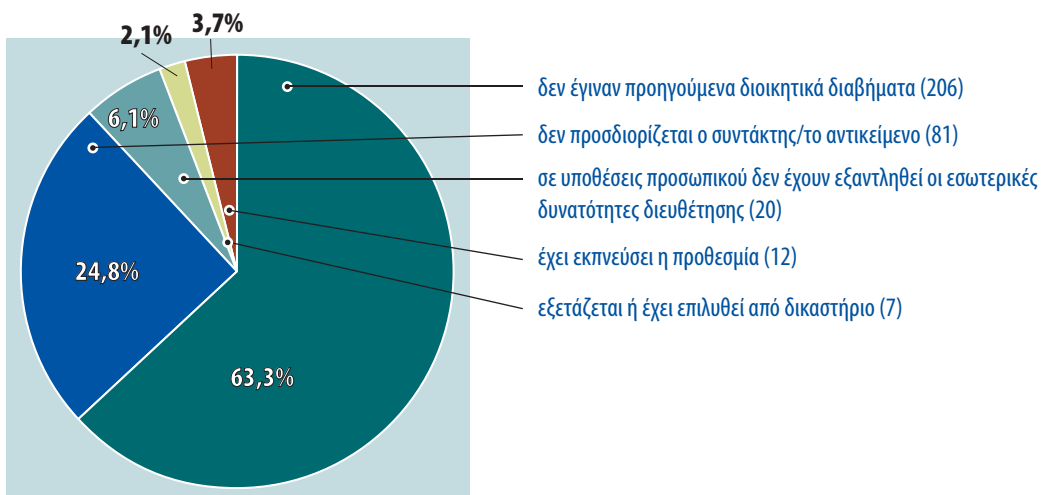

ΕΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ

Παραδεκτές καταγγελίες

Μη παραδεκτές καταγγελίες

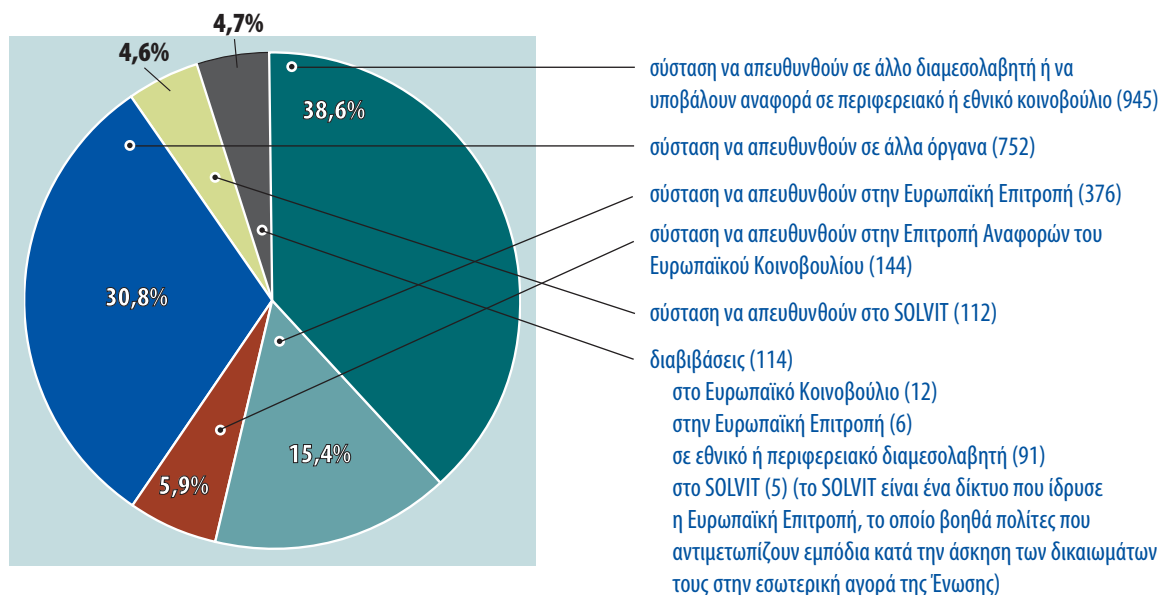

2

ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

(Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούν να γίνουν περισσότερες από μία συστάσεις)

3

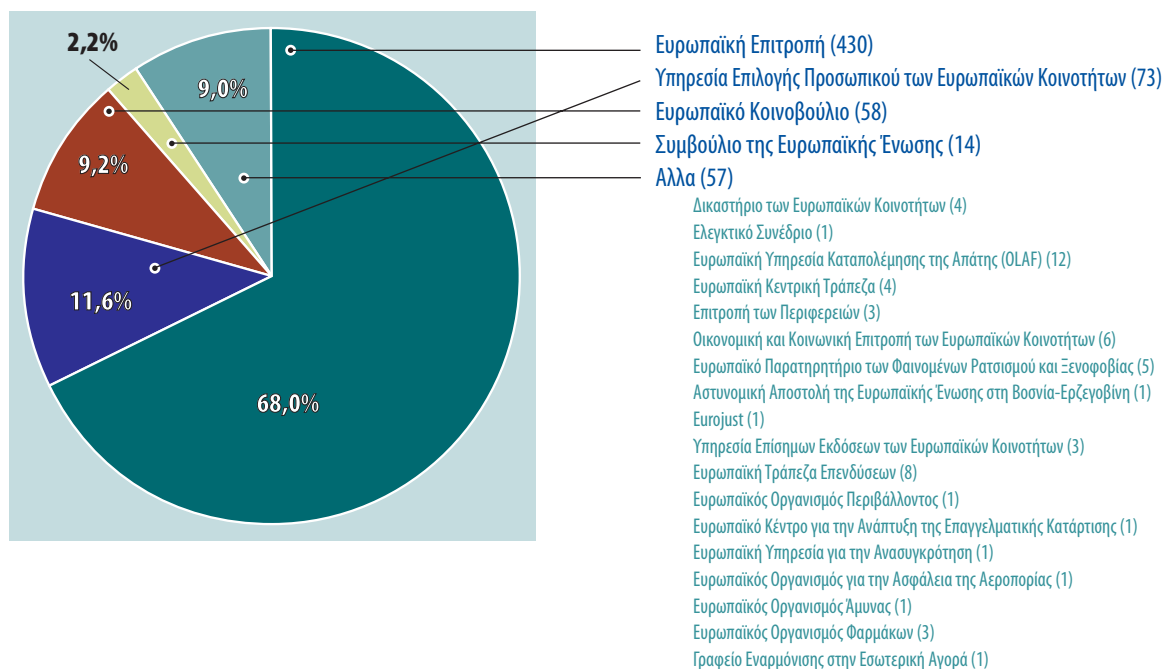
ΔΙΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΤΟ 2005 627⁴

Το 2005, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής διενέργησε 627 έρευνες, εκ των οποίων 343 ξεκίνησαν το 2005 (μεταξύ αυτών πέντε αυτεπάγγελες έρευνες) και 284 βρίσκονταν σε εξέλιξη στις 31.12.2004.

3.1

ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

(Σε ορισμένες υποθέσεις, η έρευνα αφορά δύο ή περισσότερα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς)

4

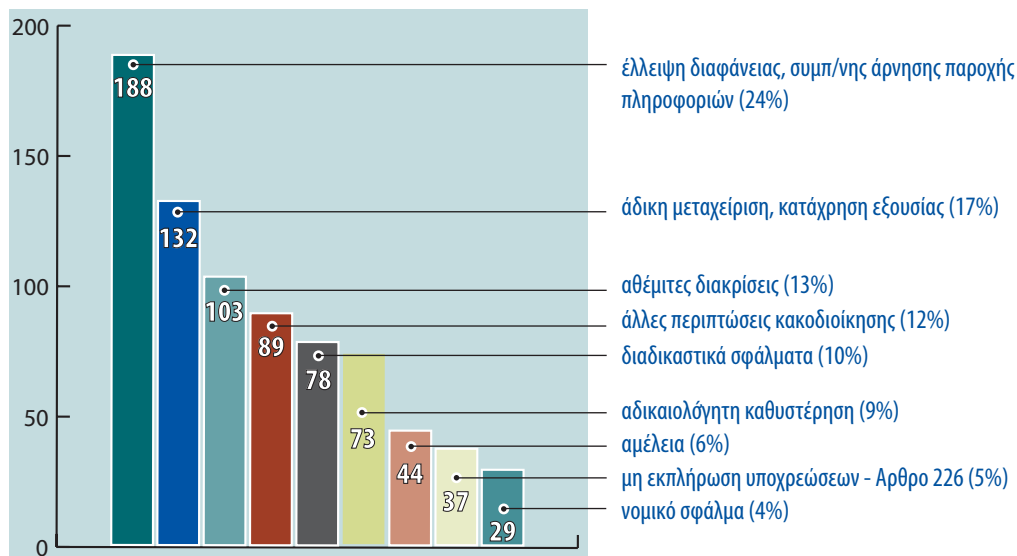
Όπως προαναφέρθηκε, οι 389 υποθέσεις που αναφέρονται στις υποσημειώσεις της ενότητας 1.1 ανωτέρω εξετάστηκαν στο πλαίσιο κοινής έρευνας.

3.2

ΕΙΔΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

(Σε ορισμένες υποθέσεις καταγγέλλεται κακοδιοίκηση δύο ειδών)

3.3

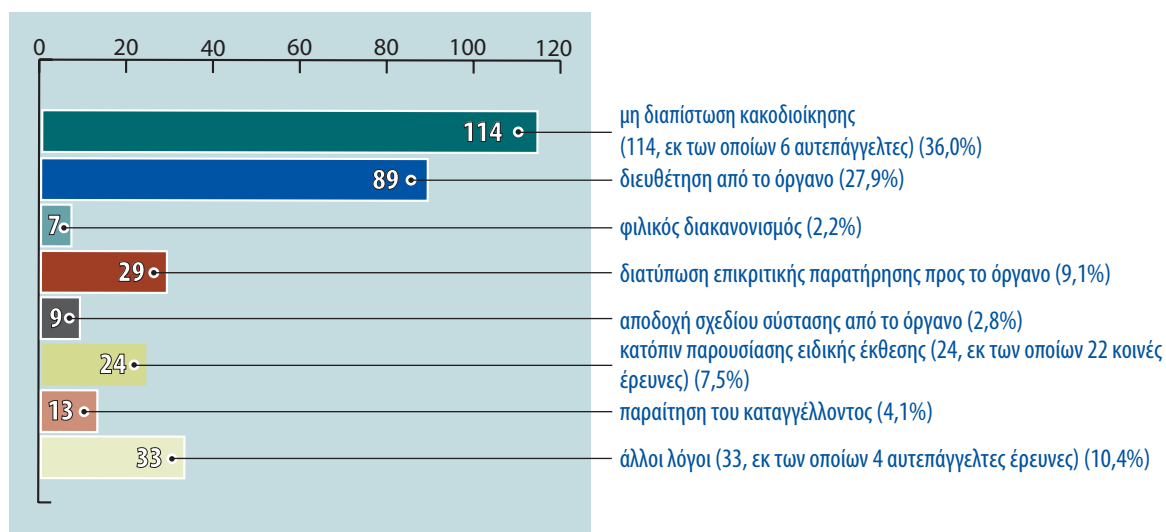
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΦΙΛΙΚΟ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟ, ΣΧΕΔΙΑ ΣΥΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2005

- προτάσεις για φιλικό διακανονισμό 22
- σχέδια συστάσεων 20
- ειδικές εκθέσεις 3⁵

3.4

ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΤΩΘΗΚΑΝ ΜΕ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ 312⁶

(Μια έρευνα μπορεί να περατωθεί για έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω λόγους)

⁵ Μία από τις ειδικές εκθέσεις αφορούσε 22 καταγγελίες.

⁶ Εκ των οποίων δέκα αυτεπάγγελτες έρευνες του Διαμεσολαβητή.

4 ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΘΗΚΑΝ ΤΟ 2005

4.1 ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

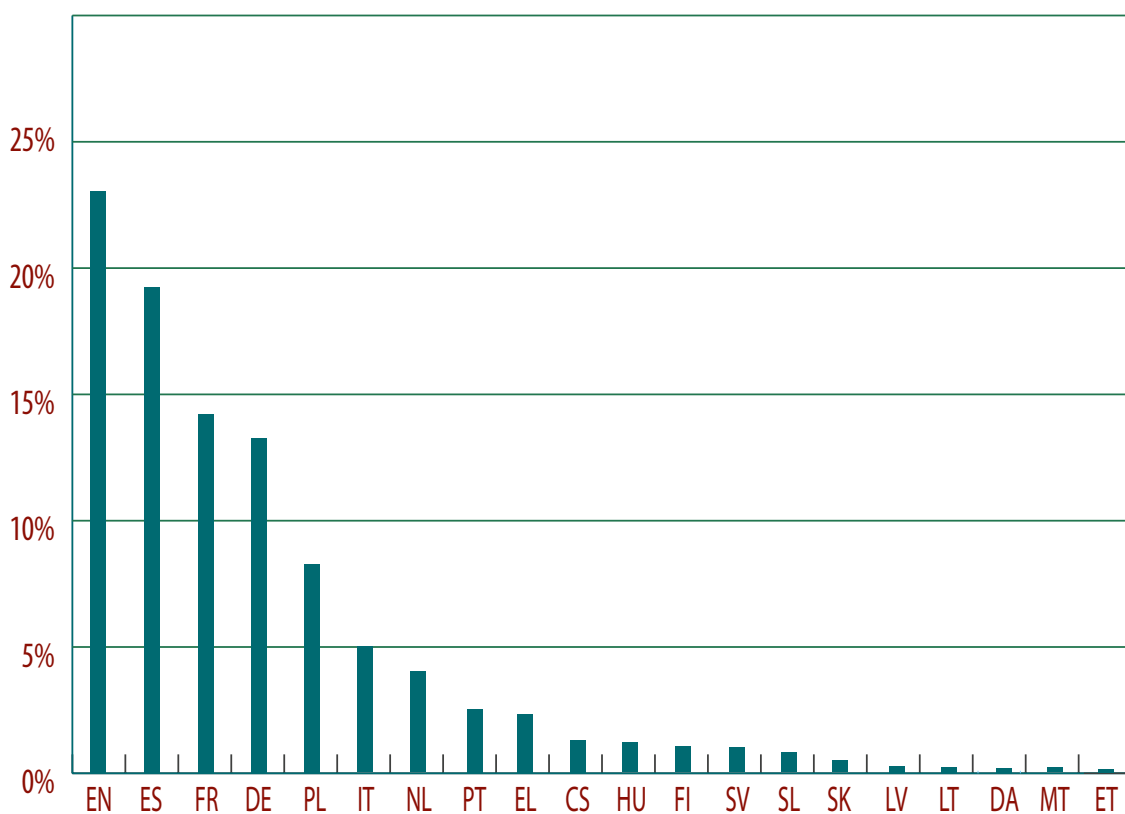

Εταιρίες και σύλλογοι
5,5% (215)

Μεμονωμένοι πολίτες
94,5% (3 705)

4.2 ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

4.3 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Χώρα	Αριθμός καταγγελιών	% των καταγγελιών	% του πληθυσμού της ΕΕ	Δείκτης ¹
Μάλτα	40	1,0	0,1	11,6
Κύπρος	57	1,5	0,2	8,7
Λουξεμβούργο	33	0,8	0,1	8,5
Βέλγιο	252	6,4	2,3	2,8
Σλοβενία	47	1,2	0,4	2,8
Ισπανία	775	19,8	9,5	2,1
Ιρλανδία	64	1,6	0,9	1,8
Ελλάδα	134	3,4	2,4	1,4
Πορτογαλία	114	2,9	2,3	1,3
Φινλανδία	55	1,4	1,1	1,2
Πολωνία	346	8,8	8,3	1,1
Αυστρία	75	1,9	1,8	1,1
Τσεχική Δημοκρατία	80	2,0	2,2	0,9
Σουηδία	69	1,8	2,0	0,9
Ουγγαρία	76	1,9	2,2	0,9
Λιθουανία	24	0,6	0,7	0,8
Κάτω Χώρες	103	2,6	3,5	0,7
Γαλλία	380	9,7	13,2	0,7
Σλοβακία	32	0,8	1,2	0,7
Λεττονία	13	0,3	0,5	0,7
Γερμανία	410	10,5	17,9	0,6
Ιταλία	215	5,5	12,7	0,4
Ηνωμένο Βασίλειο	197	5,0	13,1	0,4
Εσθονία	4	0,1	0,3	0,4
Δανία	16	0,4	1,2	0,4
Λοιπές	309	7,9		

¹ Το στοιχείο αυτό προκύπτει από τη διαίρεση του ποσοστού των καταγγελιών με το ποσοστό του πληθυσμού. Όταν υπερβαίνει το 1, αυτό σημαίνει ότι η εν λόγω χώρα υποβάλλει στον Διαμεσολαβητή περισσότερες καταγγελίες από τις αναμενόμενες με βάση το σύνολο του πληθυσμού της. Όλα τα ποσοστά στον ανωτέρω πίνακα έχουν στρογγυλοποιηθεί σε ένα δεκαδικό ψηφίο.

Β Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Ανεξάρτητος προϋπολογισμός

Το Καταστατικό του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή προέβλεπε αρχικώς τον προϋπολογισμό του Διαμεσολαβητή ως παράρτημα στο τμήμα Ι (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τον Δεκέμβριο του 1999, το Συμβούλιο αποφάσισε να υπάρχει ανεξάρτητος προϋπολογισμός για τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή. Από την 1η Ιανουαρίου 2000⁷, ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή αποτελεί πλέον ανεξάρτητο τμήμα του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τμήμα VIII-A).

Δομή του προϋπολογισμού

Ο προϋπολογισμός του Διαμεσολαβητή για το 2005 διαιρείται σε τρεις τίτλους. Οι μισθοί, τα επιδόματα και οι λοιπές επιβαρύνσεις, που αφορούν την απασχόληση, περιλαμβάνονται στον τίτλο 1 του προϋπολογισμού. Ο τίτλος αυτός περιλαμβάνει και τις δαπάνες αποστολών, τις οποίες πραγματοποιούν ο Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του. Ο τίτλος 2 του προϋπολογισμού καλύπτει τα κτίρια, τον εξοπλισμό και διάφορες λειτουργικές δαπάνες. Ο τίτλος 3 περιλαμβάνει ένα μόνο κεφάλαιο, από το οποίο πληρώνονται συνδρομές σε διεθνείς οργανώσεις Διαμεσολαβητών.

Συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Προς αποφυγή περιττής αλληλοεπικάλυψης διοικητικών και τεχνικών εργασιών, πολλές από τις υπηρεσίες που χρειάζεται ο Διαμεσολαβητής προσφέρονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή μέσω αυτού. Στους τομείς δραστηριοτήτων, για τους οποίους ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής βασίζεται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό στην συνδρομή από πλευράς υπηρεσιών του Κοινοβουλίου ανήκουν:

- το προσωπικό, κυρίως η προετοιμασία των συμβάσεων και ατομικά δικαιώματα·
- ο δημοσιονομικός έλεγχος και η λογιστική·
- η μετάφραση, η διερμηνεία και η εκτύπωση·
- η ενοικίαση γραφείων·
- η πληροφορική, οι τηλεπικοινωνίες και η διαχείριση της αλληλογραφίας.

Η συνεργασία του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συνέβαλε σε σημαντική εξοικονόμηση αποδοτικότητας για τον προϋπολογισμό της Κοινότητας. Η συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε την δυνατότητα να διατηρηθούν οι αυξήσεις του διοικητικού προσωπικού του Διαμεσολαβητή σε χαμηλά επίπεδα.

Όποτε οι υπηρεσίες που παρέχονται στον Διαμεσολαβητή απαιτούν πρόσθετες άμεσες δαπάνες από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, γίνεται η σχετική χρέωση, η πληρωμή της οποίας διενεργείται μέσω λογαριασμού-συνδέσμου. Το ενοίκιο γραφείων και οι υπηρεσίες μετάφρασης αποτελούν τα μεγαλύτερα ποσά δαπανών που διευθετούνται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Ο προϋπολογισμός του 2005 περιείχε ένα ποσό κατ' αποκοπή, για να καλύψει το κόστος που συνεπάγεται για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η παροχή υπηρεσιών που συνίστανται σε ώρες προσωπικού, όπως είναι η διαχείριση των συμβάσεων του προσωπικού, των μισθών και των επιδομάτων, καθώς και ποικίλες υπηρεσίες υπολογιστή. Αυτές οι δαπάνες αφορούν μόνον σε ώρες προσωπικού.

Η συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή άρχισε βάσει συμφωνίας πλαισίου με ημερομηνία 22 Σεπτεμβρίου 1995. Συμπληρωματικές συμφωνίες

⁷

Κανονισμός 2673/1999 του Συμβουλίου της 13^{ης} Δεκεμβρίου 1999, ΕΕ 1999 L 326, σ. 1.

διοικητικής συνεργασίας και συμφωνία συνεργασίας στον τομέα του προϋπολογισμού και τον οικονομικό τομέα υπογράφηκαν στις 12 Οκτωβρίου 1995.

Μια από τις προτεραιότητες για το 2005, κατά την διάρκεια του οποίου η υπηρεσία του Διαμεσολαβητή γιόρτασε την 10η επέτειο, ήταν η αναθεώρηση των συμφωνιών συνεργασίας που υπάρχουν ήδη μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων, με σκοπό την αναπροσαρμογή τους στις νέες πραγματικότητες που διαμορφώθηκαν στην τρέχουσα δεκαετία. Αναμένεται να υπογραφεί νέα συμφωνία στις αρχές του 2006. Σκοπός της θα είναι να διατηρηθεί η εντατική συνεργασία με το Κοινοβούλιο σε όλους τους τομείς στους οποίους είναι πιθανές σημαντικές οικονομίες κλίμακας και η εξοικονόμηση δημοσιονομικών πόρων.

Ο προϋπολογισμός του 2005

Το 2005 προβλέφθηκε συνολικά προσωπικό 51 ατόμων σε σύγκριση με τα 38 άτομα για το 2004.

Το συνολικό ποσό των αρχικών πιστώσεων που διατέθηκαν στον προϋπολογισμό 2005 του Διαμεσολαβητή ανήρχετο σε 7 312 614 ευρώ. Ο τίτλος 1 (Δαπάνες που σχετίζονται με τα άτομα που εργάζονται για το θεσμικό όργανο) ανήρχετο σε 6 239 614 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες λειτουργικές δαπάνες) ανήρχετο σε 1 070 000 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανήρχετο σε 3 000 ευρώ.

Ο κάτωθι πίνακας εμφανίζει τις δαπάνες 2005 υπό μορφή αναληφθεισών πιστώσεων.

(σε EUR)

Τίτλος 1	5 375 889
Τίτλος 2	928 276
Τίτλος 3	2 979
Σύνολο	6 307 145

Ο προϋπολογισμός του 2006

Ο Διαμεσολαβητής παρουσίασε τον προϋπολογισμό για το έτος 2006 σύμφωνα με τη νέα διάρθρωση του προϋπολογισμού (ονοματολογίες). Στόχος αυτής της νέας διάρθρωσης είναι να αυξήσει την διαφάνεια και να διευκολύνει τον έλεγχο που ασκεί η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, επιτρέποντας την καλύτερη εποπτεία των δαπανών παρόμοιας φύσης, οι οποίες στην παλαιά διάρθρωση κατανέμονταν σε πολλούς τίτλους ή κεφάλαια.

Ο προϋπολογισμός 2006, που προετοιμάστηκε κατά τη διάρκεια του 2005, προβλέπει 57 θέσεις. Αυτή η αύξηση αντιστοιχεί σε επιπλέον 6 θέσεις από την αρχική πρόβλεψη για το 2005 και οφείλεται κυρίως στην επόμενη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βουλγαρία και Ρουμανία) και στην εφαρμογή της απόφασης για την πλήρη αυτονομία των υπηρεσιών του Διαμεσολαβητή σε σχέση με τη διαχείριση του προσωπικού του Διαμεσολαβητή.

Οι συνολικές πιστώσεις για το 2006 ανέρχονται σε 7 682 538 ευρώ. Ο τίτλος 1 (Δαπάνες που σχετίζονται με τα άτομα που εργάζονται για το θεσμικό όργανο) ανέρχεται σε 5 808 538 ευρώ. Ο τίτλος 2 (κτίρια, εξοπλισμός και διάφορες λειτουργικές δαπάνες) ανέρχεται σε 1 085 000 ευρώ. Ο τίτλος 3 (δαπάνες από την εκτέλεση ειδικών αποστολών εκ μέρους του οργάνου) ανήρχετο σε 789 000 ευρώ.

Ο προϋπολογισμός του 2006 προβλέπει συνολικά έσοδα 812 271 ευρώ.

Γ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ*Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής*

Ο Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ γεννήθηκε στην Αθήνα στις 25 Ιουνίου 1942. Εκλέχθηκε Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής στις 15 Ιανουαρίου 2003. Ανέλαβε καθήκοντα την 1η Απριλίου 2003 και επανεκλέγη για πενταετή θητεία στις 11 Ιανουαρίου 2005.

Από το 1998 έως το 2003, ήταν ο πρώτος Συνήγορος του Πολίτη στην Ελλάδα. Διετέλεσε, επίσης, καθηγητής συγκριτικής πολιτικής στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου Αθηνών από το 1993 (σήμερα σε αναστολή καθηκόντων). Από το 1995 έως το 1998, διετέλεσε διευθυντής και πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (ΕΚΚΕ).

Απέκτησε το πτυχίο του (B.A.) από το πανεπιστήμιο Indiana University (1963) και τα πτυχία M.A. (1969) και Ph.D. (1972) από το πανεπιστήμιο Columbia University. Πριν ενταχθεί στο διδακτικό προσωπικό (ΔΕΠ) του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1988, υπήρξε μέλος του ΔΕΠ στο State University of New York και ερευνητής στο Columbia University, αντιστοίχως (1973-78). Από το 1980 έως το 1983, διετέλεσε διευθυντής του Γραφείου Ανάπτυξης του Κολλεγίου Αθηνών στην Ελλάδα. Από το 1983 έως το 1988, ήταν διευθυντής Ερευνητικών Προγραμμάτων για τη Δυτική Ευρώπη και την Εγγύς και Μέση Ανατολή στο Συμβούλιο Ερευνών για τις Κοινωνικές Επιστήμες (Social Science Research Council), στη Νέα Υόρκη. Από το 1988 έως το 1991, ήταν διευθυντής στο Ελληνικό Ινστιτούτο Διεθνών και Στρατηγικών Μελετών στην Αθήνα, οργανισμό έρευνας για τη χάραξη δημόσιας πολιτικής, ο οποίος ιδρύθηκε με κοινή χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων Ford και MacArthur. Το 1997, δίδαξε ως επισκέπτης καθηγητής πολιτικών επιστημών στο Κέντρο Juan March για Ανώτατες Σπουδές στις Κοινωνικές Επιστήμες στη Μαδρίτη.

Διετέλεσε πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Πολιτικής Επιστήμης (1992-98) και της Εταιρείας Ελληνικών Σπουδών των Ηνωμένων Πολιτειών (1985-88). Μεταξύ του 1999 και του 2003, διετέλεσε μέλος της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ενώ από το 2000 έως το 2003 ήταν μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Το 2000, συμμετείχε στη σύνοδο της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ. Από το 1988 μέχρι το 1995, είναι συμπρόεδρος της Υποεπιτροπής για τη Νότια Ευρώπη στο Συμβούλιο Ερευνών για τις Κοινωνικές Επιστήμες στη Νέα Υόρκη, οι δραστηριότητες της οποίας χρηματοδοτούνται από το Ίδρυμα Volkswagen. Επίσης, είναι συνδιευθυντής της εκδοτικής σειράς «New Southern Europe» και διετέλεσε υπότροφος του Ιδρύματος Φουλμπράιτ και του Εθνικού Ιδρύματος Ανθρωπιστικών Μελετών (ΗΠΑ).

Το εκτενές συγγραφικό του έργο αφορά κυρίως την πολιτική και την ιστορία της Ελλάδας, της Νότιας Ευρώπης και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και, ειδικότερα, τον εκδημοκρατισμό, τη διαδικασία συγκρότησης εθνών-κρατών και τη σχέση πολιτισμού και πολιτικής.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Η Γραμματεία του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία του προσωπικού γραφείου του Διαμεσολαβητή. Διαχειρίζεται το ημερήσιο πρόγραμμα του Διαμεσολαβητή, συντονίζει την εισερχόμενη και την εξερχόμενη αλληλογραφία του, προσφέρει συμβουλές για τις σχέσεις με τα άλλα κοινοτικά θεσμικά όργανα και οργανισμούς, ασχολείται με τις πτυχές του πρωτοκόλλου που αφορούν το έργο του θεσμού και αναλαμβάνει γραμματειακά καθήκοντα για τον Διαμεσολαβητή.

Αλεξάνδρα ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΑΚΗ

Γραμματέας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή (από 22.8.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 25 28

Νικόλαος ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

Βοηθός του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή
Τηλ.: +33 3 88 17 23 83

Ελένη-Άννα ΓΑΛΑΤΗ

Γραμματέας του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή (μέχρι τις 15.9.2005)

NOMΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Το νομικό τμήμα αποτελείται κυρίως από νομικούς οι οποίοι αναλύουν τις καταγγελίες που λαμβάνει ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και διεξάγουν έρευνες υπό την εποπτεία του προϊστάμενου του νομικού τμήματος και δύο κύριων ελεγκτών. Ο προϊστάμενος του νομικού τμήματος συμβουλεύει επίσης τον Διαμεσολαβητή σχετικά με τη νομική στρατηγική και κατεύθυνση του θεσμού και διευθύνει το τμήμα. Ο βοηθός του προϊστάμενου του νομικού τμήματος διασφαλίζει τη λειτουργία του εσωτερικού ελέγχου ποιότητας και τη διαχείριση των συστημάτων πληροφόρησης και συντονίζει τη συμβολή του τμήματος στην Ετήσια Έκθεση.

Το 2005, το τμήμα αποτελείτο από τον προϊστάμενο του νομικού τμήματος, έξι κύριους νομικούς συμβούλους, δύο εκ των οποίων έχουν καθήκοντα κύριων ελεγκτών, ένδεκα νομικούς υπαλλήλους, έναν γλωσσολογικό νομικό, έναν βοηθό νομικό υπάλληλο και τον βοηθό του προϊστάμενου του νομικού τμήματος. Κατά την διάρκεια του 2005, το νομικό τμήμα είχε υπό την εποπτεία του δεκατέσσερις ασκούμενους.

Ian HARDEN

Προϊστάμενος του νομικού τμήματος
Τηλ.: +33 3 88 17 23 84

Ο Ian HARDEN γεννήθηκε στο Norwich της Αγγλίας, στις 22 Μαρτίου 1954. Σπούδασε νομική στο Churchill College στο Κέμπριτζ, όπου απέκτησε πτυχίο (B.A.) με άριστα το 1975, και πτυχίο LLB Νομικής το 1976. Μετά την αποφοίτησή του, εντάχθηκε στο διδακτικό προσωπικό της Νομικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο του Sheffield, όπου δίδαξε ως Lecturer από το 1976 έως το 1990, ως Senior Lecturer από το 1990 έως το 1993, ως Reader από το 1993 έως το 1995, και καθηγητής Δημοσίου Δικαίου από το 1995 και μετά. Έγινε μέλος του Γραφείου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή ως κύριος νομικός σύμβουλος το 1996, διετέλεσε προϊστάμενος της γραμματείας από το 1997 έως το 1999, και στη συνέχεια προϊστάμενος του νομικού τμήματος, από το 2000 και μετά. Έχει εκπονήσει ή συμμετάσχει στην εκπόνηση πολλών δημοσιεύσεων επί του κοινοτικού δικαίου και του δημόσιου δικαίου, όπως των εξής: *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992), *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) και *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Είναι μέλος της *Association Française des Constitutionnalistes* και του «Study of Parliament Group» στο Ηνωμένο Βασίλειο και επίτιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου του Sheffield.

Murielle RICHARDSON

Βοηθός του Προϊσταμένου του Νομικού Τμήματος
Τηλ.: +33 3 88 17 23 88

ΝΟΜΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Οι νομικοί υπάλληλοι ασχολούνται με καταγγελίες, οι οποίες είναι δυνατόν να υποβάλλονται στον Διαμεσολαβητή σε οποιαδήποτε από τις 21 γλώσσες της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, προτείνουν και διενεργούν αυτεπάγγελτες έρευνες, απαντούν σε αιτήματα πολιτών για παροχή πληροφοριών, παρέχουν βοήθεια στον Διαμεσολαβητή επί νομικών θεμάτων, δίνουν συμβουλές επί των νομικών διαδικασιών, εξελίξεων και παραδόσεων των αντίστοιχων κρατών μελών τους και εκπροσωπούν τον Διαμεσολαβητή σε κάποιες δημόσιες εκδηλώσεις.

Sabina BALAŽIČ

Νομικός Υπάλληλος (από την 1.10.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY

Βοηθός Νομικός Υπάλληλος
Τηλ.: +32 2 284 39 01

Peter BONNOR

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ.: +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS

Προϊστάμενη της υπηρεσίας στις Βρυξέλλες
Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY

Γλωσσομαθής νομικός (από 1.9.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 25 63

Ιωάννης ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κύριος Νομικός Σύμβουλος
(από 6.7.2005)
Κύριος ελεγκτής
Τηλ.: +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO

Νομικός Υπάλληλος (από την 1.9.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ.: +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL

Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Κύριος ελεγκτής
Τηλ.: +33 3 88 17 24 23

ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ**Kadri BRÜGEL**

Ασκούμενος (από 1.9.2005)
Τηλ. +32 2.283 23 27

Anne EISENGRÄBER

Ασκούμενη (από 1.9.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 29 64

Γεώργιος ΚΑΘΑΡΙΟΣ

Ασκούμενος (έως 31.7.2005)

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Κύρια Νομικός Σύμβουλος
Τηλ.: +33 3 88 17 27 46

Γεώργιος ΚΑΘΑΡΙΟΣ

Νομικός Υπάλληλος (από την 1.9.2005)
Τηλ. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ

Νομικός Υπάλληλος (από την 1.9.2005)
Τηλ. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ-ARAGÓN

Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER

Νομικός Υπάλληλος (από την 1.5.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ.: +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE

Νομικός Υπάλληλος (από την 1.9.2005)
Τηλ. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ

Νομικός Υπάλληλος
Τηλ.: +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE

Κύριος Νομικός Σύμβουλος
Τηλ. +32 2 284 20 03

Giedre KAZLAUSKAITE

Ασκούμενη (από 1.10.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 23 28

Daniel KOBLENCZ

Ασκούμενος (έως 31.7.2005)

Jernej LETNAR CERNIC

Ασκούμενος (έως 31.7.2005)

Maria Salome LOPEZ RAMOS

Ασκούμενη (έως 31.10.2005)

Wiebke PANKAUKE

Ασκούμενη (έως 31.7.2005)

Roberto RANDO

Ασκούμενος (από 15.1.2005)

Andrea SACK

Ασκούμενη (έως 31.7.2005)

Izabela SZOSTAK-SMITH

Ασκούμενη (από 1.6.2005)

Τηλ.: +33 3 88 17 67 84

Sophia TABAU

Ασκούμενη (έως 31.7.2005)

Asta UPTAITE

Ασκούμενη (έως 31.7.2005)

Alexis VAN MAERCKE

Ασκούμενος (από 1.9.2005)

Τηλ. +32 2 284 21 80

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και το προσωπικό του.

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Το τμήμα διοικήσεως και οικονομικών είναι αρμόδιο για όλη την εργασία της υπηρεσίας του Διαμεσολαβητή που δεν συνδέεται άμεσα με την διεκπεραίωση καταγγελιών και την διεξαγωγή ερευνών. Αποτελείται από τέσσερις τομείς – τον τομέα διοίκησης, τον τομέα οικονομικών, τον τομέα διαχείρισης καταγγελιών και τον τομέα επικοινωνίας. Ο προϊστάμενος του τμήματος διοίκησης και οικονομικών συντονίζει την συνολική εργασία του τμήματος. Σ' αυτό το πλαίσιο είναι αρμόδιος για τη γενική οργάνωση και την λειτουργία της υπηρεσίας, της πολιτικής προσωπικού του γραφείου, προτείνοντας και εφαρμόζοντας τη δημοσιονομική και οικονομική στρατηγική της υπηρεσίας, και για την εκπροσώπηση του Διαμεσολαβητή σε ορισμένα διοργανικά φόρουμ.

João SANT'ANNA

Προϊστάμενος τμήματος διοικήσεως και οικονομικών
Τηλ.: +33 3 88 17 53 46

Ο João SANT'ANNA γεννήθηκε στο Setúbal της Πορτογαλίας, στις 3 Μαΐου 1957. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Λισαβόνας από το 1975 έως το 1980, και έγινε μέλος του δικηγορικού συλλόγου της Λισαβόνας το 1981. Από το 1980 έως το 1982, εργάστηκε ως δικηγόρος στο νομικό και διοικητικό τμήμα του πορτογαλικού υπουργείου Εσωτερικών για την περιφέρεια της Λισαβόνας. Από το 1982 έως το 1984, συνέχισε τις νομικές του σπουδές, στον τομέα των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, στο Πανεπιστήμιο Ludwick-Maximillian και το Ινστιτούτο Max-Planck στο Μόναχο. Αφού επέστρεψε στην Πορτογαλία, το 1984, διορίστηκε προϊστάμενος του νομικού και διοικητικού τμήματος του πορτογαλικού υπουργείου Εσωτερικών για την περιφέρεια της Λισαβόνας. Το 1986, έγινε μόνιμος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου εργάστηκε στις Γενικές Διευθύνσεις Πληροφοριών και Δημόσιων Σχέσεων, Προσωπικού και Οικονομικών, και τέλος, στη νομική υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Έγινε μέλος της υπηρεσίας του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή ως προϊστάμενος του τμήματος διοικήσεως και οικονομικών το 2000.

ΤΟΜΕΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Τα καθήκοντα του τομέα διοικήσεως είναι ευρέα. Περιλαμβάνουν την πρόσληψη και διαχείριση του προσωπικού, την διεκπεραίωση της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας, το τηλεφωνικό κέντρο, την υποδομή του γραφείου, τον συντονισμό της μετάφρασης κειμένων, την οργάνωση και τη διαχείριση της βιβλιοθήκης νομικών κειμένων αναφοράς και τα αρχεία του θεσμού. Αυτός ο τομέας είναι επίσης αρμόδιος για την πολιτική του θεσμού στο τομέα της τεχνολογίας των πληροφοριών και για την κάλυψη των αναγκών της υπηρεσίας σε τεχνολογίες των πληροφοριών, και εκτελεί αυτά τα καθήκοντα σε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Alessandro DEL BON

Προϊστάμενος τμήματος (από 1.5.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Διοικητική υποστήριξη, οδηγός (από 1.6.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

*Υπάλληλος Πληροφορικής
(από 8.9.2005)*
Τηλ. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

*Διοικητική υποστήριξη
(από 16.6.2005)*
Τηλ. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Υπάλληλος Πληροφορικής
Τηλ.: +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Γραμματέας
Τηλ. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ
Γραμματέας (από 1.5.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 23 13

Félicia VOLTZENLOGEL
Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 23 94

Charles MEBS
Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 70 93

ΤΟΜΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ο τομέας οικονομικών μεριμνά ώστε η Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή να συμμορφούται με τους ισχύοντες δημοσιονομικούς κανονισμούς οι οποίοι έχουν προβλεφθεί για να διασφαλίζεται ότι οι δημοσιονομικοί πόροι εκτελούνται σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, αποτελεσματικά και με τον κατάλληλο τρόπο. Αυτές οι αρμοδιότητες απορρέουν από το γεγονός ότι ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής έχει ανεξάρτητο προϋπολογισμό. Τέσσερις δημοσιονομικοί διαχειριστές, υπό την αρμοδιότητα του κύριου διατάκτη, ετοιμάζουν και εκτελούν τον προϋπολογισμό.

Loïc JULIEN
Προϊστάμενος τμήματος (από 1.6.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 67 79

Véronique VANDAELE
Υπάλληλος Οικονομικών
Τηλ. +32 2 284 23 00

Jean-Pierre FEROU MONT
Υπάλληλος Οικονομικών
Τηλ. +32 2 284 38 97

Christophe WALRAVENS
Υπάλληλος Οικονομικών
Τηλ. +33 3 88 17 24 03

Giovanna FRAGAPANE
Υπάλληλος Οικονομικών
Τηλ.: +33 3 88 17 29 62

ΤΟΜΕΑΣ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ο τομέας διεκπεραίωσης καταγγελιών είναι υπεύθυνος για την καταχώριση, τη διανομή και την παρακολούθηση καταγγελιών που υποβάλλονται στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή. Ο τομέας αυτός διασφαλίζει την καταχώριση όλων των καταγγελιών σε μία βάση δεδομένων, την αποστολή αποδεικτικού παραλαβής τους, και τη διαβίβασή τους στο νομικό τμήμα. Είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση όλης της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας που σχετίζεται με τις καταγγελίες, την ενημέρωση των αρχείων καταγγελιών στη βάση δεδομένων καθ' όλη την πορεία μιας καταγγελίας, την παρακολούθηση της τήρησης των προθεσμιών, την παραγωγή στατιστικών που σχετίζονται με τις καταγγελίες και την αρχειοθέτηση εγγράφων σχετικών με τις καταγγελίες.

Isabelle FOUCAUD
Προϊστάμενη τομέα
Τηλ.: +33 3 88 17 23 91

Elaine DRAGO
Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 33 31

Séverine BEYER
Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE
Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA
Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 20 91

Gabrielle SHERIDAN
Γραμματέας (έως 31.5.2005)
Τηλ. +33 3 88 17 24 08

Evelyne BOUTTEFROY
Γραμματέας
Τηλ.: +33 3 88 17 24 13

Caroline ZINCK
Γραμματέας (από 1.9.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 40 51

ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ο τομέας επικοινωνίας είναι υπεύθυνος για την προώθηση της εικόνας και των αξιών του θεσμού και βοηθά τον Διαμεσολαβητή στην εκτέλεση του δεύτερου κύριου καθήκοντος που περιγράφεται στις αρμοδιότητές του, δηλ. να επικοινωνεί με τους πολίτες και να τους ενημερώνει σχετικά με τα δικαιώματά τους που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο. Σ' αυτό το έργο, παίζει καίριο ρόλο στην προώθηση των σχέσεων και της εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών αφενός και της Ευρώπης και των θεσμών της αφετέρου.

Ο τομέας είναι υπεύθυνος για τη διατήρηση και την προώθηση των σχέσεων με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, την σύνταξη και έκδοση των δημοσιεύσεων του Διαμεσολαβητή, τη συντήρηση των ιστότοπων του Διαμεσολαβητή, τη διοργάνωση επισκέψεων πληροφόρησης και των εκδηλώσεων του Διαμεσολαβητή, και τον συντονισμό των σχέσεων στο εσωτερικό του Ευρωπαϊκού Δικτύου Διαμεσολαβητών.

Rosita AGNEW

Προϊστάμενη τμήματος (από 1.5.2005)
Υπάλληλος Τύπου και Επικοινωνίας
(έως 30.4.2005)
Τηλ. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD

Προϊστάμενος τμήματος (από 1.5.2005)
Υπάλληλος Διαδικτύου και Επικοινωνίας
(έως 30.4.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB

Υπεύθυνος ανάπτυξης δικτυακών
εφαρμογών (από 1.9.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 44 10

Alessandro DEL BON

Υπάλληλος επικοινωνίας
(έως 30.4.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 23 82

Gundi GADESMANN

Υπάλληλος Τύπου (από 1.11.2005)
Τηλ. +32 2 284 26 09

Dace PICOT-STIEBRINA

Υπάλληλος Επικοινωνίας
Τηλ.: +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN

Γραμματέας (από 1.6.2005)
Τηλ. +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERG

Υπάλληλος Δημοσιεύσεων (από 1.10.2005)
Τηλ.: +33 3 88 17 49 36

Δ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

1 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

2002

1391/2002/JMA	111
2107/2002/PB	103
2111/2002/MF	104

2003

1336/2003/IP	84
1435/2003/MF	105
1687/2003/JMA	59
2097/2003/PB	74
2188/2003/OV	84
2191/2003/TN	60
2229/2003/MHZ	90
2395/2003/GG	110
2411/2003/MHZ	91
2415/2003/JMA	73

2004

0127/2004/OV	77
0140/2004/PB	101
0224/2004/PB	92
0237/2004/JMA	73
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	62
0338/2004/OV	63
0471/2004/OV	78
0518/2004/MF	85
0530/2004/GG	93
0538/2004/TN	94
0620/2004/PB	95
0628/2004/OV	81
0732/2004/ELB	63
0758/2004/ELB	64
0839/2004/MHZ	75
0933/2004/JMA	67
0948/2004/OV	67

1096/2004/TN	68
1155/2004/TN	69
1273/2004/GG	96
1298/2004/PB	65
1365/2004/TN	66
1368/2004/GG	97
1423/2004/ELB	108
1700/2004/MF	102
1733/2004/OV	82
1737/2004/TN	83
1756/2004/MF	87
1772/2004/GG	86
1798/2004/PB	79
1808/2004/JMA	69
2038/2004/GG	88
2066/2004/TN	70
2485/2004/GG	112
2673/2004/PB	100
2821/2004/OV	71
2862/2004/GG	98
3054/2004/TN	76
3110/2004/GG	72
3254/2004/ID	108
3381/2004/TN	79
3442/2004/PB	102
3446/2004/GG	107
3452/2004/JMA	109
3485/2004/OV	80
3622/2004/GG	99

2005

0116/2005/MHZ	106
0501/2005/IP	80
1266/2005/MF	80
1875/2005/GG	89
OI/3/2005/OV	113

2 ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Δικαιώματα των πολιτών

1687/2003/JMA	59
2415/2003/JMA	73
0224/2004/PB	92
0237/2004/JMA	73
0948/2004/OV	67
1096/2004/TN	68
1737/2004/TN	83
2038/2004/GG	88
0116/2005/MHZ	106
1875/2005/GG	89

Η Επιτροπή ως «θεματοφύλακας της Συνθήκης»

1687/2003/JMA	59
2229/2003/MHZ	90
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	62
1273/2004/GG	96
1298/2004/PB	65
1423/2004/ELB	108
3254/2004/ID	108
3452/2004/JMA	109
3622/2004/GG	99

Η πολιτική για τους καταναλωτές

0295/2004/JMA	62
---------------------	----

Συμβάσεις

2111/2002/MF	104
0338/2004/OV	63
0530/2004/GG	93
0538/2004/TN	94
1266/2005/MF	80
1772/2004/GG	86
1808/2004/JMA	69
2673/2004/PB	100
2862/2004/GG	98
3110/2004/GG	72
OI/3/2005/OV	113

Πολιτισμός

3452/2004/JMA	109
---------------------	-----

Προστασία δεδομένων

0224/2004/PB	92
--------------------	----

Συνεργασία για την ανάπτυξη

0933/2004/JMA	67
---------------------	----

Οικονομική και νομισματική πολιτική

3054/2004/TN	76
0116/2005/MHZ	106

Εκπαίδευση, επαγγελματική κατάρτιση και νεολαία

0518/2004/MF	85
--------------------	----

Περιβάλλον

2229/2003/MHZ	90
---------------------	----

Αλιεία

1273/2004/GG	96
--------------------	----

Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων και των υπηρεσιών

1298/2004/PB	65
3254/2004/ID	108

Αρχές

2395/2003/GG	110
0140/2004/PB	101
0628/2004/OV	81
1155/2004/TN	69
2485/2004/GG	112
3254/2004/ID	108
3446/2004/GG	107
0501/2005/IP	80

Διάφορα

1435/2003/MF	105
0338/2004/OV	63
0732/2004/ELB	63
3622/2004/GG	99
OI/3/2005/OV	113

Αστυνομία και δικαστική συνεργασία

2411/2003/MHZ.....	91
--------------------	----

Δημόσια πρόσβαση

0948/2004/OV	67
1368/2004/GG	97
1756/2004/MF	87
1798/2004/PB	79
2066/2004/TN.....	70
2821/2004/OV	71
3381/2004/TN.....	79
3442/2004/PB	102

Ερευνα και τεχνολογία

0758/2004/ELB	64
1365/2004/TN.....	66

Κοινωνική πολιτική

0274/2004/JMA	61
---------------------	----

*Προσωπικό**- Πρόσληψη*

1336/2003/IP.....	84
2097/2003/PB	74
0518/2004/MF	85
0839/2004/MHZ.....	75
1700/2004/MF	102
3485/2004/OV	80

- Άλλα ζητήματα

1391/2002/JMA	111
2107/2002/PB	103
2188/2003/OV	84
2191/2003/TN.....	60
0140/2004/PB	101
0471/2004/OV	78
0620/2004/PB	95
0628/2004/OV	81
1423/2004/ELB	108
1733/2004/OV	82
0127/2004/OV	77

3

ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΗΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Κατάχρηση εξουσίας

1700/2004/MF	102
--------------------	-----

Συγγνωστή καθυστέρηση

0530/2004/GG	93
1733/2004/OV	82
1756/2004/MF	87
1772/2004/GG	86
3485/2004/OV	80
1266/2005/MF	80
OI/3/2005/OV	113

Διάκριση

1391/2002/JMA	111
2107/2002/PB	103
1687/2003/JMA	59
2415/2003/JMA	73
0237/2004/JMA	73
0338/2004/OV	63
0518/2004/MF	85
0628/2004/OV	81
1808/2004/JMA	69
2673/2004/PB	100

Αμυνα

0471/2004/OV	78
--------------------	----

Σφάλμα στη διαδικασία του άρθρου 226

1687/2003/JMA	59
2229/2003/MHZ	90
0274/2004/JMA	61
0295/2004/JMA	62
1273/2004/GG	96
1298/2004/PB	65
1423/2004/ELB	108
3254/2004/ID	108
3452/2004/JMA	109
3622/2004/GG	99

Παράλειψη δήλωσης λόγου απόφασης

2411/2003/MHZ	91
---------------------	----

Ελλιψη ή άρνηση παροχής πληροφοριών

2097/2003/PB	74
2191/2003/TN	60
2229/2003/MHZ	90
0140/2004/PB	101
0274/2004/JMA	61
0538/2004/TN	94
0758/2004/ELB	64
1368/2004/GG	97
1737/2004/TN	83
1798/2004/PB	79
2038/2004/GG	88
2066/2004/TN	70
3054/2004/TN	76
3381/2004/TN	79
3442/2004/PB	102
1875/2005/GG	89

Ελλιψη διαφάνειας

1435/2003/MF	105
2395/2003/GG	110
0948/2004/OV	67
2821/2004/OV	71
0116/2005/MHZ	106

Νομικό σφάλμα

0127/2004/OV	77
1273/2004/GG	96
3254/2004/ID	108

Αμέλεια

2188/2003/OV	84
0224/2004/PB	92
0933/2004/JMA	67
1096/2004/TN	68
1155/2004/TN	69
1365/2004/TN	66
3622/2004/GG	99

Διαδικαστικά σφάλματα

2107/2002/PB	103
2411/2003/MHZ.....	91
0140/2004/PB	101
0620/2004/PB	95

Αδίκη μεταχείριση

2111/2002/MF	104
1336/2003/IP	84
3110/2004/GG	72
0839/2004/MHZ.....	75
0127/2004/OV	77
0471/2004/OV	78
0501/2005/IP	80
1733/2004/OV	82
OI/3/2005/OV	113

Άλλες περιπτώσεις κακοδιοίκησης

0471/2004/OV	78
0538/2004/TN.....	94
0732/2004/ELB	63
0758/2004/ELB	64
1733/2004/OV	82
2485/2004/GG	112
2862/2004/GG	98
3446/2004/GG	107
OI/3/2005/OV	113

Ε Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

Οι νομικές διατάξεις

Το άρθρο 195, παράγραφος 2, ΕΚ ορίζει ότι «ο Διαμεσολαβητής διορίζεται μετά από κάθε εκλογή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου. Ο επαναδιορισμός του επιτρέπεται.»

Ο Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθορίζει τις λεπτομέρειες της διαδικασίας εκλογής:

Ρύθμιση 194

- «1. Κατά την έναρξη κάθε βουλευτικής περιόδου, αμέσως μετά την εκλογή του ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο, ο Πρόεδρος ζητεί να υποβληθούν υποψηφιότητες για το διορισμό του Διαμεσολαβητή και ορίζει την προθεσμία για την κατάθεσή τους. Η ανακοίνωση αυτή δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Οι υποψηφιότητες πρέπει να υποστηριχθούν από τριάντα επτά τουλάχιστον βουλευτές, προερχόμενους από δύο τουλάχιστον κράτη μέλη.

Κάθε βουλευτής μπορεί να υποστηρίξει μία μόνο υποψηφιότητα.

Οι υποψηφιότητες πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα δικαιολογητικά που αποδεικνύουν σαφώς ότι ο υποψήφιος πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από το καθεστώς του Διαμεσολαβητή.

3. Οι υποψηφιότητες διαβιβάζονται στην αρμόδια επιτροπή, η οποία μπορεί να ζητήσει από τους ενδιαφερόμενους να παρουσιάσουν για ακρόαση.

Οι ακροάσεις αυτές είναι ανοιχτές για όλους τους βουλευτές.

4. Ο αλφαβητικός κατάλογος των υποψηφιοτήτων που έχουν κριθεί παραδεκτές υποβάλλεται εν συνεχεία στο Κοινοβούλιο προς ψήφιση.
5. Η ψηφοφορία αυτή είναι μυστική και απαιτείται πλειοψηφία των ψηφισάντων.

Εάν μετά τους δύο πρώτους γύρους δεν εκλεγεί κανείς υποψήφιος, συνεχίζουν μόνο οι δύο υποψήφιοι που έχουν συγκεντρώσει το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων στο δεύτερο γύρο.

Σε όλες τις περιπτώσεις ισοψηφίας επικρατεί ο πρεσβύτερος των υποψηφίων.

6. Πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας, ο Πρόεδρος βεβαιώνεται ότι είναι παρόν τουλάχιστον το ήμισυ του αριθμού των βουλευτών που απαρτίζουν το Κοινοβούλιο.
7. Ο διορισθείς υποψήφιος καλείται αμέσως να ορκισθεί ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.
8. Ο Διαμεσολαβητής παραμένει εν ενεργεία έως ότου αναλάβει τα καθήκοντά του ο διάδοχός του, εκτός περιπτώσεων θανάτου ή παύσης του.»

Η εκλογή 2005

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημοσίευσε μια πρόσκληση για την υποβολή υποψηφιοτήτων στην Επίσημη Εφημερίδα της 25^{ης} Αυγούστου 2004⁸, ορίζοντας την 30^η Σεπτεμβρίου 2004 ως την προθεσμία υποβολής των υποψηφιοτήτων.

Με επιστολή της 22^{ας} Οκτωβρίου 2004, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενημέρωσε τον πρόεδρο της Επιτροπής Αναφορών ότι είχαν παραληφθεί τέσσερις υποψηφιότητες.

Στις 29 Νοεμβρίου 2004, η Επιτροπή Αναφορών διεξήγαγε μια δημόσια ακρόαση των δύο υποψηφίων των οποίων οι αιτήσεις κρίθηκαν παραδεκτές, δηλ: του κ. Π. Νικηφόρου ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ και του κ. Giuseppe FORTUNATO.

Στις 11 Ιανουαρίου 2005, ο κ. Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ εξελέγη Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής από τους ευρωβουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε ολομέλεια στο Στρασβούργο, στον πρώτο γύρο, με 564 ψήφους των 609 ψηφισάντων.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τον διορισμό του κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ για την διάρκεια της βουλευτικής περιόδου 2004-2009 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 25ης Ιανουαρίου 2005⁹.

Λεπτομερείς πληροφορίες για την εκλογή του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή βρίσκονται στον διαδικτυακό τόπο του Κοινοβουλίου:

http://www.europarl.europa.eu/comparl/peti/election2004/default_en.htm

⁹

ΕΕ L 21 της 25.1.2005, σ. 8.

ΠΩΣ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΕΤΕ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΙΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΣ

Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR - 67001 Strasbourg Cedex
Γαλλία

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΣ

+33 3 88 17 23 13

ΜΕ ΦΑΞ

+33 3 88 17 90 62

ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

eo@ombudsman.europa.eu

Δ/ΝΣΗ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

<http://www.ombudsman.europa.eu>

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΚΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

www.ombudsman.europa.eu

Υπηρεσία Εκδόσεων
Publications.europa.eu

